

บทที่ 3

การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข่าวสำคัญ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ:ศึกษากรณีเรือนจำกลางคลองเปรมนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศที่เรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งเป็นเรือนจำที่แยกห้องขังให้ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่รวมกัน โดยจัดให้อยู่ที่แดน 1 ในแดน 1 จะมีขอดผู้ต้องขังทั้งหมด 418 คน เป็นผู้ต้องขังรักร่วมเพศ 20 คน ซึ่งมีผู้ต้องขังรักร่วมเพศที่ยังไม่ได้แปลงเพศ 12 คน และที่แปลงเพศแล้ว 8 คน อยู่รวมกัน 3 ห้องนอน แต่ละห้องนอนจะมีทั้งผู้ต้องขังที่แปลงเพศแล้วและยังไม่แปลงเพศอยู่รวมกันห้องละประมาณ 7-8 คน โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เจาะลึกผู้ต้องขังรักร่วมเพศทั้ง 20 คน ดังนี้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1 : ผู้ต้องขังชาย ธีระศักดิ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ธีระศักดิ์เป็นกะเทยที่ยังไม่ได้แปลงเพศ อายุ 35 ปี ถูกจับกุมตอนอายุ 30 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ มีพี่น้อง 3 คน มีพี่สาว 1 คน และพี่ชาย 1 คน ธีระศักดิ์จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพก่อนที่เข้ามาในเรือนจำประกอบอาชีพทำงานกลางคืน ขายเสื้อผ้า และเสริมสวย มีรายได้เฉลี่ย 40,000 บาทต่อเดือน ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน คดีในการกระทำผิดครั้งนี้คือ มอมยา และรูดทรัพย์ ศาลพิพากษาให้จำคุก 12 ปี ถูกจำคุกมาแล้ว 5 ปี แต่เหลือโทษจำคุกอีก 3 ปี เพราะได้รับพระราชทานอภัยโทษ 4 ปี ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ในวัยเด็กธีระศักดิ์เป็นเด็กที่ขาดความอบอุ่น เนื่องจากพ่อแม่เลิกกันตั้งแต่ธีระศักดิ์ยังเล็กๆ ครอบครัวมีฐานะปานกลางพอกินพอใช้ พ่อของธีระศักดิ์เป็นพนักงานที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ส่วนแม่เป็นแม่บ้าน พ่อของธีระศักดิ์ไปมีภรรยาใหม่จึงทำให้ต้องเลิกกับแม่ ตั้งแต่นั้นมาธีระศักดิ์จึงไม่เคยเห็นหน้าพ่ออีกเลย ธีระศักดิ์ พี่สาวและพี่ชายจึงอยู่กับแม่เพียงลำพังมาตลอด โดยแม่ประกอบอาชีพขายอาหารเล็กๆทุกๆทั้ง 3 คน ช่วงชีวิตในวัยเด็ก ธีระศักดิ์ค่อนข้างสับสนเพราะไม่มีพ่อเหมือนกับเพื่อนคนอื่น จึงถูกล้อบ่อยๆเลยทำให้ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย

ในครอบครัว ชีระศักดิ์จะสนิทกับแม่และพี่สาวมาก ส่วนพี่ชายจะไม่ค่อยสนิทนัก “ตอนเด็กรู้สึกเกลียดพ่อมาก จะมองแม่เป็นฮีโร่ เป็นผู้หญิงที่เก่งมาก เลยอยากจะเก่งเหมือนแม่บ้าง ส่วนพี่สาวก็รักมากเลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็กๆ มีอะไรก็จะปรึกษาแม่กับพี่สาวตลอด” ชีระศักดิ์เริ่มรู้สึกตัวตัวเองไม่ใช่ผู้ชายตั้งแต่เด็กๆ เพราะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย “ตอนเด็กจำได้ว่าชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย เช่น เล่นกระโดดยาง เล่นขายของ เล่นตุ๊กตา เล่นพ่อแม่ลูกตามปะสาเล็กๆ ไม่อยากเล่นกับผู้ชายเพราะ โคนแก่งและถูกล้อว่าเป็นตุ๊ด เลยทำให้รู้สึกอยากเป็นผู้หญิง ยิ่งเคยแอบขโมยเครื่องสำอางแม่มาแต่งอยู่บ่อยๆ หรือบางครั้งก็แอบขโมยกระโปรงพี่สาวมาใส่” ชีระศักดิ์เริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดตอนเข้าโรงเรียน

ช่วงเข้าโรงเรียน ชีระศักดิ์ไม่ได้เข้าเรียนชั้นอนุบาลก่อน เริ่มเรียนชั้นประถม โรงเรียนของชีระศักดิ์เป็นโรงเรียนสหศึกษามีทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย แต่ชีระศักดิ์จะเลือกคบกับเพื่อนผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะท่าทางการแสดงออกตอนนั้นก็ยังไม่ออกกระดุกกระดิงมากนัก เป็นเหมือนเด็กผู้ชายเรียบร้อย “ตอนเรียนชั้นประถมจะคบกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า และเริ่มจะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยเหมือนกัน 2-3 คน ส่วนใหญ่ก็จะเล่นและทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เป็นเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียน เวลาได้ทำกิจกรรมแบบนี้จะรู้สึกตัวตัวเองชอบและสนุกมาก ทำให้ตัวเองเด่นขึ้น โดยเฉพาะได้แต่งหน้า ทาปาก แต่งตัวเหมือนผู้หญิง จะรู้สึกมีความสุขมาก ในโรงเรียนจะถูกเพื่อนผู้ชายล้อบ้าง แต่ก็ไม่เคยมีปัญหาทะเลาะกับเพื่อน เวลาที่ถูกล้อก็จะเฉยๆ ส่วนครูก็จะคอยบอกสอนให้เราเป็นคนดี อย่าเกร และให้ตั้งใจเรียน”

หลังจากที่จบป.6 ชีระศักดิ์เข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมแถวบ้าน ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาเหมือนโรงเรียนประถม แต่ชีวิตในโรงเรียนมัธยมแตกต่างกับโรงเรียนประถมมาก ชีระศักดิ์เริ่มแสดงออกท่าทางในลักษณะผู้หญิงมากขึ้น แอบแต่งหน้าทาปาก ใส่กางเกงรัดๆ ไปโรงเรียน คบเพื่อนที่เป็นกะเทยมากขึ้น ถึงแม้ว่ากลุ่มกะเทยในโรงเรียนจะอยู่กันหลายๆห้องกระจายกันไป แต่ก็สามารถรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันได้ จะมีเพื่อนกลุ่มนี้ประมาณ 7-8 คน โดยมีกะเทยรุ่นพี่ทำหน้าที่บอกสอนแนะนำในการเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนนี้ “เวลาที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนกะเทย จะแสดงออกชัดเจนมาก มือไม้ก็จะเริ่มออกกระเดียด เวลาพูดก็จะจิบปากจิบคอ ท่าทางกระดุกกระดิง และชอบทำกิจกรรมของโรงเรียน โดยเฉพาะการเป็นเชียร์ลีดเดอร์จะชอบมากเลย เพราะได้แข่งกันแต่งหน้าทาปาก แต่งเนื้อแต่งตัวแล้วก็เอามาอวดกันว่าใครสวยกว่ากัน เร็วกว่ากัน”

ชีระศักดิ์เริ่มทานยาคุมกำเนิดตอนม.1 โดยมีกะเทยรุ่นพี่แนะนำให้ทาน ซึ่งมีความเชื่อในกลุ่มกะเทยว่าถ้าทานยาคุมกำเนิดแล้วจะทำให้มีหน้าอก ผิวพรรณเปล่งปลั่งเหมือนผู้หญิง ชีระศักดิ์จึงแอบที่บ้านทาน โดยฝากให้รุ่นพี่กะเทยซื้อให้ หลังจากขึ้นม.2 ชีระศักดิ์ขออนุญาตแม่มาอยู่หอพัก

กับเพื่อนซึ่งเป็นกะเทยอยู่หอพักใกล้โรงเรียน โดยโกหกแม่ว่าต้องเรียนพิเศษหลังเลิกเรียนทำให้ต้องกลับบ้านดึก หลังออกมาอยู่หอกับเพื่อน ชีระศักดิ์เริ่มออกเที่ยวกลางคืนกับกลุ่มรุ่นพี่และเพื่อนที่เป็นกะเทย “ครั้งแรกที่ไปเที่ยว รุ่นพี่พาไปเที่ยวแถวสีลม ซึ่งย่านนี้จะเป็นย่านที่มีกะเทยมาก ทั้งที่มาเที่ยวและที่ทำงานในบาร์ ครั้งแรกรู้สึกตื่นเต้นมากได้เห็นแสงสี ได้เห็นพี่ๆกะเทยที่ทำงานในบาร์ล้วนแต่สวยๆทั้งนั้น ทำให้คิดใจมากจึงเริ่มออกเที่ยวบ่อยขึ้น โดยเฉพาะวันศุกร์และเสาร์ ช่วงนั้นที่บ้านจะไม่รู้ว่าเราหนีเที่ยว เพราะไม่ค่อยได้กลับบ้านจะอยู่แต่ที่หอ และโกหกแม่ว่าต้องเรียนพิเศษ วันเสาร์-อาทิตย์ด้วย หลังจากทีหนีเที่ยวหนักๆเข้าทำให้การเรียนตกต่ำมาก จึงเริ่มเที่ยวน้อยลงและหันมาตั้งใจเรียนมากขึ้นเพราะกลัวว่าจะเรียนไม่จบและกลัวแม่เสียใจ จนสามารถเรียนจบม.3 ได้ แต่เกรดเฉลี่ยก็ไม่ค่อยดีนักได้แค่หนึ่งกว่าๆ”

ในช่วงที่อยู่ม.3 ชีระศักดิ์เริ่มมีความรู้สึกอยากมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ชาย จึงมีแฟนที่เป็นผู้ชายครั้งแรกซึ่งเป็นเพื่อนห้องเดียวกัน แต่ก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์อะไรกันมากยังไม่ถึงขั้นการได้ร่วมเพศกัน ก็มีเพียงแต่การกอดจูบกันเท่านั้น ซึ่งครั้งนั้นเป็นครั้งแรกที่ชีระศักดิ์เริ่มรู้สึกว่าตัวเองมีความต้องการที่อยากจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง หลังจากทีเรียนจบม.3 ชีระศักดิ์ตัดสินใจไม่เรียนต่อ เพราะอยากทำงานหาเงินช่วยแม่ การแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศก็เด่นชัดมากขึ้น กล้าแต่งตัวเป็นผู้หญิงมากขึ้น เริ่มแสดงออกท่าทางในลักษณะกระดุกกระดิงคล้ายผู้หญิงที่บ้านมากขึ้นด้วย “ช่วงแรกๆที่แม่เห็นเราเป็นแบบนี้ท่านเสียใจมาก แต่ก็ไม่ได้แสดงออกถึงการรังเกียจ และจะคอยบอกสอนอยู่เสมอว่า ถ้าเลือกที่จะเป็นอย่างนี้แล้ว แม่ก็ไม่ห้ามหรือแต่ขอให้ลูกเป็นคนดีอย่าทำให้คนอื่นเดือดร้อนก็พอแล้ว” มาช่วงหลังๆแม่ พี่สาว และพี่ชายจึงเริ่มเข้าใจและทำใจในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของชีระศักดิ์ได้ โดยเฉพาะคนในละแวกบ้านก็ไม่มีใครรังเกียจ เพราะเคยชินกับพฤติกรรมแบบนี้ของชีระศักดิ์ตั้งแต่เด็กอยู่แล้ว

หลังจากที่ชีระศักดิ์ตัดสินใจไม่เรียนต่อจึงเริ่มหางานทำ โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เป็นกะเทยซึ่งทำงานในบาร์ ชีระศักดิ์จึงลงไปสมัครดู และได้งานในบาร์ย่านพัฒนาพงศ์เป็นงานแรก ชีระศักดิ์เริ่มงานทันทีโดยไม่ปรึกษาแม่ก่อน ในช่วงแรกหน้าที่หลักที่ชีระศักดิ์ต้องทำในบาร์คือ การเชียร์เหล้ากับแขกที่มาเที่ยวที่บาร์ หรือที่ภาษานักเที่ยวกลางคืนเรียกว่า “นั่งครึ่ง” ซึ่งส่วนใหญ่แขกที่มาเที่ยวก็จะเป็นชาวต่างชาติ มีหลายเชื้อชาติ หลายภาษา ชีระศักดิ์ต้องอาศัยภาษามือในการสื่อสารกับแขกช่วงแรกๆจึงมีอุปสรรคในการสื่อสารบ้าง แต่หลังจากที่พยายามเรียนรู้และฝึกฝนในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นทำให้เริ่มสื่อสารกับแขกได้รู้เรื่องมากขึ้น ในเรื่องของรายได้นั้น ชีระศักดิ์จะมีส่วนแบ่งจากการเชียร์เหล้ากับแขก ทางบาร์จะแบ่งส่วนแบ่งให้ประมาณ 40% จากการขายเหล้าให้กับแขกในแต่ละแก้วที่แขกสั่งมาเพื่อนั่งคุยกับชีระศักดิ์ “ในช่วงที่ทำงานนั่งครึ่ง จะเลือกนั่งกับเฉพาะฝรั่ง เพราะได้เงินเยอะ คินๆหนึ่งต้องมีย่างน้อย 1,000-2,000 บาท คินไหนถ้าเฮงหน่อยก็ได้

ถึง 3,000-4,000 บาทเลย” หลังจากที่ธีระศักดิ์มีรายได้ดีขึ้นมาก ก็ขอแม่มาอยู่คนเดียวโดยเช่าอพาร์ทเมนท์ใกล้ๆบาร์ที่ทำงานอยู่ แต่ก็ยังกลับบ้านเอาเงิน ไปให้แม่อย่างสม่ำเสมอ

ธีระศักดิ์ทำงานนั่งครึ่งอยู่ประมาณ 3 เดือน ก็มีเพื่อนผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศในบาร์ชักชวนให้ธีระศักดิ์ขายบริการทางเพศไปด้วย เพราะจะได้เงินมากกว่านั่งครึ่งอย่างเดียว ธีระศักดิ์คิดไตร่ตรองอยู่นาน แต่ด้วยความต้องการที่อยากจะมีเงินเยอะๆ อยากให้แม่สบายขึ้นไม่ต้องลำบาก ซึ่งช่วงนั้นแม่เริ่มเป็นอัมพาตเดินไม่ได้เพราะลื่นล้มในห้องน้ำและอายุก็เริ่มมากขึ้น ธีระศักดิ์ได้จ้างให้คนมาดูแลแม่ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนมาก ธีระศักดิ์จึงตัดสินใจขายบริการทางเพศ ในช่วงก่อนที่จะเริ่มขายบริการทางเพศ ธีระศักดิ์ได้ตัดสินใจไปผ่าตัดเสริมหน้าอก “ช่วงก่อนที่จะตัดสินใจขายบริการนั้น ได้ไปผ่าตัดเสริมหน้าอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น โดยนำเงินที่แอบเก็บไว้ไปทำหน้าอก ครั้งนั้นหมดเงินไปประมาณ 8,000 บาท แต่ก็ไม่ได้เสียขายเงินหรือแลกกับความสวยงาม และมีความมั่นใจรู้สึกที่ตัวเองเป็นผู้หญิงมากขึ้น”

หลังจากที่พักฟื้นประมาณหนึ่งเดือนก็เริ่มกลับมาทำงานใหม่ แต่คราวนี้ธีระศักดิ์รู้สึกที่ตัวเองเป็นผู้หญิงมากขึ้นและมั่นใจมากขึ้นด้วย จึงลาออกจากบาร์เก่าไปทำงานในบาร์ใหม่ที่ดี มีชื่อเสียงและมีเกรดมากกว่า ธีระศักดิ์เริ่มทำงานขายบริการทางเพศอย่างเปิดเผย ซึ่งจะเลือกลูกค้าที่ค่อนข้างมีเงินมีสร้อยทองใส่ สีนๆหนึ่งธีระศักดิ์จะรับลูกค้าแค่ 1-2 คนเท่านั้น แต่แต่ละครั้งจะได้ค่าตอบแทนประมาณ 2,000-3,000 บาท แต่ก็ต้องแบ่งให้ทางบาร์ครั้งละ 500-1,000 บาทแล้วแต่ราคาที่แขกเสนอให้ ถึงแม้ธีระศักดิ์ทำงานขายบริการทางเพศ แต่เรื่องสุขอนามัยก็ใส่ใจดูแลเป็นอย่างมาก จะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขก และที่บาร์จะมีหมอมาตรวจโรคให้อย่างสม่ำเสมอ

ธีระศักดิ์ใช้ชีวิตกลางคืนแบบนี้โดยคิดเสมอว่าตัวเองเป็นผู้หญิงและจะคบกับเพื่อนผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ ในการขายบริการทางเพศแต่ละครั้ง แขกที่มาซื้อบริการจะไม่ทราบเลยว่าธีระศักดิ์เป็นกะเทย เพราะธีระศักดิ์จะมีวิธีการหลอกล่อแขกไม่ให้รู้ได้ว่าตัวเองเป็นกะเทย “ตอนออกไปนอนกับแขกจะหาวิธีไม่ให้โดนจับได้ โดยการสำเร็จความใคร่ทางปาก(oral sex) ให้แขก หรือการแตะบองของสงวน(การเก็บซ่อนอวัยวะเพศชาย) ให้มีคิซิด ก็มีแขกบางคนเมื่อรู้ว่าเป็นกะเทย ก็รับได้ไม่ได้รังเกียจอะไร แต่แขกบางคนพอรู้ว่าเป็นกะเทยจะโกรธมากและด่าเสียๆหายๆ แต่ก็ไม่ได้ทำร้ายร่างกายอะไร เมื่อเจอแขกแบบนี้ ก็จะบอกเขาว่าจะคืนเงินให้ แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่มีใครเอาเงินคืน ถือว่าตัวเองโชคดีมาก ๆ ไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับแขก อาจจะเป็นเพราะว่าเราทำเพื่อแม่ก็ได้ สิ่งศักดิ์สิทธิ์จึงคุ้มครอง” ธีระศักดิ์ทำงานขายบริการทางเพศที่บาร์มาประมาณ 5 ปี มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 4-5 หมื่นบาทต่อเดือน เป็นรายได้ที่ดีมาก ๆ ธีระศักดิ์ใช้จ่ายเงินที่ได้มาอย่าง

รอบคอบ จะส่งเงินให้แม่เก็บไว้เกือบทั้งหมด จะเหลือเก็บไว้ใช้เองเพียงเล็กน้อย ชีระศักดิ์เป็นคนที่ไม่ชอบเที่ยว ไม่เสพยาเสพติด และไม่เล่นการพนัน จึงทำให้มีเงินเก็บเป็นหลักล้าน

ในช่วงที่ชีระศักดิ์ทำงานที่บาร์มีแฟนเป็น ชาวต่างชาติคนหนึ่ง “ตอนทำงานที่บาร์มีฝรั่งมาจีบเยอะ แต่ก็ไม่ค่อยสนใจใคร จนมาเจอสติฟเป็นคนอังกฤษ เป็นผู้ชายที่ตรงสเปกมากๆ หล่อรวยใจดี สติฟเป็นวิศวกรอยู่ที่ประเทศอังกฤษ เขามาเที่ยวเมืองไทยบ่อย สติฟจีบอยู่ประมาณ 2 เดือนจึงตัดสินใจเป็นแฟนกัน หลังจากนั้นสติฟก็ขอร้องให้เลิกทำงานแบบนี้ และเขาจะเป็นคนส่งเสียเงินทองให้เอง สติฟให้เงินใช้เดือนละ 5 หมื่นบาท ถ้าไม่พอก็ขอเพิ่มได้ หลังจากที่คบกับสติฟได้ 6 เดือนก็เลยตัดสินใจใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันที่บ้าน ซึ่งแม่ก็รับรู้ ไม่ได้ว่าอะไร สติฟซอมและขยายบ้านให้ใหม่หมดเงินไปประมาณล้านกว่าๆ ช่วงนั้นเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุด สติฟจะไปๆมาๆระหว่างเมืองไทยกับอังกฤษตลอด ช่วงที่ใช้ชีวิตอยู่กับเขาๆไม่รู้เลยว่าเราเป็นกะเทยไม่ใช่ผู้หญิง เวลาทำอะไรกันก็จะป๊ายทำให้เขา จนอยู่ด้วยกันมาประมาณ 2 ปี สติฟชวนให้ไปอยู่ที่อังกฤษด้วยกัน จึงตัดสินใจจะไปอยู่กับเขา แต่แล้วความซวยก็เข้ามาเยือน หลังจากที่ได้จัดแจงทำพาร์ทสปอร์ตขอวีซ่าเรียบร้อยพร้อมที่จะออกเดินทางแล้ว สติฟก็มารับที่เมืองไทย แต่ด้วยความที่อยากจะเที่ยวเมืองไทยให้เต็มอัมเสียก่อน เพราะคงไม่ได้กลับมาเมืองไทยอีกนาน จึงชวนสติฟไปเที่ยวที่ภูเก็ต โดยนั่งเครื่องบินจากกรุงเทพฯ ไปภูเก็ต ซึ่งใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมง เมื่อมาถึงภูเก็ตก็ได้เข้าพักที่โรงแรมแห่งหนึ่งซึ่งติดกับชายฝั่งทะเล วิิวทิวทัศน์สวยงามมาก พอไปถึงห้องพักด้วยความอ่อนเพลียจากการเดินทาง จึงเข้าไปอาบน้ำและเปลี่ยนเป็นชุดคลุมออกมา แล้วก็ล้มตัวลงนอนบนเตียงจนเพลอหลับไป นอนไปได้สักพักก็ต้องสะดุ้งตื่นขึ้นมา เมื่อได้ยินเสียงสติฟนั่งร้องไห้อยู่ที่มุมห้อง จึงถามว่าเป็นอะไร สติฟตอบว่า you เป็นผู้ชายไม่ใช่ผู้หญิง you หลอกIทำไม ด้วยความตกใจก็เลยก้มมองตัวเองปรากฏว่าชุดคลุมที่ใส่นอนหลุดออกหมดเลย พอตั้งสติได้ก็เลยถามสติฟว่าจะเอาอย่างไรต่อไป สติฟไม่ยอมตอบ จากนั้นก็เลยต้องบินกลับกรุงเทพฯ ทันที หลังจากที่กลับมาจากภูเก็ตได้สองอาทิตย์ สติฟก็เริ่มเปลี่ยนไป จนในที่สุดเขาก็ขอเลิก เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้เสียใจมากจนคิดจะฆ่าตัวตาย แต่พอนึกถึงแม่ก็รู้สึกสงสารแม่ กลัวไม่มีใครเลี้ยงท่าน จึงตัดสินใจไม่ฆ่าตัวตาย”

หลังจากเสียใจกับเรื่องที่ผ่านมาได้สักพัก ชีระศักดิ์ก็หันกลับไปทำงานขายบริการทางเพศอีกครั้ง ในครั้งนี้ชีระศักดิ์ไม่ได้ไปทำที่บาร์แล้ว แต่เดินทางไปขายบริการยังต่างประเทศ เพื่อหวังที่จะได้เงินเยอะๆ สิงคโปร์เป็นประเทศแรกที่ชีระศักดิ์ไป แต่ก็ต้องไปอยู่อย่างผิดกฎหมาย อยู่แบบหลบๆซ่อนๆ ชีระศักดิ์อยู่ที่สิงคโปร์โดยได้อาศัยอยู่กับแหล่งที่มีแต่ผู้หญิงขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นบ้านหลังใหญ่มี 4 ชั้น และมีหลายห้องนอนใช้สำหรับขายบริการทางเพศ ในบ้านหลังนี้จะมีผู้หญิงขายบริการทางเพศหลายเชื้อชาติ รายได้ส่วนหนึ่งก็ต้องแบ่งให้เจ้าของบ้านและผู้ดูแล ในระหว่างนั้นชีระศักดิ์ก็จะบินไปๆมาๆระหว่างเมืองไทยกับสิงคโปร์บ่อยๆ และบางครั้งก็จะไปขาย

บริการทางเพศที่ประเทศฮ่องกงบ้าง รายได้ในช่วงนี้ถือว่าดีมาก ชีระศักดิ์ได้เงินเฉลี่ยแล้วประมาณ แสนกว่าบาทต่อเดือน จนในที่สุดขณะที่ชีระศักดิ์อยู่ที่สิงคโปร์ ตำรวจสิงคโปร์ได้ออกกวาดล้าง แหล่งที่มีผู้ค้าประเวณี รวมทั้งบ้านที่ชีระศักดิ์อยู่ด้วย การกวาดล้างครั้งนั้นทำให้ชีระศักดิ์ประสบ อุบัติเหตุตกลงมาจากชั้น 3 ทำให้กระดูกข้อเท้าแตกทั้งสองข้าง ชีระศักดิ์ต้องนอนรักษาตัวคนเดียว อยู่ในโรงพยาบาลที่สิงคโปร์ประมาณ 3 เดือน จึงถูกส่งตัวกลับมาเมืองไทย แต่อาการก็ยังไม่ได้ดีขึ้น เงินที่เก็บไว้ก็ต้องนำมาใช้ในการรักษาตัว จนค่อยๆหมดลง ชีระศักดิ์เริ่มมีความเครียดเพราะงานก็ยัง ทำไม่ได้ เงินก็ยังต้องส่งให้แม่อยู่เป็นประจำ “มาระยะหลังไม่ค่อยมีรายได้เข้ามา เงินก็เริ่มไม่มี วัน หนึ่งมีเพื่อนที่รู้จักกันตอนที่ทำงานบาร์มาชวนให้ไปทำงานด้วย แต่เป็นงานที่ผิดกฎหมายจึงปฏิเสธ ไป หลังจากนั้นไม่นานมีคนอินเดียมาชอบ โดยเจอกันที่โรงแรมแห่งหนึ่ง เห็นทีแรกเราก็ก็น่าจะไม่ชอบ แล้วเพราะเขาเป็นคนขี้เหร่ ตัวก็ดำๆอ้วนๆ แต่เป็นคนรวยมากมีทองใส่เต็มตัวเลย เขาเข้ามาคุยด้วย บังเอิญเราพอที่จะพูดอังกฤษได้บ้างจึงคุยกันรู้เรื่องหน่อย เขาขอเบอร์โทรไว้ หลังจากนั้นก็โทรมา หาอยู่เรื่อยๆ ตอนนั้นไม่ได้คิดอะไรกับเขาเลย ในช่วงนั้นชีวิตเริ่มตกต่ำมากเงินแทบจะไม่มีเหลือ รู้สึกเครียดมากเพราะไม่มีเงินให้แม่ จึงโทรไปปรึกษาเพื่อนที่เคยชวนไปทำงานที่ผิดกฎหมาย มา ทราบทีหลังว่าเป็นงานมอมยาและรุคทรัพย์ ตอนแรกก็ไม่อยากทำหรอก แต่ด้วยความที่อยากได้เงิน จึงตัดสินใจที่จะทำ ในวันเกิดเหตุคนอินเดียที่มาชอบมาชวนไปเที่ยวที่บาร์แห่งหนึ่งในโรงแรม โดย เขามาคนเดียว หลังจากที่เที่ยวจนบาร์ปิดแล้วก็ชวนเราขึ้นไปในห้องซึ่งเขาพักอยู่ที่โรงแรมแห่งนั้น พอมาถึงที่ห้องเขาล้มตัวลงนอนบนเตียงพร้อมดึงเราล้มลงไปด้วย เราพยายามบ่นเบี่ยงบอกให้เขา ไปอาบน้ำก่อน ในช่วงที่เขาอาบน้ำก็แอบเอาของที่ขอเพื่อนมาใส่ในแก้วเหล้า พอเขาออกมาจาก ห้องน้ำก็ล้มตัวลงที่เตียงแล้วบอกเราให้เข้าไปอาบน้ำ ก่อนที่เราจะเข้าไปอาบน้ำได้ส่งแก้วเหล้าที่ใส่ ยาให้เขาดื่ม เขารับแล้วก็ดื่มทันทีจนหมดแก้ว เราก็ก้าวเข้าไปในห้องน้ำ ผ่านไปสัก 10 กว่านาทีก็ออกมา จากห้องน้ำ เห็นเขานอนสงบนิ่งอยู่บนเตียง ลองเข้าไปเรียกและเขย่าตัวก็ไม่รู้สึกตัวเลย จึงเริ่มปลด ทรัพย์สินทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นสร้อย แหวน นาฬิกาข้อมือ รวมทั้งเงินสดในกระเป๋าที่มีทั้งเงินไทย และดอลลาร์ได้ไปประมาณแสนกว่าบาท ตอนนั้นรู้สึกหัวใจเต้นแรงมากกลัวก็กลัว แต่หลังจากที่ ได้ทรัพย์สินเขาจนหมดเกลี้ยงจึงรีบออกจากห้องนั้น” หลังจากที่ได้เงินมาชีระศักดิ์ก็เอาเงินไปให้แม่ ส่วนหนึ่งและเก็บไว้ที่ตัวเองส่วนหนึ่ง ส่วนของที่ได้มากก็ให้เพื่อนเอาไปขายให้ ผ่านไปได้ 4-5 วัน ตำรวจก็มาเชิญตัวไปที่โรงพัก สอบปากคำชีระศักดิ์แต่ก็ปฏิเสธไป ในที่สุดชีระศักดิ์ก็ต้องรับ สารภาพเพราะเจ้าทุกข์คือชายชาวอินเดียคนนั้นมาชี้ตัวที่โรงพัก ชีระศักดิ์จึงถูกดำเนินคดีตาม กฎหมาย ซึ่งท้ายที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 12 ปี

พฤติกรรมกรเรียนรู้และรับรู้ของชีระศักดิ์ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ เป็นส่วนสำคัญที่ ทำให้ชีระศักดิ์มีพฤติกรรมร่วมเพศและกระทำความผิด ในส่วนของการมีพฤติกรรมร่วมเพศ นั้น จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้และรับรู้ของชีระศักดิ์เริ่มตั้งแต่เล็กๆ ชีระศักดิ์จะไม่ค่อยได้รับความ

อบอุ่นจาก ครอบครัวมากนักเพราะพ่อกับแม่หย่าร้างกัน ซึ่งธีระศักดิ์ต้องอยู่กับแม่และพี่สาวมาโดยลำพัง ในความรู้สึกตอนเด็กธีระศักดิ์จึงทำให้รู้สึกเกลียดพ่อมาก และทำให้เกลียดผู้ชายซึ่งเป็นเพศเดียวกับพ่อ แต่จะมีความรู้สึกดีกับเพศเดียวกับแม่ เพราะเห็นแม่เป็นคนเก่งเป็นฮีโร่จึงเริ่มมีความรู้สึกเอนเอียงเรื่องเพศ ประกอบกับในช่วงวัยเด็กที่ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย และยังถูกเพื่อนผู้ชายล้อว่าเป็นกะเทยอยู่เป็นประจำ ทำให้ธีระศักดิ์รู้สึกอยากเป็นผู้หญิงมากขึ้น และเมื่อเข้าโรงเรียนประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในโรงเรียน ก็มีส่วนที่ทำให้ธีระศักดิ์เริ่มแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศเด่นชัดมากขึ้น เพราะในโรงเรียนจะมีเพื่อนและรุ่นพี่ที่มีลักษณะเดียวกันคอยให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆ ทำให้ธีระศักดิ์ได้รับการเรียนรู้และรับรู้ในเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศจากทั้งเพื่อนและรุ่นพี่มากขึ้น เมื่อก้าวเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นธีระศักดิ์จึงนำพฤติกรรมรักร่วมเพศไปประกอบอาชีพ โดยการขายบริการทางเพศ จนในที่สุดต้องก้าวพลาดไปกระทำความผิดและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

หลังจากที่ธีระศักดิ์ต้องถูกจำคุก ก็ได้ถูกส่งตัวมาที่เรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งเป็นเรือนจำที่ขังผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือกะเทยไว้รวมกัน โดยขังไว้ที่แดน 1 ความรู้สึกแรกที่ธีระศักดิ์ต้องก้าวเข้ามาอยู่ในเรือนจำรู้สึกกลัวมาก “ตอนแรกที่รู้ว่าตัวเองต้องติดคุก รู้สึกเครียดและกังวลมาก กลัวใครจะมาข่มขืนรังแกเหมือนในหนัง แต่พอได้เข้ามาอยู่จริงๆ ก็เริ่มรู้สึกอุ่นใจขึ้นมานิดๆ เพราะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอยู่กันเยอะ และไม่ต้องนอนรวมกับเพื่อนผู้ต้องขังชาย ได้นอนรวมกับเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน 7 คน มีทั้งที่แปลงและยังไม่แปลงอยู่ด้วยกัน พวกพี่ๆ ที่อยู่มาก่อนก็จะคอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาและให้กำลังใจตลอด มีอะไรก็แบ่งกันกินแบ่งกันใช้ รวมทั้งการบอกสอนถึงการใช้ชีวิตในคุก อีกอย่างในช่วงแรกๆ พี่สาวและพี่ชายจะมาเยี่ยมบ่อยๆ ชื่อของมาให้และฝากเงินไว้ให้ใช้ด้วย เลยทำให้ความกลัวน้อยลง แต่ช่วงหลังๆ ไม่ค่อยมาเยี่ยมแล้วอาจเพราะต้องทำงาน ก็ไม่ได้มีน้อยใจอะไรหรอก ”

กิจวัตรประจำวันที่ธีระศักดิ์ต้องทำเป็นประจำโดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนตอนตีห้า อาบน้ำ ทำกิจธุระจนเสร็จ ประมาณหกโมงก็ลงจากเรือนนอน เพื่อรอเข้ากองงาน ธีระศักดิ์มีหน้าที่ในส่วนของกองงาน โรงพิมพ์ ทำงานในโรงพิมพ์ตลอดทั้งวันมีเวลาพักตอนเที่ยง 1 ชั่วโมง แล้วต้องไปทำงานต่อจนกระทั่ง โรงพิมพ์ปิดประมาณบ่ายสาม โมงครึ่ง ก็ต้องเตรียมตัวขึ้นเรือนนอนตอนสี่โมงเย็น

ธีระศักดิ์เริ่มการเรียนรู้การใช้ชีวิตในเรือนจำ จากเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย ซึ่งจะคอยให้คำแนะนำสั่งสอนในเรื่องต่างๆ เช่น ในเรื่องการต่อสู้คดี การให้กำลังใจ การทำกิจกรรมต่างๆ ใน

เรือนจำ รวมทั้งการเลือกคบเพื่อนผู้ต้องขังชาย “อยู่ที่นี้ได้ 2 เดือน ก็เริ่มมีแฟนเพราะเพื่อนเชียร์ให้มี
 กะเทยที่อยู่ที่นี่ส่วนใหญ่จะมีแฟนกันเกือบหมด ทำให้เรารู้สึกอยากมีบ้าง อยากมีใครสักคนมาคอย
 ดูแล ผู้ชายในนี้ก็จะมองกะเทยเป็นผู้หญิง จะไม่มองว่าเป็นกะเทย จึงสามารถเลือกผู้ชายได้ ไม่เหมือน
 อยู่ข้างนอกต้องตามง้อผู้ชาย ตอนที่เข้ามาอยู่แรกๆก็จะมีคนส่งข้าวส่งของให้เยอะมาก เป็นเหมือน
 การจีบ แรกๆเราก็ไม่รู้จนเพื่อนต้องบอกว่าเขามาจีบ ทำให้ลำบากในการเลือกมาก ในที่สุดก็ได้
 แฟนคนแรกเป็นคนไต้หวันซึ่งคิดคดียาเสพติด คนนี้ที่ชอบเขาเพราะเป็นคนรวย หน้าตาดีและคิดว่า
 คงจะเลี้ยงดูเราได้ จึงตัดสินใจคบกับเขาเป็นแฟน”

ธีระศักดิ์ใช้ชีวิตอยู่กับแฟนที่เป็นคนไต้หวันแบบสามีภรรยาอย่างมีความสุข ก็จะมีทะเลาะ
 เบาะแว้งกันบ้าง ส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องหึงหวงเล็กน้อย แต่สุดท้ายก็สามารถเข้าใจกันได้ ธีระศักดิ์
 อยู่กับแฟนโดยแฟนได้เลี้ยงดูดูแลเป็นอย่างดี อยากได้อะไรก็จะซื้อให้ตลอด โดยเฉพาะของใช้ที่
 เกี่ยวกับความงามจะทุ่มแบบไม่อั้น เพราะไม่อยากจะให้น้อยหน้าเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน “อยู่กับ
 แฟนๆจะเอาใจทุกอย่าง ให้เงินใช้ทุกเดือนๆละ 3,000บาทฝากไว้ในbook ถ้าไม่พอก็ขอเพิ่มได้ อยาก
 ได้อะไรก็จะซื้อให้ โดยเฉพาะเครื่องสำอาง ครีมนำรุงผิวต่างๆ เพราะอยู่ในนี้จะต้องแข่งกันสวยอยู่
 ตลอด ก็มีบ้างที่โอ้อวดกันว่าแฟนใครจะดีกว่าและรวยกว่ากัน ใครมีอะไรใหม่ๆไม่ได้ ก็จะเอามา
 อวดเพื่อนๆ ทำให้เกิดความอิจฉา จนบางครั้งอาจมีปากมีเสียงกันบ้าง แต่ก็ไม่รุนแรงอะไรมากนัก
 เพราะจะมีพื้นที่เป็นหัวหน้าห้องคอยดูแลอยู่”

ธีระศักดิ์อยู่กับแฟนชาวไต้หวันคนนี้ได้ประมาณ 2 ปี ก็ต้องเลิกกันไป เพราะเขาต้องย้าย
 แคนไปแคนอื่น ทำให้ธีระศักดิ์เสียใจมาก เพราะธีระศักดิ์อยู่กับเขาอย่างมีความสุข เปรียบพร้อมไป
 ทุก อย่าง ช่วงแรกๆที่ต้องห่างกันใหม่ๆจึงติดต่อกันทางจดหมายอยู่ประมาณ 2 เดือน จึงตัดสินใจมี
 แฟนใหม่ ซึ่งเป็นคนไทย ธีระศักดิ์ตัดสินใจเลือกคนนี้เป็นแฟนก็เพราะว่า เขาเป็นผู้ใหญ่กว่า มี
 ความคิดความอ่านแบบผู้ใหญ่ ดูแลเอาใจใส่ธีระศักดิ์ทุกอย่าง ถึงแม้จะไม่ไ้คนมีเงินมีทองเหมือน
 คนแรก แต่ก็ทำให้ธีระศักดิ์มีความสุขและรู้สึกอบอุ่นมากเมื่ออยู่กับเขา “หลังจากเลิกกับคนแรกไป
 เพราะเขาต้องย้ายแคน ก็รู้สึกเหงามาก ช่วงแรกๆก็จะมีคนอื่นเข้ามาจีบเยอะ แต่ก็ไม่ได้สนใจใคร
 เพราะยังคิดถึงเขาอยู่ แต่คิดไปคิดมาชีวิตเราต้องดำเนินต่อไป จึงเริ่มหันมามองผู้ชายอีกครั้ง
 จนกระทั่งมาเจอคนนี้ซึ่งเป็นแฟนคนปัจจุบัน คนนี้เป็นคนดีมากเป็นผู้ใหญ่กว่าเรา คอยให้คำปรึกษา
 และกำลังใจตลอด สอนเราให้เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น รู้จักคิดรู้จักทำ ทำให้รู้สึกว่าเราสามารถทดแทน
 คนแรกได้” ถึงแม้แฟนคนนี้จะไม่ค่อยมีเงินเท่าไร แต่ธีระศักดิ์ก็รู้สึกมีความสุขมาก อยู่กันอย่างพอ
 กินพอใช้ ใช้จ่ายกันอย่างประหยัดไม่สุรุ่ยสุร่าย เวลาญาติมาเยี่ยมก็จะเล่าให้ญาติฟังว่าคบอยู่กับ
 ธีระศักดิ์ในเรือนจำ หรือบางครั้งก็ชวนธีระศักดิ์ออกไปพบญาติด้วยกัน ซึ่งทางญาติก็ไม่ได้
 รังเกียจธีระศักดิ์เลย ได้เงินจากทางญาติมาก็จะให้ธีระศักดิ์เป็นฝ่ายเก็บไว้

ส่วนการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ชีระศักดิ์พูดถึงเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องมีอยู่แล้ว แฟนที่คบกับเรา เขาก็ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเรา เพราะการที่อยู่ในเรือนจำที่มีแต่ผู้ชายนั้น เมื่อมีกะเทยเข้ามาอยู่ก็เหมือนสวรรค์มาโปรด เพราะผู้ชายเหล่านั้นยังมีความต้องการทางเพศและกิเลสตัณหาอยู่มาก กะเทยจึงเป็นทางออกทางหนึ่งในความต้องการของผู้ชายเหล่านั้น “อยู่กับแฟนมาทั้งสองคนก็มีบ้างที่มีอะไรกัน ก็เข้าใจว่าเขายังต้องการเรื่องแบบนี้อยู่ ส่วนใหญ่ก็จะทำอะไรกันในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ ซึ่งไม่ต้องเข้ากองงาน ทำให้มีเวลาอยู่กับแฟนได้ทั้งวัน เวลาจะมีอะไรกัน ก็จะมีกันในที่ๆ เติรมกันไว้ ถ้าเป็นวันธรรมดาจะไม่มีโอกาสเลย เพราะต้องแยกห้องนอนกัน ช่วงเสาร์-อาทิตย์นี่แหละจึงเป็นช่วงที่เหมาะสมที่สุด ทางนายก็ได้ห้ามอะไร เพียงแต่อย่าก่อปัญหาและเกินขอบเขตมากนัก มีอะไรกับแฟนก็ประมาณ 2-3 ครั้งต่ออาทิตย์แล้วแต่ช่วง โอกาสที่เอื้ออำนวยด้วย” การใช้ชีวิตในเรือนจำแบบสามีภรรยาของชีระศักดิ์กับแฟน รวมถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ จึงเป็นเรื่องที่ปกติธรรมดาในสังคมเรือนจำ

แต่ในเรื่องการดูแลสุขภาพอนามัย ชีระศักดิ์ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก การที่จะเลือกคบกับใคร ชีระศักดิ์จะดูอย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยเฉพาะเรื่องสุขภาพ ซึ่งจะต้องให้แน่ใจเสียก่อนว่าไม่เคยมีประวัติเกี่ยวกับโรคติดต่อใดๆ ไม่ว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศ โรคเอดส์ หรือวัณโรค จึงจะค่อยตัดสินใจอยู่ด้วย “ก่อนที่จะตัดสินใจอยู่กับแฟนทั้งสองคนนี้ได้พาแฟนไปตรวจโรคที่โรงพยาบาลของกรมราชทัณฑ์ซึ่งอยู่ใกล้ๆ เพราะกลัวว่าเขาจะเป็นโรคติดต่อโดยเฉพาะ โรคเอดส์กลัวมาก เคยเห็นคนที่ เป็นโรคนี้น่ากลัวมากเลยทำให้ต้องกังวลบ้าง แต่เมื่อไปตรวจแล้วไม่พบว่าเป็นอะไร ก็จะสบายใจขึ้น และทุกๆ หกเดือนก็จะพาเขาไปตรวจซ้ำอีก ส่วนตอนที่ มีอะไรกันก็จะใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง แต่ถ้าครั้งไหนไม่ได้ใส่ก็จะพยายามทำความสะอาดให้ดี ถุงยางอนามัยก็ได้จากหมอตอนไปตรวจที่โรงพยาบาล หรือบางครั้งหมอมเห็นเราที่เป็นกะเทยก็จะแจกให้เลย เพราะท่านเข้าใจและหาทางป้องกันให้เรา เรื่องการดูแลสุขภาพจึงเป็นเรื่องที่กะเทยที่มีแฟนควรใส่ใจกับมัน เพราะถ้ามันแต่คิดสนุกอย่างเดียว เวลามีปัญหาที่ไม่มีใครช่วยด้วย”

ในส่วนพฤติกรรมรักร่วมเพศของแฟนนั้น ชีระศักดิ์ได้เคยคุยและถามเกี่ยวกับเรื่องนี้กับแฟนว่าเมื่อตอนที่เขาอยู่ข้างนอกก็เป็นผู้ชายเต็มตัว เคยมีแฟนที่เป็นผู้หญิง และไม่เคยมีอะไรแบบรักร่วมเพศกับกะเทยเลย แต่ทำไมเมื่อมาอยู่ในเรือนจำจึงยอมรับกับความต้องการแบบรักร่วมเพศได้ ซึ่งแฟนทั้งสองคนของชีระศักดิ์ให้เหตุผลคล้ายกันว่า เขาชีระศักดิ์หมั่นเป็นผู้หญิงไม่ใช่กะเทย และอีกอย่างเมื่อต้องมาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแต่ผู้ชายล้วนในเรือนจำ ทำให้ไม่มีทางออกในเรื่องเพศ กะเทยจึงเป็นทางเลือกหนึ่งในการตอบสนองทางเพศ ซึ่งทำให้เขามีความสุขและพอใจได้บ้างในความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ การที่ได้ใช้ชีวิตอยู่กับแฟนแบบสามีภรรยาในเรือนจำ ชีระศักดิ์ไม่

เคยคิดหวังอะไรมากนัก ไม่คิดว่าจะต้องอยู่กับเขาตลอดไป ถึงแม้เขาพยายามแสดงออกถึงความจริงใจทุกอย่างว่ารักจริง “อยู่กับแฟนก็จะคุยถึงเรื่องนี้ตลอด แต่เราก็ไม่หวังว่าเขาจะรักเราจริง เรื่องอนาคตก็เคยคุยกัน เขาเคยบอกว่าถ้าหากได้ปล่อยออกไปจะขอใช้ชีวิตอยู่กับเรา ช่วยกันทำมาหากินเลี้ยงครอบครัว แต่เราก็ไม่หวังและก็ไม่เชื่อหรือกว่าเขาจะรักจริงถึงขั้นจะอยู่กับเรา อยู่ข้างในไม่มีผู้หญิงเขาก็กล้าพูด แต่ถ้าอยู่ข้างนอกมีผู้หญิงที่สวยกว่าเรามากมาย เขาก็คงไม่เลือกเราหรอก เพราะเราเป็นแค่ผู้หญิงเทียม อีกทั้งครอบครัวเขาก็คงไม่ยอมรับเราด้วย จึงขอใช้ชีวิตไปในแต่ละวันก็พอ”

อยู่ในเรือนจำอิสระศักดิ์พอที่จะมีรายได้บ้างนอกเหนือจากที่แฟนให้ใช้ในแต่ละเดือน จากการทำงานที่โรงพิมพ์ ซึ่งจะได้เป็นเงินปันผลปีละ 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งๆก็ได้ประมาณพันกว่าบาทอาจเป็นเงินไม่มากนัก แต่อิสระศักดิ์จะเก็บเงินส่วนนี้ไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคต เพราะไม่มีญาติมาเยี่ยมมาแล้ว และหากไม่ได้อยู่กับแฟนแล้ว ก็จะมีเงินเก็บส่วนนี้เป็นทุนสำรองไว้ การใช้ชีวิตในเรือนจำอิสระศักดิ์ไม่ค่อยมีปัญหามากนักไม่ว่าจะเป็นกับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เพื่อนผู้ต้องขังชาย หรือเพื่อนกะเทย ก็จะมีบ้างที่ไม่สบายแต่ก็ไม่รุนแรงอะไรมากนัก การใช้ชีวิตในแต่ละวันของอิสระศักดิ์ก็จะเป็นไปตามกฎระเบียบของทางเรือนจำ จะมีกรณีพิเศษบ้างสำหรับกะเทยที่อาจได้ออกไปยังนอกแดนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางเรือนจำจัดขึ้นและให้กะเทยเข้าไปมีส่วนร่วม เช่น การรำไทยต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมชมเรือนจำ การแสดงโชว์ต่างๆในเทศกาลรื่นเริงต่างๆไม่ว่าจะเป็นปีใหม่หรือสงกรานต์ ฯลฯ อิสระศักดิ์ก็จะได้รับโอกาสเข้าร่วมงานแทบทุกครั้ง

ในส่วนของการความคิดเห็นที่อยากจะให้ทางเรือนจำจัดอะไรให้กับกลุ่มผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย อยากจะให้ทางเรือนจำจัด โปรแกรมฝึกอาชีพสำหรับพวกกะเทย คือ การสอนเสริมสวย ทำผม เพราะเป็นสิ่งทีกะเทยชอบและสามารถนำไปประกอบอาชีพได้หากพ้นโทษออกไปแล้ว และอีกอย่างทีอิสระศักดิ์อยากได้คือ อยากให้สามารถใช้ชีวิตอยู่กับแฟนได้ โดยจะไม่ทำให้เกิดปัญหาใดๆขึ้นมา

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ อิสระศักดิ์ได้เรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์ในเรือนจำจากรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยเหมือนกัน อิสระศักดิ์ต้องเรียนรู้ในการปรับตัวให้สามารถอยู่ในเรือนจำให้ได้ในทุกๆเรื่อง โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังที่เลือกคบเป็นแฟน สาเหตุสำคัญที่ทำให้อิสระศักดิ์มีพฤติกรรมทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกันนั้น ก็เพราะว่าส่วนหนึ่งมาจากกะเทยรุ่นพี่และเพื่อนๆกะเทยต่างก็มีแฟนกันหมด ทำให้อิสระศักดิ์มองเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติในสังคมคุก และอิสระศักดิ์ก็อยากมีแฟนเพื่อที่จะได้สบายทางกายด้วยไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหารการกินหรือความสะดวกสบายในด้านอื่นๆ อิสระศักดิ์ก็จะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากแฟนที่

คบ หากันอยู่ ชีวิตในเรือนจำของธีระศักดิ์จึงมีพัฒนาการจากความกังวล ความเครียด กลัวในช่วงแรกๆที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ มาเป็นความสบายใจ และไม่กังวลอีกต่อไป

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

หากพ้นโทษออกไปแล้ว ธีระศักดิ์ตั้งใจว่าจะอยากลงทุนค้าขายเปิดร้านขายของชำเล็กๆ หรืออาจเปิดร้านเสริมสวย เพราะเป็นคนชอบเรื่องสวยงามๆ และไม่ยากไปเป็นลูกน้องใคร ไม่ชอบให้ใครมาสั่งก็เลยอยากมีกิจการเป็นของตัวเอง ส่วนการที่จะหันไปกระทำผิดอีก ธีระศักดิ์ก็คงไม่ทำอีกแล้วเพราะไม่อยากติดคุกอีก ความกังวลที่สังคมภายนอกอาจจะยอมรับหรือไม่ยอมรับนั้น ธีระศักดิ์ไม่สนใจในเรื่องนี้นัก เพราะคิดว่าถ้าเรากลับตัวเป็นคนดีได้ คนในสังคมก็คงจะให้อภัยเราได้เอง และไม่กังวลว่าจะมีคนรังเกียจ เพราะหากมีใครรังเกียจก็คงจะไม่ไปยุ่งกับเขา ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศก็คงแล้วแต่โชคชะตา หากมันจะมีก็คงมีเอง แต่หากไม่มีก็คงไม่ไปเรียกร้องหาผู้ชาย จะขอใช้ชีวิตเรียบง่ายกับครอบครัวต่อไปอย่างมีความสุข

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2 : ผู้ต้องขังชาย สมศักดิ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันสมศักดิ์อายุ 38 ปี เป็นคนจะเชิงเทรา อาศัยอยู่กับพ่อแม่ มีพี่สาว 1 คน สมศักดิ์จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่ได้แปลงเพศ ก่อนถูกจับประกอบอาชีพแสดงโชว์คาบาเร่ต์ และรับจ้างแต่งหน้าต่างๆไป มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 30,000 บาท ลักษณะคดีที่กระทำผิดครั้งนี้ ในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา อายุขณะถูกจับกุม 26 ปี ถูกศาลตัดสินให้จำคุก 30 ปี จำคุกมาแล้ว 12 ปี 1 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 7 ปี 11 เดือน เพราะได้รับพระราชทานอภัยโทษปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ชีวิตในช่วงวัยเด็ก สมศักดิ์อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นมาก โดยอาศัยอยู่กับพ่อแม่และพี่สาวที่จังหวัดฉะเชิงเทรา พ่อแม่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปฐานะของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางพอกินพอใช้ไม่ลำบากมากนัก ตอนเด็กๆสมศักดิ์จะสนิทกับพี่สาวมาก ซึ่งพี่สาวมีอายุห่างกันแค่ปีเดียว “เด็กๆยังไม่คิดอะไร แต่ก็ชอบแต่งตัวเหมือนผู้หญิง เห็นพี่สาวแต่งตัวสวยๆก็เลยอยากแต่ง

เหมือนพี่สาวบ้าง ตอนไปโรงเรียนแอบขโมยกระโปรงพี่สาวไปใส่ที่โรงเรียน ต้องแอบใส่เพราะถ้าใส่อยู่ที่บ้าน แม่เห็นก็จะถูกตี แม่ไม่ชอบกะเทยมาก”

ในช่วงเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา สมศักดิ์เข้าเรียนที่โรงเรียนวัดใกล้ๆบ้าน ชีวิตในโรงเรียนไม่ค่อยมีปัญหาอะไรมากนัก เพราะเพื่อนๆจะเข้าใจ จะมีบ้างที่ถูกเพื่อนล้อว่าเป็นตุ๊ด แต่สมศักดิ์ก็ไม่เคยโกรธหรือทะเลาะกับเพื่อนเลย เป็นเพราะสมศักดิ์จะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง และไม่เคยเล่นกับเพื่อนผู้ชายเลย หลังจากจบป.6 ก็เข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ชีวิตในช่วงนี้สมศักดิ์เริ่มมีเพื่อนที่เป็นกะเทยมากขึ้น ชอบทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน สมศักดิ์เป็นคนชอบทำกิจกรรมของโรงเรียนมาก โดยเฉพาะกิจกรรมการแข่งขันกีฬา “ในช่วงเวลาที่มีกีฬา อาจารย์ก็จะให้ไปเป็นเชียร์ลีดเดอร์ร่วมกับเพื่อนๆกะเทยหลายคน สนุกมากได้แต่งตัวสวยๆ เลยบอกอาจารย์ว่าของจองทุกปีเลย” สมศักดิ์เป็นคนที่ชอบเล่นกีฬาโดยเฉพาะยิมนาสติก ยังเคยเป็นตัวแทนโรงเรียนไปแข่งยิมนาสติกระดับจังหวัดด้วย หลังจากจบม.3 สมศักดิ์ได้เข้าเรียนต่อที่โรงเรียนแห่งเดิม และเริ่มที่จะคบกับเพื่อนมากขึ้น มีทั้งเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน เพื่อนผู้หญิง และเพื่อนที่เป็นทอม แต่ไม่เคยคบกับเพื่อนผู้ชายเลย เพราะกลัวเรื่องตีรันฟันแทง

ในเรื่องทางเพศ สมศักดิ์เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ ตอนเรียนมัธยมตอนต้น “เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 14 ปี ก็ไม่รู้ว่ามีความรู้สึกอย่างนั้นได้ไง อยู่ๆมันก็มีมาเอง เพราะช่วงนั้นไม่เคยรู้สึกอยากมีอะไรกับผู้ชายเลย อยากแต่งตัวสวยๆเหมือนผู้หญิงมากกว่า เริ่มทานยาคุมตั้งแต่อายุ 12 ปี เพราะอยากมีนมและสรีระเหมือนผู้หญิง โดยเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกันแนะนำให้กิน” ในช่วงม.4 สมศักดิ์ก็เริ่มคบกับเพื่อนผู้ชาย “ตอนนั้นไม่ใช่แฟนหรือเป็นแค่เพื่อน เราเป็นคนรักสนุกก็เลยอยากลองมากกว่า ไม่ได้คิดอะไร เคยมีอะไรกับเค้าจนจบม.6 อย่างตอนไปเข้าค่ายลูกเสือ เค้าก็แอบมาหาตอนดึกๆ เพื่อนๆกะเทยในกลุ่มก็รู้ว่ามียะไรกัน แต่ก็ไม่ได้ถูกล้อ เพราะเค้าก็มีเหมือนกันหมด”

หลังจากจบม.6 สมศักดิ์สอบเอนทรานซ์ แต่สอบไม่ติด จึงตัดสินใจไม่เรียนต่อ เพราะอยากทำงานหาเงินมาช่วยพ่อแม่ ซึ่งตอนนั้นครอบครัวเริ่มมีปัญหาในด้านการเงิน จึงเข้ากรุงเทพฯเพื่อหางานทำ โดยอาศัยอยู่แถวๆพระประแดง “งานแรกที่ได้ทำเป็นงานโชว์คาบาเร่ต์ที่คาลิปโซคาบาเร่ต์แถวๆสุขุมวิท ตอนไปสมัครลำบากมาก ต้องเตรียมอุปกรณ์ต่างๆไปเพื่อแสดงให้เค้าดู โดยร้องเพลงเลียนแบบนักร้องต่างประเทศ รุ่งขึ้นทางร้านจึงโทรมาบอกว่ารับเราเข้าทำงาน ในเดือนแรกจะยังไม่ให้โชว์อะไร แต่จะต้องมาซ้อมทุกวัน จนครบ 1 เดือนก่อนถึงจะได้โชว์ ช่วงที่ซ้อมก็จะซ้อมเป็นคณะใหญ่เลย มีแต่กะเทยสวยๆทั้งนั้น รู้สึกอิจฉาเค้ามากอยากสวยเหมือนเค้าบ้าง ช่วงที่ซ้อมทุกวัน ยังไม่ได้ค่าตอบแทนอะไร แต่มีโอกาสได้ดูรุ่นพี่ๆแสดงโชว์กันจริงๆ ตื่นเต้นมาก อยากจะแสดง

เองบ้าง หลังจากครบ 1 เดือน จึงได้แสดงเองจริงๆ แรกๆรู้สึกตื่นเต้นมาก แต่ก็ไม่ได้ประหม่าอะไร เพราะซ้อมมานาน ค่าตอบแทนที่ได้ก็จะเป็นเงินเดือน ส่วนทิปก็จะได้จากที่แขกมาขอถ่ายรูปกับเรา แขกที่มาเที่ยวส่วนใหญ่ก็มีแต่ชาวต่างชาติ เมื่อได้ทิปมาต้องแบ่งส่วนหนึ่งไว้เป็นกองกลางของร้าน” งานโชว์คาบาเร่ต์เป็นความใฝ่ฝันของกะเทยส่วนใหญ่ เพราะได้แต่งตัวสวยๆเหมือนผู้หญิง สวมศักดิ์ทำงานโชว์คาบาเร่ต์อยู่ 7 ปี ในช่วงนั้นสมศักดิ์มีเพื่อนที่เป็นกะเทยสนิทๆกันอยู่ 6 คนมักจะไปเที่ยวกันอยู่บ่อยๆ ช่วงระหว่างที่ทำงานโชว์คาบาเร่ต์ สมศักดิ์ก็ได้ไปเรียนเสริมสวยเพิ่มเติม โดยคิดว่าจะได้เป็นอาชีพหลัก หลังจากที่ได้เลิกทำงานโชว์คาบาเร่ต์แล้ว “ตอนที่ไปเรียนทำผมไม่ได้ชอบเลย แต่เมื่ออยากไปเรียนจะได้มีอาชีพติดตัว เพราะเราก็ไม่ได้เรียนสูงอะไรมาจนจบแค่ ม.6 จึงตัดสินใจไปเรียนตามคำแนะนำของแม่ ก่อนที่จะเรียนหลักสูตรทำผมจบ เขาก็สอนคอร์สแต่งหน้าระยะสั้นๆ แถมให้ ตอนนั้นรู้สึกชอบการแต่งหน้าและทำผมมาก” หลังจากนั้นไม่นานสมศักดิ์ก็เลิกทำโชว์คาบาเร่ต์ โดยเหตุผลที่ว่าเริ่มรู้สึกเบื่อ และกะเทยรุ่นน้องๆก็มาแรงมากขึ้น จึงตัดสินใจเลิกทำ

หลังจากเลิกโชว์คาบาเร่ต์ สมศักดิ์ก็หันมารับจ้างแต่งหน้าทำผมต่างๆไป ตามแต่ที่ลูกค้าติดต่อมา ไม่ว่าจะเป็นงานแต่งงาน งานรับปริญญา ฯลฯ รายได้ก็ถือว่าดีพอสมควรเฉลี่ยแล้วก็ได้ประมาณ 30,000 บาทต่อเดือน จึงมีเงินเก็บมากพอ หลังจากนั้น 2 ปี จึงตัดสินใจนำเงินที่เก็บไว้มาลงทุนเปิดร้านเสริมสวยเป็นของตนเอง “เป็นร้านเสริมสวยเล็กๆ ไม่ได้ใหญ่โตอะไร ที่คิดอยากเปิดร้านเพราะไม่อยากเป็นลูกน้องใคร ที่ร้านต้องทำอะไรทุกอย่าง ตั้งแต่ สระ ซอย คัด ทำเล็บ ไม่ได้มีลูกน้องเพราะไม่มีเงินจ้าง ลูกค้าก็พอมีเฉพาะละแวกบ้านก็มีเยอะพอสมควร เปิดร้านตั้งแต่ 9 โมงถึง 4 โมงเย็น สนุกกับงานที่ทำมาก แต่ถ้าวันไหนรู้สึกขี้เกียจ เบื่อ ก็จะปิดร้านนอน อารมณ์ดีขึ้นจึงเปิดร้านใหม่”

ช่วงที่เปิดร้านใหม่ๆ สมศักดิ์ก็เริ่มมีแฟน ซึ่งเป็นคนที่เคยรู้จักตอนที่สมศักดิ์ทำงานคาบาเร่ต์ แฟนของสมศักดิ์เป็นนักดนตรีของบาร์แห่งหนึ่งใกล้ๆร้านที่ก้อยทำงานอยู่ โดยเริ่มรู้จักกันจากการเป็นเพื่อนก่อน หลังจากนั้นความสัมพันธ์ก็ลึกซึ้งจนกลายมาเป็นแฟน “เห็นครั้งแรกก็รู้สึกชอบ รู้สึกว่าผู้ชายคนนี้เข้าตา แรกๆรู้จักกันเฉยๆ ไม่ได้คบกันทางซู้สาว คบกันก็เป็นแค่เพื่อนมากกว่า ช่วงที่ยังทำงานคาบาเร่ต์หลังเลิกงานเค้าก็จะมารับที่บาร์ เริ่มสนิทกันมากขึ้นตอนที่เลิกทำงานคาบาเร่ต์แล้ว เริ่มไปมาหาสู่กันบ่อยขึ้น จนทำให้รู้สึกว่ารักเค้ามากเพราะคิดว่าเป็นคนดี ไม่เคยคบกับผู้หญิงให้เราเห็นเลย จึงตัดสินใจอยู่ด้วยกัน ช่วงแรกๆที่มาอยู่ด้วยกันก็มีความสุขดีต่างคนต่างทำงาน ไม่เคยมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันเลย แต่หลังจากที่อยู่กันมา 3 ปี เริ่มมีปากเสียงทะเลาะกันบ้าง ซึ่งเราจะเริ่มระแวงเค้ามากกว่าเพราะอยู่ด้วยกันมานาน จึงเริ่มระแวงกลัวว่าเค้าจะไปมีผู้หญิงใหม่หรือเปล่า โดยธรรมชาติของกะเทยก็จะมิจุคบกพร่องตรงเรื่องที่ชอบระแวงแฟน กลัวเค้าจะไปมีผู้หญิง เพราะเราไม่ได้เหมือนผู้หญิงปกติธรรมดาทั่วไป มันก็ต้องระแวงบ้างทำให้ไม่ค่อยสบายใจ ช่วง

นั้นร้านก็แทบไม่ค่อยได้เปิด จะคอยแอบตามดูพฤติกรรมเค้า เพราะช่วงกลางวันเค้าไม่ค่อยอยู่บ้าน ซึ่งปกติเค้าจะนอนอยู่บ้าน แต่มาพักหลังจะไม่ค่อยอยู่ เงินที่ได้มาจากที่เคยให้เราเต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ได้ไม่ครบจึงเริ่มระแวงหนักเลยออกตามทุกวัน ตามอยู่เดือนหนึ่งก็ไม่เจออะไร แต่พอเข้าเดือนที่สองที่สามจึง เริ่มรู้ว่าเค้าไปติดผู้หญิง หลังจากนั้นก็พยายามไม่คิดอะไร พยายามมองเค้าในแง่ดีว่าเค้าคงไม่มีอะไรกัน จนจับได้ว่าเค้าได้เสียกันแล้ว จึงตัดสินใจให้เค้าเลิกกับเรามากกว่า แต่เค้าก็ไม่ยอมเลิก จึงบอกว่าถ้าจะอยู่กับเราก็คงต้องตัดผู้หญิงคนนั้นซะ และอย่าให้จับได้อีกหรืออย่าให้ใครมาบอกว่ายังติดต่อกันอยู่ เค้าก็รับปากแต่ผลสุดท้ายเค้าก็ทำไม่ได้ ก็เลยเชือดชะ ในวันที่เกิดเหตุการณ์ เค้ากลับไปบ้านน้องสาว ซึ่งช่วงนั้นจะทะเลาะกันบ่อยมาก เค้าก็เริ่มลงไม้ลงมือกับเรา เค้าก็สูจนแม่บอกว่าถ้าอยู่ด้วยกันไม่ได้ก็เลิกกันซะ เลยทำให้เค้ามาขออาศัยอยู่กับน้องสาว แต่ก็ยังวนเวียนมาหาเราอยู่เรื่อยๆ จนครั้งสุดท้ายจึงไปหาเค้าที่บ้านน้องสาว ไม่รู้ว่ามันคิดอะไรตอนนั้นจึงตัดสินใจเอาเชือกรัดคอเค้า คิดแล้วด้วยตั้งใจไปฆ่า เพราะรู้สึกว่ามันแค้นมากสัญญากับเราแล้วว่าจะเลิกกับผู้หญิงคนนั้น แต่ก็ทำไม่ได้ โดยปมเหตุที่ทำให้ฆ่าเค้าเพราะว่ามีเพื่อนหลายๆคนที่ๆเที่ยวมาบอก ตอนแรกเราก็ไม่เชื่อ จนสุดท้ายเราต้องไปดูเอง คุยอยู่ประมาณ 2 เดือน ก็เห็นเค้าซ่อนรถกันทุกวัน จนคิดว่าไม่ไหวแล้วนะ ฎไม่ปล่อยมึงแน่ ก่อนที่จะตัดสินใจทำก็คิดมาหนึ่งเดือนเต็มๆว่าจะทำหรือไม่ทำ ก่อนที่จะลงมือทำก็นั่งคุยกับเค้าเรื่องปัญหาของเราสองคนแต่ก็เคลียร์ไม่ได้จึงตัดสินใจทำ วันนั้นเค้าอยู่บ้านคนเดียว และกำลังนั่งเขียนอะไรอยู่แก้อี ก็เอาเชือกรัดคอด้านหลังตอนเค้าผลอแล้วถูกติดกับแก้อีจนเค้าหมดลมหายใจ หลังจากที่เค้าตายแล้วก็ไม่ได้หนีไปไหนกลับไปอยู่ที่บ้านตัวเอง วันรุ่งขึ้นตำรวจไปเชิญตัวมาที่ส.น. ถามว่าเคยไปบ้านผู้ชายคนนี้ไหม เค้าก็ตอบว่าเคยไป เมื่อ 2-3 วันก่อนก็เพิ่งไปมาซึ่งเราไม่ได้แสดงพิรุณอะไร มีพยาน 7 ปากมาชี้ตัวว่าเห็นเราไปในวันเกิดเหตุ แต่ในวันนั้นตำรวจก็ไม่ได้ทำอะไร หลังจากนั้นก็ปล่อยตัวให้กลับบ้าน เค้าก็คิดว่าคงไม่มีอะไรแล้ว อยู่ที่บ้านก็คิดจะหนีเหมือนกันแต่ก็หวังพ่อแม่เพราะเราเป็นลูกคนสุดท้าย พี่สาวก็แยกครอบครัวไปแล้ว ถ้าเค้ารู้ว่าเราทำจริงๆแล้วมาทำอะไรพ่อแม่ตอนที่เราไม่อยู่ ก็หวังหน้าพะวงหลัง คิดไปคิดมาไม่หนีดีกว่า อะไรจะเกิดขึ้นก็ต้องเกิดเพราะว่าเราทำอย่างนั้นจริงๆ ในวันที่ตำรวจจะมาจับ รู้สึกว่าเราบาปฆ่าคนไปคนหนึ่ง จึงชวนพ่อกับแม่ไปทำบุญที่วัดหลวงพ่อโสธร นั่งขับรถไปเรื่อยก็คิดไปด้วย ก็รู้ว่าตำรวจตามเพราะจำรถตำรวจได้ มีตำรวจประมาณ 7-8 คนขับรถกระบะตาม แต่ก็ยังทำตัวปกติไม่ได้มีพิรุณอะไร จนไปถึงวัด เค้าก็ตามไปถึงวัดเหมือนกันและก็ถามเราว่าชื่ออะไรนามสกุลอะไร แต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น เค้าก็ไปไหว้พระ ปล่อยนกปล่อยปลาจนเสร็จ พอมาถึงตอนเย็นก็กลับมาถึงบ้าน ตำรวจมาที่บ้าน 3 คันรถเลย แล้วอุ้มเราไปที่โรงพัก ตอนอยู่ที่โรงพักก็ยังไม่รับสารภาพนะ โชคดีที่ไม่โดนซ้อมเพราะลูกพี่ลูกน้องเป็นตำรวจแล้วเพื่อนเค้าเป็นคนทำคดีนี้จึงขอร้องอย่าให้ทำอะไรเรา จนเข้าวันที่ 13 ก็ต้องรับสารภาพเพราะว่าแม่ไปโดนจับเรื่อง โปยห่วยและเค้าจะเอาเรื่องแม่ กลัวแม่จะต้องเข้าไปอยู่ในคุก ผลสุดท้ายก็เลยขอเค้าว่าถ้ารับสารภาพแล้วอย่าทำอะไรแม่นะให้ปล่อยแม่ไปกลัวแม่ติดคุก เค้าก็รับปาก วันนั้นก็เลยรับสารภาพและก็ให้ปากคำตามความเป็นจริงทุกอย่าง” เมื่อทาง

ตำรวจได้สรุปสำนวนคดีเสร็จก็ส่งฟ้อง ไปยังศาล ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ยกโทษประหารชีวิต เหลือให้จำคุกตลอดชีวิต ส่วนศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำคุก 30 ปี และก็ยังไม่ได้ฎีกาค่อ คดีก็เป็นอันที่สิ้นสุด

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำนั้น สมศักดิ์มีประสบการณ์ในชีวิตที่ค่อนข้างดี เพราะครอบครัวอบอุ่นมาก ฐานะครอบครัวก็ปานกลางไม่ได้เดือดร้อนอะไรมากนัก การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ก็เอาใจใส่มาก แต่สาเหตุสำคัญที่ทำให้ก่อมีพฤติกรรมรกร่วมเพศนั้น เนื่องจากสมศักดิ์มีพี่สาวที่สนิทกันมาก พฤติกรรมของพี่สาวจึงเป็นสิ่งที่คอยคอยสังเกตและนำมาเทียบแบบเช่น การแอบใส่กระโปรง การแต่งหน้าทาปาก ฯลฯ และเมื่อเข้าโรงเรียนพฤติกรรมรกร่วมเพศก็ยิ่งเด่นชัดขึ้น เพราะที่โรงเรียนจะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอยู่เยอะ ยิ่งตอนทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนร่วมกันแล้วนั้น ทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมรกร่วมเพศไปมากขึ้น การประกอบอาชีพของสมศักดิ์ก็เป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และรับรู้ในพฤติกรรมรกร่วมเพศมากขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่สมศักดิ์ทำงานอยู่คือการเดินคาบาเร่ต์นั้นก็ล้วนแต่มีกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศคล้ายสมศักดิ์ทั้งสิ้น สาเหตุที่ทำให้สมศักดิ์กระทำผิด โดยการฆ่าแฟนตัวเองอย่างเลือดเย็นนั้น ก็มาจากแรงหึงหวงมากเกินไป โดยเฉพาะการที่แฟนตัวเองไปมีผู้หญิงใหม่และผิดคำสั่งญานั้น ทำให้สมศักดิ์เกิดความโกรธแค้นเป็นอย่างมาก จึงกล้ากระทำเช่นนั้นลงไปเพราะรู้สึก ว่าตัวเองผิดหวังกับผู้ชายอย่างมาก

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ช่วงแรกสมศักดิ์ถูกจำคุกอยู่ที่เรือนจำแปดริ้ว เข้ามาในเรือนจำแรกๆ สมศักดิ์ไม่ค่อยรู้สึกกลัวอะไร รู้สึกเฉยๆ แต่มีความรู้สึกคิดถึงและเป็นห่วงแม่มากกว่า ที่เรือนจำแปดริ้วจะแยกผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยไว้ห้องเดียวกัน สมศักดิ์เป็นคนที่ไม่เข้ากับคนอื่นง่าย จึงทำให้มีเพื่อนเยอะเลยทำให้ไม่รู้สึกเหงา “ตอนอยู่แปดริ้วไม่ค่อยหวือหวามากนัก มันเป็นเรื่องจำต่างจังหวัด การกินอยู่ที่ดี แต่ว่าเราอยากได้อะไรมันไม่ค่อยได้ เช่น ยาคุม ของใช้อย่างข้างนอกเนี่ยเราจะไม่ได้ มันจะได้เฉพาะของใช้ที่ทางเรือนจำจัดหาขายเท่านั้นเอง โค-ลงโค โทลงญ์ แป้งอย่างข้างนอกจะไม่มีขาย ตอนที่อยู่แปดริ้วยังไม่มียาฆ่าพยาธิ เพราะอยู่ที่นั่นแค่ 3 เดือนเอง”

หลังจากที่สมศักดิ์มาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง ชีวิตของสมศักดิ์ก็เริ่มเปลี่ยนไป มีความสะดวกสบายมากขึ้น อยากกินอะไรก็ได้กินอยากได้อะไรก็ได้ “มีความรู้สึกว่ามันไม่ใช่คุกก็ตอนมาอยู่ที่บางขวาง เพราะว่าบางขวางมันมีทุกอย่าง ขอให้เรามีเงินจ่ายค่าเท่านั้นก็พอ เราสามารถซื้อทุกอย่างเข้ามาในบางขวางได้ทั้งหมด อย่างที่เราอยากได้โทรทัศน์เราก็ไปหาซื้อมาได้จะเอา 30 หรือ 35

นี้วิกิซื้อได้หมด ที่อยากได้โทรศัพท์ก็เพราะว่าเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางหนึ่ง อีกอย่างที่บาง
 ขวางจะมีU.B.C ให้ดูด้วย ที่แปดริ้วไม่มี เรือนจำอื่นก็ไม่มี มีแต่เฉพาะที่บางขวาง แต่ไม่ทราบว่
 ตอนนี้อยู่อยู่หรือเปล่าแต่เหมือนก่อนมีU.B.Cดู การพนันก็มีทุกอย่าง เราก็ชอบเล่นด้วย ทุก
 อย่างที่เป็นการพนันจะเล่นหมด ซึ่งก่อนที่จะมาอยู่ในคุกก็เคยไปเล่นตามบ่อนใหญ่ๆมาแล้วไม่ว่าจะ
 เป็นบ่อนย่านเขาวราช บ่อนย่านเตาปูน ที่เขมร(ปอยเปต)ก็เคยไปเล่นมาแล้ว ถ้าวันไหนอยากเล่นก็
 จะไป แต่ไม่ใช่ว่ายึดคิดเป็นอาชีพ แต่ตอนอยู่ในบางขวางคือนักโทษอยู่ข้างในมันไม่มีเวลาทำโน้น
 ทำนี้คิดอะไรมาๆมาๆหрок เพราะส่วนใหญ่จะเป็นโทษสูงก็ได้การพนันมั้ง สิ่งอำนวยความสะดวก
 สะดวกทั้งหลายเหล่านี้มีข้างในมั้ง เป็นสิ่งที่ช่วยผ่อนคลายความเครียดไปในแต่ละวัน ไม่ต้องมัวมา
 นั่งคิดว่าโทษนาน ตลอดชีวิต หรือประหารชีวิตมันดีตรงนี้แหละ กะเทยที่บางขวางเหมือนราชินี
 หมด เพราะว่าโทษมันสูงแล้วผู้ชายมันไม่ค่อยได้เจอผู้หญิง ถ้าใครมีผิวเลี้ยงดีๆก็ดีไป ส่วนใหญ่จะมี
 พวกราใหญ่และคดียาที่โทษนานๆโทษสูงๆ ชอบเอาพวกกะเทยไปเลี้ยง ในส่วนของตัวเองครั้งแรก
 จะมีเจ้าแก้มมาทาบถามว่ามีคนอยากเอาเราไปเลี้ยง เป็นขาใหญ่นิสัยดีและเป็นคนได้หัววัน เจ้าถามเรา
 ว่าสนใจมั๊ย ถ้าสนใจก็บอกเค้าได้เค้าจะติดต่อให้ แต่เราบอกไปว่าขอตัวก่อนได้หรือเปล่าขอคหน้า
 ก่อน พอเห็นแล้วก็คิดดูแล้วว่าเค้าน่าจะเป็นคนนิสัยดี เพราะเค้าเป็นคนที่ชอบเอาอกเอาใจมาก และ
 ฟังจากคนรอบๆข้าง ส่วนใหญ่ก็ว่าเค้าเป็นคนนิสัยดีและก็เคยมีเมียเป็นกะเทยมาก่อน ตอนที่อยู่แปด
 ริ้วมีกะเทยรุ่นพี่ที่เค้ายู่ที่บางขวางมาก่อน บอกสอนว่า ถ้ามีมาอยู่บางขวางแล้ว มึงไม่ต้องกลัวว่า
 มึงจะอดตาย มึงเป็นกะเทย มึงไปวันแรกก็มีคนมาของตัวมึงแล้ว แล้วถ้ามึงคิดจะมีผิวมึงต้องมีผิวค
 ียา เป็นคนต่างชาติ เอาโทษสูงๆไว้ก่อน นั่นแหละจำคำนั้นของเค้ามาต้องเอาอย่างนี้ก็เลยชอบเค้า รุ่ง
 ขึ้นมาก็แต่งงานกันเลย เค้าเอาเงินสินสอดมาให้เราเป็นเงินสดๆจำนวน 5 หมื่นบาท ทองอีก 5 บาท
 โดยพาผู้ใหญ่ที่เป็นหัวหน้าแดนและเพื่อนๆมาเป็นสักขีพยาน และก็มีการจัดเลี้ยงกันนิดหน่อย
 หลังจากนั้นก็ย้ายห้องโดยย้ายขึ้นมานอนกับเค้าข้างบน ซึ่งที่บางขวางสามารถล็อกจำนวนผู้ต้องขังที่
 นอนในห้องนั้นได้ ห้องนั้นนอนกันแค่ 6 คนและมีแต่นักโทษต่างชาติ พอมายู่กับเค้าก็เริ่มมี
 เพศสัมพันธ์กัน จะแอบมีช่วงลับตาคน โดยจะทำม่านรูดก็รอบๆที่ๆเรานอน อีกอย่างที่บางขวาง
 เป็นเรือนนอนที่บเป็นเรือนนอนปิด ถ้าอย่างตอนเย็นเช็คยอดเสร็จนายที่เป็นเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่
 สามารถขึ้นมาบนตึกได้ จะเดินได้แค่รอบๆตึก เพราะตึกจะเป็นสองฝั่ง เป็นห้องนอนสองฝั่งและมี
 ทางเดินผ่ากลาง เพื่อให้ นักโทษที่เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานหรือนักโทษที่มีกำหนดโทษน้อยๆให้
 นอนสายกลางทั้งข้างบนและข้างล่าง อย่างโทษประหารหรือโทษตลอดชีวิตก็ไม่สามารถได้ออกมา
 นอนทางสายกลาง เวลาที่มีเพศสัมพันธ์ไม่มีใครมาแอบดูหรือเพราะว่าส่วนใหญ่เค้ารู้ ทุกครั้งที่ม
 ีอะไรกันก็จะใส่ถุงยางเพื่อเซฟตัวเอง มีอะไรกันแทบจะทุกวันเลย” นอกจากที่สมศักดิ์ใช้ชีวิตอยู่กับ
 แฟนเป็นเวลาส่วนใหญ่แล้ว ก็จะมีเวลาในการคบหาพูดคุยกับเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันบ้าง ซึ่ง
 จะมีอยู่ประมาณ 5-6 คน ส่วนใหญ่จะมีแฟนกันทุกคน มีทั้งแฟนที่เป็นคนไทยและคนต่างชาติ

กิจกรรมส่วนใหญ่ที่จะทำร่วมกันกับเพื่อนที่เป็นกะเทยก็จะหนักไปในทางเมาส์กันไปเรื่อยเปื่อย ไม่ว่าจะคุยกันถึงเรื่องอะไรก็จะทำให้ทุกคนสนุกสนานมากครืนเครง

สมศักดิ์อยู่กับแฟนชาวไต้หวันคนนี้ได้ปีกว่าๆก็ต้องย้ายแดน จากแดน 2 ไปแดน 5 ซึ่งเป็นแดนวัยรุ่นหรือเป็นแดนแรกครับ ในความจริงแล้วสมศักดิ์จะต้องมาอยู่ที่แดน 5 นี้ตั้งแต่ที่ย้ายมาจากแปดริ้วแล้ว แต่เนื่องจากสมศักดิ์ถูกนักโทษในแดน 2 ซ้ำตัวโดยผ่านทางเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ให้เข้าไปอยู่ที่แดน 2 แทนแดน 5 แต่ก่อนที่จะมีคำสั่งให้สมศักดิ์ย้ายแดน ทางแฟนของสมศักดิ์ก็พยายามวิ่งตัด(เป็นคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับการวิ่งเต้น)แต่ไม่สำเร็จ จึงบอกให้สมศักดิ์ย้ายไปอยู่แดน 5 ก่อน แล้วเค้าจะพยายามดึงตัวกลับมา ที่แดน 5 จะมีเด็กวัยรุ่นเยอะมาก สภาพแวดล้อมต่างๆก็จะแตกต่างกับแดน 2 เป็นอย่างมาก สมศักดิ์รู้สึกที่ตัวเองชอบความเป็นอยู่ที่แดน 5 จึงทำให้ไม่อยากกลับไปแดน 2 อีก แต่เหตุผลสำคัญอีกอย่างคือ สมศักดิ์มีแฟนใหม่ “ตอนนั้นไม่อยากกลับเพราะไปเจอผู้ชายใหม่ ต่างฝ่ายต่างชอบและยังได้นอนห้องเดียวกันด้วย ซึ่งอายุเค้าจะอ่อนกว่าเรา ช่วงแรกๆก็จะนั่งมองกันเฉยๆแทบจะไม่ได้คุยกันเลย ประมาณสองอาทิตย์ก็เริ่มคุยเริ่มเล่นด้วยกัน เพราะว่าเอาไฟท์เก้า(เป็นไฟของคนที่ลักขโมยโคคาโคล่า)มาเล่นในห้อง ซึ่งที่แดน 2 ก็มีๆบ่อนทุกแดน จึงเริ่มสนิทกันและคบกันเป็นแฟน อยู่ได้ประมาณ 2 เดือนถึงมีอะไรกัน แต่คนนี้ได้แต่ง คบกันมาได้สักพักก็เริ่มอยากจะมีเงินเก็บ ทางบ้านเค้าก็ไม่ค่อยมีฐานะแต่ก็เปิดกว้างให้เราไปคบกับคนอื่นได้โดยไม่หึงไม่หวง มีขาใหญ่ที่ทำร้านบริการในแดนมาชอบและมาทาบตาม โดยตกลงกับขาใหญ่คนนั้นว่าจะขอยู่กับคนนี้นะ แต่ถ้าอยากจะมีอะไรกับเราก็คงจะไปหาเค้าที่ร้านบริการเอง เพราะว่าที่บางขวางขาใหญ่คนนี้ปลุกคอนโดไว้เป็นล๊อคๆกันพื้นที่ไว้ขาย ทาวน์เฮ้าส์ก็มีนะ ถ้าใครไม่ได้ไปเห็นก็ไม่เชื่อหรอก สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆก็เยอะแยะ มีทั้งตู้เย็น ตู้อบ โทรศัพท์ ทุกอย่างขอให้เรามีเงินก็พอ คนนี้ได้แต่งงานกันเพียงแต่ตกลงกันเฉยๆว่าจะให้เงินใช้เดือนละเท่าไร หรืออย่างถ้าพ่อแม่มาเราอยากได้ให้พ่อแม่ก็ขอเค้าได้ เค้าก็ไม่มาลุ่มล่ำมกับเรามาก เวลาเค้าอยากมีเพศสัมพันธ์กับเราก็คงจะให้เด็กของเค้ามาตาม ส่วนคนที่เรายู่ด้วยเค้าก็ไม่มีการหึงหวง จึงไม่เคยมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะอยู่ที่การวางตัว ถ้าเราไม่ไปเปิดใจให้ผู้ชายมากก็ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร และก็ไม่มีใครมารังแกหรือจะข่มขืนเราอย่างในหนังหรอก เพราะเค้าเห็นคดีก็กลัวกันหมดแล้ว ส่วนภาษาที่ใช้กันในกลุ่มกะเทยก็จะมีภาษาที่ใช้กันเฉพาะ เพื่อไม่ให้ผู้ชายฟังออก อย่างเช่น คำว่า work แปลว่า วันนี้จะไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหรือเปล่า เป็นต้น ซึ่งภาษาพวกนี้ก็จะเรียนรู้จากกะเทยรุ่นพี่ๆที่อยู่มาก่อน”

สมศักดิ์อยู่ที่แดน 5 ประมาณ 3 ปี แฟนที่อยู่ด้วยกันก็ทำเรื่องให้ย้ายไปอยู่ที่แดน 6 เพราะมีผู้ชายที่แดน 6 มาติดพันสมศักดิ์อยู่ และเป็นคนที่เงินเยอะมีอิทธิพลมาก จึงตัดสินใจมาอยู่ที่แดน 6 หลังจากสมศักดิ์มาอยู่ที่แดน 6 ได้มาอยู่กับผู้ชายคนนี้ได้แต่งงานเป็นครั้งที่ 2 เงินค่าสินสอด

เป็นเงินเท่ากับการแต่งครั้งแรกคือ เงินสด 50,000 บาท ทองอีก 5 บาท แถมยังได้เป็นรายเดือนอีก เดือนละ 30,000 บาท ไม่รวมกับค่าอาหารและของใช้อื่นๆที่อยากได้ สมศักดิ์จึงมีเงินเก็บมากพอสมควร “ได้เคยตั้งปฏิญาณไว้ว่า ดิฉันจะไม่ออกไปมือเปล่า จะต้องมีเงินออกไป จะต้องเอาเงินส่งให้ทางบ้าน จะไม่มาติดคุกฟรีๆ กะเทยแต่ละคนมีเงินเก็บเป็น 7 หลักขึ้นทั้งนั้นแหละ เวลาที่มีเงินมากๆจะไม่เก็บไว้กับตัว เพราะตัวเองเป็นคนเล่น(การพนัน) ถ้าเก็บไว้กับตัวคงไม่เหลือเพราะการพนันเราไม่รู้ว่าจะได้หรือจะเสีย อย่างวันไหนถ้าเรามีเงิน 50,000-60,000 หรือเป็นแสนก็จะโทรให้แม่มาเอา โดยฝากผ่านห้องญาติ จะเสียให้เจ้าหน้าที่ร้อยละสิบร้อยละห้า ตั้งแต่ดิฉันมาไม่เคยเอาเงินทางบ้านมาใช้เลย หาเลี้ยงตัวเองมาตลอด” สมศักดิ์อยู่กับแฟนที่แดน 6 อยู่ 3 ปีก็ต้องย้ายมาที่เรือนจำคลองเปรม เพราะคดีของสมศักดิ์โทษจำคุกในชั้นศาลอุทธรณ์เหลือไม่ถึง 30 ปี จึงต้องย้ายมาที่เรือนจำกลางคลองเปรมซึ่งเป็นเรือนจำที่ขังนักโทษที่มีโทษไม่สูง และสาเหตุอีกอย่างคือ สมศักดิ์จะขบถถึงเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์จึงถูกส่งย้าย

หลังจากที่สมศักดิ์มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม สมศักดิ์มีความรู้สึกไม่ชอบและอยากกลับไปเที่ยวข้าง เพราะว่ายู่ข้างขวางสบายกว่ามากมีสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง อยู่ที่คลองเปรมอยากได้อะไรก็ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง เงินเก็บก็ไม่มีเหมือนที่ข้างขวาง มาอยู่ที่คลองเปรมสมศักดิ์มีแฟนใหม่อีกคนซึ่งเป็นคนที่คบมาจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้คนนี้จะไม่ค่อยมีเงิน แต่เรื่องเงินสมศักดิ์ก็เริ่มจะไม่ใส่ใจมากนัก เพราะมีเงินเก็บมากพอสมควรแล้ว การคบกับคนนี้ก็เพราะรักและชอบมากกว่า ชอบที่เค้าเป็นคนดี “คบกับเค้าก็ไม่ได้นอนด้วยกันนะ เพราะว่าที่นี่จะแยกห้องนอน กะเทยจะนอนรวมกัน 3 ห้อง เวลาจะมีอะไรกับแฟนจะได้เฉพาะเสาร์-อาทิตย์ โดยหาเดินท่ามากางกันเอง เอาไว้นอนคุยกันและก็มีอะไรกัน หรืออีกวิธีคือหาเหลื้มใครเหลื้มมัน มีอะไรกันบ่อยๆ แต่ป้องกันทุกครั้งโดยใส่ถุงยางซึ่งไปขอมหอกที่โรงพยาบาลมา หมอกก็เข้าใจพวกเราและจะให้ถุงยางเรา มาทุกครั้ง อยู่นี้ต้องทำงานในโรงพิมพ์เป็นเสมียนโรงพิมพ์ ได้เงินปันผลปีละ 2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 1,000-2,000 บาท ได้เงินมาก็จะเก็บไว้ใช้ซื้อของกินของใช้ต่างๆไป หรือบางครั้งหากทางเรือนจำเบิกตัวให้มาทำกิจกรรมภายนอก เช่น รำไทย เดินประกวด ถือป้ายงานต่างๆ เป็นต้น ก็จะมีโอกาสมาตะมอย(ขอเงิน)ผู้ชาย ทำให้รู้สึกสนุกไปอีกแบบ”

ในสิ่งที่อยากจะได้จากเรือนจำคือ อยากให้เรือนจำจัด โปรแกรมฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับกะเทยมากกว่านี้ เช่น หลักสูตรการแต่งหน้าทำผม เสริมสวย ฯลฯ จะได้เป็นอาชีพติดตัวหลังจากพ้นโทษไปแล้วจะได้เลี้ยงตัวเองได้ ไม่ต้องให้ทางบ้านเดือดร้อน และอยากให้จัดคณะคาบาริเร่ต์ เพื่อจะได้มีโอกาสแสดงในเทศกาลต่างๆของทางเรือนจำ

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ สมศักดิ์ได้ประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆในเรือนจำจากคำแนะนำของรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยเหมือนกัน ก้อยมาอยู่ในเรือนจำด้วยสภาพจิตใจที่แข็งแกร่งไม่กลัวกังวลต่อเรื่องใดๆ ทำให้สมศักดิ์สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งต่างๆในเรือนจำได้เร็ว สมศักดิ์เรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์ใหม่ๆในเรือนจำจากทั้งรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยและการสังเกตของตัวเอง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขัง โดยในช่วงแรกๆที่เรือนจำบางขวาง สมศักดิ์จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขัง โดยได้เงินและสิ่งตอบแทนอื่นๆจนทำให้มีเงินเก็บจำนวนมาก ทำให้สมศักดิ์รู้สึกชอบและไม่รังเกียจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังที่มีเงิน แต่สมศักดิ์จะเลือกคบทีละคนไม่คบทีละหลายคน เพราะจะทำให้เกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน สมศักดิ์รู้สึกภูมิใจและดีใจที่มีเพื่อนผู้ต้องขังมาสนใจมาก ไม่เหมือนตอนที่อยู่ข้างนอก ทำให้สมศักดิ์รู้สึกว่าความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำ เพราะกะเทยส่วนใหญ่ก็จะมีพฤติกรรมแบบนี้กันทั้งนั้น และอีกอย่างที่สมศักดิ์มองเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศ เพราะได้รับสิ่งตอบแทนที่คุ้มค่า

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

หากได้ออกจากเรือนจำไป สมศักดิ์ก็อยากจะไปประกอบอาชีพเดิม คือเปิดร้านเสริมสวย เพราะเป็นอาชีพที่อิสระไม่ต้องไปเป็นลูกจ้างใคร และเป็นอาชีพที่ตัวเองถนัดที่สุด ส่วนพฤติกรรมรักร่วมเพศก็คงไม่มีอีกแล้ว หากมีความต้องการทางเพศก็จะไปซื้อบริการเป็นครั้งเป็นคราวบ้าง และจะออกไปแปลงเพศด้วยเพราะเป็นความใฝ่ฝันมานานแล้ว ในส่วนของคนในสังคมที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับนั้น สมศักดิ์ไม่กังวลใจเรื่องนี้มากนัก เพราะหากใครรังเกียจก็จะไม่ไปใส่ใจ แค่อขอให้ครอบครัวเข้าใจและให้อภัยแค่นี้ก็พอ และอยากจะฝากเตือนน้องๆที่กำลังจะเป็นกะเทยหรือเป็นแล้ว ขอให้เป็นคนดีของสังคมและอย่ากระทำผิดเหมือนสมศักดิ์เลยให้มีสติมากกว่านี้ในการคิดไตร่ตรอง จะทำอะไรลงไปขอให้นึกถึงพ่อแม่บ้าง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3 : ผู้ต้องขังชาย วิชัย (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

วิชัยอายุปัจจุบัน 38 ปี ถูกจับกุมขณะอายุ 34 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ยังไม่ได้แปลงเพศ จบการศึกษาม.3 มีพี่น้อง 4 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด หลิงเป็นคนที่ 2 ประกอบอาชีพค้าขาย(ของชำ)ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 10,000 บาท ยังไม่มีประวัติเคยถูกจำคุกมาก่อน ถูกจับกุมครั้งนี้ในคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (เพื่อจำหน่าย) ศาลตัดสินให้จำคุก 10 ปี 6 เดือน

จำคุกมาแล้ว 4 ปี 6 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 6 ปี ยังไม่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษเนื่องจากเป็นคดีอาชญากรรม ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ครอบครัวของวิชัยเป็นครอบครัวที่อบอุ่น อยู่กับพ่อแม่และพี่น้องอีก 4 คน ฐานะครอบครัวถือว่าดีมาก พ่อวิชัยทำงานสายการบินส่วนแม่เป็นอาจารย์ ตอนเด็กๆ วิชัยจะสนิทกับแม่มาก จะไม่ค่อยเล่นกับพี่และน้องที่เป็นผู้ชาย แต่จะชอบเล่นกับเพื่อนที่เป็นผู้หญิงมากกว่า วิชัยเริ่มรู้สึกว่าคุณเองอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่เด็กๆ “เริ่มรู้สึกว่าคุณเองอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่เกิดเลย อยู่ดีๆ มันก็อยากเป็นชะอย่างงั้น คงคิดว่าเกิดจากฮอร์โมนในร่างกายของตัวเอง แรกๆ ก็ยังไม่ออกซะทีเดี๋ยวก็จะมีบ้าง กระตุ้งกระตุ้ แต่หลังๆ พอเริ่มคบเพื่อนจะพัฒนาขึ้น โดยแต่งเนื้อแต่งตัว แต่งหน้าทาปากบ่อยขึ้น”

เมื่อถึงวัยเข้าเรียน วิชัยเริ่มเข้าโรงเรียนตั้งแต่ชั้นป.1 ชีวิตในโรงเรียนของวิชัยดำเนินไปอย่างราบรื่นไม่ค่อยมีปัญหาอะไร ถึงแม้จะมีเพื่อนผู้ชายถือว่าเป็นกะเทยบ้าง วิชัยก็จะไม่โกรธและจะพยายามอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นผู้หญิงและมีเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันอีก 2 คน หลังจบป.6 วิชัยก็เข้าเรียนต่อในระดับมัธยมที่โรงเรียนใกล้ๆ บ้าน ชีวิตในช่วงนี้เริ่มเปลี่ยนแปลงมากขึ้น เนื่องจากวิชัยเริ่มมีเพื่อนมากขึ้นทั้งเพื่อนที่เป็นผู้หญิงและเพื่อนที่เป็นกะเทยซึ่งมีอยู่ประมาณ 10 กว่าคน “ตอนเข้ามาเรียนในช่วงมัธยม เริ่มรู้สึกว่าคุณออกมาขึ้น เริ่มมีเพื่อนที่เป็นกะเทยเยอะขึ้น จึงกล้าแสดงออกมากขึ้น ไม่ว่าจะเริ่มมองผู้ชาย แต่งหน้าทาปาก แอบไปเที่ยวบ้าง และเริ่มกินยาคุมตอนอยู่ ม.2 ซึ่งเพื่อนเป็นคนแนะนำให้กิน เพื่อนบอกว่ากินแล้วจะเด็ง หน้าใส และมีนม แต่ต้องแอบที่บ้านกิน เพราะถ้าโดนจับได้ มีหวังโดนพ่อดีแน่ เพราะพ่อกับแม่เกลียดกะเทยมาก” ชีวิตในช่วงมัธยมของวิชัยจึงเริ่มมีการเรียนรู้ถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น และเริ่มมีความต้องการอยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย วิชัยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอน ม.3 ซึ่งเป็นเพื่อนกันแต่ไม่ได้ถือว่าเป็นแฟนกันเพียงแต่อยากจะทำกันเอง

หลังจบ ม.3 ผลการเรียนของวิชัยไม่ค่อยดีนัก พ่อกับแม่จึงให้วิชัยตัดสินใจเองว่าอยากจะเรียนอะไรต่อ ซึ่งวิชัยตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายพาณิชยที่วิทยาลัยแห่งหนึ่ง หลังจากได้เริ่มเรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้ พฤติกรรมรักร่วมเพศของวิชัยเริ่มเปลี่ยนแปลงมากขึ้น วิชัยมีเพื่อนในกลุ่มเยอะมาก มีทั้งกะเทย ผู้หญิงและผู้ชาย มักจะออกเที่ยวกันบ่อย วิชัยเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมากขึ้นและจะเปลี่ยนคู่ไปเรื่อยๆ จะไม่คบใครนานๆ บางครั้งก็พาผู้ชายไปที่บ้าน “ตอนเรียนพาณิชยสนุกมากได้ไ้ผมขยวได้แต่งตัวเป็นผู้หญิงมากขึ้น วันๆ ก็ไม่ค่อยเข้าเรียนหรือโดดไปบ้านเพื่อนประจำ ไปกินเหล้ากินยา กัน ตอนนั้นมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอยู่ประมาณ 8 คน จะชอบไปจับกลุ่มมองผู้ชายกัน เคย

พาผู้ชายเข้าบ้านครั้งหนึ่ง พ่อกับแม่ตกใจมาก แต่ก็ไม่ได้ค่าอะไร ท่านคงเอือมระอากับเราแล้ว เพราะหลังจากที่เรียนพาณิชย์เรเริ่มแสดงออกในลักษณะกะเทยมากขึ้น ท่านคงทำได้บ้างแล้ว ส่วนพี่น้องๆก็ไม่ค่อยได้มาอยู่กับเราเท่าไรหรอก ทำให้เรเริ่มกล้าทำอะไรมากขึ้น”

วิชัยเรียนพาณิชย์ไปได้ 2 ปีกว่าก็ตัดสินใจเลิกเรียน เพราะคิดว่าตัวเองคงเรียนไม่ไหวและอยากเที่ยวให้มากกว่านี้ จึงตัดสินใจไปลาออกโดยไม่บอกที่บ้าน หลังจากที่เลิกเรียนวิชัยก็เริ่มทำงาน โดยค้าขายเล็กๆน้อยกับเพื่อน เพราะไม่อยากจะขอเงินทางบ้านและไม่อยากทำงานที่ต้องเป็นลูกน้องใคร ช่วงนั้นวิชัยขายของได้เดือนหนึ่งประมาณ 8,000-9,000 บาท แต่ก็ต้องหมดไปกับการเที่ยว ซื้อเสื้อผ้าและเครื่องสำอาง วิชัยค้าขายอยู่ได้พักหนึ่ง เพื่อนจึงชวนให้ไปขายของที่ประเทศบรูไนเป็นของถือปี เช่น กระเป๋าหนัง เสื้อผ้า นาฬิกา และเครื่องประดับ วิชัยจึงตัดสินใจไปทำกับเพื่อน โดยได้ขอให้พ่อซึ่งทำงานสายการบินออกตั๋วฟรีให้ วิชัยต้องเดินทางระหว่างกรุงเทพฯกับบรูไนเป็นประจำอยู่ได้เกือบปี แต่ช่วงที่ค้าขายอยู่ที่บรูไนหญิงมีเงินเก็บประมาณล้านกว่าๆ จึงตัดสินใจกลับเมืองไทยเพราะคิดถึงบ้าน

หลังจากกลับมาวิชัยเที่ยวหนักขึ้น เอาผู้ชายมาเลี้ยงแบบไม่ซ้ำหน้า และก็เล่นการพนันบ้าง ซึ่งได้เสียครั้งหนึ่งประมาณแสนกว่าบาท พอผ่านมาได้สักระยะจึงตัดสินใจลงทุนเปิดผับกับเพื่อนที่กลับมาจากบรูไนด้วยกัน คิดว่าจะรุ่งและบริหารไม่ไม่ยากเพราะตัวเองก็เที่ยวมาอย่างโชกโชน แต่พอได้เข้าไปทำจริงๆปรากฏว่าไม่ได้เป็นอย่างที่คิด วิชัยบริหารผับไม่เป็นจึงทำให้ไปไม่รอดขาดทุนมากแถมยังถูกแฟนเพื่อนซึ่งไม่เกี่ยวข้องอะไร โกงเงินหลายแสนบาทไปอีกด้วย จึงตัดสินใจเลิกทำ หลังจากนั้นหญิงจึงเปิดร้านขายของชำเองที่บ้าน ช่วงนี้เองวิชัยเริ่มมีแฟนที่อยู่กันด้วยกัน แต่ก็เปลี่ยนคนไปเรื่อยๆเพราะแต่ละคนที่มาอยู่ด้วยจะอยู่ได้ไม่นาน “ตอนเริ่มเปิดร้านก็มีแฟนอยู่หลายคน เปลี่ยนหน้าอยู่เรื่อยๆ พอเลี้ยงมันจนอึดหน้าสำราญ มันก็พากันหายหัวกันไปหมด แต่ก็ไม่ได้คิดอะไรมาก มันไป เราก็อทำอะไรไม่ได้ ตอนนั้นเราขี้เด็กๆด้วย หาผู้ชายง่ายอยู่แล้ว”

วิชัยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะไปชอบผู้ชายคนหนึ่งซึ่งอยู่ในซอยสาธุประดิษฐ์จึงทำให้ต้องเข้าออกซอยนี้เป็นประจำ ทำให้เป็นที่คุ้นเคยของคนซอยนี้ และมีคนชักชวนให้วิชัยมาขายยาบ้า ตอนแรกวิชัยก็ไม่สนใจแต่เห็นว่าเงินดีและผู้ชายที่ตัวเองชอบอยู่ก็เป็นคนเสพด้วย จึงตัดสินใจขาย แต่ตัวเองจะไม่เสพจะขายอย่างเดียวเพราะตัวเองไม่ชอบเสพมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว จะชอบกินเหล้ามากกว่า ก็มีบ้างช่วงเรียนพาณิชย์ที่ไปอ้าปากกับเพื่อนตอน ไปเที่ยวแต่ก็ไม่คิด และเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายคนนั้นแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน โดยวิชัยจะเป็นคนเอายามาให้เค้าเสพ วิชัยมีรายได้จากการขายยาบ้าค่อนข้างดีมาก แต่เงินที่ได้มาก็จะหมดไปกับสิ่งฟุ่มเฟือยทั้งหลายที่อยากได้ มีบางส่วนเอาไปให้แม่บ้าง ช่วงหลังๆแม่จึงเริ่มรู้ว่าขายยาบ้า เพราะเห็นวิชัยใช้จ่ายเกินตัวมาก จึง

ขอร้องให้เลิกทำ วิชัยจึงตัดสินใจว่าจะเลิกขายเพื่อแม่ในวันแม่แห่งชาติ แต่ไม่ได้ทันได้เลิกขายก็มาถูกตำรวจจับเสียก่อน

มาถึงเหตุการณ์ที่วิชัยและเพื่อนถูกจับ วิชัยขายยาบ้าได้ประมาณ 3-4 เดือนก็มาถูกจับ วันนั้นเพื่อนมากินเหล้าที่บ้านและได้พกยาบ้ามาจำนวนหนึ่งด้วย แต่ด้วยความชวย ตำรวจนอกเครื่องแบบที่เฝ้าดูพฤติกรรมของวิชัยและเพื่อนคนนี้มีมาตลอด จึงขอเข้าตรวจค้นบริเวณเกิดเหตุ ปรากฏว่าค้นตัวเพื่อนเจอยาบ้าจำนวนหนึ่งซ่อนอยู่ จึงจับเพื่อนและตัววิชัยในฐานะสมรู้ร่วมคิดและมียาเสพติดในครอบครอง ถึงแม้ตอนนั้นยาบ้าจะไม่มีอยู่ในวิชัย แต่จากข้อมูลของตำรวจมานานจึงแน่ใจได้ว่าวิชัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับตัว จึงถูกจับกุมดำเนินคดี ช่วงแรกที่ถูกรับวิชัยพยายามให้ทางบ้านช่วยวิ่งเต้นคดีให้แต่ไม่สำเร็จเพราะเป็นคดีจำหน่ายยาเสพติด ในท้ายที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้หญิงต้องจำคุก 10 ปี 6 เดือน

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำนั้น วิชัยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้และรับรู้ผ่านทาง การจัดการของครอบครัวและสังคมที่ดี เนื่องจากสถานภาพของครอบครัวค่อนข้างดี พ่อทำงานสายการบินและแม่เป็นอาจารย์ แต่สาเหตุที่ทำให้วิชัยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเนื่องจากตอนเด็กจะสนิทกับแม่มากและคิดว่าตัวเองมีฮอร์โมนผู้หญิงในร่างกายสูง เมื่อโตขึ้นเข้าโรงเรียนก็เริ่มจะคบเพื่อนที่เป็นผู้หญิงและเป็นกะเทยมากขึ้น ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และรับรู้ในเรื่องรักร่วมเพศมากขึ้นทั้งจากเพื่อนและรุ่นพี่ ในส่วนของการกระทำผิดที่เกิดขึ้นก็เนื่องมาจากการที่ไปชอบผู้ชายคนหนึ่งทำให้ต้องเข้าไปเกี่ยวกับยาเสพติดโดยที่ตนเองไม่ได้ตั้งใจ และต้องตกกะโหลกโยนเข้าไปขายยาบ้า จนกระทั่งถูกตำรวจจับในที่สุด

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

หลังจากที่วิชัยถูกจับกุมและถูกดำเนินคดี ก็ถูกนำมาขังที่เรือนจำกลางคลองเปรม ตอนที่เข้ามาเรือนจำช่วงแรกๆ วิชัยมีความกังวลมากถึงขั้นกับกินไม่ได้นอนไม่หลับ เครียดและกลัวว่าใครจะมาทำอะไร “เข้ามาในคุกวันแรกก็ถูกตัดผมให้สั้นเพราะตอนนั้นผมเรียวเหมือนผู้หญิง ความรู้สึกต่อมาก็รู้สึกกลัวมาก เห็นเพื่อนนักโทษเยอะแยะเต็มไปหมด กลัวว่าจะมีใครมาทำร้ายข่มขืน” วิชัยใช้ระยะเวลาพอสมควรในการทำใจและปรับสภาพให้อยู่ในเรือนจำให้ได้ ในช่วงเดือนแรกก็จะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยคอยให้ความช่วยเหลือในทุกเรื่องๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการต่อสู้คดี การกินการอยู่ การใช้ชีวิตอย่างไร ในเรือนจำให้มีความสุข การเลือกคบผู้ชาย ทุกเรื่องในเรือนจำที่กะเทยต้องรู้และตามให้ทัน หญิงจะได้รับการเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้จากเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน

หลังจากเดือนแรกผ่านไป วิชัยเริ่มปรับตัวเองให้อยู่ในสภาพแวดล้อมในเรือนจำได้ดีขึ้น ก็เริ่มมีแฟนเพราะเพื่อนกะเทยจะเป็นคนแนะนำหรือเป็นแม่สื่อให้ “ตอนแรกก็ไม่คิดว่าจะต้องมีแฟนหรอก แต่เพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกันจะคอยบอกอยู่เสมอว่าเราเป็นกะเทยถ้าจะให้ได้อยู่อย่างสบายจะต้องหาแฟน และต้องเลือกผู้ชายที่สามารถเลี้ยงเราได้ปกป้องเราได้ ตอนแรกก็ไม่คิดอยากมีหรอก แต่เห็นเพื่อนๆกะเทยเค้ามีกันหมดก็เลยอยากมีบ้าง ประกอบกับตอนนั้นรู้สึกเหงาและยังกลัวอยู่ เลยคิดว่าหากเรามีแฟนจะได้คอยปกป้องเรา เพราะในคุกส่วนใหญ่กะเทยที่มีหัวแล้วจะไม่มีใครกล้ามายุ่งด้วย เค้าจะรู้กันเอง จึงตัดสินใจที่จะมีแฟน”

หลังจากนั้น วิชัยจึงเริ่มคบกับแฟนโดยที่ผู้ชายคนนี้เข้ามาจีบ แต่ก็มีอีกหลายคนเข้ามาจีบด้วย วิธีการเข้ามาจีบส่วนใหญ่ก็จะส่งอาหารเครื่องใช้ต่างๆให้ ถ้าวิชัยถูกใจใครและคิดว่าอยากจะได้มาเป็นแฟนก็จะยินดีรับสิ่งของที่เค้าให้ ส่วนคนอื่นๆหากวิชัยไม่สนใจก็จะไม่รับสิ่งของเค้า เพราะวิชัยคิดว่าการให้อะไรเรา เค้าคงหวังอะไรตอบแทนจึงปฏิเสธที่จะรับเพราะไม่อยากจะเกิดปัญหา จึงเริ่มคบกับแฟนคนนี้อาจจริงจัง โดยย้ายมาอยู่ห้องเดียวกัน ตอนนั้นวิชัยอยู่ที่แดน 6 ซึ่งเป็นแดนที่ยังไม่มีการแยกห้องนอนของกะเทย วิชัยกับผู้ชายคนนี้แบบสามีภรรยา และเริ่มที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน โดยแอบมีกันตอนดึกๆ ในการมีเพศสัมพันธ์กันในแต่ละครั้งก็จะมีวิธีป้องกันโดยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง วิชัยจะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนค่อนข้างบ่อย อาทิตย์หนึ่งก็ประมาณ 3-4 ครั้ง ในส่วนสุขอนามัยอื่นๆก็จะมี การไปตรวจโรค ตรวจเลือดที่โรงพยาบาลกรมราชทัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ ทุกครั้งที่ไปหาหมอ วิชัยก็จะขอถุงยางอนามัยมาทุกครั้ง ซึ่งหมอก็ตอบเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของพวกกะเทยและจะคอยให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในเรื่องการป้องกันโรคติดต่ออย่างต่อเนื่อง

วิชัยใช้ชีวิตอยู่กับแฟนคนนี้อย่างมีความสุขมาก ก็มีทะเลาะกันบ้างแต่ไม่ถึงกับลงไม้ลงมือกัน ชีวิตคู่ของวิชัยดำเนินไปอย่างเรียบง่าย จนกระทั่งอยู่กันมาได้ประมาณปีกว่าๆ วิชัยก็ต้องย้ายแดน ไปยังแดน 1 ซึ่งแยกห้องนอนให้กะเทยอยู่ด้วยกัน ทำให้วิชัยต้องเลิกกับแฟนคนนี้ หลังจากมาอยู่ที่แดน 1 ชีวิตของวิชัยก็เริ่มเปลี่ยนไปต้องอยู่กับเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยจำนวนมากขึ้น การเรียนรู้และรับรู้ในพฤติกรรมต่างๆของเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยเริ่มมีประสบการณ์แปลกๆใหม่ๆมากขึ้น มีการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันเช่น กิจกรรมการแสดงของทางเรือนจำ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายนอกของกันและกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ก็จะมีปัญหาบ้างส่วนใหญ่อันจะเป็นเรื่องการพูดจาโอ้อวดกัน อิจฉากัน โดยเฉพาะการคุยโอ้อวดถึงเรื่องของแฟนตัวเอง ในส่วนตัวของวิชัยจะไม่มีปัญหากับใคร เพราะกลัวการถูกลงโทษ เช่นการถูกตัดผม การถูกตัดลดวันต้องโทษ เป็นต้น

ในช่วงแรกๆที่วิชัยมาอยู่ที่แดน1 มีผู้ชายมาจีบอยู่เยอะ แต่หญิงจะเลือกคบกับผู้ชายที่คิดว่าสามารถเลี้ยงดูและปกป้องได้ หญิงอยู่ที่แดน1 มีแฟนอีก3คน แต่เลือกคบทีละคน ในแต่ละคนก็จะอยู่ด้วยกันได้ไม่นานนัก เพราะพันโทขไป วิชัยจึงคบกับแฟนคนใหม่อยู่เรื่อยๆ แฟนทุกคนที่วิชัยคบมา ก็จะมีเพศสัมพันธ์กันทุกคน ซึ่งวิชัยมองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์แบบนี้ว่าเป็นเรื่องธรรมดา และตัวเองก็ไม่ได้รู้สึกรังเกียจอะไร แต่ทุกครั้งที่จะคบกับผู้ชาย วิชัยก็จะดูให้ตีว่าเป็นโรคติดต่ออะไรร้ายแรงหรือเปล่า มีประวัติติดยาเสพติดหรือไม่ เพราะหญิงก็เป็นห่วงสุขภาพของตัวเอง

แฟนทั้ง3คนที่วิชัยคบในแดน1นี้ แฟนคนที่3ซึ่งเป็นแฟนคนปัจจุบันด้วย มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะก่อนที่วิชัยจะคบกับแฟนคนนี้ วิชัยไม่เคยรู้เลยว่าเค้าเคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังอื่นมาก่อน “คบกับแฟนคนนี้ตอนแรกไม่รู้เลยว่าเค้าเป็นเด็กหน้าอ่อน เด็กหน้าอ่อนก็คือเด็กที่อายุน้อยๆแต่ไม่ใช่กะเทยนะ เป็นผู้ชายแมนๆนี่แหละ แต่หลังจากที่มาติดคุก เค้าเล่าให้ฟังว่ามีนักโทษที่มีอิทธิพลมาขอไปเลี้ยง ทีแรกเค้าก็ไม่เข้าใจหรือกว่าไปเลี้ยงแบบไหน แต่เมื่อตกลงไปอยู่กับคนนั้นแล้ว จึงรู้ทีหลังว่าเค้าต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย จึงต้องยอมเค้าและมีอะไรกับเค้าอยู่บ่อยๆ แรกๆรู้สึกรับไม่ได้ รังเกียจมาก หลังๆรู้สึกเฉยๆแต่ไม่ถึงกับชอบ จนสุดท้ายก็ถูกย้ายมาอยู่ที่นี่และมาเจอกับเรา” วิชัยอยู่กับแฟนคนนี้นั้นถึงปัจจุบันนี้ แต่ก็ไม่ได้นอนห้องเดียวกัน เรื่องการมีเพศสัมพันธ์จะมีแอบมีกันในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ แต่วิชัยรู้สึกไม่ค่อยมีความสุขกับแฟนคนนี้นัก เพราะคิดกังวลว่าเค้าจะไปมีอะไรกับใครเหมือนเมื่อก่อน วิชัยจะคอยบอกเค้าอยู่ตลอดเวลาว่าเมื่อเราอยู่ด้วยกันแล้ว มีอะไรกันแล้ว ก็อย่าไปมีพฤติกรรมเก่าๆอีก ทำให้ช่วงหลังๆวิชัยรู้สึกสบายใจต่อพฤติกรรมของเค้ามากขึ้น ทำให้เริ่มมีความรู้สึกมีความสุขมากขึ้น

ในส่วนที่วิชัยต้องการอยากได้จากเรือนจำก็คือ การได้มีโอกาสอยู่กับคนนอก ใช้ชีวิตร่วมกับแฟนอย่างไม่ถูกกีดกัน เพราะจะทำให้ชีวิตในเรือนจำมีความสุขมากขึ้น ส่วนในเรื่องอื่นๆก็รู้สึกพอใจกับการที่เรือนจำจัดให้แล้ว

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้ในระหว่างอยู่ในเรือนจำนี้ วิชัยมีพฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้จากประสบการณ์ใหม่ๆที่ต้องมาสัมผัส ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปรับตัวในเรือนจำ การเรียนรู้ถึงพฤติกรรมทางเพศ การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมเรือนจำ ส่วนแล้วแต่เป็นประสบการณ์ใหม่ที่หญิงต้องเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งเหล่านั้นเพื่อปรับตัวให้ตัวเองสามารถใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำได้อย่างไม่เป็นทุกข์ โดยเฉพาะประสบการณ์การณ์เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมเรือนจำ แต่ก็จะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของทางเรือนจำ ประสบการณ์ต่างๆจะถูกถ่ายทอดจากเพื่อนที่เป็นกะเทยและเพื่อนผู้ต้องขังชาย ส่วนการมีพฤติกรรมทางเพศของหญิงส่วนหนึ่งเกิดจาก

ความพึงพอใจส่วนตัวตั้งแต่อยู่สังคมภายนอก เมื่อต้องมาอยู่ในสังคมเรือนจำจึงทำให้มีพฤติกรรมทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังด้วย

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

วิชัยวางแผนไว้ว่าหากพ้นโทษออกไป อยากจะไปค้าขายเล็กๆน้อยที่ต่างจังหวัด เพราะพ่อแม่ไปซื้อบ้านและที่ดินจำนวนหนึ่งไว้ และขอใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวต่อไปอย่างมีความสุข เรื่องยาเสพติดก็ได้ตั้งปฏิญาณไว้ว่าจะไม่ขอเข้าไปข้องเกี่ยวกับเรื่องอื่นอีก ถือว่าเรื่องที่ผ่านมาเป็นบทเรียนชีวิตราคาแพงที่คอยเตือนใจอยู่เสมอ ในส่วนพฤติกรรมทางเพศคงต้องมิไปเรื่อยๆ เพราะวิชัยคิดว่าตัวเองยังมีความต้องการในเรื่องนี้อยู่ แต่ก็คงไม่มากเหมือนตอนช่วงวัยรุ่นในส่วนของยอมรับของสังคมก็ไม่กังวลว่าสังคมจะยอมรับเราหรือไม่ ขอเพียงให้ครอบครัวให้อภัยและยอมรับเราแค่นี้ก็พอใจแล้ว คนอื่นว่าอย่างไรก็จะไม่สนใจ

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4 : ผู้ต้องขังชาย อภิรักษ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันอภิรักษ์อายุ 28 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ยังไม่ได้แปลงเพศ ไม่จบการศึกษาระดับปวส. (การบัญชี) มีพี่น้อง 3 คน พี่สาว 1 คน/น้องสาว 1 คน อภิรักษ์เป็นลูกคนกลาง อาศัยอยู่กับพี่สาว เพราะพ่อแม่หย่าร้างกัน ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำประกอบอาชีพรับจ้างในร้านอาหาร รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 4,500 บาท ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน กระทำผิดขณะอายุ 25 ปี ในคดีปลอมแปลงเอกสาร(บัตรเครดิต)และรับของโจร ศาลตัดสินให้จำคุก 23 ปี 6 เดือน จำคุกมาแล้ว 3 ปี 2 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 14 ปี 8 เดือน เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ 1 ครั้ง ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

อภิรักษ์อยู่ในครอบครัวที่มีปัญหา พ่อกับแม่หย่าร้างกัน หลังจากนั้นอภิรักษ์ก็ต้องอยู่กับพี่สาวและน้องสาวโดยลำพัง ซึ่งพี่สาวอายุห่างกับเขมียาวประมาณ 11 ปี ฐานะของครอบครัวไม่ค่อยดีนัก มีพอกินพอใช้ พ่อรับราชการ ส่วนแม่เป็นแม่บ้าน ชีวิตในวัยเด็กก็เช่นเหมือนเด็กทั่วไป แต่อภิรักษ์จะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย “ตอนเด็กๆเท่าที่จำความได้ จะชอบเล่นขายของ เล่นกระโดดยางกับเพื่อนผู้หญิง จะไม่ชอบเล่นกับเพื่อนผู้ชายเพราะชอบเล่นอะไรแรงๆ”

ในช่วงวัยเด็กอภีรักษ์จะสนิทกับพี่สาวมาก จะชอบทำอะไรเลียนแบบพี่สาว เช่น ขโมยกระเป๋าไปลงมาใส่ แอบใช้เครื่องสำอางของพี่สาว เป็นต้น

ในช่วงวัยเรียน อภีรักษ์เข้าเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย ในช่วงนี้อภีรักษ์ยังไม่ได้แสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะที่เรียบร้อย ชอบทำกิจกรรมของเพื่อนผู้หญิงเช่น การเป็นเชียร์ลีดเดอร์ การรำไทย ฯลฯ และชอบคบกับเพื่อนผู้หญิง จะไม่ค่อยคบกับเพื่อนผู้ชายเพราะ โดนเพื่อนผู้ชายแกล้งและถูกล้อว่าเป็นตุ๊ด

มาถึงช่วงเรียนมัธยม อภีรักษ์เริ่มแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างเปิดเผยเด่นชัดขึ้น กล้าแสดงออกในพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากขึ้น เช่น แต่งหน้าไปโรงเรียน แต่งกายที่ผิดระเบียบ ฯลฯ และก็ยังเลือกคบกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย เริ่มมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอยู่ในกลุ่มมากขึ้นด้วย ทั้งเป็นเพื่อนที่เรียนชั้นเดียวกันและเพื่อนรุ่นพี่ ในช่วงตั้งแต่ ม.1-ม.3 อภีรักษ์แสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในหลายรูปแบบ โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกันแล้วจะยิ่งทำให้มีการแสดงออกมากขึ้น เช่น แช่วเพื่อนผู้ชาย พูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างเปิดเผย แอบหนีไปเที่ยวกลางคืน ฯลฯ อภีรักษ์เริ่มกินยาคุมตั้งแต่ ม.1 เพราะอยากมีหน้าอก ผิวพรรณเนียนใส และมีสิทธิ์คล้ายผู้หญิง ซึ่งมีเพื่อนรุ่นพี่แนะนำให้กิน หลังจากทีพี่สาวเริ่มรู้ถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของอภีรักษ์ ก็รู้สึกยอมรับได้แต่จะสอนอยู่เสมอว่าเป็นคนดี อย่าทำให้ใครเดือดร้อนหรือไปสร้างปัญหา ทำให้อภีรักษ์รู้สึกไม่กดดันในพฤติกรรมเบี่ยงเบนของตนเอง

การเรียนของอภีรักษ์ไม่ค่อยดีนักแต่ก็สามารถจบม.3 ได้ หลังจากนั้นอภีรักษ์จึงตัดสินใจขอพี่สาวเรียนต่อปวช.สาขาคหกรรมที่วิทยาลัย ชีวดี ในรั้ววิทยาลัยอภีรักษ์จะทำตัวให้เหมือนผู้หญิงมากที่สุด เช่น แต่งหน้าแต่งตาไปเรียน ใส่เสื้อผ้ารัดๆ ใ้ผมยาว และจะเลือกคบเฉพาะเพื่อนที่เป็นกะเทย ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่กว่าตอนเรียนมัธยม มีเพื่อนกะเทยและรุ่นพี่ประมาณ 20 คน มีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมากขึ้น สถานที่ๆอภีรักษ์และกลุ่มเพื่อนชอบไปเที่ยวก็ย่านสีลม ซึ่งจะมีผับที่มีกะเทยเยอะมาก ถึงแม้อภีรักษ์จะหนีเที่ยวบ่อยแต่ก็ไม่เคยทิ้งเรื่องการเรียน เพราะสงสารพี่สาวที่ส่งเสริมให้เรียน เมื่อใกล้จะจบ อภีรักษ์จึงเลิกเที่ยวและหันมาตั้งใจเรียนมากขึ้นจนจบปวช. ได้

หลังจบปวช.อภีรักษ์ตั้งใจจะหางานทำ ไม่คิดจะเรียนต่อ และไม่อยากเป็นภาระของพี่สาว แต่พี่สาวขอร้องให้เรียนต่อเพราะอยากให้อภีรักษ์มีงานทำที่ดีๆจะได้ฝากผีฝากไข้ได้ อภีรักษ์จึงตัดสินใจเรียนต่อตามความต้องการของพี่สาว โดยเลือกเรียนต่อปวส.สาขาคหกรรมที่วิทยาลัย

เหมือนเดิม แต่ก็แอบพี่สาวไปทำงานในร้านขายอาหารแห่งหนึ่งใกล้ๆวิทยาลัย รายได้ประมาณ 4,500 บาทต่อเดือน

ในวิทยาลัยอภีร์ก็ยังคงคบกับเพื่อนกะเทยเหมือนเดิมมีทั้งที่เป็นเพื่อนเก่าและเพื่อนใหม่ ชีวิตของอภีร์ในช่วงนี้มีการเปลี่ยนแปลงและมีเหตุการณ์หลายๆอย่างเกิดขึ้นกับตัวอภีร์ อภีร์เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายครั้งแรกในช่วงที่เรียนปวส.ปี1 ซึ่งรู้จักกันตอนไปเที่ยว สาเหตุที่อภีร์รู้สึกอยากมีเพศสัมพันธ์ เพราะรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้หญิงมากขึ้นและมีเพื่อนๆคอยๆ โดยเพื่อนๆที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์จะคอยมาเล่าให้ฟังอยู่ตลอด จนทำให้อภีร์ก็เกิดความรู้สึกอยากลอง

หลังจากที่อภีร์เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ก็จะมีเพศสัมพันธ์อยู่เรื่อยๆไป โดยเฉพาะหากวันไหนไปเที่ยวแล้วรู้สึกพอใจใคร ก็จะเข้าไปจีบสุดท้ายก็จะมีเพศสัมพันธ์กัน มีผู้ชายมาชอบอภีร์มากเพราะอภีร์มีหน้าตาดี ผิวพรรณขาวใสเหมือนผู้หญิงมาก อภีร์จะมีเพศสัมพันธ์โดยเปลี่ยนคู่ไปเรื่อยๆ ในช่วงนี้อภีร์ก็เที่ยวหนักขึ้น ทำให้เงินที่พี่สาวให้มาเรียนและเงินที่ทำงานไม่พอใช้

เมื่ออภีร์มีความต้องการอยากมีเงินใช้มากขึ้น และไม่อยากจะขอพี่สาวเพิ่ม จึงคิดหาวิธีหาเงิน ซึ่งเคยมีเพื่อนกะเทยมาชวนให้ไปทำงานด้วย ซึ่งเพื่อนบอกว่าเป็นงานที่ทำไม่ยาก เงินดี แต่เป็นงานที่ผิดกฎหมาย อภีร์ก็จึงกลับไปคิดทบทวนอยู่หลายวัน แต่ด้วยความต้องการอยากมีเงินจึงตัดสินใจที่จะทำงานกับเพื่อน งานนั้นคือ การปลอมแปลงบัตรเครดิต “งานที่ทำกับคู่มือคือปลอมบัตรเครดิต โดยจะไปซื้อบัตรเครดิตปลอมกับพนักงานธนาคารแห่งหนึ่ง หลังจากนั้นก็จะไปฝึกเขียนลายเซ็นให้เหมือนกับเจ้าของบัตร เมื่อมั่นใจว่าเซ็นต์เหมือนแล้วก็จะออกบัตรเครดิต โดยจะไปกับเพื่อนที่เป็นคู่มือ โดยพยายามแต่งตัวทำตัวให้เหมือนพวกไฮโซมีเงิน จะเลือกรูดสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น ร้านนาฬิกาแบรนด์เนม ร้านเสื้อผ้าแบรนด์เนม ร้านขายจิวเวอรี่เครื่องประดับ ฯลฯ หลังจากที่รูดได้สินค้านามาแล้ว ก็จะนำไปปล่อยกับคนอื่นหนึ่ง จะได้เงินมาหลังจากแบ่งกับเพื่อนแล้วก็ประมาณครั้งละ 40,000-50,000 บาท เวลาจะไปรูดก็จะออกรูดหลายๆร้านในวันเดียวกัน จะไปเดือนละครั้งสองครั้ง ได้เงินมาแต่ละครั้งก็จะหมดไปกับสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น เสื้อผ้า เครื่องสำอาง เครื่องประดับ และที่เที่ยว จะไม่ค่อยเก็บเพราะเงินมันร้อน”

อภีร์ก็ทำแบบนี้ตั้งแต่เรียนปวส.ปี1เทอมแรกจนเข้าเทอมสอง ในที่สุดท้ายก็ถูกจับ วันที่ถูกจับอภีร์ก็ขึ้นไปประกันตัวเพื่อนที่เป็นคู่มือบนโรงพักในคดีทะเลาะวิวาท โดยไม่ทราบว่าเป็นโรงพักตอนนั้นบังเอิญมีเจ้าทุกข์ซึ่งเป็นเจ้าของร้านจิวเวอรี่ที่อภีร์และเพื่อนเคยแอบบัตรเครดิตปลอมไปรูดสร้อยเพชรมูลค่า 300,000 บาท โดยเจ้าของร้านได้เคยมาแจ้งความไว้ หลังจากที่เค้าเห็น

อภิรัชและเพื่อนอยู่บนโรงพัก จึงบอกให้ตำรวจจับตัวไว้ อภิรัชกับเพื่อนจึงถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

เมื่อพี่สาวทราบเรื่องก็พยายามจะมาขอประกันตัว แต่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่อนุญาตให้ประกัน โดยให้เหตุผลว่า มีเจ้าทุกข์หลายคนมาแจ้งความไว้และกลัวว่าจะหลบหนีจึงไม่อนุญาตให้ประกันตัวไป อภิรัชต่อสู้คดีจนถึงชั้นศาลอุทธรณ์ ซึ่งสุดท้ายศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้จำคุก 23 ปี 6 เดือน

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำของอภิรัชตั้งวัยเด็ก จะผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ค่อยดีนัก เนื่องจากพ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่เด็กๆ ทำให้อภิรัชขาดความอบอุ่นและไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดี ประกอบกับการอยู่กับพี่สาวและน้องสาวมาตลอด ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงจากพี่สาวซึ่งเป็นคนที่อภิรัชสนิทมากที่สุด ทำให้อภิรัชเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และเมื่อต้องเข้าสู่โรงเรียนสภาพแวดล้อมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการคบกับเพื่อนผู้หญิง การถูกเพื่อนผู้ชายแกล้งและล้อ ทำให้อภิรัชมีความรู้สึกเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้น ยิ่งเมื่อโตขึ้นเริ่มคบเพื่อนที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศเหมือนกัน ทำให้กล้าแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างเด่นชัดมากขึ้น จนมาถึงการตัดสินใจกระทำความผิด ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องติดคุก

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

หลังจากที่อภิรัชถูกจับกุมและถูกดำเนินคดี ก็ถูกส่งตัวมาที่เรือนจำ ในช่วงระหว่างการต่อสู้คดีอภิรัชถูกจำคุกอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ช่วงแรกที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ อภิรัชรู้สึกตัวตัวเองยังทำใจไม่ได้ เลยทำให้เครียด กังวลและกลัวมาก ในช่วง 2-3 วันแรกอภิรัชต้องนอนรวมกับเพื่อนผู้ต้องขัง แต่ก็จะมีเจ้าหน้าที่คอยสอดส่องดูแลเป็นพิเศษ หลังจากนั้นก็ถูกย้ายให้ไปช่วยเหลืองานที่โรงพยาบาลของทางเรือนจำ เพราะหากมีผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยมาอยู่ที่นี่ ก็จะถูกแยกตัวให้ห่างกับผู้ต้องขังชาย เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดปัญหา อภิรัชไปอยู่ที่โรงพยาบาล โดยมีเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยอีก 4 คน เป็นคนที่คอยแนะนำและสอนงานในส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบ รวมทั้งยังได้แนะนำถึงการใช้ชีวิตในเรือนจำ ทำให้อภิรัชรู้สึกสบายใจมากขึ้น

ในช่วงที่อยู่ที่โรงพยาบาลอภิรัชได้ช่วยเหลืองานได้เป็นอย่างดี หน้าที่ๆอภิรัชต้องทำเช่นการดูแลความสะอาดเตียงคนไข้ การทำความสะอาดอุปกรณ์ของหมอ ทำระเบียบประวัติคนไข้ รวมทั้งการเป็นผู้ช่วยหมอ อภิรัชสนุกกับงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ลืมคิดถึงเรื่องการสู้คดีไป

อภิรัชส์สนิทกับเพื่อนที่เป็นกะเทยทั้ง 4 คนมาก มีอะไรก็จะคอยช่วยเหลือกัน เพื่อนๆจะคอยถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆในเรือนจำให้อภิรัชส์ตลอด ทำให้อภิรัชส์เริ่มเรียนรู้การปรับตัวต่อการใช้ชีวิตในเรือนจำได้ดีขึ้น

อยู่ที่โรงพยาบาลได้ประมาณ 2-3 เดือน อภิรัชส์จึงเริ่มที่จะแอบคบกับเพื่อนผู้ต้องขังชาย โดยเพื่อนๆจะทำหน้าที่เป็นแม่สื่อและคอยสอดส่องดูแลเจ้าหน้าที่ให้อภิรัชส์คบกับแฟนคนนี้ได้ โดยการรู้จักกันที่โรงพยาบาล “เค้ามานหาหมอที่โรงพยาบาล เจอหน้ากันครั้งแรกตอนที่เค้ามานขอระเบียบประวัติ จึงได้มีโอกาสได้พูดคุยกัน เห็นครั้งแรกก็รู้สึกชอบ เพราะเค้าดูเป็นผู้ชายสุภาพสะอาด และยังเด็กๆอยู่ หลังจากวันนั้นเค้าก็จะแอบมาหาที่โรงพยาบาลบ่อยๆ เราติดต่อกันทางจดหมาย เขียนจดหมายได้อยู่ประมาณ 2 อาทิตย์จึงตัดสินใจที่จะเป็นแฟนกัน” อภิรัชส์แอบคบกับแฟนคนนี้อย่างเงียบๆโดยจะไม่ทำให้ผิดสังเกตเพราะหากเจ้าหน้าที่จับได้ก็จะถูกทำโทษ จะมีเพื่อนๆที่เป็นกะเทยคอยช่วยเหลือให้เจอกันบ่อยๆ กับแฟนคนนี้อภิรัชส์ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ด้วย เนื่องจากไม่มีโอกาส และรู้สึกว่า การคบกันแบบนี้เป็นการพิสูจน์ความจริงใจได้ดีกว่า คบกันได้ไม่นานแฟนของอภิรัชส์ก็ถูกปล่อยตัวไป จึงทำให้ต้องเลิกกันไปโดยปริยาย ทำให้อภิรัชส์เหงาและเสียใจมากแต่ก็ไม่สามารถแสดงความเสียใจออกได้มากนัก

หลังจากนั้นอภิรัชส์ก็ไม่คิดจะคบใครใหม่ ตั้งใจทำงานที่ตนเองรับผิดชอบให้ดีที่สุด อภิรัชส์อยู่โรงพยาบาลได้ปีกว่า ก็ต้องถูกย้ายไปที่เรือนจำกลางคลองเปรม เพราะคดีถึงที่สุดแล้ว อภิรัชส์ย้ายมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม โดยไปอยู่ที่แดน 1 ซึ่งเป็นแดนที่มีการแยกห้องนอนของผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยกับผู้ต้องขังชาย โดยให้ผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยอยู่รวมกัน 3 ห้องนอน มีทั้งหมด 20 คน

ช่วงแรกที่อภิรัชส์มาอยู่ยังปรับตัวไม่ค่อยได้ เพราะต้องอยู่ร่วมกับเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมากต้องเจอกันทุกวัน ไม่เหมือนตอนที่อยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯจึงทำให้เกิดความไม่คุ้นเคย อย่างไรก็ตามอภิรัชส์ก็รู้สึกโล่งใจที่ยังมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอยู่ด้วยกันจำนวนมาก ทำให้ไม่รู้สึกลัวอะไร “แรกๆพี่ๆเพื่อนๆที่เป็นกะเทยจะให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างมาก ให้คำปรึกษาในทุกเรื่อง แล้วยังถ่ายทอดประสบการณ์ใหม่ๆให้ด้วย โดยเฉพาะเรื่องการมีผัว ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญของเรา พี่ๆเพื่อนๆบอกเราว่าอยู่ในคุกพวกเราต้องทำให้เด่นๆ ผู้ชายจะได้มาชอบเรา ถือว่าเป็นโอกาสดีของพวกเรา เพราะหากเราอยู่ข้างนอกเราจะต้องตามจับตามง้อผู้ชาย กะเทยที่นี้จะมีผัวกันแทบทุกคน เพราะทุกคนอยากสบาย อยากให้มีคนมาเลี้ยงและคอยดูแล เรื่องนี้เลยถือว่าเป็นเรื่องปกติของกลุ่มกะเทย”

อภิรัชย์มาอยู่ได้ประมาณ 2 อาทิตย์ ก็จะมีเพื่อนผู้ต้องขังเข้ามาจีบกันเยอะ “ส่วนใหญ่จะเข้ามาจีบโดยการส่งน้ำส่งอาหารให้ พี่ๆกะเทยเคยบอกว่าหากเรารับของเค้าจะถือว่าเราสนใจเค้า ฉะนั้นหากเราไม่สนใจเค้าก็อย่าไปรับ แต่มีคนหนึ่งตอนที่เจอกันครั้งแรก เกิดความรู้สึกว่าตรงสเปกมาก จึงหาโอกาสคุยกับเค้า หลังจากที่ได้พูดคุยกันอยู่ประมาณ 3-4 วัน ก็เริ่มรู้สึกว่าเป็นคนสุภาพ อ่อนโยน เอาใจเก่งเหมือนแฟนคนแรก และแถมยังมีฐานะดีพอสมควร จึงคิดว่าเค้าคงเลี้ยงดูไม่ให้เราอดตายได้ จึงตัดสินใจเป็นแฟนกับเค้า” ช่วงแรกๆที่คบกัน แฟนของอภิรัชย์ดูแลเอาใจใส่อภิรัชย์เป็นอย่างดี อภิรัชย์อยากได้อะไรก็จะหามาให้ตลอด ทำให้เพื่อนๆพี่ๆที่เป็นกะเทยรู้สึกอิจฉาบ้าง แต่อภิรัชย์เป็นคนที่ไม่ชอบโอ้อวดจึงทำให้ไม่เกิดปัญหากับเพื่อนๆพี่ๆ

หลังจากคบกันมาได้ 1 เดือน จึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์กัน โดยจะแอบมีกันในช่วงเวลาและสถานที่ๆลับตาคน โดยเฉพาะในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จะหาเต้นท์มากางนอนคุยกันและก็มีเพศสัมพันธ์กัน อภิรัชย์จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนประมาณ 2-3 ครั้งต่ออาทิตย์ขึ้นอยู่กับโอกาสที่เอื้ออำนวยให้ ถึงแม้อภิรัชย์จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนบ่อยๆแต่ก็ยังมีวิธีดูแลป้องกันตัวเองโดยการให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ซึ่งไปขอมมาจากหมอที่โรงพยาบาล แต่หากวันไหนมีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่ใส่ถุงยาง อภิรัชย์จะกำชับให้แฟนทำความสะอาดให้ดีที่สุดก่อน เพราะอภิรัชย์ก็กลัวติดโรคทางเพศเหมือนกัน โดยเฉพาะ โรคเอดส์

อภิรัชย์คบกับแฟนคนนี้อยู่ประมาณ 2 ปีและก็ยังคบกันอยู่ถึงปัจจุบันนี้ ตลอดเวลาที่คบกัน อภิรัชย์มีความสุขมาก เพราะแฟนอภิรัชย์ยังดูแลเอาใจใส่มาโดยตลอด จะมีทะเลาะกันบ้างเล็กน้อยส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องหึงหวง แต่สุดท้ายก็เข้าใจกันได้ อภิรัชย์อยู่ที่นี่ต้องทำงานปอกสายไฟฟ้าเป็นงานหลัก ส่วนแฟนของอภิรัชย์จะมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นงานที่เหมียวมองว่าเท่าที่มากในเรือนจำและอภิรัชย์ก็รู้สึกภูมิใจในตัวเค้ามาก ในเรื่องอนาคตข้างหน้า อภิรัชย์เคยคุยกับแฟนถึงเรื่องนี้ แฟนของอภิรัชย์ได้ให้คำมั่นสัญญาว่าเมื่อพ้นโทษออกไปแล้วจะขอใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันตลอดไป ซึ่งเค้าจะพ้นโทษออกไปก่อน แต่อภิรัชย์ก็ยังทำใจเผื่อไว้ เพราะเคยมีพี่ๆกะเทยเคยบอกไว้ว่า “รักแท้มันไม่มีในคุกหรอก”

ถึงแม้อภิรัชย์จะคบกับแฟน แต่ก็ยังมีเวลาได้พบปะพูดคุยกับเพื่อนๆพี่ๆที่เป็นกะเทยอย่างสม่ำเสมอ มีการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน เช่น การแสดงโชว์ในงานเทศกาลต่างๆที่ทางเรือนจำจัดขึ้น ฯลฯ อภิรัชย์มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนๆพี่ๆกะเทยเป็นอย่างดี ไม่เคยมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกับใคร จึงทำให้มีความสุขและรอโอกาสออกไปสู่สังคมอีกครั้ง ในสิ่งที่อภิรัชย์อยากให้ทางเรือนจำจัดให้พิเศษ ได้แก่ โปรแกรมการฝึกอาชีพด้านคอมพิวเตอร์ ช่างเสริมสวย เพื่อจะได้นำไปประกอบอาชีพหลังพ้นโทษออกไป จะได้ไม่ต้องไปกระทำผิดซ้ำอีก

พฤติกรรมกรเรียนรู้และรับรู้ระหว่างที่อยู่ในเรือนจำ อภิรักษ์ได้เรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์ใหม่ๆจากเพื่อนๆที่ผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ จนทำให้อภิรักษ์สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในเรือนจำได้เป็นอย่างดี ในส่วนพฤติกรรมทางเพศ สาเหตุที่อภิรักษ์มีพฤติกรรมทางเพศก็เนื่องมาจากการได้เรียนรู้และรับรู้จากประสบการณ์ต่างๆของเพื่อนๆที่เคยอยู่มาก่อน และสาเหตุสำคัญอีกอย่างคือ ความต้องการสะดวกสบาย ต้องการให้มีคนมาดูแล และความเบี่ยงเบนทางเพศของตนเองตั้งแต่อยู่ในสังคมข้างนอกแล้ว จึงส่งผลให้อภิรักษ์มีพฤติกรรมทางเพศกับเพื่อนผู้ต้องขังในเรือนจำ

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

ความคาดหวังในอนาคตข้างหน้าหลังจากพ้นโทษออกไปแล้ว อภิรักษ์ยังไม่ได้คิดล่วงหน้าไปถึงขนาดนั้น เนื่องจากอภิรักษ์มีโทษสูง กว่าจะได้ปล่อยก็คงอีกหลายสิบปี แค่หากโชคดีได้รับพระราชทานอภัยโทษอาจมีโอกาสดูกลับบ้านเร็วกว่าเดิม ส่วนเรื่องอาชีพที่คิดไว้ว่าจะไปทำหลังพ้นโทษ ก็คงอยากเปิดร้านขายเสื้อผ้าเล็กๆน้อย แถวๆตลาดประตุน้ำ

ในส่วนของการยอมรับของสังคม อภิรักษ์ไม่สนใจในเรื่องนี้เพราะคิดว่าคนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เราสามารถเลือกที่จะทำได้ เราตั้งใจดีแล้วที่จะกลับตัวเป็นคนดี สังคมคงจะให้ภัยได้ ส่วนพฤติกรรมรักร่วมเพศก็คงยังมีบ้างแต่ก็คงจะไม่หมกหม่มมากนักเพราะคงต้องคิดมากนักว่าจะเลือกคบใคร

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5 : ผู้ต้องขังชาย สุรัชย์ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันสุรัชย์อายุ 25 ปี เป็นคนนครราชสีมา ยังไม่ได้แปลงเพศ ก่อนถูกจับกุมกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีพี่น้อง 3 คน เป็นคนกลางมีพี่ชาย 1 คนและน้องชาย 1 คน อาศัยอยู่กับป้า เพราะพ่อแม่หย่าร้างกัน ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำไม่ได้ประกอบอาชีพ ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 23 ปี ในคดีชิงทรัพย์(มอมยา) ถูกตัดสินให้จำคุก 13 ปี 5 เดือน จำคุกมาแล้ว 2 ปี 4 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 3 ปี 8 เดือน เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ 1 ครั้ง ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ครอบครัวของสุรชัยไม่ค่อยอบอุ่น เพราะพ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่ๆ สุรชัยเล็กๆ พ่อทำงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในจ.นครราชสีมา ส่วนแม่เป็นแม่บ้าน ฐานะของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง พ่อกินพอใช้ ตอนที่สุรชัยอายุ 4 ขวบ พ่อแม่ก็เลิกกัน ทำให้สุรชัย พี่ชายและน้องชายต้องไปอาศัยอยู่กับป้า สาเหตุที่พ่อแม่ต้องเลิกกันเพราะพ่อไปมีผู้หญิงใหม่ “ตอนนั้นยังไม่ค่อยรู้เรื่องนัก แม่บอกว่าต้องไปอยู่กับป้า ส่วนแม่จะเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ และบอกว่าพ่อเป็นคนไม่ดี ไม่รักพวกเราแล้ว ทำให้ตอนนั้นรู้สึกเกลียดพ่อมาก”

ชีวิตในช่วงวัยเด็ก สุรชัยจะดูเหมือนเด็กผู้ชายที่เรียบร้อยมาก ชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงแถวๆ บ้าน เช่น เล่นขายของ เล่นกระโดดคาง เล่นตุ๊กตา ฯลฯ จะไม่ชอบเล่นกับเด็กผู้ชายรวมทั้งพี่ชายและน้องชายด้วย ถูกพี่ชายที่อายุห่างกัน 2 ปีแก้งอยู่บ่อยๆ ทำให้สุรชัยรู้สึกไม่อยากเล่นกับเด็กผู้ชาย เพราะไม่อยากเจ็บตัว กลุ่มเพื่อนๆ ที่สุรชัยชอบเล่นด้วยก็มีทั้งเด็กผู้หญิงประมาณ 7-8 คนและเด็กผู้ชายที่เรียบร้อยเหมือนสุรชัยอีก 2 คน สุรชัยมีความสุขและสนุกมากเวลาอยู่กับเพื่อนๆ สุรชัยต้องอยู่ในความดูแลของป้าที่เข้มงวดมาก ต้องอยู่ในระเบียบวินัยที่เคร่งครัด ทำให้บางครั้งสัมจะถูกป้าตีและทำโทษ ทำให้เวลาสุรชัยอยู่ที่บ้านจะไม่ค่อยแสดงพฤติกรรมกระตุงกระดิงมากนัก แต่ป้าเป็นคนที่รักสุรชัยมากเพราะป้าเองก็ไม่มีลูก

ในช่วงวัยเรียน สุรชัยเข้าเรียนในโรงเรียนประถมประจำจังหวัด โดยป้าเป็นคนฝากให้เข้าเรียน หวังว่าสุรชัยจะได้เรียนเก่งๆ ช่วงที่สุรชัยเข้าเรียนชั้นประถม สุรชัยเริ่มแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยทำทางกระตุงกระดิงคล้ายผู้หญิง ชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงและมีเพื่อนในลักษณะเดียวกันอีก 4-5 คน แต่ก็ยังแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่เด่นชัดมากนัก สุรชัยเป็นเด็กที่เรียนดีและตั้งใจเรียนมากทำให้ครูและเพื่อนๆ รักและเอ็นดู แต่ก็จะมีเพื่อนผู้ชายบางคนที่ชอบล้อว่าเป็นตุ๊ด แต่สุรชัยก็ไม่สนใจอะไรจะนั่งๆ เผลอๆ สัมมักแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนนี้เฉพาะที่โรงเรียน จะไม่ค่อยแสดงออกที่บ้านเพราะกลัวป้าทำโทษ

หลังจากนั้นสุรชัยสอบเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด ซึ่งเป็นโรงเรียนชายล้วน สาเหตุที่สุรชัยสอบเข้าที่โรงเรียนแห่งนี้ เพราะเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนที่เป็นกะเทยอยู่เยอะ หลังจากที่สุรชัยได้เข้าไปเรียน จึงเริ่มแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดมากขึ้น เริ่มแต่งหน้าทาปาก แต่งกายผิดระเบียบโรงเรียน ยิ่งเวลาที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกันแล้ว จะกล้าแสดงออกมากขึ้นเช่น เม้าส์เรื่องเพื่อนผู้ชาย จับกลุ่มคุยเฮฮาเสียงดัง คุยกันเรื่องเพศสัมพันธ์ โดยจะมีกะเทยรุ่นพี่เป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ให้ สุรชัยเริ่มทานยาคุมตั้งแต่ม.2 จากคำแนะนำของ

กะเทยรุ่นพี่ โดยหวังว่าอยากจะมีหน้าอกและผิวพรรณเนียนใส หลังจากที่สุรัชย์มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดขึ้น จนป้าเริ่มผิดสังเกต ทำให้สุรัชย์ทะเลาะกับป้าบ่อยๆ จนหลังจากที่สุรัชย์ เรียนม.4 ป้าจึงยอมรับได้ในพฤติกรรมเบี่ยงเบนของสุรัชย์ แต่ก็คอยอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี อย่าสร้างความเดือดร้อนให้ใคร

หลังจากที่จบม.6 สุรัชย์จึงขอป้าเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯกับเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน ตอนแรกป้าก็ไม่อนุญาตบอกรับให้เรียนต่อที่นี้ก็ได้ แต่ด้วยความดีและความต้องการ ไปเรียนกับเพื่อนๆจึงไม่ยอมพูดกับป้าอยู่ 2-3 วัน จนในที่สุดป้าจึงอนุญาตให้เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯได้ สุรัชย์เข้ามาเรียนที่กรุงเทพฯโดยเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง และเลือกเรียนคณะนิเทศศาสตร์ตามเพื่อนๆ ในช่วงที่สุรัชย์มาอยู่ที่กรุงเทพฯได้เช่าอพาร์ทเมนต์อยู่กับเพื่อนอีก 2 คน ซึ่งป้าจะส่งเงินให้เดือนละ 20,000 บาท ชีวิตในรั้วมหาลัยสุรัชย์กล้าแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดขึ้น เช่น ไว้ผมยาวคล้ายผู้หญิง แต่งหน้าไปเรียน หรือแม้กระทั่งกล้าใส่กระโปรงไปเรียน สุรัชย์เริ่มมีเพื่อนใหม่ๆมากขึ้น มีทั้งเพื่อนที่เป็นกะเทย เพื่อนผู้หญิงและก็มีเพื่อนผู้ชาย ช่วงปี 1 เทอมแรก สุรัชย์ตั้งใจเรียนมากไปเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผลการเรียนในเทอมแรกค่อนข้างดี แต่หลังจากเข้าเทอมสอง สุรัชย์มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เริ่มไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนๆ โดยเพื่อนที่ไปเที่ยวด้วยกันก็จะเพื่อนที่เป็นกะเทยเป็นส่วนใหญ่ สถานที่ๆสุรัชย์ชอบไปเที่ยวกับเพื่อนๆก็จะเป็นย่านสลิสมซึ่งเป็นย่านที่มีบาร์ ผับ เทคของกะเทยอยู่เยอะ ในช่วงหลังนี้เองที่ทำให้สุรัชย์ไม่ค่อยไปเรียนอย่างเมื่อก่อน ทำให้มีปัญหาในเรื่องเรียนและเรื่องเงิน สุรัชย์ต้องโกหกป้าอยู่เสมอเพื่อขอเงินป้ามาเที่ยว โดยอ้างว่าขอมาใช้ในเรื่องเรียน ซึ่งป้าก็จะส่งมาให้ทุกครั้ง ทำให้สุรัชย์มีเงินไปเที่ยวกับเพื่อนๆ บ่อยๆ

หลังจากสุรัชย์ขึ้นปี 2 ป้าต้องประสบปัญหาทางการเงิน ทำให้ไม่สามารถส่งเสียให้สุรัชย์ได้เหมือนก่อน จึงตัดสินใจให้สุรัชย์ดร็อปเรียนไว้ก่อน แต่ในช่วงที่สุรัชย์ดร็อปเรียน สุรัชย์ก็ไปสมัครเรียนไว้ที่มหาลัยเปิดแห่งหนึ่ง โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนเก่าที่จบม.6มาด้วยกัน และสุรัชย์ก็ได้ย้ายมาอยู่กับเพื่อนคนนี้ซึ่งอยู่ใกล้ๆมหาลัย หลังจากสุรัชย์ย้ายมาอยู่กับเพื่อนคนนี้มีเวลาว่างมากขึ้น เพราะจะไม่ค่อยไปเรียน จึงทำให้เที่ยวกลางคืนหนักกว่าเดิม ในช่วงนี้เองสุรัชย์ได้รู้จักผู้ชายคนหนึ่ง ที่อาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์เดียวกัน ผู้ชายคนนี้เข้ามาจีบสัมพันธ์โดยการโทรศัพท์มาคุยที่ห้อง “ตอนแรกเค้าไม่รู้ว่าเป็นกะเทย แต่หลังจากที่ได้คุยกันประมาณ 2-3 อาทิตย์เค้าก็รู้ แต่ก็ไม่ได้รังเกียจอะไร จึงตัดสินใจที่คบกันเป็นแฟนและมีเพศสัมพันธ์กับเค้าเป็นครั้งแรก” สุรัชย์มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชายคนนี้ ก็เพราะรู้สึกว่าคุณเองเริ่มที่จะมีความต้องการทางเพศ ตอนนั้นอายุ 22 ปี ซึ่งก่อนหน้านั้นไม่เคยอยากจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเลย เพียงแค่อยากเป็นผู้หญิงได้แต่งหน้าทาปาก ได้แต่งตัวสวยๆแค่นั้นเอง สุรัชย์คบกับผู้ชายคนนี้ได้แค่เดือนเดียว ก็ต้องเลิกกันไป หลังจากที่สุรัชย์มี

เพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ทำให้รู้สึกว่าคุณมีความสุขกับการมีเพศสัมพันธ์แบบนี้ จึงมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายบ่อยๆ ขึ้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นคนที่เจอกันตอนไปเที่ยวกลางคืน ซึ่งถ้าชอบหรือพอใจใครก็จะเข้าไปจีบ แต่ก็ไม่ได้คบใครจริงจังจนถึงขั้นเป็นแฟนกัน

หลังจากนั้นไม่นานสุรชัยก็ต้องประสบกับปัญหาเรื่องเงินหนักขึ้น เพราะป่าไม้ไม่ได้ส่งเสียเงินได้มากเหมือนก่อน สุรชัยเริ่มไม่มีเงินใช้ ไม่มีเงินเที่ยว ช่วงนี้เองสุรชัยได้รู้จักกับเพื่อนที่เป็นกะเทย ซึ่งทำงานที่บาร์ย่านสีลมเป็นงานขายบริการทางเพศให้แขกชาวต่างชาติ ได้มาชวนสุรชัยให้ไปทำงานด้วยกัน แต่สุรชัยตอบปฏิเสธไปเพราะไม่กล้าทำ หลังจากหนึ่งเดือนผ่านไปเพื่อนกะเทยคนเก่าก็มาชวนสุรชัยไปร่วมงานด้วยซึ่งไม่ใช่งานขายบริการทางเพศแล้ว สุรชัยสนใจจึงขอให้เพื่อนเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับงานให้ฟัง ซึ่งเพื่อนบอกว่าเป็นงานง่ายๆ ไม่ยุ่งยาก โดยการมอมยาแขกที่มาซื้อบริการแล้วรูททรัพย์ แล้วก็เอาไปขายเอาเงินมาแบ่งกัน โดยที่สุรชัยไม่ต้องไปหาแขกเอง เจ้าจะเป็นคนจัดการเรื่องนี้อย่าง สุรชัยจึงขอกิดดูก่อน แต่ในช่วงนั้นสุรชัยไม่มีเงินใช้จ่ายจริงๆ จึงตัดสินใจร่วมงานกับเพื่อน “ครั้งแรกที่ทำตื่นเต้นมาก คิดว่าจะไม่ทำแล้ว แต่ด้วยความเกรงใจเพื่อนที่ได้วางแผนไว้แล้ว และความอยากได้เงิน จึงกัดฟันทำ ในวันนั้นเพื่อนจะพาแขกมาที่โรงแรมซึ่งได้นัดกันไว้ก่อนแล้ว โดยจะรอที่ล็อบบี้ของทางโรงแรม หลังจากที่เพื่อนพาแขกมาก็จะส่งซิกให้รู้ แล้วก็พาแขกขึ้นห้องไป ประมาณสักครึ่งชั่วโมงก็จะตามขึ้นไปในห้อง พอเปิดประตูเข้าไปเห็นฝรั่งตัวใหญ่ๆนอนหมดสติบนเตียง เพื่อนก็บอกให้มาช่วยกันปลดสร้อย แหวน นาฬิกา รวมทั้งเงินในกระเป๋าไปจนเกลี้ยง แล้วก็พากันออกมา หลังจากที่ได้ของมาก็จะเอาไปปล่อยในที่แห่งหนึ่ง ส่วนเงินถ้าเป็นแบงก์ดอลลาร์ก็จะเอาไปแลกเปลี่ยนก่อน จึงจะเอามาแบ่งกัน ครั้งแรกได้เงินมาประมาณ 50,000 กว่าบาท ตื่นเต้นมากเพราะเป็นเงินจำนวนเยอะมากที่หาได้เอง แต่ก็เอาไปใช้ฟุ่มเฟือยเหมือนเดิม ซื้อเสื้อผ้า ไปเที่ยว และก็จ่ายค่าห้อง”

สุรชัยทำอย่างนี้เองอีก 2-3 รายก็ถูกจับ โดยที่สุรชัยกับเพื่อนไม่รู้เลยว่าตำรวจได้ติดตามพฤติกรรมมาตลอด ในวันที่เกิดเหตุสุรชัยก็ไปตามที่นัดกับเพื่อนไว้ โดยมีตำรวจนอกเครื่องแบบวนเวียนดูอยู่ หลังจากที่เพื่อนพาเหยื่อและพาขึ้นห้องไป สุรชัยก็ตามขึ้นไปแล้วก็ทำการรูททรัพย์ ในช่วงที่สุรชัยกำลังจะออกมาจากห้องนั้น ก็มีตำรวจ 2-3 คนเข้ามาในห้องและจับกุมและเพื่อนใส่กุญแจมือนำตัวไปสอบสวนที่สน. หลังจากที่ถูกละเมิดปากคำอยู่เกือบ 3 ชั่วโมง สุรชัยกับเพื่อนจึงรับสารภาพ จึงถูกดำเนินคดีในคดีลักทรัพย์ ซึ่งในที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 13 ปี 5 เดือน และถูกส่งตัวไปยังเรือนจำ

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ สุรชัยได้ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ผ่านกระบวนการขัดเกลาที่มีปัญหา สุรชัยขาดความอบอุ่นตั้งแต่เด็กๆเพราะไม่ได้อยู่

กับพ่อแม่ที่หย่าร้างกัน ต้องไปอาศัยอยู่กับป้า ทำให้สุรัชย์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศตั้งแต่เด็กๆ เพราะไม่มีพ่อแม่คอยอบรมสั่งสอนและมีความรู้สึกเกลียดพ่อ ทำให้ตัวเองอยากเป็นผู้หญิง เมื่อถึงวัยเข้าเรียนพฤติกรรมการเรียนรู้อะไรก็มีส่วนทำให้สุรัชย์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เพราะมีเพื่อนๆ และรุ่นพี่ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเหมือนกันเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ในลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศให้ จะเห็นได้จากเมื่อสุรัชย์อยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทยจะกล้าแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากขึ้น และเมื่อเข้าไปเรียนในระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ แล้ว ยิ่งทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดมากขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมต่างๆ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งไม่เหมาะสม ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ของสุรัชย์ที่ผ่านมา ล้วนมีผลให้สุรัชย์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและมีผลต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

พฤติกรรมกรเรียนรู้อะไรระหว่างอยู่ในเรือนจำ

หลังจากที่สุรัชย์ถูกดำเนินคดีก็ถูกส่งตัวมายังเรือนจำ โดยสุรัชย์ถูกส่งตัวมาที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ เป็นที่แรก ในช่วงแรกที่สุรัชย์มาอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ โดยอยู่ที่แดน 8 แรกๆ ยังทำใจไม่ได้ ก้าวและกังวลมาก ยังได้เห็นสภาพแวดล้อมในเรือนจำ ทั้งความแออัดและเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมาก ทำให้สุรัชย์เครียดหนักขึ้นไปอีก ในช่วง 2-3 วันแรกสุรัชย์ได้รับการดูแลจากเจ้าหน้าที่เป็นพิเศษเพราะทางเจ้าหน้าที่กลัวว่าจะเกิดปัญหา หลังจากผ่านไปได้ 2-3 อาทิตย์สุรัชย์ก็เริ่มรู้สึกทำใจได้บ้างและเริ่มมีเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันคอยให้ความช่วยเหลือ โดยเพื่อนที่เป็นกะเทยอีก 3 คนจะเป็นที่เล็งในการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ในเรือนจำ การเรียนรู้การใช้ชีวิตของกะเทยในเรือนจำให้ ทำให้สุรัชย์รู้สึกอุ่นใจและเริ่มปรับตัวได้มากขึ้น แต่สุรัชย์ก็ยังกังวลใจในการต่อสู้คดีอยู่ ทำให้สุรัชย์ไม่ได้คิดถึงเรื่องอื่นๆ นอกจากเรื่องคดีความของตัวเอง

หลังจากหนึ่งเดือนผ่านไป สุรัชย์ซึมซับกับการเรียนรู้ในประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากเพื่อนๆ กะเทย โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ ทำให้สุรัชย์มองพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องธรรมดาของกะเทยในเรือนจำ โดยเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทยจะคอยบอกสอนอยู่ตลอดเวลาว่ากะเทยในเรือนจำจะมีคู่กันทั้งนั้น “อยู่ในคุกถ้าอยากสบายเราต้องหาผู้ชายมาเลี้ยง หน้าตาดีๆ อย่างเนี่ยหาไม่ยากหรอก ผู้ชายมันอยากได้ทั้งนั้นแหละ คูอย่างฟ้าๆ สี ขนาดไม่ค่อยสวยยังมีคนเอาเลย ขอให้เราเลือกดีๆ แล้วกัน เอาคนที่มันมีเงินหน่อยนะจะได้เลี้ยงดูดีได้” สุรัชย์ยังจดจำคำเหล่านั้นแล้วอามาคิดไตร่ตรองอยู่เสมอพร้อมทั้งคอยสังเกตพฤติกรรมของเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทยเวลาเค้าอยู่กับแฟน ในที่สุดสุรัชย์จึงคิดอยากจะมีแฟนบ้าง โดยให้เพื่อนๆ กะเทยเป็นคนแนะนำให้ ซึ่งสุรัชย์คิดว่าถ้ามีแฟนแล้วก็คงทำให้สบายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกินของใช้ต่างๆ เค้าคงดูแลในส่วนนี้ให้เราได้เป็นการตอบแทน แต่สุรัชย์ก็ต้องประสบกับปัญหาในการเลือกคบเพื่อนผู้ต้องขังชายเพื่อนมาเป็นแฟน

เพราะมีคนเข้ามาจีบสุรัชย์เยอะมากเพราะสุรัชย์เป็นคนที่หน้าตาน่ารัก ผิวพรรณดีถึงแม้จะโดนตัดผมสั้นก็ยังดูดีอยู่ จนทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะเบาะแว้งแย่งตัวสุรัชย์กัน ทำให้เกือบถึงขั้นทำร้ายร่างกายกัน โดยมีการวางแผนจะทำร้ายกันซึ่งจะใช้ปรังสีฟืนที่ฝนด้ามจนคมเป็นอาวุธ แต่เจ้าหน้าที่ทราบเรื่องก่อนจึงสามารถระงับเหตุการณ์ได้ หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้สุรัชย์ต้องถูกส่งตัวมายังเรือนจำกลางคลองเปรมทันที

สุรัชย์มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมโดยมาอยู่ที่แดน 1 ซึ่งเป็นแดนที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยจะแยกห้องนอนระหว่างผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยออกจากผู้ต้องขังชายอื่นๆ ในช่วงเดือนแรกสุรัชย์ยังปรับตัวไม่ค่อยได้ เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ของที่นี่แตกต่างจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯที่สุรัชย์เคยอยู่มา แรกๆก็จะมีกะเทยรุ่นพี่ๆที่อยู่มานานก่อนแล้วคอยให้ความช่วยเหลือต่างๆ แต่ก็เพื่อนๆกะเทยที่อายุใกล้เคียงกันอีกกลุ่มหนึ่งไม่ค่อยชอบจีบหน้าสุรัชย์นัก เพราะสุรัชย์เป็นคนที่มีมั่นใจตัวเองสูงคิดว่าตัวเองเป็นคนสวย ทำให้คนอื่นรู้สึกหมั่นไส้ จนทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน จากเหตุการณ์นี้ทำให้สุรัชย์ถูกลงโทษด้วยกันตัดผมและต้องย้ายห้องนอนไปอีกห้องหนึ่ง ซึ่งการตัดผมทำให้รู้สึกอับอายมากเพราะที่นั่นอนุญาตให้กะเทยไว้ผมได้ หลังจากที่สุรัชย์ย้ายมาอยู่อีกห้องนอนหนึ่ง สุรัชย์มีความรู้สึกดีขึ้นเพราะห้องนี้ล้วนมีแต่พี่ๆที่ค่อนข้างมีอายุและดีดุดมมานาน ทำให้ไม่ค่อยมีปัญหาหนัก ซึ่งพี่ๆเหล่านี้ก็จะคอยให้ความช่วยเหลือเกือบทุกอย่างให้คำแนะนำต่อการใช้ชีวิตในเรือนจำ แต่พฤติกรรมที่สุรัชย์สังเกตเห็นว่ามีคล้ายๆกับเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯก็คือกะเทยที่อยู่ที่นี่แทบทุกคนก็จะมีแฟน แต่อิสระในการชีวิตกับแฟนถูกตีกรอบให้จำกัดขึ้น ไม่สามารถนอนรวมกับแฟนได้เหมือนกับเรือนจำอื่นๆ

หลังจากหนึ่งเดือนผ่านไป สุรัชย์จึงคิดที่อยากจะมีแฟนบ้าง แต่ก็ต้องคอยระวังตัวเป็นพิเศษเพราะกลัวว่าจะเกิดปัญหาขึ้นมาอีก ในครั้งนี้มีคนมาจีบประมาณ 4-5 คน โดยวิธีการส่งข้าว ส่งน้ำส่งของใช้ต่างๆให้ สุรัชย์ใช้เวลาเลือกอยู่ประมาณ 4-5 วันจึงตัดสินใจเลือกคบผู้ชายคนหนึ่ง เพราะรู้สึกถูกชะตากับเค้ามาก เป็นผู้ชายที่หน้าตาดี ขาว สูงและมีเงินพอสมควรซึ่งเค้าคิดในคดียาเสพติด สุรัชย์จึงตัดสินใจเลือกคบกับเค้า ส่วนคนอื่นๆที่เข้ามาจีบก็ไม่ได้ก่อปัญหาอะไร เพราะที่นี้หากกะเทยคนใดมีเจ้าของแล้วก็จะเป็นที่รู้จักกันและจะไม่มีใครมายุ่งเกี่ยวกับ สุรัชย์เริ่มคบกับแฟนอย่างเปิดเผย โดยใช้ชีวิตคู่ด้วยกันเช่น กินข้าวด้วยกัน มีเวลาก่อนขึ้นเรือนนอนก็จะพูดคุยหว่านโยนแลกกัน แต่ต้องแยกห้องนอนกัน สุรัชย์จะได้เงินจากแฟนที่ให้ใช้เดือนละ 5,000 บาท คบกันมาได้ประมาณหนึ่งอาทิตย์สุรัชย์จึงมีเพศสัมพันธ์กับแฟน มักแอบมีกันในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ โดยสถานที่ๆมีอะไรกันก็เป็นในแดนที่ ซึ่งจะเหมือนอีกหลายๆคู่ หรือไม่บางครั้งหากสบโอกาสที่ใดก็จะแอบอะไรกันบ่อยๆ เพราะแฟนของสุรัชย์เป็นคนที่มีความต้องการทางเพศสูง ในส่วนการป้องกันโรคติดต่อสุรัชย์ก็จะให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ซึ่งแฟนไม่อยากจะใส่ แต่สุรัชย์ก็จะไม่ยอมมี

เพศสัมพันธ์ด้วยทำให้ต้องใส่ทุกครั้ง ถุงยางอนามัยก็จะไปเอามาจากโรงพยาบาล สุรชัยกลัวการติดโรคมาก โดยเฉพาะโรคเอดส์เพราะเคยได้ยินพี่ๆทะเล่าให้ฟังว่ามีคนตายจากการติดเอดส์ในนี้มาแล้ว ทำให้สุรชัยกังวลใจและต้องกำชับแฟนทุกครั้ง ในส่วนอื่นๆก็จะมีปัญหาทะเลาะกับแฟนบ้าง เพราะแฟนของสุรชัยเป็นคนขี้หึงมาก เวลาที่เห็นสุรชัยยืนคุยกับใครก็จะเอามาเป็นประเด็นในการทะเลาะกัน ทำให้บางครั้งสุรชัยรู้สึกเบื่อหน่ายถึงขั้นขอเลิกกัน แต่ท้ายที่สุดก็อยู่ด้วยกันมาตลอดจนถึงปัจจุบัน

ในด้านกิจวัตรอื่นๆ สุรชัยจะต้องทำงานในโรงพิมพ์ของเรือนจำทุกวัน ซึ่งจะมีรายได้บ้างจากเงินปันผลปีละ 2 ครั้งประมาณ 1,000-2,000 บาทต่อครั้ง เงินที่สุรชัยได้มาจากทั้งแฟนและเงินปันผลหากเหลือจากการใช้จ่ายก็จะเก็บไว้ในบัญชีของทางเรือนจำ แต่ก็ยังเป็นเงินจำนวนไม่มากนัก เพราะช่วงหลังๆแฟนก็ไม่ได้ให้มากเหมือนก่อน ปัญหาอุปสรรคด้านอื่นๆก็ไม่ค่อยมี จะมีเรื่องที่ไม่สบายเล็กน้อยบ้าง ในส่วนที่อยากให้ทางเรือนจำจัดให้พิเศษคือการอนุญาตให้สามารถใช้ชีวิตอยู่กับแฟนในห้องนอนเดียวกันได้ ส่วนโปรแกรมการฝึกอาชีพก็พอใจในส่วนที่มีอยู่แล้ว

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ สุรชัยได้ประสบการณ์เรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆจากการถ่ายทอดของเพื่อนๆพี่ๆที่เป็นกะเทยเป็นส่วนใหญ่ และจากการสังเกตพฤติกรรมต่างๆของเพื่อนผู้ต้องขังเอง ในส่วนของการมีพฤติกรรมทางเพศก็เนื่องจากการรับรู้ในเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมในเรือนจำ กะเทยแทบทุกคนต้องมีแฟน ทำให้สุรชัยมีพฤติกรรมทางเพศเหมือนกับอีกหลายๆคน และอยากได้รับความสะดวกสบายประกอบกับการที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมาตั้งแต่ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ ทำให้ซึมซับพฤติกรรมดังกล่าวมาแสดงออกในเรือนจำ

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

ความคาดหวังในอนาคตข้างหน้าหลังจากพ้นโทษออกไปแล้ว สุรชัยตั้งใจว่าออกไปจะประกอบอาชีพชาลอน เพราะรู้สึกว่าตัวเองชอบและถนัด และหากมีโอกาสก็อยากจะเรียนต่อเพราะคิดว่าตัวเองยังสามารถเรียนต่อได้ และอยากจบปริญญาตรีเพื่อให้ป้ารู้สึกภูมิใจบ้าง ในส่วนของการยอมรับของสังคม สุรชัยมองว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ของตัวเอง เพราะคิดว่าสังคมก็จะยอมรับเราได้หากเราสามารถกลับตัวเป็นคนดี และให้ความผิดพลาดในอดีตเป็นบทเรียนสอนใจอยู่ตลอดว่าจะไม่พั้งพลาดไปกระทำผิดอีก ในส่วนของพฤติกรรมทางเพศก็คงต้องมีไปเรื่อยๆ เพราะคิดว่าเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ชีวิตตัวเองมีความสุข

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6 : ผู้ต้องขังชาย ทรายูท (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันทรายูทอายุ 32 ปี เป็นคนมุกดาหาร ยังไม่ได้แปลงเพศ จบการศึกษาป.6 มีพี่น้อง 5 คนผู้ชาย 4 คน ผู้หญิง 1 คน ทรายูทเป็นคนที่ 4 เป็นลูกจ้างในร้านอาหารก่อนที่จะถูกจับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 5,000 บาท ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 30 ปี ในคดีชิงทรัพย์ ถูกตัดสินให้จำคุก 10 ปี จำคุกมาแล้ว 2 ปี เหลือโทษจำคุกอีก 8 ปี ยังไม่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นดี

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ทรายูทเกิดในครอบครัวที่อบอุ่น อยู่กับพ่อแม่และพี่น้องมาตั้งแต่เล็กๆ พ่อกับแม่ประกอบอาชีพทำไร่ทำนาในจ.มุกดาหาร ฐานะของครอบครัวไม่ค้ำนักอยู่ในระดับยากจน เพราะพ่อแม่มีลูกมาก แต่ชีวิตในครอบครัวก็อบอุ่น ลูกๆทุกคนก็จะช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านทุกอย่าง พ่อแม่จะสอนอยู่เสมอว่าให้เป็นคนขยัน อดทนทำมาหากินจะได้ไม่อดตาย ตอนเล็กๆทรายูทจึงไม่ค่อยได้อยู่กับพ่อแม่สัก เพราะพ่อแม่ต้องออกไปทำไร่ทำนา ก็มีแต่พี่ๆที่คอยเลี้ยงดูตามมีตามเกิดมาตั้งแต่เล็กๆ หลังจากที่ทรายูทเริ่มโตขึ้นจนพี่ๆไม่ต้องดูแลมาก ทรายูทจะชอบไปเล่นกับเพื่อนๆในละแวกบ้านเดียวกัน แต่เนื่องจากในละแวกบ้านจะมีแต่เด็กผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ทรายูทเข้าไปเล่นกับเด็กผู้หญิงเป็นประจำ จนเริ่มมีพฤติกรรมกระด้างกระเดื่องคล้ายผู้หญิง ในช่วงนั้นพ่อเริ่มเห็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนของทรายูทงคิดว่ากล่าว ทำให้เลิกพฤติกรรมดังกล่าวที่บ้าน แต่ก็มักจะแสดงออกเวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อนผู้หญิง

ในช่วงวัยเรียนทรายูทเข้าเรียนในโรงเรียนประถมซึ่งเป็นโรงเรียนวัดแถวบ้าน เป็นโรงเรียนที่ไม่ใหญ่มากนัก มีนักเรียนตั้งแต่ป.1-ป.6 ประมาณ 100 กว่าคน ในช่วงนี้ทรายูทได้รู้จักกับเพื่อนใหม่หลายๆคน โดยเฉพาะเพื่อนที่มีท่าทางกระด้างกระเดื่องคล้ายกันอีก 2 คน ซึ่งจะสนิทกันบ้าง แต่ก็ไม่กล้าแสดงออกมากเพราะกลัวครูตี และกลัวเพื่อนๆผู้ชายแกล้ง ทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของทรายูทยังไม่เด่นชัดมากนัก ประกอบกับกลัวพ่อตีทรายูทจึงต้องเก็บความรู้สึกต่างๆไว้ ในช่วงเรียนประถมนี้ทรายูทเป็นเด็กที่เรียนดี และได้รับคำชมจากครูสม่ำเสมอ แต่เมื่อจบป.6 อ่อนก็ไม่มีโอกาสได้เรียนต่อเพราะที่บ้านไม่เงินส่งเสีย หลังจากที่ยังไม่ได้เรียนต่อก็ออกมาช่วยพ่อแม่ทำไร่ทำนา ทำให้โอกาสอยู่กับเพื่อนน้อยลง จนทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศน้อยลงด้วย

ตอนอายุ 15 ปี ศราวุทธิ์ก็ขออนุญาตพ่อเข้ามาทำงานกับพี่สาวในกรุงเทพฯ หลังจากที่ศราวุทธิ์มาถึงกรุงเทพฯก็มาอยู่กับพี่สาว และก็ทำงานใน โรงงานผลิตปลาทะเลปิ้งที่เดียวกับพี่สาว รายได้ก็ได้นะ 100 บาท ไม่รวมค่าล่วงเวลา ศราวุทธิ์ตั้งใจทำงานและเก็บเงิน ทุกๆเดือนก็จะส่งให้ที่บ้านเดือนละ 2,000 บาท ศราวุทธิ์ทำงานอยู่ที่โรงงานปลาทะเลปิ้งอยู่ประมาณ 2 ปี ในช่วง 2 ปีนี้ ศราวุทธิ์มีเพื่อนและรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยทำงานด้วยกันอยู่ 4-5 คน ทำให้ศราวุทธิ์เริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอีกครั้ง และแอบไปเที่ยวด้วยกันบ่อยๆ ในช่วงนี้เองศราวุทธิ์ก็ได้รับจกกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งสนิทกันมาก ตอนแรกศราวุทธิ์ไม่รู้ว่เค้าเข้ามาจีบ เพราะคิดว่าตัวเองไม่สวยคงไม่มีใครมาชอบหรอก ภาครัฐที่หลังว่าเค้าออกหักมาจากผู้หญิง จึงอยากมีใครสักคนและคิดว่ากะเทยคงจะจริงใจมากกว่าผู้หญิง จึงตัดสินใจคบกับเค้าโดยปิดบังไม่ให้พี่สาวรู้ หลังจากคบกันได้ประมาณ 4 เดือนจึงตัดสินใจย้ายไปอยู่กับเค้าโดยโกหกพี่สาวว่าจะไปอยู่กับเพื่อนและก็ลาออกจากงานด้วย หลังจากที่มาอยู่ด้วยกันที่ห้องเช่าแห่งหนึ่ง อ่อนจึงมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรก และก็มีเพศสัมพันธ์กับแฟนมาตลอด ในช่วงแรกที่ศราวุทธิ์มาอยู่กับแฟน ศราวุทธิ์ยังไม่มีการทำอะไรแต่ก็ออกไปสมัครงานอยู่เรื่อยๆ ส่วนใหญ่ก็ไปสมัครที่ร้านอาหาร ในช่วงนี้แฟนได้ให้เงินศราวุทธิ์ใช้จ่ายเป็นประจำ หลังจากนั้นไม่นานอ่อนจึงได้งานเป็นเด็กเสิร์ฟอยู่ที่ร้านอาหารอีสานแห่งหนึ่ง ได้เงินเดือนๆละ 4,000 บาท ทำงานตั้งแต่หกโมงเย็นจนถึงเที่ยงคืน หลังจากเลิกงานทุกคืนแฟนก็จะมารับทุกวัน ชีวิตของศราวุทธิ์ในช่วงนี้มีความสุขมาก แต่หลังจากที่อยู่ด้วยกันได้ประมาณ 3 เดือน ชีวิตคู่ของอ่อนก็เกิดปัญหาเมื่อศราวุทธิ์จับได้ว่าแฟนไปมีผู้หญิงใหม่ ทำให้ศราวุทธิ์รู้สึกเสียใจมากถึงขั้นขอลีกกับแฟน แต่แฟนไม่ยอมเลิกด้วยและบอกว่าจะเลิกกับผู้หญิงคนนั้นเอง ศราวุทธิ์เป็นคนใจแข็งและไม่ยอมที่จะอยู่กับแฟนต่อเพราะกลัวว่าสักวันหนึ่งมันคงต้องเกิดขึ้นอีก ศราวุทธิ์จึงหนีไปเช่าห้องอยู่คนเดียว ในช่วงแรกๆแฟนก็จะมาตกรอเพื่อปรับความเข้าใจที่ร้านทุกวัน จนศราวุทธิ์ต้องตัดสินใจลาออกจากร้านอาหารดังกล่าว หลังจากนั้นศราวุทธิ์ก็ไม่ได้เจอกับเค้าอีกเลย

เมื่อศราวุทธิ์มาอยู่คนเดียวก็เริ่มหางานทำใหม่ จนมาได้งานที่ร้านอาหารอีสานอีกแห่งหนึ่ง คราวนี้ศราวุทธิ์ไม่ได้มีหน้าที่แค่เด็กเสิร์ฟอย่างเดียว แต่มีหน้าที่อีกอย่างเพิ่มคือ เป็นคนคอยเชียร์พวงมาลัยให้แขกที่มาเที่ยวเพื่อเอาไปให้นักร้อง ซึ่งพวงมาลัยแต่ละพวงก็จะมีราคาที่แตกต่างกัน มีตั้งแต่ราคา 100-500 บาท ถ้าศราวุทธิ์เชียร์ให้แขกซื้อพวงมาลัยได้ก็จะได้เปอร์เซ็นต์จากราคาพวงมาลัย 20 % เดือนๆหนึ่งศราวุทธิ์จึงมีรายได้พอสมควรเมื่อรวมกับเงินเดือนแล้วก็จะอยู่ราวๆ 7,000-8,000 บาท ทำให้ศราวุทธิ์มีเงินใช้จ่ายและส่งให้ที่บ้านมากขึ้น ในช่วงนี้ศราวุทธิ์อยู่คนเดียวมาตลอดไม่คิดอยากจะมีแฟนอีกเพราะยังเช็ดอยู่ แต่ก็จะมีแขกหลายๆคนเข้ามาจีบ เพราะเวลาที่ศราวุทธิ์ทำงานจะแต่งหน้าเข้มมากเลยทำให้แขกคิดว่าเป็นผู้หญิง แต่ศราวุทธิ์ก็ไม่ได้สนใจใครเพราะกลัวแขกรู้ว่าตัวเองไม่ใช่ผู้หญิง จึงตั้งหน้าตั้งตาทำงานและเก็บเงินอย่างเดียว ศราวุทธิ์ทำงานที่ร้านอาหารแห่งนี้ได้ประมาณ 2 ปี ก็ถูกเลิกจ้างเพราะร้านอาหารได้ปิดตัวลง ช่วงนั้นเป็นช่วงที่

เศรษฐกิจย่ำแย่มาก เป็นช่วงที่ประเทศเกิดภาวะฟองสบู่แตก ร้านอาหารต่างๆ ได้ปิดตัวลงเรื่อยๆ รวมทั้งร้านที่ศรายุทธทำงานอยู่ เพราะจำนวนแขกที่มาเที่ยวลคนน้อยลงไปมาก ทำให้ทางร้านประสบภาวะขาดทุนจึงต้องปิดตัวเองลง

ช่วงหลังจากที่ศรายุทธถูกเลิกจ้างก็ทำให้ตัวเองสับสนอยู่พักหนึ่ง ช่วงนั้นยังไม่มียานทำ เพราะงานหายากมาก ประกอบกับตัวเองมีความรู้ที่น้อยจบแค่ป.6 จึงไม่ค่อยมีใครอยากรับเข้าทำงาน ทำให้ศรายุทธรู้สึกท้อแท้มาก แต่ก็ยังพอมีเงินจำนวนหนึ่งที่เก็บไว้ได้ใช้ประทังชีวิตต่อไป ช่วงนี้เองศรายุทธไม่รู้จะทำอะไรจึงไปช่วยเพื่อนขายส้มตำแถวๆ พระโขนง ซึ่งเพื่อนก็จะให้เงินบางครั้งละ 50-100 บาท แล้วแต่ว่าวันไหนขายดี ศรายุทธจึงไปช่วยเพื่อนเป็นประจำ และหลังจากที่ปิดร้านกันแล้ว ศรายุทธกับเพื่อนมักจะชอบไปเดินดูของต่างๆ ในละแวกนั้นหรือบางครั้งก็จะไปคูหนึ่งกันเป็นประจำ

แต่แล้ววันหนึ่งเหตุการณ์สำคัญในชีวิตก็ได้เกิดขึ้น ในระหว่างที่ศรายุทธกับเพื่อนกำลังเดินคุยกันอยู่บนสะพานลอย มีผู้ชายสองคนเดินตรงเข้ามาหาอ้อนกับเพื่อน ยังไม่ได้ทันที่จะพูดอะไรกันผู้ชายคนหนึ่งก็ต๋อยไปที่โบหน้าของศรายุทธและอีกคนก็ตามเข้ามาสมทบ ศรายุทธกับเพื่อนตกใจมากพยายามร้องเสียงดังให้คนช่วย แต่ช่วงเวลานั้นเป็นช่วงกลางคืนจึงไม่ค่อยมีใครอยู่แถวนั้น ศรายุทธกับเพื่อนจึงวิ่งหนีลงจากสะพานลอย ศรายุทธวิ่งเข้าไปในซอยหนึ่งส่วนเพื่อนก็วิ่งไปอีกทางหนึ่ง แต่ผู้ชายสองคนนั้นได้วิ่งตามศรายุทธไปจนทันและลงมือทำร้ายอีก โชคดีที่ตำรวจสายตรวจผ่านมาจึงเข้าระงับเหตุการณ์และได้นำตัวศรายุทธและผู้ชายสองคนนั้น ไปยังสน. ซึ่งผู้ชายสองคนนั้นได้ให้การกับตำรวจว่าศรายุทธเป็นคนที่ยิงทรัพย์เค้าเมื่อวันก่อน ซึ่งเค้าจำได้แม่นและได้มาแจ้งความไว้แล้ว ส่วนศรายุทธก็ปฏิเสธว่าตัวเองไม่ได้ทำจึงมีการโต้เถียงกัน ในที่สุดศรายุทธจึงถูกจับไว้ที่โรงพัก ส่วนผู้ชายสองคนนั้นก็แค่ถูกปรับ เมื่อเพื่อนรู้ว่าศรายุทธถูกจับก็ได้ไปบอกให้พี่สาวศรายุทธรู้และตัวเองก็ไปเป็นพยานด้วย แต่ในที่สุดตำรวจก็ดำเนินคดีกับศรายุทธในคดีชิงทรัพย์ และต้องถูกส่งตัวไปขึ้นศาล ศรายุทธต้องรับสารภาพว่าตัวเองกระทำผิดทั้งที่ในใจเจ็บปวดมากแต่ด้วยเป็นคนที่มีความรู้ที่น้อย ตำรวจบอกให้ทำอะไรก็ตาม ท้ายที่สุดศาลได้พิพากษาให้จำคุก 10 ปี และก็ถูกนำตัวไปขังที่เรือนจำ

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้ก่อนที่จะมาอยู่ในเรือนจำนั้น ศรายุทธได้ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในการใช้ชีวิตด้วยตัวเองเป็นส่วนใหญ่ เพราะพ่อแม่ต้องทำมาหากินจึงไม่ค่อยมีเวลาเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอน ในส่วนประสบการณ์ของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ศรายุทธได้เรียนรู้และรับรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยการซึมซับพฤติกรรมดังกล่าวตั้งแต่เด็กๆ จนเข้าโรงเรียนเพราะส่วนใหญ่จะเล่นกับเด็กผู้หญิงและเพื่อนที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศเหมือนกัน

ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของเด็กผู้หญิง เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นสาวต้องเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ทำให้ต้องใช้ชีวิตโดยลำพัง ยิ่งเมื่อมาเจอกับผู้ชายที่ไม่รู้จักในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทำให้สาวรุ่นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดขึ้น กล้าแสดงออกมากขึ้น โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ทางเพศ ในส่วนของการกระทำผิดครั้งนี้ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของสาวรุ่นอาจไม่มีผลต่อการกระทำผิด เพราะสาวรุ่นยืนยันว่าตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่ด้วยความโศกเศร้าและการศึกษาน้อยทำให้สาวรุ่นต้องเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำ

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

หลังจากที่ถูกจับกุมและถูกดำเนินคดี สาวรุ่นถูกนำตัวมายังเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ช่วงแรกที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ สาวรุ่นมีความหวาดระแวงมาก เนื่องจากสภาพแวดล้อมต่างๆ และจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำเป็นสภาพที่อ่อนแอไม่เคยคิดว่าตัวเองจะต้องมาอยู่ ทำให้เกิดความเครียดและกังวลมาก ทำให้ในช่วงสัปดาห์แรกสาวรุ่นยังไม่สามารถปรับตัวได้ แต่ก็มีเพื่อนผู้ต้องขังหลายคนพยายามเข้ามาพูดคุยด้วย ทำให้สาวรุ่นคลายความกังวลไปได้บ้าง ในช่วงนี้สาวรุ่นต้องนอนรวมกับเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมากในห้องนอนเดียวกัน ทำให้เกิดความกลัวว่าจะมีเพื่อนผู้ต้องขังมาทำอะไรหรือเปล่าเนื่องจากสาวรุ่นจะลักษณะกระตือรือร้นถึงแม้รูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ อาจจะไม่เหมือนผู้หญิงมากนัก แต่หลังจากผ่านสองสัปดาห์อ่อนแอเริ่มปรับตัวได้บ้าง เนื่องจากมีรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยซึ่งเป็นคนจังหวัดเดียวกันคอยให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษาในเรื่องต่างๆ “โชคดีที่มีเพื่อนบ้านเดียวกัน พี่เค้าก็เป็นกะเทย คอยให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำในเรื่องการต่อสู้คดี แต่สิ่งที่สำคัญคือคอยให้คำแนะนำในเรื่องวัฒนธรรมต่างๆของคนในคุก ยิ่งเราเป็นกะเทยจะต้องเรียนรู้อะไรต่างๆมากมายในนี้”

สาวรุ่นที่อยู่ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ประมาณ 6 เดือน มีพัฒนาการในการปรับตัวให้สามารถใช้ชีวิตได้ดีขึ้น โดยเริ่มเห็นพฤติกรรมต่างๆในเรือนจำ โดยเฉพาะกลุ่มของผู้ต้องขังที่มีลักษณะรักร่วมเพศ ทำให้สาวรุ่นซึมซับเรื่องดังกล่าวว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ก็ยังไม่ได้คบกับใครเหมือนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยคนอื่นๆ “สองเดือนแรกยังไม่ค่อยมีใครมาจีบ อาจเป็นเพราะเราไม่สวย ผิวดำ นมก็ไม่ดี ทำให้ไม่มีใครสนใจ แต่ก็มีผู้ชายคนหนึ่งเข้ามาจีบอายุมากกว่าเราเยอะ เค้าเข้ามาเป็นเพื่อนซะมากกว่า ไม่คิดอยากจะมีอะไรกับเรา แต่เค้าเห็นเราเหงาไม่ค่อยมีเพื่อนก็เลยเข้ามาคุยด้วย คุยกับเค้าแล้วรู้สึกอบอุ่นมากทำให้สบายใจขึ้น ยิ่งเวลาที่ใกล้จะขึ้นศาลเค้าจะคอยให้กำลังใจตลอด” สาวรุ่นคบกับผู้ชายคนนี้อย่างบริสุทธิ์ใจ โดยที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กันเลย มีแต่ความห่วงใยให้กันมากกว่า

หลังจากนั้นศรายุทธก็ต้องย้ายมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม ศรายุทธอยู่ที่นี้ประมาณปีครึ่ง ช่วงที่มากที่สุดอยู่ที่แดน 1 เลข ซึ่งเป็นแดนที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยจะแยกห้องนอนระหว่างผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยออกจากผู้ต้องขังชายอื่นๆ ในช่วงแรกๆศรายุทธต้องปรับตัวในการใช้ชีวิตในนี้ค่อนข้างมาก เนื่องจากต้องมาอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ๆที่แตกต่างจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ โดยเฉพาะจำนวนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยจะมีจำนวนมากกว่าที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ จะมีรุ่นพี่รุ่นน้องและต้องศึกษาวัฒนธรรมความเป็นอยู่ใหม่ๆอีกมากมาย ยังคิดตรงที่จำนวนนักโทษไม่แออัดมากเหมือนที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ศรายุทธต้องใช้เวลาพอสมควรต่อการเรียนรู้ในการปรับตัว แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือดูแลจากกะเทยรุ่นพี่ที่เป็นหัวหน้าห้อง(นอน) “พี่ที่เป็นหัวหน้าห้องจะให้ความช่วยเหลือตลอด อบรมสั่งสอนเราเหมือนเราเป็นลูกเลยเพราะพี่เค้าอายุห่างกับเราก่อนข้างเยอะ ยิ่งเรื่องการมีแฟนเค้าจะแนะนำบอกสอนเราเป็นประจำ เค้าบอกว่าถ้าอยากสบายไม่อยากจะลำบากมีใครมาจับก็อย่าไปเลือกมาก เลือกที่เค้าสามารถเลี้ยงดูเราได้แค่นี้ก็พอ เรามันไม่สวยไม่ได้แปลงเพศเหมือนคนอื่นๆ แค่ออกให้ทำตัวดีๆเดี๋ยวก็มีคนมาจับเองแหละ ผู้ชายมันต้องการเราทั้งนั้น” หลังจากที่ศรายุทธมาอยู่ได้ประมาณสามสัปดาห์ก็มีคนมาจับ ซึ่งให้พี่ที่เป็นหัวหน้าห้อง(นอน)เป็นแม่สื่อให้ ผู้ชายคนนี้อายุห่างกับศรายุทธประมาณ 5 ปี ต้องโทษในคดียาเสพติด ตอนแรกที่ศรายุทธเห็นก็ไม่ได้สนใจอะไรเพราะเค้าเป็นคนไม่หล่อและไม่ใช่สเต็ปของอ้อน แต่แม่สื่อจะพูดล้อมศรายุทธทุกวันจนผ่านไป 3-4 วัน จึงตัดสินใจคบกับเค้าเป็นแฟน เพราะรู้สึกเกรงใจแม่สื่อ

หลังจากที่มีแฟน ศรายุทธมักจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่ที่นอกเหนือจากการทำงานเขี่ยผ้าอยู่กับแฟน แต่ก็ยังมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนๆที่เป็นกะเทย หลังจากที่อยู่กับแฟนมาได้สักระยะจึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ซึ่งจะแอบมีเพศสัมพันธ์กันตามสถานที่และ โอกาสที่เอื้ออำนวย โดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์จะหาสถานที่ลับตาคนเพื่ออยู่ด้วยกันและก็มีเพศสัมพันธ์กัน ศรายุทธจะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง การมีเพศสัมพันธ์แต่ละครั้งจะมีวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศโดยการสวมถุงยางอนามัย ซึ่งกะเทยรุ่นพี่เป็นคนแนะนำ ศรายุทธใช้ชีวิตอยู่กับแฟนอย่างมีความสุขไม่เคยมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันเลย ศรายุทธคบกับแฟนคนนี้อยู่มาจนถึงปัจจุบัน

ในส่วนปัญหาอุปสรรคระหว่างอยู่ในเรือนจำ ศรายุทธไม่เคยมีปัญหากับใครเลย แต่ก็จะมีบ้างปัญหาทางใจเมื่อเวลาคิดถึงบ้าน เพราะไม่ค่อยมีญาติมาเยี่ยม เวลามีปัญหาอะไรก็มักจะปรึกษาแฟนหรือรุ่นพี่ที่เป็นกะเทย ในสิ่งที่อยากได้จากทางเรือนจำ ศรายุทธพอใจกับความเป็นอยู่และโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูที่ทางเรือนจำจัดให้ และไม่อยากจะอะไรอีก แต่อยากได้รับพระราชทานอภัยโทษจะได้ออกไปใช้ชีวิตในสังคมอีกครั้ง

พฤติกรรมกรเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ ศราวุธได้ผ่านการเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆ โดยผ่านการเรียนรู้จากเพื่อนๆ พี่ๆ ที่เป็นกะเทย รวมทั้งประสบการณ์การเรียนรู้ของตัวเอง โดยเฉพาะการเรียนรู้และรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งศราวุธได้ผ่านประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในเรือนจำ โดยการเรียนรู้และรับรู้จากกะเทยรุ่นพี่ที่ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ให้ ประกอบกับการที่ศราวุธมีพฤติกรรมทางเพศมาจากสังคมภายนอกแล้ว ทำให้ศราวุธมองการมีเพศสัมพันธ์ในเรือนจำเป็นเรื่องธรรมดา

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

หลังจากพ้นโทษแล้ว ศราวุธตั้งใจว่าอยากจะไปกราบขอโทษพ่อแม่ และคงจะอยู่ช่วยพ่อแม่ทำไร่ทำนาต่อไป คงไม่คิดกลับมากรุงเทพฯ อีก เพราะเช็ดในเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ในส่วนของการยอมรับของคนในสังคม ศราวุธไม่กังวลในเรื่องนี้ ขอเพียงให้คนในครอบครัวให้อภัยแค่นั้นก็พอแล้ว เรื่องการมีพฤติกรรมทางเพศก็คงไม่อยากจะให้มีแล้ว อยากจะใช้ชีวิตที่เรียบง่ายๆ ไม่อยากคืนรนเอาอะไรอีกแล้ว

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7 : ผู้ต้องขังชาย กุขงค์ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันกุขงค์อายุ 42 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ยังไม่ได้แปลงเพศ จบการศึกษาระดับป.ว.ช. (บัญชี) มีพี่น้อง 5 คน ผู้ชาย 4 คน ผู้หญิง 1 คน กุขงค์เป็นคนที่ 3 ประกอบอาชีพเสมียนโรงพิมพ์ ก่อนถูกจับกุม รายได้เฉลี่ย 1,500 บาทต่อเดือน ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อนอายุขณะถูกจับกุม 26 ปี ในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(เฮโรอีนเพื่อจำหน่าย) ถูกศาลตัดสินให้จำคุก 33 ปี 4 เดือน จำคุกมาแล้ว 16 ปี เหลือโทษจำคุก 9 ปี 6 เดือน เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษหนึ่งครั้ง ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมกรเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ครอบครัวของกุขงค์อบอุ่นมาก พ่อแม่ประกอบอาชีพค้าขาย(ขายอาหาร) ครอบครัวถือว่าอยู่ในฐานะปานกลาง ช่วงเด็กกุขงค์จะอยู่กับพี่ชายเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากพ่อแม่ต้องไปขายอาหารตามงานวัดต่างๆ ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาเลี้ยงดูมากนัก แต่ก็ยังมีป้าที่คอยมาดูแลบ่อยๆ ในช่วงวัยเด็ก กุขงค์จึงต้องอยู่ในความดูแลของป้าและพี่ชายที่มีอายุห่างกันพอสมควร กุขงค์มักจะถูกพี่ชายแกล้ง

อยู่เป็นประจำ ทุกครั้งที่โดนแกล้งจะร้องไห้และจะต้องฟ้องป่าทุกครั้งไป ทำให้ภูซังค์ไม่ชอบเล่นกับพี่ชายเพราะกลัวถูกแกล้ง ทำให้มักจะไปเล่นกับเด็กผู้หญิงซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเล่นอะไรที่ไม่รุนแรงมากนัก ภูซังค์จึงมีลักษณะกระตือรือร้นกระตือรือร้นคล้ายผู้หญิงซึ่งจะถูกเด็กผู้ชายแกล้งบ้านลือว่าเป็นตุ๊ด ตอนนั้นภูซังค์ก็ยังไม่รู้หรือว่าตุ๊ดมีความหมายว่าอย่างไร จึงไม่สนใจและก็ยังคงชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงมาตลอด

หลังจากที่ต้องเข้าโรงเรียน ภูซังค์แสดงออกถึงลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเด่นชัดขึ้น เพราะที่โรงเรียนจะมีเพื่อนผู้ชายที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศคล้ายกันอยู่ในกลุ่มประมาณ 4-5 คน ส่วนใหญ่ก็จะแสดงออกพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะที่น่ารักๆ ไม่กระตือรือร้นมากนัก จึงทำให้ไม่ค่อยเกิดปัญหากับครูและเพื่อนๆ แต่ภูซังค์ก็เริ่มรู้สึกชอบเพื่อนผู้ชาย “ตอนอายุ 9-10 ขวบ ประมาณป.6 มีแฟน 8 คน ชอบแข่งกับเพื่อนๆ จีบผู้ชาย ใครน่ารักๆ ก็จะเข้าไปจีบและเหมาว่าเป็นแฟนหมด ตอนนั้นยังเด็กๆ ไม่ได้คิดอะไรหรอก แค่สนุกไปวันๆ” หลังจากที่ย้ายป.6 ก็เข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมแถวบ้าน ชีวิตในช่วงมัธยมนี้ภูซังค์แสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและกล้าแสดงออกในลักษณะผู้หญิงมากขึ้น โดยเริ่มทานยาคุมตอนม.2 ซึ่งได้รับคำแนะนำจากเพื่อนๆ ที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศเหมือนกันแนะนำให้ทาน โดยบอกว่าจะทำให้มีหน้าอก รูปร่าง ผิวพรรณเหมือนผู้หญิง ภูซังค์จึงเริ่มทานยาคุมตั้งแต่นั้นมา โดยแอบที่บ้านทานไม่ให้ใครรู้ ยาคุมก็จะแอบไปซื้อที่ร้านขายยาแถวบ้าน โดยจะโกหกว่าแม่ให้มาซื้อ

ในช่วงที่เรียนมัธยมภูซังค์ไม่ค่อยตั้งใจเรียนนัก ชอบจับกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันหนีเรียนไปเที่ยวข้างนอก จนโดนอาจารย์จับได้และก็ถูกทำโทษ แต่ภูซังค์และเพื่อนๆ ก็ไม่เข็ดและมักจะหนีเรียนอีกเป็นประจำ ซึ่งกิจกรรมที่ชอบทำร่วมกันส่วนใหญ่ก็จะแต่งหน้า แต่งตัว อวดกัน โดยเฉพาะช่วงวันที่มีการแข่งขันกีฬาในโรงเรียน จะแสดงออกกันอย่างเต็มที่ ส่วนใหญ่ก็จะไปเชียร์ลีดเดอร์กัน ภูซังค์จึงซึมซับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้นและพยายามแสดงออกโดยคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติอะไร หลังจากชั้นม.3 ภูซังค์จึงกล้าคบกับเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งเป็นแฟนอย่างจริงจัง “ตอนม.3 มีแฟนคนแรกเค้าเป็นเพื่อนชั้นเดียวกันแต่อยู่กันคนละห้อง แอบไปปิ้งเค้าเลย ให้เพื่อนติดต่อให้ หลังจากนั้นประมาณอาทิตย์หนึ่งเค้าก็ฝากบอกเพื่อนว่าเย็นนี้จะไปส่งเราที่บ้าน ตอนนั้นตื่นเต้นมากไม่เคยคิดว่าจะมีผู้ชายมาชอบ เพราะส่วนใหญ่ก็มักจะมีแต่คนรังเกียจและแกล้งเป็นประจำ เพื่อนๆ ก็พากันเชียร์ให้เราได้เป็นแฟนกับเค้า เพราะเพื่อนๆ ส่วนใหญ่ก็มีแฟนกันเกือบหมด เรื่องมีแฟนในกลุ่มกะเทยอย่างเราถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ใครที่มีแฟนเยอะจะถือว่าเร็ดมาก” หลังจากจบม.3 ภูซังค์เลือกเรียนต่อสายอาชีพทำให้ขาดการติดต่อกับแฟน จนในที่สุดก็ต้องเลิกกันไป

ภูงค์ตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีพ เพราะคิดว่าตัวเองคงเรียนต่อสายสามัญไม่ไหว โดยเลือกเรียนบัญชีในวิทยาลัยแห่งหนึ่ง หลังจากที่เข้าเรียนที่นี่ ภูงค์เริ่มกล้าแสดงออกมากขึ้นกล้าแต่งหน้าทาปาก ไว้ผมยาวไปเรียน และเลือกคบกับเพื่อนที่เป็นกะเทยและเพื่อนผู้หญิงเหมือนเดิม แต่จะกลุ่มใหญ่กว่าตอนเรียนมัธยม ช่วงปี1ภูงค์ตั้งใจเรียนและไปเรียนอย่างสม่ำเสมอ แต่หลังจากที่ขึ้นปี 2 เริ่มหนีเที่ยวกับเพื่อนๆบ่อยขึ้น ทำให้ไม่ค่อยไปเรียน ช่วงที่เริ่มเที่ยวก็เริ่มดื่มเหล้าและเสพยาเสพติดรวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย “มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชายตอนอายุ17-18ปี ตอนนั้นอยู่ปี2แล้ว ไปเที่ยวกับเพื่อนๆเจอผู้ชายคนนี้แล้วรู้สึกชอบก็เลยเข้าไปจีบ หลังจากนั้นก็คบเป็นแฟน เสียตัวให้เค้าหลังจากที่คบกันได้ 2 อาทิตย์ และก็มีอะไรกับเค้าเรื่อยๆ แต่คบกันไม่ได้นานเค้าก็ออกลายแอบไปคบกับผู้หญิงก็เลยตัดสินใจเลิกและหันมาตั้งใจเรียนมากขึ้น” ภูงค์ตั้งใจเรียนมากขึ้นแต่ก็ยังแอบไปเที่ยวกับเพื่อนๆบ้าง จนสามารถจบการศึกษาได้

หลังจากจบป.ว.ช.ภูงค์ไม่คิดอยากจะทำเรียนต่อ เพราะรู้ว่าตัวเองเป็นคนขี้เกียจ จึงหันมาหางานทำแต่ก็ไม่มีใครรับเข้าทำงาน ป้าจึงแนะนำให้ไปทำงานที่โรงพิมพ์ซึ่งเป็นเพื่อนกับป้า เป็นงานชั่วคราวถ้ามีงานเค้าก็จะโทรมาตาม ค่าตอบแทนก็จะได้ประมาณ 1,000-1,500 ต่อครั้ง เดือนหนึ่งก็ประมาณ 4,000-5,000 บาท แต่ในช่วงที่ไม่มีงานแก่วก็จะอยู่บ้าน ช่วงที่ภูงค์อยู่บ้านเริ่มเห็นพฤติกรรมแปลกๆของพี่ชายและเพื่อนๆของพี่ชาย มารู้อีกทีหลังว่าพี่ชายเป็นเอเจนต์ค้ายาเสพติดเป็นเฮโรอีน แต่ก็ไม่ได้เข้าไปยุ่งอะไรด้วยจะอยู่ห่างๆ จึงเห็นพฤติกรรมเช่นนี้จนรู้สึกชินตา “อยู่มาวันหนึ่งพี่ชายเรียกให้เข้าไปหาแล้วบอกว่ามีเรื่องให้ช่วย ตอนแรกก็ไม่ได้บอกว่าเป็นเรื่องอะไร บอกแค่เพียงให้อาหารๆหนึ่งไปส่งให้เพื่อนหน่อย ตอนแรกเราก็รู้แล้วแหละว่าเป็นเฮโรอีนจึงตอบปฏิเสธไป แต่พี่ชายบอกว่าถ้าไปส่งให้จะให้เงินห้าหมื่นบาทเป็นค่าตอบแทน พร้อมกับส่งเงินให้ หลังจากที่ได้รับเงินจำนวนมาก เกิดคิดหาอยากได้และคิดว่าครั้งเดียวก็คงไม่ถูกจับหรอก จึงรับอาสาเอาไปส่งให้ ครั้นนั้นก็เอาไปส่งให้ได้อย่างปลอดภัย หลังจากนั้นก็เริ่มเข้าไปส่งของให้พี่ชายเรื่อยๆเพราะเห็นว่าเป็นงานง่ายๆแต่ได้เงินเยอะ จึงทำมาเรื่อยๆ”

หลังจากที่ภูงค์เข้าไปสู่วงการค้าเฮโรอีนอย่างเต็มตัว ทำให้รู้เรื่องราวต่างๆของขบวนการค้ายาเสพติดมากขึ้น จนได้เป็นมือขวาของพี่ชาย หลังจากนั้นไม่นานพี่ชายก็มาถูกยิงตาย ซึ่งภูงค์คิดว่าคงเป็นเรื่องซัดผลประโยชน์ของขบวนการค้ายาๆกันเอง ภูงค์จึงต้องรับมรดกในการค้ายาๆต่อจากพี่ชาย โดยได้รับการสนับสนุนจากลูกน้องเก่าๆของพี่ชาย ถึงแม้ภูงค์จะมีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศแต่เมื่อมีผู้ชายใหม่ๆให้เกียรติเป็นผู้นำพวกเค้า ทำให้ใจใหญ่และลำพองมากขึ้น ขบวนการค้ายาเสพติดของภูงค์ถือว่าเป็นขบวนการที่ค่อนข้างใหญ่และเป็นที่ยึดกันอย่างกว้างขวางในวงการ ภูงค์ค้ายาๆต่อจากพี่ชายอย่างไม่เกรงกลัวใคร เพราะจะมีเครือข่าย มีลูกน้องและเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งสามารถทำให้รอดพ้นจากการถูกจับกุมได้ทุกครั้ง ในการค้ายาๆครั้งหนึ่งๆจะได้เงินประมาณ

400,000-500,000 บาท ซึ่งภุขงค์จะใช้จ่ายเงินส่วนใหญ่ไปกับการเล่นการพนัน การเที่ยวกลางคืน พร้อมทั้งการซื้อบริการผู้ชาย ทำให้เงินจำนวนมากหมดไปอย่างง่ายดาย ภุขงค์ได้สร้างเครือข่ายที่มั่นคงปลอดภัยและซื่อตรงหลายคันเพื่อใช้ในการค้าขาย โดยเฉพาะค่าเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยเพื่อเอาไว้คอยดักฟังการเคลื่อนไหวของตำรวจ ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวของตำรวจตลอดเวลา จึงทำให้ตำรวจไม่สามารถจับกุมได้สักที ภุขงค์ค้าขายอยู่ประมาณ 7-8 เดือน ก็ถูกจับกุมโดยวันที่ถูกจับกุมทางตำรวจได้วางแผนการจับกุมมาเป็นอย่างดี โดยอาศัยตำรวจจากนอกพื้นที่เข้ามาประสานงานด้วย “วันที่ถูกจับ ตำรวจมันหัวใส มันตัดสัญญาณคลื่นวิทยุทำให้ไม่รู้ว่ามีการเคลื่อนไหวอะไรบ้าง เพราะเราจะใช้คลื่นวิทยุในการดักฟังการทำงานของตำรวจ ตอนที่คลื่นวิทยุถูกตัดก็สังหรณ์ใจอยู่แล้วว่ามันต้องมีอะไรเกิดขึ้น จึงสั่งให้ลูกน้องเตรียมเฮารถออกเพื่อจะหนี แต่ยังไม่ทันหนีตำรวจประมาณกองทัพอากาศก็มาล้อมบ้านไว้แล้ว และก็บุกเข้ามาจับกุมเรากับลูกน้อง พร้อมกับของกลางเฮโรอีนและเงินจำนวนมาก พร้อมอาวุธปืนที่ผิดกฎหมายอีกมากมาย จึงถูกจับกุมและถูกนำตัวไปแสดงข่าวที่โรงพัก ตอนนั้นดังมากออกข่าวโทรทัศน์ทุกช่องเลย เราก็สารภาพและก็ถูกดำเนินคดีต่อไป” จนที่สุดภุขงค์ถูกศาลตัดสินในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(เฮโรอีนเพื่อจำหน่าย) ต้องจำคุก 33 ปี 4 เดือน

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ ภุขงค์ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในกระบวนการขัดเกลากายทางสังคมที่ไม่ดี เพราะไม่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ ส่วนใหญ่จะอยู่ในความดูแลของพี่ชายและป้า ในส่วนของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศภุขงค์เรียนรู้และรับรู้จากตัวเองและสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากการที่ชอบเล่นกับเด็กผู้หญิง และการที่ถูกพี่ชายแกล้งอยู่เป็นประจำ ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ชอบผู้ชายมาตั้งแต่เด็กๆ และเมื่อเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะที่บ้านหรือที่โรงเรียน ซึ่งมีเพื่อนๆ ที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศเหมือนกันจำนวนมาก ทำให้กล้าแสดงออกในลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้นซึ่งภุขงค์เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ผิด ในส่วนการกระทำผิดภุขงค์อยู่ในสภาพแวดล้อมของขบวนการค้าขายซึ่งพี่ชายของภุขงค์เป็นหัวหน้า และได้ชักชวนให้ภุขงค์เข้าสู่ขบวนการค้าขาย จนทำให้ต้องเข้าไปสู่ขบวนการค้าขายอย่างเต็มตัวจนไม่สามารถถอนตัวได้

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในช่วงระหว่างการสู้คดี ภุขงค์ถูกคุมขังที่เรือนจำสมุทรสาคร ตอนแรกที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำก็ไม่ได้กังวลอะไรมากนัก เพราะเตรียมใจไว้ตั้งแต่ตอนค้าขายแล้วว่าวันหนึ่งต้องมาอยู่ในนี้ ภุขงค์จึงปรับตัวในการใช้ชีวิตในเรือนจำได้เร็ว แต่ภุขงค์ก็ต้องนอนรวมกับผู้ต้องขังชายอื่นๆ ทำให้รู้สึกกังวลกลัวว่าใครจะมาข่มขืน เพราะรูปร่างหน้าตามีลักษณะคล้ายผู้หญิง แต่ก็มีเจ้าหน้าที่คอย

สอดคล้องคุณเลยตลอดเวลา ภูงค์ใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำสมุทรสาครอย่างเรียบง่ายไม่ค่อยมีปัญหากับใครอยู่ในกฎระเบียบของเรือนจำอย่างเคร่งครัด เวลาส่วนใหญ่ก็จะคิดหาวิธีการต่อสู้คดี ภูงค์ก็มีเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยคอยช่วยเหลือ พุดคุยปรับทุกข์อยู่คนหนึ่ง จึงสบายใจมากขึ้นที่มีเพื่อนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจ ภูงค์อยู่ที่เรือนจำสมุทรสาครอยู่ 2-3 ปี ก็ต้องย้ายเข้ามาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง

หลังจากภูงค์เข้ามาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง ภูงค์ต้องปรับตัวในการใช้ชีวิตมากขึ้น เพราะที่นี่มีสภาพแวดล้อมต่างๆแตกต่างจากเรือนจำสมุทรสาคร “อยู่ที่นี้ต้องเรียนรู้อะไรใหม่ๆ มากมาย คุณบางขวางไม่เหมือนคุกทั่วไป มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ใครมีเงินก็สามารถซื้อความสุขต่างๆ ได้ ยิ่งพวกกะเทยถือว่าคุณบางขวางเป็นคุกขุนนางใครหน้าตาดี มีโอกาสหาผัวรวยๆ ในนี้ง่ายมาก” ภูงค์ใช้เวลาปรับตัวอยู่ประมาณหนึ่งเดือนจึงสามารถปรับตัวได้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน “แรกๆ รู้สึกว่าเหวไม่ค่อยมีเพื่อน แต่โชคดีที่มีเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยคนหนึ่งเข้ามาคุยและเป็นเพื่อนด้วย เค้าได้ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ในคุกให้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการต่อสู้คดี การกินการอยู่ รวมทั้งการมีแฟน” ภูงค์จึงเริ่มสังเกตพฤติกรรมการใช้ชีวิตของเพื่อนๆ ผู้ต้องขังและโดยเฉพาะเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย หลังจากผ่านสองเดือน ภูงค์จึงตัดสินใจคบกับเพื่อนผู้ต้องขังชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนได้วันดีในคดียาเสพติดเหมือนกัน โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่เป็นกะเทย หลังจากได้คุยกันอยู่ 2-3 วัน จึงตัดสินใจเป็นแฟนกับเค้า แต่ก่อนที่จะอยู่ด้วยกันต้องมีการแต่งงานกันตามธรรมเนียมของที่นี่และถือเป็นหน้าตาของกะเทยที่อยู่ที่นี่ด้วย โดยการแต่งงานก็จะมีพิธีเรียบง่าย เริ่มจากการพิธีการสู่ขอโดยเชิญแขกผู้ใหญ่ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มาเป็นสักขีพยาน มีเงินสินสอดจำนวนหนึ่ง มีการจัดเลี้ยงและก็การส่งตัวเข้าเรือนหอ จึงจะสามารถอยู่ด้วยกันได้ หลังจากเสร็จสิ้นพิธีแต่งงานแล้วได้ย้ายห้องนอนมานอนกับแฟน ซึ่งจะนอนรวมกับเพื่อนผู้ต้องขังอีก 3 คน แต่จะมีม่านกันบริเวณที่นอนของแแก้วกับแฟน ภูงค์จึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับแฟน และมีเพศสัมพันธ์กันบ่อยๆ “เมื่อมาอยู่กับเค้าก็เริ่มมีอะไรกัน เพื่อนกะเทยบอกว่าเป็นปกติไม่ต้องกลัว แต่ให้ระวังเรื่องโรคติดต่อ จึงต้องให้แฟนใส่ถุงยางทุกครั้ง ถุงยางก็หาซื้อง่ายในนี้ก็มีการขายแฟนเป็นคนเช็กล้าง มีอะไรกันบ่อยมากเกือบทุกวันเลย บางครั้งวันหนึ่งก็ 2-3 ครั้ง เวลาทำอะไรกันก็ไม่ต้องกังวลคนอื่นเพราะไม่มีใครมาแอบดูหรอก” ภูงค์อยู่กับแฟนคนนี้จะได้เงินที่แฟนให้ใช้จ่ายเดือนละ 10,000 บาท หากไม่พอหรืออยากได้อะไรก็ขอเพิ่มได้ แต่ภูงค์จะเอาเงินส่วนใหญ่ไปเล่นการพนัน ส่วนใหญ่จะเสีย เวลาเงินหมดก็จะมาขอแฟนเพิ่ม ซึ่งแฟนก็รู้ว่าภูงค์คิดการพนันและพยายามบอกให้เลิกเล่นหลายครั้งและจะให้เงินใช้มากขึ้น แต่ภูงค์ก็เลิกไม่ได้จนเป็นหนี้หลายหมื่นบาท ต้องมาขอร้องให้แฟนไปเคลียร์ให้ แฟนจึงยื่นคำขาดว่าหากไม่เลิกเล่นก็เลิกกันดีกว่า ภูงค์ไม่สนใจคำพูดของแฟน จึงทำให้ต้องเลิกกันจริงๆ หลังจากที่เลิกกับแฟน ภูงค์ไม่มีเงินไปเล่นการพนัน จึงตามไปอ้อนเค้าให้กลับมาอยู่ด้วยกันเหมือนเดิมและสัญญาว่าจะเลิกเล่นการพนัน หลังจากที่

ต้องกลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้ง ภูซงค์ทะเลาะกับแฟนอยู่เป็นประจำ เพราะแฟนยังระแวงในตัวภูซงค์ อยู่กลัวว่าภูซงค์จะหนีไปเล่นการพนันอีก จนภูซงค์ทนไม่ไหวจึงขอเลิก และไปอยู่กับลูกน้องของแฟนนั่นเอง “ช่วงที่อยู่กับเค้าก็แอบคุยและสนิทสนมกับลูกน้องของเค้า หลังจากที่ถูกเลิกกันจึงตัดสินใจไปอยู่กับลูกน้องคนนั้น เค้าก็ไม่ได้ว่าอะไรเพราะเค้าก็ไปมีคนใหม่เหมือนกัน” หลังจากที่มาอยู่กับแฟนคนที่สองซึ่งเป็นคนไทย ภูซงค์ใช้ชีวิตเรียบง่ายขึ้นไม่ฟุ่มเฟือยและเล่นการพนันเหมือนก่อน เพราะไม่มีเงินมากเหมือนอยู่กับแฟนคนแรก แต่อยู่ด้วยกันเพราะความรักและความเข้าใจมากกว่า ภูซงค์อยู่กับแฟนคนนี้ก็มีความสุขกันแต่ไม่บ่อยเหมือนกับคนแรก ภูซงค์อยู่กับแฟนคนนี้ก็ไม่มีปัญหาทะเลาะกันเลย เพราะต่างคนต่างเข้าใจกัน ในระหว่างที่แก้วอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง ภูซงค์ก็ได้รับข่าวร้ายจากที่บ้านว่าพ่อเสียชีวิตเพราะเป็นโรคความดันและอีกหลายโรค ภูซงค์เสียใจมากอยากไปกราบศพพ่อ แต่ก็ออกไปไม่ได้ แฟนก็พยายามปลอบใจและเป็นกำลังใจให้จนภูซงค์สบายใจขึ้น ภูซงค์อยู่ที่เรือนจำกลางบางขวางประมาณ 7 ปี ก็ถูกย้ายให้มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งเป็นเรือนจำที่แยกห้องนอนของพวกกะเทยกับผู้ต้องขังชายอื่นๆ ทำให้ภูซงค์ต้องเลิกกับแฟนทั้งที่รักกันมาก

หลังจากที่ต้องมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม ภูซงค์ไม่กังวลอะไรแล้วเพราะแก้วถูกจำคุกมาเกือบ 10 ปี ทำให้ไม่กลัวในเรื่องใดๆอีก ภูซงค์มาอยู่ที่นี้ได้เพื่อนที่เป็นกะเทยที่เคยคบกันตอนที่อยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง เป็นเพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำในเรื่องต่างๆให้ เพราะต้องปรับตัวให้สามารถอยู่ได้เนื่องจากที่นี่ไม่สะดวกสบายเหมือนที่เก่า และจะต้องอยู่กับกลุ่มกะเทยจำนวนมากขึ้น ต้องนอนรวมกันด้วย “เพื่อนเคยบอกว่าก็จะมีปัญหากันบ้างในกลุ่มกะเทย ส่วนใหญ่ก็จะเป็นการโอ้อวดกันต่างๆนาๆ เราก็อย่าไปใส่ใจมากนัก เราอายุมากแล้วคงไม่มีใครมาหาเรื่องหรอก ยิ่งถ้าเราวางตัวเป็น ยิ่งจะทำให้มีแต่คนเกรงใจ ทำให้ไม่ค่อยสนิทกับใครนอกจากเพื่อนคนนี้กับน้องๆที่นอนห้องเดียวกัน” ภูซงค์อยู่ที่นี้ได้ 2 สัปดาห์ก็มีแฟนอีกคนเป็นคนไทย แต่การใช้ชีวิตอยู่กับแฟนไม่ได้มีอิสระเหมือนที่บางขวาง เพราะต้องแยกห้องนอนกัน ภูซงค์ให้เหตุผลว่าที่มีแฟนก็เพราะเห็นเพื่อนๆน้องๆกะเทยเค้ามีกันเกือบทุกคน และกลัวเหงาด้วยจึงตัดสินใจมีแฟน เพื่อหวังให้เค้ามาดูแลเลี้ยงดูเรา ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องการกินการอยู่ เพราะภูซงค์ไม่อยากจะกินข้าวแดง จึงหาแฟนเพื่อให้เค้าดูแลเราเรื่องนี้ ถึงแม้จะแยกห้องนอนกันแต่แก้วก็แอบมีเพศสัมพันธ์กับแฟนได้ โดยเฉพาะวันหยุดเสาร์-อาทิตย์จะมีเวลาอยู่ด้วยกันมาก เนื่องจากวันธรรมดาต่างคนต่างต้องทำงาน จึงไม่ค่อยมีเวลาอยู่ด้วยกัน เวลาที่มีเพศสัมพันธ์กันก็จะเลือกมุมที่ลับตาและป้องกันโรคติดต่อด้วยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ถุงยางอนามัยก็จะไปขอที่โรงพยาบาล ภูซงค์อยู่ที่นี้เกือบ 6 ปี มีแฟนทั้งหมด 3 คน เนื่องจากส่วนใหญ่แฟนจะผันโทษออกไป ภูซงค์ก็จะหาแฟนใหม่มาทดแทนตลอด ซึ่งแฟนคนปัจจุบันคบกันนานสุดประมาณ 2 ปี

ส่วนปัญหาในการใช้ชีวิต ภูซังค์ไม่ค่อยมีปัญหาในการชีวิตในเรื่องจำมากนัก เพราะเป็นคนง่าย ๆ ไม่ค่อยยุ่งกับใคร เวลาไม่สบายใจก็จะปรึกษาแฟนหรือไม่กี่เพื่อนสนิท ในสิ่งที่อยากจะให้ทางเรือนจำจัดให้คืออยากให้ทางเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้สามารถใช้ชีวิตอยู่กับแฟนได้ และยืนยันว่าจะไม่ทำให้เกิดปัญหา ส่วนโปรแกรมการฟื้นฟูก็รู้สึกพอใจมาก มีวิชาชีพต่างๆ ให้ฝึกเยอะ แต่อยากได้วิชาชีพที่กะเทยชอบๆ กัน เช่น วิธีการแต่งหน้า การทำผม เป็นต้น เพื่อจะได้นำไปประกอบอาชีพเมื่อพ้นโทษออกไป

พฤติกรรมกรเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ ภูซังค์เรียนรู้และรับรู้ในการใช้ชีวิตในเรื่องจำด้วยตัวเองและจากการถ่ายทอดของเพื่อนๆ ผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย ทำให้ภูซังค์สามารถปรับตัวต่อการใช้ชีวิตในเรื่องจำได้ ในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขัง ภูซังค์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมาจากสังคมภายนอกอยู่แล้ว เมื่อต้องเข้ามาอยู่ในสังคมเรือนจำที่มีแต่ผู้ต้องขังชายล้วน จึงทำให้ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ การมีเพศสัมพันธ์กันจึงเป็นเรื่องธรรมดาและมีผลประโยชน์อย่างอื่นแอบแฝงอยู่ด้วย

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

ภูซังค์คาดหวังว่าหลังจากพ้นโทษออกไป อยากจะไปประกอบอาชีพขายปลา อยากมีแผงปลาเล็กๆ อยากจะใช้ชีวิตเรียบง่าย และคงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก ส่วนการยอมรับของสังคมภูซังค์ไม่กังวลนักเพราะคิดว่าสังคมคงให้อภัย ในส่วนเรื่องพฤติกรรมทางเพศก็จะยังคงมีต่อไปขึ้นอยู่กับชะตาชีวิตว่าจะไปเจอใคร และหากมีโอกาสก็อยากจะแปลงเพศจะได้เป็นผู้หญิงเต็มตัวซะที่เหมือนกับที่ตั้งใจไว้ก่อนแล้ว

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8 : ผู้ต้องขังชาย สิทธิศักดิ์ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันสิทธิศักดิ์อายุ 39 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ยังไม่ได้แปลงเพศ จบป.6 จากโรงเรียนวัดแถวๆ บ้านมีพี่น้อง 3 คน เป็นคนสุดท้อง มีพี่สาว 2 คน อายุห่างกันหนึ่งและสองปีตามลำดับ ประกอบอาชีพค้าขายก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ รายได้เฉลี่ยประมาณ 3,500 บาทต่อเดือน เคยมีประวัติถูกจับกุมมาก่อนในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(ยาบ้าเพื่อจำหน่าย) ครั้งนั้นถูกศาลตัดสินให้จำคุก 2 ปี แต่การกระทำผิดครั้งนี้ในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(ยาบ้าเพื่อจำหน่าย) อีกครั้งหนึ่ง อายุขณะนั้น 33 ปีทำยี่ที่ศาลตัดสินให้จำคุก 10 ปี 6 เดือน จำคุกมาแล้ว 6 ปี เหลือโทษจำคุกอีก 3 ปี 6

เดือน ยังไม่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษเนื่องจากการถูกจำคุกครั้งที่สอง ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมกรเรียนรู้อและรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

สิทธิศักดิ์อยู่ในครอบครัวที่ไม่อบอุ่น เนื่องจากพ่อแม่เลิกกันตั้งแต่ยังเล็กๆ ทำให้สิทธิศักดิ์ต้องอยู่กับแม่และพี่สาว โดยลำพัง ตอนนั้นพ่อเป็นช่างไม้ ส่วนแม่ขายข้าวแกงในโรงเรียน สาเหตุที่พ่อแม่หย่าร้างกันก็เพราะพ่อไปมีผู้หญิงใหม่และย้ายออกไปอยู่กับผู้หญิงคนนั้นซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านแม่ ครอบครัวอยู่ในฐานะยากจนเพราะแม่หาเงินเพียงคนเดียว ครอบครัวของสิทธิศักดิ์เป็นอิสลาม ซึ่งบริเวณนั้นส่วนใหญ่เป็นคนอิสลาม หลังจากที่พ่อเลิกกับแม่ สิทธิศักดิ์ต้องอยู่กับแม่และพี่สาวอีกสองคนแต่ส่วนใหญ่พี่สาวจะเป็นคนเลี้ยงเพราะแม่ต้องไปขายอาหารที่โรงเรียน ทำให้สิทธิศักดิ์สนิทกับพี่สาวมาก ตอนเด็กๆจึงชอบเล่นกับพี่สาวซึ่งจะเล่นเหมือนเด็กผู้หญิงทั่วไป ทำให้สิทธิศักดิ์เริ่มเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงจากพี่สาว โดยเริ่มแสดงออกในลักษณะกระดุ้งกระดิ่ง แต่ก็ไม่แสดงออกเฉพาะที่บ้านเท่านั้น เพราะไม่กล้าแสดงออกนอกบ้าน “รู้สึกอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่เล็กๆเพราะอยู่กับพี่สาวมาตลอด เห็นพี่สาวแสดงท่าทางอะไรก็มักจะเลียนแบบพี่สาว พี่สาวก็ไม่ว่าอะไรเพราะเห็นว่าน่ารักดี แต่ไม่กล้าแสดงออกเวลาอยู่นอกบ้านเพราะอิสลามเค้าจะรังเกียจพวกกะเทยมาก บ้านไหนที่มีลูกหลานเป็นกะเทยจะถูกรังเกียจจากคนส่วนใหญ่ในชุมชน ทำให้เก็บกดมากในตอนนั้น”

หลังจากเข้าเรียนที่โรงเรียนประถมซึ่งเป็นโรงเรียนวัดแถวๆบ้าน สิทธิศักดิ์ก็มีพฤติกรรมเหมือนเด็กทั่วไป แต่จะแตกต่างกับเด็กผู้ชายอื่นๆตรงที่สิทธิศักดิ์จะเป็นเด็กที่เรียบร้อยเหมือนผู้หญิงและชอบเล่นกับเด็กผู้หญิง ท่าทางก็ไม่ออกกระดุ้งกระดิ่งมากนัก ทำให้ครูและเพื่อนๆไม่รู้ว่สิทธิศักดิ์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่สิทธิศักดิ์ชอบแสดงออกในลักษณะท่าทางกระดุ้งกระดิ่งที่บ้านมากกว่า ซึ่งหลังจากที่แม่และพี่สาวเห็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของสิทธิศักดิ์ ทำให้แม่กังวลมากเพราะกลัวคนแถวบ้านจะรังเกียจลูก ทำให้สิทธิศักดิ์ต้องทำตัวเป็นผู้ชายมาดแมนเวลาอยู่นอกบ้านเพื่อไม่ให้มีใครรู้ หลังจากเรียนจบป.6 สิทธิศักดิ์ก็ไม่ได้เรียนต่อเพราะแม่ไม่มีเงินจะส่งสิทธิศักดิ์จึงออกหางานทำ ตอนนั้นก็รับจ้างทั่วไป ใครจ้างให้ทำอะไรก็ทำทั้งนั้น จึงพอมีเงินให้แม่บ้าง สิทธิศักดิ์เริ่มอยากเป็นผู้หญิงมากขึ้นทำให้แอบเอากระโปรงพี่สาวมาใส่เล่นในบ้านหรือบางครั้งก็แอบเอาเครื่องสำอางของแม่มาแต่ง หลังจากเริ่มโตเข้าสู่วัยรุ่นจึงเข้าไปทำงานในร้านอาหารแถวบ้าน ได้เงินเดือนๆละ 3,500 บาท สิทธิศักดิ์เริ่มมีเงินมากขึ้นก็เริ่มซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น เสื้อผ้าและเครื่องสำอาง ช่วงที่สิทธิศักดิ์ทำงานอยู่ที่ร้านอาหารได้รู้จักเพื่อนที่เป็นกะเทยซึ่งอยู่แถวบ้านเดียวกันอีก 2 คน ซึ่งเค้าก็มีลักษณะคล้ายสิทธิศักดิ์ตรงที่ต้องคอยแอบมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ทางเพศโดยที่ปิดบังคนอื่น หลังจากเลิกงานทุกคืนก่อนจะกลับบ้าน สิทธิศักดิ์กับเพื่อนๆจะแอบมาจับกลุ่มเมาส์กันเป็นประจำ จนในที่สุดสิทธิศักดิ์กับเพื่อนจึงตัดสินใจที่จะเปิดเผยตัวเอง โดยการแต่งตัวเป็นผู้หญิงเข้าออกแถวบ้านโดยไม่สนใจคำนิทาของชาวบ้าน แรกๆแม่กับพี่สาวไม่ยอมรับ แต่หลังจากนั้นไม่นานก็ยอมรับได้เพราะสิทธิศักดิ์ได้พิสูจน์ว่าตัวเองสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้และก็ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน

ช่วงวัยรุ่นสิทธิศักดิ์เริ่มแต่งตัวเก๋ขึ้น และมักจะถูกรุ่นแถวบ้านแซวเป็นประจำ สิทธิศักดิ์เริ่มสนใจอยากมีแฟนเพราะเห็นเพื่อนๆกะเทยมีแฟนกันทุกคน ทำให้อยากมีบ้างแต่เพราะตัวเองเป็นคนไม่สวยจึงทำให้ไม่มีใครมาสนใจ แต่หลังจากที่สิทธิศักดิ์เริ่มทานยาคุมและเริ่มมีหน้าอกก็ทำให้มีผู้ชายมาสนใจบ้าง สิทธิศักดิ์คบกับผู้ชายครั้งแรกตอนอายุ 16 ปี และก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่คบกันได้ไม่นานก็ต้องเลิกกันไป เพราะสิทธิศักดิ์ไปแอบชอบผู้ชายอีกคน ในช่วงวัยรุ่นมีผู้ชายเข้ามาในชีวิตของสิทธิศักดิ์ 4 คน แต่ละคนก็คบกันได้ไม่นานเพราะสิทธิศักดิ์เป็นคนเบื่อง่าย

ชีวิตของสิทธิศักดิ์มาผกผันตอนอายุ 18 ปี เพราะต้องก้าวเข้าไปอยู่ในวงการค้ายา(บ้า)ซึ่งเพื่อนที่เป็นกะเทยชวนให้ไปทำ สิทธิศักดิ์จึงตัดสินใจขายยาบ้าแถวๆบ้านเพราะอยากได้เงินมาจุนเจือครอบครัว เพราะตอนนั้นครอบครัวลำบากมาก แม่ก็ไม่ได้ขายของแล้วเพราะไม่สบาย ส่วนพี่สาวอีกสองคนก็ออกไปมีครอบครัว ทำให้สิทธิศักดิ์ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่บ้านทั้งหมด สิทธิศักดิ์ได้เงินจากการค้ายาก็จะเอาให้แม่ทั้งหมด โดยโกหกแม่ว่าไปทำงานร้านอาหารมา ช่วงแรกที่สิทธิศักดิ์ค้ายาเป็นขบวนการที่ไม่ใหญ่นักเป็นแค่ขบวนการเล็กๆที่รับยามาจากเอเย่นต์อีกทีหนึ่ง ทำมาได้แค่ 2 เดือนก็ถูกจับตอนนั้นอายุ 26 ปี ถูกจับตอนที่ไปส่งยาให้ลูกค้า ตอนนั้นถูกจับไม่เยอะมากแค่ 3-4 เม็ด หลังจากแม่รู้ข่าวก็ตกใจมาก และมาเยี่ยมเป็นประจำ สิทธิศักดิ์ถูกศาลพิพากษาให้จำคุกในครั้งนั้น 2 ปี และถูกส่งตัวไปยังทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง เพื่อเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

หลังจากพ้นโทษออกมาสิทธิศักดิ์กลับไปอยู่บ้านกับแม่ ช่วยแม่ขายของ แต่ช่วงนั้นที่บ้านมีหนี้สินเยอะเพราะต้องกู้เงินมาสู้คดี แม่จึงต้องทำงานหนักเพื่อจะได้มีเงินมาใช้หนี้ สิทธิศักดิ์เห็นแม่ลำบากมากจึงอยากจะช่วยแม่เลยหันไปค้ายาอีกครั้ง โดยตั้งใจว่าจะทำแค่ครั้งสองครั้งแล้วก็จะเลิกเพื่อเอาเงินมาใช้หนี้เท่านั้น แต่หลังจากที่ได้เงินมาจำนวนมาก สิทธิศักดิ์ก็ไม่ยอมถอนตัวเพราะอยากมีเงินมากกว่า จะได้ทำให้แม่และตัวเองสบายชะที ช่วงนี้สิทธิศักดิ์มีเงินเป็นแสนบาทเลย แต่ยังไม่ทันที่จะเลิกทำ ก็มาถูกจับอีกครั้ง ตอนนั้นสิทธิศักดิ์อายุ 33 ปี คราวนี้ถูกจับพร้อมยาบ้าของกลางจำนวนมาก ทำให้ถูกดำเนินคดีอีกครั้ง และท้ายที่สุดศาลตัดสินให้จำคุก 10 ปี 6 เดือน แต่ครั้งนี้สิทธิศักดิ์ต้องไปอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ สิทธิศักดิ์ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในสังคมที่มีระเบียบเข้มงวด ต้องเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆจากพี่สาวและแม่เป็นส่วนใหญ่ เพราะตอนเด็กๆจะสนิทกับแม่และพี่สาวมาก ส่วนพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศก็ซึมซับมาจากพี่สาวโดยพยายามเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆของพี่สาว เช่น การแต่งตัว ท่าทางกระดุกกระดิงคล้ายผู้หญิง แต่สิทธิศักดิ์ต้องเก็บกดกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพราะไม่อาจจะแสดงออกในสังคมภายนอกได้ เพราะสิทธิศักดิ์เป็นอิสลามซึ่งคนอิสลามจะรังเกียจพวกร่วมเพศมาก แต่ในที่สุดก็เปิดเผยตัวเองโดยไม่สนใจสังคม ส่วนสาเหตุการกระทำผิดทั้งสองครั้งก็เนื่องมาจากที่ครอบครัวยากจน และอยากช่วยแม่จึงทำให้ตัดสินใจผิดพลาดกระทำผิด ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย มีความต้องการทางเพศพอสมควรเห็นได้จากช่วงวัยรุ่นมีแฟนและมีเพศสัมพันธ์กับแฟนถึง 4 คน

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

หลังจากที่สิทธิศักดิ์เข้ามาอยู่ที่เรือนจำอีกครั้งและต้องอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งเป็นเรือนจำที่มีผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยอยู่จำนวนมาก สิทธิศักดิ์ต้องปรับตัวในการใช้ชีวิตมากเพราะที่นี่ไม่เหมือนทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางที่เคยอยู่มา สิทธิศักดิ์ต้องใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อนผู้ต้องขังจำนวนมาก และต้องอยู่ร่วมกับเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยอีกหลายคน โดยที่ต้องนอนห้องเดียวกันด้วย สิทธิศักดิ์ต้องอาศัยเพื่อนที่เป็นกะเทยที่อยู่มาก่อนเป็นคนถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆให้ แต่จะมีอุปสรรคในเรื่องอาหารการกินเพราะคาเป็นอิสลาม อยู่ที่นี่ได้ประมาณสองอาทิตย์ก็เริ่มปรับตัวได้เพราะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยและเป็นอิสลามเหมือนกันคอยให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้และรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

หลังจากที่ผ่านไปได้หนึ่งเดือน สิทธิศักดิ์เริ่มคบกับเพื่อนผู้ต้องขังคนหนึ่งเป็นแฟน ซึ่งสิทธิศักดิ์ก็พอรู้มาก่อนหน้านี้ว่าในเรือนจำเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มกะเทยถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา ซึ่งตอนที่สิทธิศักดิ์เคยอยู่ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ก็เคยมีแฟนอยู่คนหนึ่งตอนนั้นสิทธิศักดิ์เรียนรู้และรับรู้การใช้ชีวิตและเรื่องราวต่างๆในเรือนจำจากรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยคนหนึ่ง และก็เคยคบกับผู้ชายและมีเพศสัมพันธ์กันมาก่อน ตอนนั้นที่สิทธิศักดิ์มีแฟนก็เพราะอยากให้ตัวเองสบายขึ้น แต่เมื่อมาอยู่ที่นี้สิทธิศักดิ์สังเกตเห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยเป็นเรื่องธรรมดา กะเทยส่วนใหญ่ที่นี่จะมีแฟนคอยเลี้ยงดูแทบทุกคน สิทธิศักดิ์จึงอยากมีแฟนเพื่อตัวเองจะได้สบายขึ้นและจะได้เหมือนกับเพื่อนๆด้วย สิทธิศักดิ์มีเพศสัมพันธ์กับแฟนเป็นประจำ โดยอาศัยช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือถ้าเป็นวันธรรมดาเมื่อสบโอกาสก็จะแอบมีเพศสัมพันธ์กันบ้าง สิทธิศักดิ์มีเพศสัมพันธ์กับแฟนบ่อยๆเหมือนกัน ส่วนการป้องกันโรคติดต่อสิทธิศักดิ์ไม่ได้ให้

แฟนใส่ถุงยางอนามัย เพราะสิทธิศักดิ์มั่นใจว่าก่อนมีอะไรกันทุกครั้งจะดูแลเรื่องความสะอาดเป็นอย่างดี แต่ก็จะไปตรวจเลือดอยู่เป็นประจำ โดยจะชวนแฟนไปด้วยทุกครั้ง สิทธิศักดิ์คบกับแฟนคนนี้นี่มาจนถึงปัจจุบันเพราะรู้สึกเข้าใจกัน ไม่ค่อยมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำให้สิทธิศักดิ์รู้สึกรักแฟนคนนี้นี่มาก ถึงแม้จะไม่เคยได้รับอะไรตอบแทนจากเค้าเลย ขอแค่เพียงให้เค้าดูแลเรื่องอาหารการกินเท่านั้นก็ทำให้พอใจมากแล้ว

“อยู่ที่นี่ต้องทำงานอยู่ในโรงพิมพ์ในหมวดเย็บ ต้องทำงานทั้งวันจนถึงบ่ายสามโมง แต่ถ้าวันไหนทำงานเสร็จเร็วก็จะมีเวลาอยู่กับแฟนมากขึ้น แฟนทำงานอยู่ที่โรงอาหารซึ่งเค้าจะมีเวลาว่างมาก จะใช้ชีวิตอยู่กับแฟนเป็นส่วนใหญ่ จะต้องมากินข้าวด้วยกันเป็นประจำแต่ก็ยังมีเวลาที่จะอยู่กับเพื่อนที่เป็นกะเทยบ้าง ส่วนใหญ่ก็จะเล่นวอลเลย์ด้วยกัน เพราะกะเทยส่วนใหญ่ชอบเล่นวอลเลย์ ไม่เคยมีปัญหาทะเลาะกับเพื่อนๆเลย และมักเป็นที่ปรึกษาของน้องๆเวลาที่น้องๆมีปัญหา จนทำให้เป็นที่เคารพของน้องๆ”

ในส่วนปัญหาอื่นๆสิทธิศักดิ์จะไม่ค่อยเก็บเอาอะไรมาคิดนึกจึงทำให้ไม่ค่อยมีปัญหาไม่สบายใจ แต่ก็มีบ้างเวลาที่เหงาคิดถึงแม่ เวลาคิดถึงแม่ก็จะอาบแม่ขึ้นมาดูทำให้มีกำลังใจอยู่ต่อไป ในสิ่งที่อยากจะได้จากทางเรือนจำคือการขอได้ใช้ชีวิตอยู่กับแฟน ได้นอนห้องเดียวกัน ส่วนโปรแกรมการฝึกอาชีพอยากจะมีหลักสูตรเทคนิคการขายเพราะคิดว่าจะได้เป็นประโยชน์กับทุกคน เมื่อเวลาพ้นโทษออกไปอาจนำไปใช้ในการทำงานได้

พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ สิทธิศักดิ์เรียนรู้และรับรู้ในการใช้ชีวิตจากประสบการณ์ที่ตัวเองเคยอยู่ที่ทัณฑสถานมาก่อน อีกส่วนก็เรียนรู้และรับรู้ผ่านการถ่ายทอดจากเพื่อนๆพี่ๆที่เป็นกะเทย สิทธิศักดิ์ต้องเรียนรู้และรับรู้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปรับตัวในเรือนจำ การเรียนรู้ถึงพฤติกรรมทางเพศ การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมเรือนจำ ล้วนแล้วแต่เป็นประสบการณ์ใหม่ๆ โดยเฉพาะประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมเรือนจำ

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

หลังจากพ้นโทษออกไป สิทธิศักดิ์วางแผนไว้ว่าอยากจะเปิดร้านขายของเล็กๆ แล้วก็ใช้ชีวิตเรียบง่ายกับแม่ และคิดว่าคงจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก ได้สาบานกับตัวเองไว้ว่าจะไม่เข้ามาอยู่ในเรือนจำอีกเป็นครั้งที่สาม แต่ก็ยังมีความกังวลบ้างในเรื่องของการยอมรับของสังคมเพราะคน

อิสลามมักจะรังเกียจพวกกรักร่วมเพศ และยังเมื่อติดคุกมาแล้วด้วยจะทำให้สังคมไม่ยอมรับมากขึ้น ส่วนพฤติกรรมกรักร่วมเพศก็คงยังมีต่อไปอีก

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9 : ผู้ต้องขังชาย โอภาส (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบัน โอภาสอายุ 38 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ยังไม่ได้แปลงเพศ จบม.6สายศิลป์-ภาษา มีพี่น้อง 6 คน เป็นคนสุดท้อง มีพี่ชาย 3 คน พี่สาว 2 คน โอภาสประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ รายได้ไม่แน่นอน เคยมีประวัติถูกจับกุมมาก่อนในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้าเพื่อจำหน่าย) ครั้งนั้นถูกศาลตัดสินให้จำคุก 4 ปี แต่การกระทำผิดครั้งนี้ในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้าเพื่อจำหน่าย) อายุขณะนั้น 35 ปี ศาลตัดสินให้จำคุก 9 ปี จำคุกมาแล้ว 1 ปี เหลือโทษจำคุกอีก 8 ปี ยังไม่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษเนื่องจากการถูกจำคุกครั้งที่สอง ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นดี

พฤติกรรมการศึกษาและรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ครอบครัวของโอภาสเป็นครอบครัวที่มีขนาดใหญ่เพราะมีลูกถึง 6 คน พ่อเป็นตำรวจส่วนแม่เป็นแม่บ้านฐานะครอบครัวไม่ค่อยดีนัก อยู่ในระดับปานกลางเพราะเงินเดือนพ่อไม่มาก ครอบครัวต้องอาศัยอยู่ที่แฟลตตำรวจ ซึ่งเป็นที่ๆแออัดและมีครอบครัวตำรวจจำนวนมากอาศัยอยู่ในวัยเด็กโอภาสจะอยู่กับแม่และพี่ที่เป็นส่วนใหญ่เพราะพ่อทำงานไม่เป็นเวลา วันหยุดก็ไม่ค่อยมี แม่ก็เลี้ยงดูอย่างตามมีตามเกิด ทำให้โอภาสไม่มีของเล่นเหมือนกับเด็กๆคนอื่น แต่โอภาสก็เข้ากลุ่มเล่นกับเพื่อนๆได้ ส่วนใหญ่โอภาสมักจะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า เพราะเคยไปเล่นกับพี่ชายและเพื่อนผู้ชาย แล้วโดนแกล้งแบบแรงๆ จึงไปเล่นกับเพื่อนผู้หญิงเพราะไม่ต้องกลัวเจ็บ ส่วนใหญ่ก็จะเล่นตุ๊กตา เล่นขายของ เล่นกระโดดยาง ชีวิตในวัยเด็กไม่ค่อยมีความสุขนักเพราะจะเห็นพ่อแม่ทะเลาะกันบ่อยๆ ทำให้โอภาสรู้สึกเกลียดพ่อเพราะเวลาพ่อแม่มาแล้วจะชอบทำร้ายแม่ “มีอยู่ครั้งหนึ่งจำได้ว่าเคยโดนลูกหลงโดนพ่อเตะตูดข้างฝา ตอนนั้นเลขทำให้เกลียดพ่อมาก” ช่วงหลังแม่ต้องออกไปขายของเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว ทำให้ไม่มีใครคอยอบรมเลี้ยงดู โอภาสจึงมักจะใช้เวลาส่วนใหญ่เล่นกับเพื่อนผู้หญิง แต่ก็ยังไม่ได้แสดงออกในลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศมากนัก

หลังจากที่เข้าโรงเรียนประถม โอภาสจึงมีความชัดเจนว่าตัวเองมีลักษณะกิริยาท่าทางที่เรียบร้อย และมักเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนผู้หญิง มีเพื่อนผู้ชายบางคนชอบล้อว่าเธอเป็นตุ๊ด ทำให้

โอภาสเริ่มมีความคิดในเรื่องความต่างของการเป็นเด็กผู้หญิงผู้ชาย “ตอนนั้นไม่รู้ว่าเป็นเพื่อนสาวเราทำไม ไม่รู้ว่าลักษณะของเด็กผู้ชายที่เรียบร้อยเหมือนผู้หญิงเค้าเรียกว่าตุ๊ด ก็ไม่ได้สนใจอะไรเพราะใจเรามั่นชอบของสวยงามๆเหมือนเด็กผู้หญิง ตอนนั้นอยู่ประมาณ ป.5-ป.6 จึงเกิดความสงสัยว่าทำไมเราไม่ปกติเหมือนเพื่อนๆ” โอภาสเป็นคนที่เรียนพอใช้ได้ไม่ถึงกับแย่มาก หลังจากจบป.6จึงสอบเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมแถวบ้าน และก็ได้เข้าเรียนที่นั่น ชีวิตช่วงมัธยมมีความแตกต่างจากประถมมากเพราะ โอภาสเริ่มค้นพบแล้วว่าตัวเองควรจะเป็นผู้หญิงมากกว่า เพราะจิตใจโอนเอียงไปทางผู้หญิง จึงเริ่มแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เด่นชัดขึ้น โดยเฉพาะเมื่อรวมกลุ่มเพื่อนๆที่เป็นกะเทยแล้ว จะมีกิจกรรมซ้าๆให้ทำกันมาก เช่น การเฝ้าอาจารย์ เฝ้าเรื่องผู้ชาย แอบแต่งหน้าทาปาก และคุยกันในเรื่องเพศสัมพันธ์ “ตอนอยู่ม.2 ก็เริ่มทานยาคุมแล้ว เพื่อนๆมันไปหาซื้อมาให้ เห็นบอกว่ารุ่นพี่เค้าทานกันแล้วจะมีหน้าอก อยากจะมีเหมือนเค้าบ้างก็เลยลองทานดู”

หลังจากจบม.3 โอภาสตัดสินใจเรียนต่อม.ปลายที่โรงเรียนเดิม โดยเลือกเรียนสายศิลป์-ภาษาตามเพื่อนๆที่เป็นกะเทย ชีวิตในช่วงม.ปลาย โอภาสชอบจับกลุ่มกับเพื่อนๆกะเทยมากกว่าเพื่อนผู้หญิงและเพื่อนผู้ชาย เพราะเวลาที่กะเทยจับกลุ่มคุยกัน ส่วนใหญ่ก็มักจะชอบคุยกันในเรื่องผู้ชาย กับเรื่องความสวยความงาม ซึ่งเป็นจุดเด่นของกลุ่มเสมอ และอีกประการที่สำคัญคือกลุ่มที่เป็นกะเทยเหมือนกันเวลาคุยกันจะรู้เรื่องและเข้าใจกันมากกว่า ทำให้สนิทกับเพื่อนๆกะเทยมาก หลังจากที่ยังจบม.6 โอภาสไม่ได้เรียนต่อเพราะที่บ้านไม่มีเงินส่งเสีย ส่วนเพื่อนๆที่เป็นกะเทยส่วนใหญ่มีโอกาสเรียนต่อในมหาวิทยาลัย ทำให้ต้องห่างหายจากเพื่อนๆไป

หลังจากที่ไม่ได้เรียนต่อ โอภาสก็พยายามหางานทำเพราะตอนนั้นที่บ้านมีปัญหาเรื่องเงินมากพ่อแม่ก็มาหย่าร้างกัน พ่อไปมีครอบครัวใหม่ โอภาสจึงต้องอยู่กับแม่มาตลอด ทุกๆวันจะออกไปรับจ้างทำงานต่างๆไป จนมีโอกาสได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งบ้านอยู่ในละแวกเดียวกัน โดยที่ผู้ชายคนนี้เข้ามาจีบ โอภาสถึงเลอยุ่กว่าที่จะตัดสินใจคบกับเค้า หลังจากคบกันได้ไม่นานจึงเริ่มที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน “หลังจากที่ตัดสินใจคบกับเค้า ก็มีเพศสัมพันธ์กันซึ่งเป็นครั้งแรก ตอนนั้นรู้สึกตื่นเต้นมาก แล้วยังมีอะไรกับเค้าเรื่อยๆมา”

หลังจากคบกันได้ประมาณเดือนกว่าๆ โอภาสจึงมารู้ภายหลังว่าเค้าขายยาบ้าอยู่ในละแวกนั้น แต่ก็ไม่ได้สนใจอะไร แต่หลังจากนั้นไม่นานเค้ามาชวนให้มาขายยาบ้าด้วยกัน ตอนแรกตอบปฏิเสธไป เพราะไม่กล้าทำกลัวจะถูกจับ แต่หลังจากที่ได้ลองคิดอยู่หลายวันจึงตอบตกลง เพราะหวังว่าจะได้เงินเยอะๆมาให้แม่ โอภาสจึงเริ่มเข้าสู่วงการค้ายาบ้าตั้งแต่นั้นมา ซึ่งจะได้เงินจากการขายยาบ้าครั้งละประมาณ 4,000-5,000บาท เงินที่ได้มาส่วนใหญ่จะให้แม่เป็นคนเก็บ ซึ่งแม่ก็

จะถามอยู่เสมอว่าเอาเงินมาจากไหน โอกาสก็จะโกหกว่าไปทำงานที่บาร์กับเพื่อน อีกส่วนหนึ่งก็จะเก็บไว้เอง

แต่หลังจากที่ขายยาบ้าได้ประมาณ 3 เดือน โอกาสก็มาถูกจับในขณะที่กำลังไปส่งยาบ้าให้ลูกค้า “วันไหนถือว่าเป็นวันที่ช่วยมาก เพราะแฟนให้ไปส่งยาบ้าแทนเค้า ซึ่งเราก็ไม่รู้ว่าได้ถูกตำรวจตามคุ้ยตลอด หลังจากที่ไปพบกับลูกค้าที่นัดกันไว้ ตำรวจประมาณ 4 คน ก็ปรากฏตัวขึ้นมาให้เราอมตัวและก็จับเราพียงข้างฝาเหมือนในหนังเลย แล้วก็จับเราใส่กุญแจ มารู้ทีหลังว่าคนที่เราไปส่งยาบ้าให้เป็นสายของตำรวจ หลังจากที่แม่รู้ว่าเราถูกจับ แม่เสียใจมากไม่คิดว่าเราจะขายยาบ้าแต่ท่านก็ทำอะไรไม่ได้แล้ว จึงบอกให้ออดทนและยอมรับผิด ศาลท่านจะได้เมตตา แล้วถ้าพ้นโทษออกมาให้กลับตัวเป็นคนดี” โอกาสจึงถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ท้ายที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 4 ปี แต่เอดูถูกจำคุกแค่ 3 ปี 7 เดือน ก็พ้นโทษออกมาเพราะได้รับพระราชทานอภัยโทษ

หลังจากที่โอกาสพ้นโทษออกมา ได้กลับมาอยู่ที่บ้านกับแม่อีกครั้ง และได้สัญญากับแม่ว่าจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก ในช่วงที่อยู่กับแม่ได้ประมาณ 2 เดือน โอกาสทำงานรับจ้างต่างๆไปได้เงินมาเท่าไรก็จะให้แม่หมด จนมาวันหนึ่งโอกาสได้รับข่าวร้ายเมื่อแม่มาล้มป่วย ซึ่งเป็นมะเร็งขั้นสุดท้าย โอกาสตกใจและเสียใจมากทำอะไรไม่ถูก พยายามคิดหาช่องทางหาเงินมารักษาแม่เพื่อให้แม่มีชีวิตอยู่ต่อไปได้อีก จึงตัดสินใจไปหาแฟนเก่าที่อยู่ในละแวกเดียวกัน และไปบอกเค้าว่าจะขอขายยาบ้าเพื่อเอาเงินมารักษาแม่ โดยปิดบังไม่ให้แม่รู้ ซึ่งโอกาสตั้งใจว่าจะทำแค่ครั้งสองครั้งพอที่จะมีเงินสักก้อนหนึ่งก็จะเลิก ครั้งนี้โอกาสมีความระมัดระวังตัวมากขึ้นเพราะไม่อยากรจะพลาดเมื่อครั้งก่อน แต่แล้วก็ต้องพลาดอีกครั้ง โอกาสถูกตำรวจจับพร้อมของกลางยาบ้าจำนวนหนึ่ง ในครั้งนี้ถูกศาลตัดสินให้จำคุกนานถึง 9 ปี และโอกาสที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษก็น้อยมาก หลังจากที่เอด้องเข้าคุกครั้งที่ 2 ทำให้แม่เสียใจมาก อาการป่วยทรุดหนัก หลังจากโอกาสเข้าไปอยู่ในเรือนจำได้ไม่นาน แม่จึงเสียชีวิตลงด้วยโรคมะเร็ง เอดูเสียใจมากร้องไห้อยู่หลายวัน เสียใจที่ไม่สามารถไปงานศพแม่ได้ และเสียใจที่ทำให้แม่ผิดหวัง

พฤติกรรมกรเรียนรู้อันรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ โอกาสผ่านประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในการขัดเคลาทางสังคมที่ไม่สมบูรณ์เนื่องจากไม่ค่อยได้รับความอบอุ่นจากพ่อแม่ ตอนเด็กๆจะเห็นพ่อแม่ทะเลาะกันอยู่เป็นประจำ ทำให้มีความรู้สึกที่ไม่ดีกับพ่อ และการที่ถูกแกล้งอย่างแรงๆจากพี่ชาย ทำให้ไม่ชอบเล่นอะไรที่รุนแรงจึงชอบไปเล่นกับเด็กผู้หญิงมากกว่า เมื่อต้องเข้าโรงเรียนโอกาสมีความสับสนในความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายเพราะจะถูกเพื่อนผู้ชายล้อว่าเป็นตุ๊ด เมื่อโตขึ้นเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นไม่ได้เรียนต่อ ทำให้ขาดประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ใน

สิ่งที่ดี ประกอบสภาพครอบครัวที่ย่ำแย่ ทำให้ตัดสินใจผิดพลาดในการกระทำผิดจนต้องมาติดคุกถึง 2 ครั้ง

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในคดีการกระทำผิดครั้งแรก โอลาสต้องไปอยู่ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ครั้งแรกที่ต้องมาอยู่ในเรือนจำ รู้สึกตกใจและกังวลเป็นอย่างมาก เพราะไม่คิดว่าในชีวิตจะต้องมาอยู่ที่นี่ ต้องใช้เวลาในการทำใจอยู่ประมาณ 1 เดือน จึงเริ่มที่จะปรับตัวได้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน หลังจากที่เริ่มจะปรับตัวได้ จึงเริ่มเรียนรู้การใช้ชีวิตในเรือนจำจากการสังเกตและคำแนะนำจากเพื่อนๆที่อยู่ในแดนเดียวกัน โดยเฉพาะเพื่อนๆที่เป็นกะเทย

หลังจากที่โอลาสอยู่ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางได้ 4 เดือน ก็ต้องย้ายเข้ามาอยู่ที่เรือนจำอำเภอธัญญบุรี จ.ปทุมธานี โอลาสมาอยู่ที่นี่ ก็เริ่มที่จะมีความรู้สึกอีกอึดอัดมาก เพราะต้องอยู่กับเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมาก ทำให้ต้องเรียนรู้ในการปรับตัวมากขึ้น แต่ด้วยการได้รับคำแนะนำจากเพื่อนกะเทยก่อนที่จะย้ายมาอยู่ที่นี่ โดยเพื่อนๆกะเทยบอกว่าเราเป็นกะเทยไม่ต้องกลัวอะไรหรอก พวกผู้ชายจะไม่ทำอะไรเราหรอก แต่จะคอยแย่งกันมาดูแลเราเอง และเมื่อเรามีแฟนเป็นตัวเป็นตนก็จะมีใครมายุ่งกับเรามาก โอลาสจึงนึกถึงคำแนะนำของเพื่อนๆกะเทย เลยทำให้คลายความกังวลลงไปได้บ้าง

ในช่วงแรกๆ โอลาสจะได้รับความสนใจจากเพื่อนผู้ต้องขังชายพอสมควร เพราะในเรือนจำแห่งนี้มีผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยไม่มากนัก เมื่อมีกะเทยเข้ามาอยู่ใหม่ก็จะได้รับความสนใจและการดูแลเป็นอย่างดี เช่น การได้รับของใช้ต่างๆ การได้รับการดูแลเรื่องอาหารการกิน เป็นต้น ซึ่งโอลาสมาอยู่ที่หลังว่าเป็นการจับ แต่ก็ยังไม่ได้สนใจใครเพราะกลัวจะมีปัญหาต่างๆ หลังจากนั้นไม่นานจึงตัดสินใจคบกับผู้ต้องขังชายคนหนึ่ง โอลาสให้เหตุผลว่าที่เลือกกับแฟนคนนี้ก็เพราะว่า เห็นเค้าเป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย สุภาพเรียบร้อย และในช่วงเวลานั้นรู้สึกเหงาเพราะไม่มีใครมาเยี่ยมเลย ซึ่งเค้าจะคอยดูแลและให้กำลังใจอยู่เสมอ จนทำให้สามารถชนะใจได้ จึงตัดสินใจเลือกเค้าเป็นแฟน และอยู่กินด้วยกันมาตลอด แฟนคนนี้อายุมากกว่าประมาณ 5 ปี เป็นผู้ต้องขังในคดียาเสพติดเหมือนกัน

หลังจากที่คบกันได้ไม่นาน โอลาสจึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับแฟนคนนี้ โดยอาศัยช่วงเวลากลางคืนและช่วงเวลาที่ลับหูลับตาคน โดยมีเพศสัมพันธ์กันไม่บ่อยนัก เพราะโอกาสไม่ค่อยเอื้ออำนวย ในด้านสุขอนามัย โอลาสจะให้แฟนใส่ถุงยางทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์กัน เพราะกลัว

การติดโรค และได้รับคำแนะนำจากเพื่อนๆกะเทย โอภาสมีเพศสัมพันธ์กับแฟนตลอดในช่วงที่คบกัน ชีวิตของโอภาสในช่วงนี้ถือว่ามีความสุขมาก เริ่มมองถึงอนาคต โดยสัญญากับแฟนว่าถ้าได้ออกไปข้างนอกก็จะขออยู่ด้วยกันตลอดไป ทำให้โอภาสมีกำลังใจในการต่อสู้ชีวิตในเรือนจำ

โอภาสไม่เคยมีปัญหาอะไรกับใครเลย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ด้วย เพราะเป็นคนที่เรียบง่ายไม่เคยสร้างปัญหาอะไร ทำให้มีเพื่อนเยอะ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนผู้ต้องขังชายหรือเพื่อนกะเทย และมักจะเป็นที่พึ่งของเพื่อนๆกะเทยเวลาที่มีปัญหา เมื่อมาปรึกษาหรือเล่าให้โอภาสฟังก็จะได้รับคำแนะนำที่ดีๆ กลับไป ทำให้เพื่อนเพื่อนๆกะเทยรักและเคารพมาก หลังจากที่โอภาสถูกจำคุกมา 3 ปี 7 เดือน ก็ได้รับพระราชทานอภัยโทษ จึงได้ออกมาก่อนถึงกำหนดโทษ ในวันที่ได้ออกมาโอภาสรู้สึกดีใจมาก “วันนั้นจำได้ว่า แม่กับพี่ชายมาเยี่ยมรอรับอยู่น้ำเรือนจำ หลังจากที่ก้าวพ้นประตูเรือนจำ เห็นแม่ยืนอยู่ที่ริ้วชิงเข้าปกอดแล้วก็ร้องไห้ แม่เมื่อเห็นเราร้องก็ร้องตามด้วย แล้วก็ปลอบใจ พร้อมทั้งบอกให้กลับตัวเป็นคนดี หลังจากนั้นจึงนั่งแท็กซี่กลับบ้าน”

หลังจากออกไปไม่ได้นาน โอภาสถูกจับในข้อหาเดิม จึงถูกดำเนินคดีและต้องกลับเข้าเรือนจำอีกครั้ง คราวนี้ถูกจับมาไว้ที่เรือนจำจังหวัดนนทบุรี แต่ครั้งนี้โอภาสมีประสบการณ์ในการติดคุกมาแล้ว จึงทำให้ไม่กังวลเหมือนครั้งแรก จึงดำเนินชีวิตไปอย่างเรียบง่าย แต่ก็ต้องปรับตัวบ้างเล็กน้อยเนื่องจากเรือนจำนี้มีจำนวนผู้ต้องขังมากกว่าเรือนจำที่เเคยอยู่มา แต่กฎกติกาต่างๆก็คล้ายๆกัน จะมีก็แต่เรื่องเพื่อนผู้ต้องขังที่มีหลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะต้องอาศัยการเรียนรู้ให้มากขึ้น “ในแดนที่มาอยู่มีนักโทษมาก ทำให้ต้องอยู่อย่างแออัด มีแต่การเห็นแก่ตัว พวกขาใหญ่หรือพวกที่อยู่มานานแล้วก็จะทำตัวเป็นอันธพาล ทำให้ต้องระวังตัวเป็นอย่างมาก หลังจากอยู่มาได้ 2-3 วันก็มีคนมาจีบเยอะมาก วิธีการก็เหมือนที่เคยเจอมาคือการซื้อข้าวซื้อของเครื่องใช้มาให้ การส่งเสียอาหารการกินให้ แรกๆก็จะมีคนมาจีบเยอะ แต่พอเราเลือกคบใครแล้ว ก็หายหวั่นไปหมด”

อยู่ที่เรือนจำจังหวัดนนทบุรีนี้ โอภาสมีแฟนเป็นอิสลามคนหนึ่ง ซึ่งคบกันตั้งแต่มาที่นี่แรกๆ “เค้าเป็นคนดีมาก ดูแลเทคแคร์เรามาตลอดตั้งแต่แรกๆ อีกอย่างหน้าตาดีตรงสเป็ค ก็เลยเลือกคบเค้า และก็อยู่กินมาด้วยกันตลอดในเรื่องของเพศสัมพันธ์ จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนเป็นประจำ โดยอาศัยเวลาช่วงกลางวันและวันหยุดเสาร์อาทิตย์ซึ่งจะมีเวลาอยู่ด้วยกันมาก”

มีอยู่ช่วงหนึ่ง โอภาสรู้สึกว่าชีวิตตัวเองเหมือนไม่มีอะไรอีกแล้ว เพราะได้รับข่าวร้ายจากที่บ้านว่าแม่เสียชีวิต โอภาสร้องไห้และเสียใจอยู่หลายวัน และเคยที่จะฆ่าตัวตายด้วยซ้ำ แต่โชคดีที่มีแฟนคอยปลอบและให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา หลังจากคลายความเศร้าลงจึงกัดฟันต่อสู้ชีวิตต่อไป

แต่บางครั้งก็รู้สึกท้อบ้าง เพราะต้องอยู่ในคุกถึง 9 ปี โอกาสที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษและจะได้ออกไปเร็ววาก็น้อยมาก เนื่องจากการติดคุกครั้งที่สอง

โอกาสอยู่ที่เรือนจำจังหวัดนนทบุรีได้ 1 ปี ก็ถูกย้ายให้มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งเป็นเรือนจำที่ขังผู้ต้องขังกะเทย โดยให้แยกห้องนอนกับผู้ต้องขังชายอื่นๆ จึงถูกจับให้ย้ายมาอยู่ที่นี้ “มาอยู่ที่นี้ได้ไม่นานนัก ประมาณ 1 เดือน แรกๆยังปรับตัวไม่ค่อยได้ เพราะไม่เคยชินกับการอยู่กับกะเทยเยอะถึงขนาดนี้ และต้องอยู่ด้วยกันตลอดเวลา ซึ่งจะเห็นอะไรใหม่ๆหลายอย่าง โดยเฉพาะเรื่องผู้ชาย จะมีการคบกับผู้ชายหลายรูปแบบ เช่น แบบที่คบกันเป็นแฟนจริงๆ หรือแบบที่มีกิ๊กไปทั่วก็มี เลยต้องเรียนรู้และปรับตัวมากหน่อย แต่โชคดีที่เราอายุมากแล้ว จึงสามารถมองอะไรออกบ้าง ประกอบกับมีเพื่อนกะเทยรุ่นราวคราวเดียวกันคอยแนะนำอยู่ตลอด อยู่ที่นี้ยังหาแฟนไม่ได้เลย แต่ก็มีคนมาจีบเยอะนะ แต่ส่วนใหญ่ก็จะมีแต่แก่ๆ จึงยังไม่ถูกใจ ปัจจุบันจึงอยู่ตัวคนเดียว แต่ก็ไม่ได้เหงาหรือเบื่อเพราะมีเพื่อนเยอะ และคิดว่าหากเจอคนที่ถูกใจก็คงจะเลือกคบ และยังมีงานให้ทำด้วย ซึ่งทุกวันจะต้องไปทำงานสกรีนผ้าในโรงงาน เป็นงานที่ต้องทำทุกวันเลย”

พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และรับรู้ระหว่างที่อยู่ในเรือนจำ โอกาสได้เรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์การใช้ชีวิตในเรือนจำโดยการสังเกตจากสิ่งรอบข้าง และการเรียนรู้และรับรู้จากเพื่อนๆผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย โดยเฉพาะการเรียนรู้และรับรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังชายนั้น ถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำ โอกาสจึงนำสิ่งต่างๆที่เกิดจากการเรียนรู้และรับรู้ที่นำมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย โดยการไม่พยายามสร้างปัญหาใดๆ จึงทำให้สามารถปรับตัวต่อสิ่งต่างๆในเรือนจำได้

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

โอกาสยังไม่ได้คิดหวังต่อการพ้นโทษออกไป ขอเพียงแต่ให้มีชีวิตผ่านไปวันๆเท่านั้นก็พอ ไม่ต้องการอะไรมากมายเพราะยังไม่รู้ว่าเมื่อออกไปแล้วจะเป็นอย่างไร แม้มือตายไปแล้ว ไม่รู้จะไปอยู่กับใคร จึงไม่อยากจะคิดอะไรมาก

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10 : ผู้ต้องขังชาย วีระภาพ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันวีระภาพอายุ 38 ปี เป็นคนลำปาง ยังไม่ได้แปลงเพศ จบการศึกษานุปริญญา สาขาการบริหารธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว มีพี่น้อง 4 คน ผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 1 คน วีระภาพเป็นคน

ที่ 3 ประกอบอาชีพเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของโรงแรมก่อนถูกจับกุม รายได้เฉลี่ย 4,500 บาทต่อเดือน (ไม่รวมค่าบริการอื่นๆและทิป) ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 24 ปี ในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(ผลิตประเภทสอง) ถูกศาลตัดสินให้จำคุก 37 ปี 6 เดือน จำคุกมาแล้ว 14 ปี ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการศึกษาและรับผู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

วิระภาพเติบโตมาจากครอบครัวที่อบอุ่น พ่อประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนแม่ก็เป็นแม่บ้าน ฐานะของครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ในวัยเด็กวิระภาพต้องอยู่กับแม่เป็นส่วนใหญ่เนื่องจากพ่อต้องไปราชการต่างจังหวัดบ่อยๆ ทำให้ความทรงจำของวิระภาพต่อตัวพ่อนั้นน้อยมาก และส่วนใหญ่จะเห็นพ่อในบทบาทของการเป็นผู้นำครอบครัวทำงานนอกบ้าน เวลาที่อยู่กับพ่อวิระภาพจะไม่ค่อยกล้าพูดคุยกับพ่อ เนื่องจากพ่อเป็นคนเคร่งขรึม วิระภาพจึงสนิทกับแม่มากกว่ามีอะไรก็จะบอกแม่

ช่วงก่อนที่จะเข้าโรงเรียน วิระภาพมักจะแอบแม่ไปเล่นกับเพื่อนๆข้างบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเด็กผู้หญิงประมาณ 7-8 คน มีวิระภาพและเพื่อนผู้ชายอีกคนหนึ่งเท่านั้น วิระภาพจึงชอบกิจกรรมต่างๆที่เล่นกับเพื่อนผู้หญิงมาก “เวลาได้เล่นกระโดดยางกับเพื่อนผู้หญิงจะมีความสุขสนุกมาก จนบางครั้งแม่ต้องบอกให้ไปเล่นกับพี่ชายบ้าง แต่ก็จะหนีมาเล่นกับเพื่อนผู้หญิงตลอด”

เมื่อเข้าเรียนโรงเรียนประถม วิระภาพก็จะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิง เล่นกับเพื่อนผู้ชายไม่เป็น จึงถูกเพื่อนผู้ชายแกล้งและล้อว่าเป็นตุ๊ด แต่วิระภาพไม่รู้จะทำอย่างไร และไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร จึงไม่ได้สนใจอะไร “ตอนอยู่ป.6 มีเพื่อนที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิงหลายคนที่จับกลุ่มคบกันอยู่ ตัวเองก็อยู่ในกลุ่มนั้นด้วย ทำให้เริ่มกล้าแสดงออกในลักษณะผู้หญิงมากขึ้น เพราะเมื่ออยู่เป็นกลุ่มแล้วจะได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ดูตัวเองเด่นขึ้น แต่ก็ยังอยู่ในขอบเขตเพราะครูจะคอยตักเตือนอยู่ตลอด” หลังจากจบป.6 วิระภาพและเพื่อนๆ โดยเฉพาะเพื่อนกะเทยได้ชักชวนกันเข้าไปสอบเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ ซึ่งแมวก็น่าสนใจ ส่วนเพื่อนๆส่วนใหญ่ก็สอบกันได้หมด

หลังจากที่วิระภาพและเพื่อนๆกะเทยบางส่วนเข้ามาเรียนที่โรงเรียนมัธยมประจำอำเภอแล้ว ก็กล้าที่จะแสดงออกมากขึ้นเพราะที่โรงเรียนจะมีกลุ่มกะเทยที่เป็นรุ่นพี่อยู่เยอะ วิระภาพบอกว่า “หลังจากที่ได้มารู้จักกับกะเทยรุ่นพี่แล้ว ก็เลยกล้าที่จะแสดงออกชัดเจนขึ้น เริ่มแต่งหน้า ทำผม กินยาคุมให้มีหน้าอก เพราะตอนนั้นเป็นที่นิยมของกลุ่มกะเทย ตอนเรียนม.1-ม.6มีความสุขและสนุก

มาก อยากมาเรียนทุกวันเลยเพราะได้เจอได้อยู่กับเพื่อนๆ จะมีกิจกรรมต่างๆทำเยอะมาก เช่น การเป็นเชียร์ลีดเดอร์ เป็นต้น เวลามาโรงเรียนก็จะมาตั้งแต่เช้าตรู่อยู่จนเย็น และชอบชวนเพื่อนๆทะเลาะมาบังคับผู้ชายหล่อๆซอมนักกีฬา ซึ่งจะเป็นที่รักใคร่ภาคภูมิใจมาก พวกผู้ชายก็ชอบที่เราสนใจ เพราะถ้าผู้ชายคนไหนที่ทะเลาะชอบมันใจได้เลยว่าคนนั้นหล่อ หรือไม่ก็แมนมากเป็นที่หมายปองของเหล่ากะเทย”

วีระภาพเริ่มมีพฤติกรรมที่แสดงออกว่าเป็นกะเทยอย่างเด่นชัด จนทำให้ที่บ้านเริ่มมีปฏิกิริยาต่อต้าน โดยเฉพาะพ่อจะดุและว่ากล่าวรุนแรงอยู่เสมอ แต่ก็ยังมีแม่ที่คอยปลอบใจอยู่ตลอดเวลาเพราะแม่เกรงว่าวีระภาพจะหนีออกจากบ้าน ซึ่งแม่ก็ไม่ได้เต็มใจนักที่เห็นวีระภาพเป็นอย่างนั้น แต่ด้วยความรักลูกจึงต้องพยายามเก็บความรู้สึกไว้ เมื่อเหตุการณ์ผ่านไปนานหลายปี วีระภาพก็ยังแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่อย่างตลอด ทำให้ที่บ้านต้องหันมาคุยกันอย่างจริงจัง ซึ่งวีระภาพให้เหตุผลพร้อมทั้งน้ำตากับพ่อแม่ว่าคงเลิกเป็นกะเทยไม่ได้แล้ว แต่สัญญาว่าจะไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ ในช่วงแรกๆพ่อยังยอมรับไม่ได้แต่แม่ก็พยายามพูดเหตุผลให้พ่อฟังทุกวัน จนกระทั่งพ่อยอมรับได้

ในส่วนในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้น วีระภาพเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ชายตั้งแต่ตอนอายุ 15 ปี “ตอนนั้นอยู่ม.3 เริ่มรู้สึกว่ายากลองมีอะไรกับผู้ชาย ตอนนั้นเริ่มมีหน้าอกแล้วเพราะกินยาคุมมาตั้งแต่ม.1 มีเพื่อนผู้ชายแอบมาจับหน้าอกบ่อยๆตอนที่ถูกจับหน้าอกจะมีความรู้สึกเสียวๆอย่างนั้นไม่รู้ หลังจากที่ใกล้จะจบม.3ก็เลยคิดว่าน่าจะลองมีอะไรกับผู้ชายสักครั้ง เพราะเพื่อนกะเทยบางคนก็เคยมีอะไรกับผู้ชายแล้วก็มาเล่าให้ฟัง จึงเริ่มคบกับผู้ชายจริงจังคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนในห้องเดียวกัน หลังจากคบกันได้ไม่นาน ก็มีเพศสัมพันธ์กัน โดยเราก็ดำเนินใจเองด้วย แต่มีกันแค่ครั้งเดียว เพราะเพื่อนผู้ชายคนนั้น ก็หายหน้าไปเลย ซึ่งเป็นช่วงที่จบม.3พอดี มารู้ทีหลังว่าเค้าเข้ามาเรียนต่อในตัวจังหวัด และก็ไม่เคยเจอกันอีกเลย”

หลังจากที่เรียนจบม.6 วีระภาพขอที่บ้านเข้ามาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ โดยเลือกเรียนที่วิทยาลัยพาณิชย์แห่งหนึ่ง เรียนในสาขาการบริหารธุรกิจ โรงแรมและการท่องเที่ยว หลังจากที่วีระภาพเข้าเรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้ วีระภาพเริ่มมีเพื่อนมากขึ้น โดยเฉพาะเพื่อนๆที่เป็นกะเทยจะเยอะมากกว่าสมัยที่เรียนมัธยม วีระภาพจึงกล้าแสดงออกเด่นชัดขึ้น “พอเข้าเรียนที่วิทยาลัยสิ่งแรกที่ยากทำที่สุดคือการไว้ผมยาว แต่งหน้าเข้มขึ้น ทาปากสีสดๆ ใส่กระโปรงไปเรียน อาจารย์ก็ไม่ได้ว่าอะไรแต่ก็จะเตือนให้อยู่ในขอบเขต” วีระภาพเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เด่นชัดขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย กล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ชายมากขึ้น โดยเฉพาะเวลาที่ไปเที่ยวกลางคืนกับกลุ่มเพื่อนๆ หากไปเที่ยวแล้วเจอผู้ชายที่ดูใจก็จะกล้าเข้าไปจีบ ซึ่งหากฝ่ายผู้ชายเล่น

ด้วยก็จะลงเอยด้วยการมีเพศสัมพันธ์ วีระภาพใช้ชีวิตแบบนี้เรื่อยมาจนใกล้ที่จะเรียนจบ จึงเริ่มเทียวน้อยลงและหันไปตั้งใจเรียนมากขึ้นเพราะอยากเรียนจบพร้อมกับเพื่อนฯ

หลังจากที่วีระภาพจบการศึกษาในระดับอนุปริญญา จึงออกหางานทำและยังไม่คิดจะเรียนต่อ เพราะรู้สึกที่ตัวเองเป็นคนขี้เกียจ และเริ่มรู้สึกว่าตัวเองอยากทำงานจะได้มีเงินเป็นของตัวเองไม่ต้องรบกวนเงินที่บ้าน จึงออกหางานทำ จึงไปสมัครตามโรงแรมต่างๆตามสาขาวิชาที่จบการศึกษามา วีระภาพใช้เวลาสมัครงานอยู่ประมาณสองอาทิตย์ จึงได้งานทำที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ในตำแหน่งประชาสัมพันธ์ของโรงแรม ซึ่งมีหน้าที่ให้บริการความช่วยเหลือกับลูกค้าที่มาพักหรือคนที่มาติดต่อที่โรงแรม ซึ่งได้ค่าจ้างเป็นรายเดือนๆละ 4,500 บาท (ไม่รวมค่าบริการอื่นๆและทิป) ซึ่งหากรวมรายได้ต่างๆแล้ว เดือนๆหนึ่งก็จะได้ประมาณ 7,000-8,000 บาท วีระภาพรู้สึกปลื้มใจกับงานและเงินเดือนจึงตั้งอกตั้งใจทำงานเป็นอย่างมาก

ในระหว่างนี้เองเมื่อวีระภาพเริ่มมีรายได้เป็นของตัวเองจึงเริ่มกลับมาเที่ยวกลางคืน โดยจะไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนๆกะเทยในสมัยเรียน ซึ่งเพื่อนกะเทยของแมวกก็จะมีคนทำงานในบาร์ด้วย วีระภาพจึงไปเที่ยวที่บาร์ที่เพื่อนทำงานอยู่เป็นประจำจนเป็นที่คุ้นตาของพนักงานที่นั่น วีระภาพเที่ยวที่บาร์อยู่เป็นประจำจึงทราบว่ เพื่อนของเค้าทำงานขายบริการอยู่ในบาร์ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นกะเทยทั้งนั้น วีระภาพยังคงถูกเพื่อนทาบตามให้มาทำงานที่บาร์ด้วยกัน เพราะวีระภาพเป็นคนที่มีหน้าตาดี มีทรวดทรงองค์เอว โดยเฉพาะหน้าอก ซึ่งจะเป็นจุดเด่นที่ทำให้สามารถหาเงินได้เป็นกอบเป็นกำ แต่วีระภาพก็ปฏิเสธเพื่อนมาตลอด เพราะตอนนั้นรู้สึกไม่กล้าและกลัวมากกว่า แต่หลังจากที่โดนเพื่อนรบกวนตลอด วีระภาพจึงเริ่มคิดที่อยากจะทำสักครั้ง จึงตอบตกลงกับเพื่อนไป เพื่อนจึงแนะนำวีระภาพให้เจ้าของร้านรู้จัก และวีระภาพก็ได้เริ่มงานเลย โดยที่ยังทำงานที่โรงแรมอยู่เหมือนเดิม แต่หลังจากเลิกงานที่โรงแรมประมาณหกโมงเย็นก็จะเข้ามาทำงานที่บาร์

วีระภาพเริ่มจากการเป็นพนักงานเชียร์เหล้าก่อน ซึ่งเพื่อนจะคอยสอนงานให้ หลังจากที่ได้ทำงานที่บาร์ประมาณสองอาทิตย์ จึงมีความรู้สึกที่ตัวเองชอบงานนี้มาก เพราะสนุก คินคินอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะการนั่งคุยกับแขกที่มาเที่ยว ส่วนใหญ่ก็จะเป็นชาวต่างชาติ ทำให้วีระภาพได้สื่อสารกับแขกเป็นภาษาอังกฤษบ่อยๆ ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ใหม่ๆของชีวิต จึงตัดสินใจลาออกจากงานที่โรงแรม และเริ่มทำงานที่บาร์อย่างจริงจัง หลังจากนั้นไม่นานวีระภาพจึงกล้าขายบริการทางเพศให้กับแขกที่มาเที่ยว และก็ทำเรื่อยมา วีระภาพเล่าให้ฟังว่าในช่วงนั้นชีวิตเปลี่ยนแปลงไปมาก ต้องดูแลตัวเองมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องสุขอนามัย จะให้แขกใส่ถุงยางทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ และจะต้อง**“ทำแท้ง”**เป็นประจำ เพื่อให้รู้สึกที่ตัวเองสะอาดและปลอดภัย โดยวีระภาพได้อธิบายการทำแท้งไว้ว่า **“ปกติจะทำแท้งเป็นประจำ โดยมีวิธีการดังนี้ คือ จะหาสายยางมาเส้นหนึ่งไม่ต้อง**

ใหญ่มาก ยาวพอประมาณ ทาเจลหล่อลื่นที่สายยางและรูทวารหนัก หลังจากนั้นก็เสียบสายยางข้างหนึ่งที่ยึดกับน้ำ ส่วนสายยางอีกข้างหนึ่งให้สอดเข้าที่รูทวารหนัก สอดให้ลึกพอประมาณ แล้วก็เปิดน้ำที่ก๊อกให้แรงๆ จนรู้สึกว่ามีน้ำกำลังพุ่งล้างไส้ข้างในอยู่ ปล่อยไว้ประมาณ 2-3 นาที จึงปิดน้ำและค่อยๆ ดึงสายยางออก ทุกครั้งที่ทำก็จะรู้สึกเจ็บแปลบๆ แต่ก็ต้องทำเพราะมีความเชื่อว่าจะทำให้อวัยวะและลำไส้ต่างๆข้างในสะอาดบริสุทธิ์ และทำให้แขกประทับใจ” ซึ่งรายได้ก็เป็นเงินจำนวนมากพอสมควร คินหนึ่งประมาณ 4,000-5,000 บาท เมื่อเริ่มมีเงินมากขึ้น วีระภาพก็ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย ส่วนใหญ่ก็จะหมดไปกับเรื่องความสวยความงาม เช่น เสื้อผ้า เครื่องสำอาง น้ำหอม เครื่องประดับต่างๆ เป็นต้น จึงไม่ค่อยมีเงินเก็บ ในระหว่างนี้เองวีระภาพก็เริ่มใช้ยาเสพติด ซึ่งแฟนของเพื่อนที่เป็นกะเทยเอามาให้ลอง (แมวไม่ขอเปิดเผยว่าเป็นอะไร อย่างไร)

วีระภาพจึงเริ่มเข้าสู่การค้าโดยไม่รู้ตัว โดยที่ตัวเองเป็นทั้งผู้เสพและผู้จำหน่าย จนที่สุดก็ถึงขั้นเป็นผู้ผลิตเอง โดยร่วมทำกับเพื่อนๆ ที่รู้จักในวงการค้ายา (ในส่วนตัวละเอียดยื่นๆแมวขอที่จะไม่ให้สัมภาษณ์) ในที่สุดวีระภาพจึงถูกตำรวจจับพร้อมกับเพื่อนๆ และถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ที่ศาลที่สุดศาลจึงมีคำพิพากษาให้จำคุก 37 ปี 6 เดือน ในฐานะความผิดคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ผลิตประเภทสอง)

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ วีระภาพได้รับประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้จากสังคมครอบครัว โรงเรียนและเพื่อน ในแง่มุมที่แตกต่างกันออกไป เมื่ออยู่ที่บ้านก็จะมีลักษณะนิสัยแบบหนึ่ง แต่เมื่ออยู่กับเพื่อนๆ ที่โรงเรียนก็จะแสดงออกอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และเมื่อเข้ามาเรียนหนังสือในกรุงเทพฯ จึงห่างไกลกับพ่อแม่ แต่จะอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนๆ มากขึ้น ทำให้กระบวนการเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งที่ดีและถูกทำนองคลองธรรม มีความบกพร่องในการเรียนรู้และรับรู้ที่สิ่งไม่ควรทำ โดยเฉพาะกระบวนการเรียนรู้และรับรู้ในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศ จนเป็นสาเหตุหนึ่งในการทำผิดกฎหมาย

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

เนื่องจากวีระภาพถูกจับกุมในระหว่างที่อยู่ในจ.ลพบุรี จึงถูกนำตัวมาขังไว้ในระหว่างที่รอคำตัดสินของศาลที่เรือนจำประจำจังหวัดลพบุรี วีระภาพมีความเครียดและวิตกกังวลเล็กน้อยเมื่อต้องเข้าอยู่ในเรือนจำ แต่ก็รู้สึกคุ้นใจอยู่บ้างที่มีเพื่อนที่เป็นคู่คดียู่ด้วยกัน แต่ด้วยสภาพความแออัดและเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมาก ทำให้ยังไม่สามารถปรับตัวได้ โชคดีที่ไม่ต้องนอนร่วมกับเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนมาก เพราะทางเจ้าหน้าที่ได้แยกห้องขังให้ แต่สิ่งแรกที่ได้รับคือ ถูกตัดผมให้สั้น

ลง เพราะตอนนั้นผมจะยาวมากเหมือนผู้หญิง แรกๆวีระภาพยังทำใจไม่ค่อยได้และไม่กล้าที่จะส่งกระจกเพราะกลัวรับไม่ได้จากสภาพที่ต้องเห็น

หลังจากที่เริ่มรู้จักกับเพื่อนผู้ต้องขังมากขึ้น วีระภาพจึงค่อยๆปรับตัวได้ เพราะได้รับความช่วยเหลือ คำแนะนำต่างๆจากเพื่อนๆผู้ต้องขัง ซึ่งจะมีเพื่อนที่เป็นกะเทยอีกสองคน เป็นคนที่ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆในการเรียนรู้การใช้ชีวิตในเรือนจำให้ ในระหว่างนี้วีระภาพต้องขึ้นศาลอยู่บ่อยๆจึงไม่ค่อยสนิทสนมกับใครนัก เพราะต้องหาทางในการต่อสู้คดี แต่ก็จะมีเพื่อนผู้ต้องขังชายจำนวนหนึ่งเข้ามาทำที่ท่าจะมาจีบอยู่พอสมควร แต่วีระภาพก็ไม่ได้สนใจใครเพราะยังกังวลในเรื่องคดีอยู่ ส่วนในเรื่องของพฤติกรรมต่างๆของเพื่อนผู้ต้องขังชาย แมวกก็จะได้รับรู้จากเพื่อนกะเทยทั้งสองคนเสมอ เพราะเค้าบอกว่าหากอยากสบายให้หาเพื่อนผู้ต้องขังชายที่รวยๆ เพราะถ้าเราอยากได้อะไร อยากกินอะไร รับประทานได้ทุกอย่าง พวกนั้นเค้ามองเราเป็นผู้หญิง ก็จะหาวิธีเข้ามาจีบเราตลอดเวลาหากเรายังไม่ได้เลือกใคร วีระภาพก็จะรับฟังที่เพื่อนแนะนำ แต่ตัวเองก็ไม่คิดว่าอยากจะมีแฟนในนี้ จึงไม่ได้สนใจใครเลย หลังจากที่อยู่เรือนจำประจำจังหวัดชลบุรีได้ประมาณ 1 ปีจึงถูกย้ายมาขังไว้ที่เรือนจำกลางบางขวาง เพราะเป็นคดีที่มีโทษสูง

เมื่อมาอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวาง วีระภาพเริ่มมีความรู้สึกที่ดีขึ้น เนื่องจากเป็นเรือนจำที่มีขนาดใหญ่ ไม่แออัดเหมือนที่เรือนจำประจำจังหวัดชลบุรี สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆมากมาย เพื่อนผู้ต้องขังมีหลากหลายทั้งผู้ต้องขังที่เป็นคนไทยและคนต่างชาติ วีระภาพมาอยู่ที่นี่แล้วทำให้รู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น ความเครียดเรื่องคดีน้อยลง เพราะมีเพื่อนผู้ต้องขังที่มีประสบการณ์คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำในการต่อสู้คดี และยังมีเพื่อนกะเทยอีกประมาณ 2-3 คน เข้ามาทำความรู้จักและให้ความช่วยเหลือ ซึ่งรับวีระภาพให้ไปอยู่ในบ้านด้วย เพราะที่เรือนจำกลางบางขวางจะแยกกันอยู่เป็นบ้านๆ (โดยใช้ได้ดิน ไม้เป็นอาณาบริเวณในการเป็นเจ้าของแต่ละบ้าน) ในช่วงแรกวีระภาพก็ยังไม่คุ้นกับวิถีการดำเนินชีวิตในเรือนจำแห่งหนึ่ง เพราะความเป็นอยู่สลับซับซ้อน “ตอนที่มาอยู่แรกๆนึกว่าไม่ใช่อยู่ในคุก นึกว่าอยู่ที่บ้าน เพราะสะดวกสบายมาก มีสิ่งอำนวยความสะดวกเยอะแยะ ทั้งทีวี ตู้เย็น เครื่องเสียงต่างๆมากมาย แล้วยังถือเงินสดจำนวนมากๆได้ด้วย” หลังจากทีวีระภาพได้เข้าไปร่วมอยู่ในบ้านกับเพื่อนกะเทยแล้ว จึงเริ่มเรียนรู้และรับรู้การใช้ชีวิตที่ดีขึ้น โดยเฉพาะการแสวงหาความสะดวกสบายในด้านต่างๆ

หลังจากผ่านไปหนึ่งเดือน วีระภาพจึงเริ่มคบกับเพื่อนผู้ต้องขังชายคนหนึ่งเป็นแฟน ซึ่งเพื่อนกะเทยในบ้านแนะนำให้รู้จัก เพื่อนผู้ต้องขังชายคนนี้เป็นคนได้วันคิดในคดียาเสพติด ทั้งหล่อและมีเงินทำให้แมวตัดสินใจเป็นแฟนด้วย “ตอนนั้นเค้าเข้ามาจีบ โดยผ่านเพื่อนที่เป็นกะเทย บอกว่าจะเลี้ยงดูและส่งเสียเราเป็นอย่างดี หากเราตกลงก็จะให้เค้าแก่มารู้ออก และจะจัดงานแต่งงาน

ให้ด้วย ซึ่งตอนนั้นเราได้ยินก็งง ว่ามีอย่างนี้ด้วยหรือ แต่ด้วยความที่เห็นว่าเค้าเป็นคนหล่อ ขาว หน้าตาชื่อๆ จึงตอบตกลงไป หลังจากนั้นอีกสองวัน เค้าก็มาสู่ขอเรา โดยให้ผู้ใหญ่ที่เป็นที่เคารพใน นั้นมาเป็นเจ้าแก่ ตอนแรกตกใจมากไม่เชื่อว่าจะมีพิธีกรรมอย่างนี้ แต่ก็ปล่อยเลยตามเลยไป เค้ามีสินสอดมาให้ด้วยจำนวนหนึ่งเป็นเงิน 5 หมื่นบาทและทองคำอีกจำนวนหนึ่ง ยังทำให้เราช็อกไปเลย หลังจากนั้นก็กินเลี้ยงแล้วก็ส่งตัวเข้าเรือนหอ ซึ่งเป็นห้องขังที่มีม่านกันเป็นสัดส่วน และก็อยู่กับเค้ามาตลอด โดยมีเพศสัมพันธ์กับเค้าในคุกเป็นคนแรก ซึ่งเค้าจะให้เงินเราใช้เองเดือนละ 15,000-20,000 บาท ทำให้มีเงินเก็บจำนวนหนึ่งเพราะเราเป็นคนใช้เงินไม่เก่ง ได้มาก็จะเก็บไว้”

ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์นั้น วีระภาพมีเพศสัมพันธ์กับแฟนอยากเปิดเผย ไม่ต้องหลบต้องซ่อน เพราะเวลาที่จะมีเพศสัมพันธ์ก็จะมีในตอนกลางคืน ซึ่งในห้องนอนจะมีเพื่อนผู้ต้องขังอีก 3 คน แต่ไม่มีใครแอบดูเพราะมีม่านกันปิดมิดชิด และทุกคนก็จะรู้และไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ เวลาที่มีเพศสัมพันธ์บางครั้งแมวกี่จะให้แฟนใส่ถุงยางซึ่งหาได้ง่ายมาก แต่บางครั้งก็ไม่ได้ใส่ถุงยาง วีระภาพก็ไม่กังวลใจอะไร เพราะมั่นใจว่าแฟนเป็นคนสะอาดคงไม่เป็นโรคติดต่ออะไร โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งเมื่อจะมีเพศสัมพันธ์ก็จะทำความสะอาดก่อนทั้งสองคน วีระภาพมีความรู้สึกที่ตัวเองมีความสุขมาก มีเงินใช้อย่างไม่ขาดมือ อยากได้ อยากกินอะไรก็ได้กิน ไม่กังวลในเรื่องคดีอีกเลย

หลังจากที่อยู่กับแฟนได้หวั่นคนนี้ได้ประมาณ 1 ปี ก็ต้องแยกจากกันเพราะวีระภาพถูกย้ายไปอีกแดนหนึ่ง ทำให้วีระภาพรู้สึกเสียใจมากเพราะไม่อยากจากเค้าไปเลย ช่วงแรกๆจึงพยายามติดต่อและวิ่งเต้นให้กลับมาอยู่ด้วยกันอีก แต่ก็ไม่สำเร็จ ในที่สุดก็ขาดติดต่อกันเพราะแมวรู้ว่าเค้ามีแฟนใหม่ จึงทำใจและเลิกติดต่อกับเค้า เมื่อมาอยู่ที่แดนนี้ วีระภาพมีแฟนที่เป็นผู้ต้องขังคนไทยอีกสองคน ซึ่งทั้งสองคนนี้ไม่ได้มีเงินเหมือนกับคนแรก แต่ที่วีระภาพชอบเพราะหล่อและยังเด็ก อยู่ที่นี่ได้ประมาณ 3 ปี ก็ถูกย้ายให้มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม

ที่เรือนจำกลางคลองเปรม วีระภาพถูกนำตัวมาขังร่วมกับผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยอีก 20 คน ในช่วงแรกวีระภาพยังปรับตัวไม่ได้เนื่องจากไม่เคยอยู่กับเพื่อนกะเทยมากขนาดนี้ แต่ยังมีเพื่อนกะเทยที่เคยอยู่ด้วยกันที่บางขวางและถูกย้ายมาก่อน เป็นเพื่อนคนแนะนำ ซึ่งก็ไม่ต้องปรับตัวอะไรมากนัก เพราะวีระภาพเองก็ผ่านการเรียนรู้และรับรู้ชีวิตในเรือนจำมามากแล้ว ไม่นานจึงปรับตัวได้ ทั้งการอยู่กับเพื่อนกะเทยกลุ่มใหญ่ และเพื่อนผู้ต้องขังชายอีกจำนวนหนึ่ง แต่ช่วงแรกๆก็ยังปรับตัวไม่ได้เพราะที่นี่ไม่มีอะไรที่สะดวกสบายเหมือนที่อยู่ที่ย่างขวาง แต่สภาพก็ไม่แออัดมากนัก อยู่ที่นี่มีแฟนเป็นเพื่อนผู้ต้องขังคนหนึ่ง ซึ่งเพื่อนกะเทยเป็นแม่สื่อให้ เหตุผลที่เลือกคบกับคนนี้ เพราะเค้าเป็นคนดี สุภาพและดูแลเอาใจใส่ตลอด จึงตัดสินใจคบกับเค้าหลังจากมาอยู่ที่นี่ได้หนึ่งเดือน แต่เวลาที่จะมีเพศสัมพันธ์กันจะต้องหลบๆซ่อนๆเพราะไม่ได้นอนด้วยกัน จึงต้องหาโอกาสดีๆ

โดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์มีโอกาสอยู่ด้วยกันมาก ก็จะแอบมีเพศสัมพันธ์กันในเตียงบ้าง ใต้ต้นไม้บ้าง หลังดึกบ้าง เป็นต้น ทุกครั้งก็จะให้แฟนใส่ถุงยาง และทุกเดือนก็จะไปเจาะเลือดและก็ได้รับแจกถุงยางอนามัยมา เพื่อนๆที่เป็นกะเทยส่วนใหญ่ก็จะดูแลตัวเองเป็นพิเศษทุกคน วีระภาพอยู่กับแฟนคนนี้อย่างแรกที่มาอยู่ที่นี้ ยังไม่เคยมีแฟนใหม่เลย ซึ่งวีระภาพอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมมาแล้วประมาณ 8 ปี

ปัจจุบันนี้ วีระภาพเริ่มปลงกับชีวิตมากขึ้น เพราะคิดว่าคงอีกนานก็จะได้ออกไป จึงหันมาสนใจธรรมะมากขึ้น มีโอกาสนั่งวิปัสสนา ก็จะเข้าร่วมทุกครั้ง ก่อนนอนก็จะสวดมนต์ไหว้พระ เพราะทำให้สบายใจมากขึ้น ไม่คิดมาก อีกอย่างวีระภาพก็สนุกกับงานที่ต้องทำทุกวันในโรงพิมพ์ แต่สิ่งที่อยากเรียกร้องจากทางเรือนจำก็คือ ต้องการอยู่กับเพื่อนได้เหมือนที่ผ่านๆมา

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ วีระภาพมีประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆในเรือนจำ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิต การเรียนรู้กฎระเบียบข้อบังคับ จากประสบการณ์ต่างๆที่เพื่อนผู้ต้องขัง โดยเฉพาะเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยถ่ายทอดให้ ยิ่งเรื่องของการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้น วีระภาพได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้และรับรู้จากเพื่อนๆกะเทยโดยตรง เรียนรู้ในการใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบายซึ่งจะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศในเรือนจำ

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

วีระภาพมีความหวังว่าหากได้พ้นโทษออกไป ก็อยากไปประกอบอาชีพประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่จบการศึกษามา เพราะยังรู้สึกผูกพันและรักงานประชาสัมพันธ์นี้อยู่ แต่ก็ไม่แน่ใจว่าตัวเองจะได้ออกไปหรือเปล่า เพราะเหลือโทษอีกหลายปี และอีกอย่างก็วิตกกังวลว่าหากได้ออกไปจริงๆแล้ว ไม่รู้ว่าสังคมภายนอกจะยอมรับหรือเปล่า

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 11 : ผู้ต้องขังชาย ทศพร (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันทศพรอายุ 43 ปี เป็นคนมหาสารคาม ยังไม่ได้แปลงเพศ จบป.6 มีพี่น้อง 3 คน ผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 1 คน ทศพรเป็นคนสุดท้อง ก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพลูกจ้างในร้านอาหาร

รายได้เฉลี่ย 6,000-7,000 บาทต่อเดือน ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 37 ปี ในคดีชิงทรัพย์และช่องโจร ถูกศาลตัดสินให้จำคุก 11 ปี 8 เดือน จำคุกมาแล้ว 6 ปี ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการศึกษาและรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ทศพรเกิดมาในครอบครัวที่ไม่ค่อยอบอุ่นมากนัก เนื่องจากแม่ของทศพรเป็นเมียชู้ จึงทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับเมียหลวงเป็นประจำ แต่ทศพรและพี่อีกสองคนก็ได้อยู่กับพ่อมาตลอด พ่อเป็นครูใหญ่ที่โรงเรียนในหมู่บ้าน ส่วนแม่ก็ทำอะไรทำนา ตอนเด็กๆทศพรจึงต้องอยู่กับพี่มาตลอด โดยเฉพาะพี่สาวซึ่งเป็นคนเลี้ยงทศพรมาตั้งแต่เล็กๆ เพราะว่าพ่อกับแม่ไม่ค่อยมีเวลาอยู่บ้าน ต้องออกไปทำมาหากินนอกบ้าน ซึ่งฐานะครอบครัวก็ไม่ค่อยดี

ในช่วงวัยเด็กทศพรมักจะติดสอยห้อยตามพี่สาวไปตลอด ไม่ว่าจะไปไหนพี่สาวจะพาไปด้วยเสมอ ทำให้ทศพรอยู่ในกลุ่มเด็กผู้หญิงมาตลอด เมื่อโตขึ้นน้อยจึงชอบไปเล่นกับเพื่อนๆผู้หญิงในกลุ่มเพื่อนผู้หญิงประมาณ 8-10 คน และจะมีเด็กผู้ชาย ที่ชอบเล่นด้วยกันในกลุ่มอีกหนึ่งคน

หลังจากที่ต้องเข้าโรงเรียน ทศพรเริ่มเข้าเรียนในชั้นประถมเลย โดยเรียนที่โรงเรียนที่พ่อเป็นครูใหญ่ ทศพรไปเรียนตามปกติเหมือนเด็กทั่วไป แต่มีสิ่งหนึ่งที่น้อยจะแตกต่างจากเด็กผู้ชายทั่วไปคือ ทศพรเริ่มรู้สึกตัวเองชอบเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิง แต่ยังไม่กล้าที่จะแสดงออกมากนัก เพราะกลัวพ่อจะดุและตี จะแสดงออกมากเวลาที่เล่นกับเพื่อนผู้หญิง เมื่อขึ้นป.6 ทศพรมีเพื่อนกะเทยซึ่งเป็นเพื่อนสนิทคนหนึ่ง โดยจะชอบแสดงพฤติกรรมคล้ายผู้หญิงใส่กัน ทำให้รู้สึกสนุกและมีความสุขมาก แต่เมื่อกลับถึงบ้าน ทศพรจะเก็บตัวเงียบ ไม่กล้าแสดงออก “ตอนนั้นไม่กล้าแสดงออกมากนัก เพราะในหมู่บ้านสมัยนั้นไม่ยอมรับพวกที่เป็นกะเทย โดยจะเรียกพวกนี้ว่า “พวกผี” เรากลัวครอบครัวถูกคนในหมู่บ้านรังเกียจจึงพยายามเก็บตัวไม่แสดงออก จึงไม่เป็นที่สังเกตของคนทั่วไป”

หลังจากที่เรียนจบป.6 ทศพรก็ไม่ได้เข้าเรียนต่อ โรงเรียนมัธยม เพราะคนในหมู่บ้านไม่ค่อยสนับสนุนให้ลูกหลานเรียนต่อ ทศพรจึงต้องออกมาช่วยที่บ้านทำอะไรทำนา แต่ก็ยังแอบแสดงพฤติกรรมของผู้หญิงอยู่เสมอ เช่น เวลาเอาควายไปเลี้ยงในทุ่งก็จะแอบเอาเครื่องสำอางแม่ไปแต่ง หรือ เวลามีงานวัดก็จะแอบแต่งตัวคล้ายผู้หญิงไปเที่ยว เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ทศพรแสดงออกนั้นจะแสดงออกในพฤติกรรมที่มีลักษณะคล้ายผู้หญิงเท่านั้น ในเรื่องของความต้องการทางเพศนั้น ทศพรไม่ค่อยหมกหมุ่นในเรื่องนี้นัก “ตอนอายุ 14-15 ปี เริ่มแสดงออกมากขึ้น

แต่แอบแสดงออกนะ เริ่มมองหนุ่มๆบ้างแต่ไม่คิดว่าอยากมีอะไรกับเค้าหрок แค่อยากสนุกไปวันๆ เท่านั้น” ทศพรใช้ชีวิตอย่างนี้มาเรื่อยๆ จนเมื่ออายุ 25 ปี ทศพรจึงขอพ่อแม่เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เนื่องจากตอนนั้นที่หมู่บ้านแห่งแล้งมาก ทำไร่นาก็ไม่ค่อยได้ผลนัก คนหนุ่มคนสาวในหมู่บ้านจึงเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯกันเป็นจำนวนมาก พ่อแม่จึงอนุญาตให้ทศพรเข้ามากรุงเทพฯเพราะเห็นว่าคงจะทำให้มีรายได้มาใช้จ่ายมากขึ้น

หลังจากนั้นทศพรและเพื่อนๆในหมู่บ้านบางคน จึงเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ มาอยู่กรุงเทพฯได้ 3 วัน ทศพรก็ได้ทำงานในร้านขายอาหารแห่งหนึ่ง ซึ่งต้องทำหลายอย่างมาก ทั้งเสิร์ฟล้างจาน ทำความสะอาดต่างๆ และคอยดูแลให้บริการแขกในร้าน ทศพรได้ค่าจ้าง 2,500 บาทต่อเดือนและกินอยู่กับเจ้าแกที่ร้าน ทศพรจึงมีเงินให้ที่บ้านจำนวนมาก ในเดือนๆหนึ่งทศพรจะส่งให้ที่บ้านประมาณ 2,000 บาท ส่วนที่เหลือก็เก็บเอาไว้ใช้จ่ายเวลาที่จำเป็น จะไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่ไปเที่ยวไหนๆเหมือนเพื่อนๆในร้าน แต่ก็แอบซื้อเครื่องสำอางราคาถูกลงมาใช้บ้าง เวลาทำงานทศพรจะไม่ค่อยแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากนัก แต่ในสายตาของคนทั่วไปก็จะมองออกว่าเป็นกะเทย ถึงแม้จะมีหน้าตาที่ไม่ค่อยเป็นที่ดึงดูดของเพศตรงข้ามแต่ก็จะมีกลุ่มวัยรุ่นในละแวกนั้นลืออยู่บ่อยๆ แต่ทศพรก็ไม่ได้สนใจอะไร ทศพรทำงานอยู่ที่ร้านอาหารอย่างขยันขันแข็ง จนเป็นที่โปรดปรานของเจ้าแก ในช่วงหลังๆจึงได้เงินพิเศษจากเจ้าแกอยู่เป็นประจำ

ทศพรทำงานที่ร้านอาหารนี้ได้ประมาณ 3 ปี จึงต้องไปหางานทำใหม่ เนื่องจากร้านอาหารดังกล่าวได้ปิดกิจการลง ทศพรได้เงินก้อนหนึ่งจากเจ้าแกเพื่อเป็นทุนในการหางานใหม่ ทศพรเดินทางอยู่ประมาณหนึ่งอาทิตย์จึงได้งานทำ เป็นงานร้านอาหารเหมือนที่เคยทำมาก่อน แต่คราวนี้เป็นร้านขายอาหารอีสาน ทศพรดีใจมากเพราะเจ้าของร้านเป็นคนอีสานเหมือนกันด้วย เวลาที่สื่อสารกันจึงใช้ภาษาอีสานในการสื่อสาร ทำให้บรรยากาศในการทำงานครึกครื้น การทำงานก็เป็นไปอย่างเรียบร้อย เพราะโดยพื้นฐานทศพรเป็นคนขยันและตั้งใจทำงานอยู่แล้ว จึงทำให้เจ้าของร้านรักและเอ็นดู ในช่วงระหว่างนั้นทศพรก็ทำงานที่ร้านอาหารมาเรื่อยๆ จนในที่สุดก็ได้ทำงานที่ร้านขายอาหารอีสานแห่งหนึ่งซึ่งเป็นร้านขนาดใหญ่ มีลูกจ้างจำนวนมาก ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนอีสาน ทศพรยังดำเนินชีวิตตัวเองเหมือนๆเดิม ขยันทำงาน ได้เงินมาก็ส่งให้ที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในขณะนั้นทศพรได้เงินเดือนประมาณ 6,000-7,000 บาท

หลังจากนั้นจึงดำเนินชีวิตในแต่ละวันอย่างเรียบง่าย โดยตั้งใจไว้ว่าหากเก็บเงินได้สักก้อน และส่งเงินให้ที่บ้านใช้หนี้จนหมดแล้วก็จะกลับบ้านไปทำไร่นา ในระหว่างที่ทำงานอยู่ที่ร้านอาหารดังกล่าว ทศพรได้พักอยู่กับน้องที่รู้จักกันซึ่งเป็นกะเทยคนหนึ่ง ทำให้ทศพรรู้สึกตัวตัวเองมีชีวิตชีวามากขึ้น เพราะน้องที่อยู่ด้วยกันจะแสดงออกเหมือนผู้หญิงแทบทุกอย่าง ทำให้ทศ

พรเริ่มกล้าแสดงออกตอบโต้ไปบ้าง ทศพรใช้ชีวิตกลางคืนเป็นส่วนใหญ่เพราะเลิกงานก็ดึกแล้ว “หลังจากร้านปิดประมาณเที่ยงคืน ก็จะชวนน้องๆที่ร้านมานั่งกินอะไรกันบริเวณลานพระบรมรูปทรงม้า เพราะตอนดึกๆจะมีแม่ค้าเงินรถเงินมาขายอาหารเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอาหารอีสาน เช่น ส้มตำ ไก่ย่าง เป็นต้น และก็จะมีคนมานั่งกินจำนวนมาก ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนอีสาน เพราะหลังจากเลิกงานก็ไม่รู้จะไปไหนกันจึงมานั่งรวมกลุ่มเฮฮาปาร์ตี้กันที่นี่ บางครั้งก็ชวนหนุ่มๆ บ้าง ชวนเค้ามานั่งกินส้มตำบ้าง ตามปะสาอะเทยเฒ่าคนหนึ่ง”

ทศพรดำเนินชีวิตตามมีตามเกิดอย่างนี้มาเรื่อยๆ จนมาวันหนึ่ง ทศพรเริ่มผิสังเกตุเห็นน้องกะเทยที่พักอยู่ด้วยกันนั้นมีเงินทองจำนวนมากและชอบใช้จ่ายฟุ่มเฟือย จึงพยายามสังเกตุพฤติกรรมต่างๆของน้องคนนั้น แต่ก็ไม่พบพิรุณอะไร สุดท้ายจึงตัดสินใจถามน้องตรงๆว่าไปเอาเงินเอาทองมาจากไหนเยอะแยะ แรกๆน้องไม่ยอมตอบและพยายามบ่ายเบี่ยงมาตลอด จนทนรำคาญไม่ไหว จึงบอกความจริงกับน้องว่าไปมอมยาและรูททรัพย์ผู้ชายมา ทศพรได้ยินครั้งแรกตกใจมาก พยายามบอกให้น้องเลิกทำ แต่น้องก็ไม่ยอมเลิกแถมพยายามชักชวนทศพรให้มาทำด้วยกันโดยการเอาเงินมาโอ้อวดทุกวันๆ จนในที่สุดทศพรจึงใจอ่อนเพราะอยากได้เงิน ซึ่งตั้งใจว่าจะทำไม่กี่ครั้งจึงตอบตกลงกับน้องไป โดยแบ่งหน้าที่กันดังนี้ น้องที่มีรูปร่างหน้าตาดีจะเป็นคนหาเหยื่อซึ่งจะตระเวนไปตามที่ต่างๆเช่น สนามหลวง สวนลุมพินี หน้าโรงแรมต่างๆ เพราะสถานที่เหล่านั้นจะมีผู้หญิงขายบริการและกะเทยที่แอบแฝงปะปนอยู่ยื่นเรียกรายเต็มข้างถนน ไปหมด ส่วนทศพรจะมีหน้าที่เอาทรัพย์สินที่ได้จากการรูทไปขาย ซึ่งจะมีแหล่งรับซื้อที่รู้จักกันอยู่แล้ว หลังจากที่ขายได้เงินมาก็จะเอามาแบ่งกัน ครั้งหนึ่งก็จะได้ประมาณหลายหมื่นบาท ทศพรรู้สึกดีใจมากที่ได้เงินจำนวนมากจึงทำมาเรื่อยๆจนมาถูกตำรวจจับ “วันนั้นกำลังนอนหลับอยู่กับน้องในห้อง ได้ยินเสียงคนเคาะประตู จึงลุกขึ้นไปเปิด ปรากฏว่าเป็นตำรวจทั้งในเครื่องแบบและนอกเครื่องแบบประมาณ 4-5 คน พุ่งตรงเข้ามาล้อมตัวเราและน้อง เราตกใจมากพยายามถามว่าจับเราทำไม และก็มีตำรวจอีก 2 คน รื้อห้องและพยายามหาอะไรบางอย่าง จนในที่สุดก็เจอสร้อยแหวนนาฬิกาและเงินจำนวนหนึ่งในตู้เสื้อผ้า จึงแจ้งข้อหาแล้วนำไปตัวไปโรงพัก ตอนแรกเราก็ไม่ยอมรับบอกว่าไม่รู้เรื่อง แต่หลังจากที่เจ้าทุกข์มาชี้ตัวน้อง ด้วยความจำนนต่อหลักฐานจึงต้องยอมรับและก็ถูกดำเนินคดีในข้อหาชิงทรัพย์และช่องโจร จึงจับเข้าห้องขังและบอกว่าจะติดต่อกับญาติใหม่ ตอนนั้นเราคิดอะไรไม่ออก ญาติพี่น้องในกรุงเทพฯก็ไม่มี จะบอกพ่อแม่ที่อยู่บ้านนอกก็ไม่กล้าเพราะกลัวท่านจะเสียใจ จึงให้ตำรวจดำเนินคดีไปตามกฎหมาย ท้ายที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 11 ปี 8 เดือน”

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ ทศพรผ่านการเรียนรู้และรับรู้ในชีวิตจากประสบการณ์ต่างๆที่ตัวเองได้สัมผัส โดยตรง เนื่องจากมีประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในช่วงระยะเวลาที่สั้นจากสังคมโรงเรียน และยังเมื่อออกมาช่วยพ่อแม่ทำไร่ทำนาทำให้ขาด

ประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นสังคมในโรงเรียนหรือสังคมในหมู่บ้าน ทำให้การเรียนรู้และรับรู้มีขอบกว้าง ส่วนในด้านการเรียนรู้และรับรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ นั้น ทศพร ได้เรียนรู้และรับรู้ในลักษณะสิ่งนี้มาตั้งแต่เด็กๆ เพราะการที่ต้องอยู่กับพี่สาวมาตลอด ทำให้ซึมซับพฤติกรรมคล้ายผู้หญิงของพี่สาวมา แต่ก็ไม่กล้าที่จะแสดงออกมากนักเนื่องจากการไม่ยอมรับของคนในหมู่บ้าน เมื่อเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ก็ต้องเรียนรู้และรับรู้ในประสบการณ์ใหม่ๆ ด้วยตัวเองมาตลอด ทำให้กระบวนการเรียนรู้และรับรู้ในบางเรื่องผิดครรถงคล่องธรรมดาจนสามารถโน้มน้าวจิตใจให้ทำความเข้าใจได้

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในระหว่างที่ถูกดำเนินคดี เจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำทศพรมาฝากขังที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ หลังจากที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ ช่วงแรกๆ ก็ยังมีความวิตกกังวลมาก เนื่องจากความแออัดและกฎระเบียบที่เคร่งครัดของเรือนจำ ทำให้น้อยอึดอัดในความเป็นอยู่มาก แต่หลังจากผ่านไปไม่นาน จึงสามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตในเรือนจำได้ดีขึ้น “ช่วงแรกที่มาอยู่ในคุก รู้สึกกลัวและกังวลมาก ไม่รู้จะทำตัวอย่างไร เพราะเราก็อายุมากแล้ว ทำทางกระดุงกระดิงหน้าตาที่ไม่ได้สวยกลัวถูกรังแก และไม่รู้ว่าจะมีใครอยากมาคบด้วย แต่ในช่วงเดือนแรกยังไม่รู้สึกว่ามีเพื่อน ๆ น้อยๆ ที่ร้านอาหารมาเยี่ยมบ่อยๆ คอยเอาของกินของใช้มาเยี่ยมเป็นประจำ แต่หลังจากนั้นก็ไม่มีใครมาเยี่ยมกัน จึงต้องช่วยเหลือตัวเองมากขึ้น ” หลังจากที่ไม่มีใครมาเยี่ยม ทศพรจึงเริ่มเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ชีวิตในเรือนจำจากเพื่อนผู้ต้องขัง ซึ่งจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ทำให้ทศพรรู้สึกอุ่นใจขึ้น ซึ่งเพื่อนผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะเป็นคนแก่ที่มีอายุมากแล้ว ทั้งนี้ เพราะผู้ต้องขังที่มีอายุน้อยๆ มักจะไม่เข้าคุกด้วย ซึ่งทศพรก็ไม่ได้ใส่ใจมากนัก ถึงแม้จะเห็นน้องๆ ที่เป็นกะเทยบางคนได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษจากเพื่อนผู้ต้องขังชาย แต่ก็ไม่ได้เกิดความอิจฉา ทศพรจึงพยายามใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายตามกฎระเบียบของทางเรือนจำ และไม่พยายามสร้างปัญหา จนทำให้น้องๆ ที่เป็นกะเทยให้ความเคารพนับถือ หลังจากมีคำพิพากษาให้จำคุก 11 ปี 8 เดือน ทศพรรู้สึกเครียดและกังวลมากเพราะคิดว่าโทษตัวเองไม่สูงนัก แต่หลังจากที่ศาลตัดสินแล้วจึงยอมรับในชะตากรรมที่ต้องชดใช้ ทศพรทำใจอยู่ 5-6 วันจึงทำใจได้และมีกำลังใจในการใช้ชีวิตต่อไป ซึ่งจะได้กำลังใจจากเพื่อนๆ และน้องๆ กะเทย ทศพรอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ได้ 2 ปี จึงถูกย้ายมาที่เรือนจำกลางคลองเปรม

หลังจากที่ย้ายมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม ทศพรมาอยู่ที่แดน 4 ซึ่งมีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 2,000 กว่าคน ทศพรได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ เพราะกฎระเบียบต่างๆ ก็จะแตกต่างจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ที่เคยอยู่มา ทศพรใช้เวลาไม่นานนักจึงสามารถปรับตัวได้ เพราะจะเป็นมิตร

กับทุกคน โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่มีอายุมากจะคุยถูกคอกันมาก ทศพรใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายไปวันๆ โดยหวังว่าจะได้มีโอกาสออกไปสู่สังคมอีกครั้ง น้อยอยู่ที่แดน 4 ได้ปีกว่าก็ถูกย้ายให้ไปอยู่ที่แดน 1 ตามนโยบายของทางเรือนจำที่ต้องการแยกผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยนำมาขังไว้รวมกันที่แดน 1

หลังจากที่ทศพรย้ายมาอยู่ที่แดน 1 ทศพรคิดว่าคงไม่ต้องปรับตัวอะไรมากนักเพราะต้องมาอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ น้อยๆ ที่เป็นกะเทย จึงหวังว่าคงจะมีความเข้าใจกันมากขึ้น ทศพรมาอยู่ร่วมกับน้อยๆ กะเทยที่ห้องประมาณ 7 คน ทศพรเป็นคนที่มียุมากที่สุด น้อยๆ กะเทยจึงให้ความเคารพนับถือ และเป็นทีที่ปรึกษาในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องการหึงหวงของแฟน ซึ่งทศพรก็ทราบว่าจะกะเทยที่หน้าตาดีจะมีแฟนแทบทุกคน แต่ก็ไม่ได้น้อยใจอะไรที่ไม่มีใครมาจีบหรือขอเป็นแฟน ทศพรอยู่ที่นี้มีอะไรให้ทำมาก ซึ่งทุกๆ วันจะต้องทำงานในส่วนงานจักรเย็บผ้าซึ่งจะได้หยุดเสาร์-อาทิตย์ ทศพรใช้ชีวิตไปอย่างเรียบง่าย การกินอยู่ดีขึ้นโดยไม่ต้องกินข้าวแดงของทางเรือนจำแล้ว ซึ่งน้อยๆ กะเทยที่อยู่ห้องเดียวกันจะคอยช่วยเหลือเรื่องอาหารการกินให้ โดยแต่ละคนจะมีแฟนที่คอยส่งข้าวส่งน้ำให้แล้วก็จะนำมานั่งกินรวมกันในห้อง โดยจะเอื้อเพื่อให้ทศพรกินด้วย แต่ทศพรก็จะรับอาสาในการเก็บกวาดห้องและล้างจานชามเป็นการแลกเปลี่ยน

ในระหว่างที่ใช้ชีวิตในแดน 1 ทศพรพยายามฝึกสมาธิและอ่านหนังสือธรรมะทุกวัน เพื่อให้ตนเองฟุ้งซ่าน จิตใจสงบและปลงในชีวิต ส่วนวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ทศพรก็จะหามุมสงบๆ พุดคุยกับเพื่อนผู้ต้องขังซึ่งอายุมากแล้วคนหนึ่ง เป็นคนจังหวัดเดียวกันทำให้คุยกันได้อย่างสนิทใจ “วันหยุดก็จะอยู่กับลุงคนหนึ่งซึ่งเป็นคนบ้านเดียวกัน คุยหยอกเล่นกัน บางวันก็จะดำส้มดำกินกันในกลุ่มก็จะมีอีก 2-3 คน รู้สึกมีความสุขมาก โดยเฉพาะเวลาที่คุยถึงที่บ้าน” ในระหว่างที่ทศพรอยู่ที่แดน 1 นี้ ไม่เคยมีปัญหากับใครเลย เพราะทศพรไม่ค่อยสนใจใครถึงแม้จะมีน้องกะเทยบางคนดูถูก ก็จะทำเฉยๆ ช่วงหลังๆ จึงไม่ค่อยมีใครมาหาเรื่อง น้อยๆ กะเทยบางคนจะชอบทะเลาะกันประจำส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องการโอ้อวดใส่กัน บางครั้งทศพรจึงจำเป็นต้องเป็นคนห้ามทัพไม่ให้ทะเลาะกัน โดยจะขู่ว่าหากเรื่องถึงเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ก็ต้องถูกลงโทษ โดยการตัดผม ซึ่งกะเทยจะกลัวมาก หากโดนตัดผม ทศพรจึงเปรียบเหมือนแม่ของน้อยๆ กะเทยเหล่านั้น

ปัจจุบันทศพรพยายามฝึกอาชีพต่างๆ โดยเฉพาะงานจักรเย็บผ้าที่ทำอยู่ทุกวัน เพราะหวังว่าจะได้เป็นวิชาชีพติดตัวออกไป โดยมีความหวังว่าจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ ซึ่งจะทำให้พ้นโทษก่อนกำหนด แต่มีความต้องการที่อยากจะให้ทางเรือนจำจัดอบรมฝึกอาชีพเกี่ยวกับการแต่งหน้าและตัดผมบ้าง จะได้มีวิชาชีพติดตัวมากขึ้น

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ ทศพรเรียนรู้และรับรู้โดยการใช้ประสบการณ์ของตัวเองจากสังคมภายนอก โดยจะมีเพื่อนผู้ต้องขังคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำในการเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆในเรือนจำ เช่น การใช้ชีวิตอย่างไร การเรียนรู้กฎระเบียบข้อบังคับของทางเรือนจำ การเรียนรู้ในเรื่องทางเพศของผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นต้น ซึ่งทำให้น้อยสามารถเรียนรู้และรับรู้ในการใช้ชีวิตในเรือนจำได้

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

ทศพรมีความคาดหวังว่าหากพ้นโทษออกไปแล้ว ก็อยากจะกลับบ้านที่ต่างจังหวัดและจะไม่ขอกลับมากรุงเทพฯอีก และตั้งใจว่าอยากจะกลับไปค้าขายเล็กๆน้อยๆ หรือทำไร่นาช่วยพ่อแม่ และยังมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่อไป แต่ก็เพียงแค่ออกในท่าทางกระดุกกระดิงเล็กๆน้อยๆเท่านั้น

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 12 : ผู้ต้องขังชาย พงศธร (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันพงศธรอายุ 34 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ยังไม่ได้แปลงเพศ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพพนักงานเสมียนของโรงงานเชียงกงแห่งหนึ่ง มีรายได้ 6,000 บาทต่อเดือน มีพี่น้อง 5 คน เป็นคนสุดท้อง มีพี่ชาย 2 คนและพี่สาว 2 คน ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 27 ปี ในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ(เพื่อจำหน่าย) ถูกตัดสินให้จำคุก 25 ปี จำคุกมาแล้ว 7 ปี 5 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 17 ปี 7 เดือน ยังไม่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ เนื่องจากเป็นคดียาเสพติด ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ชีวิตครอบครัวของพงศธรในช่วงวัยเด็กไม่ค่อยอบอุ่นนัก เนื่องจากพ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่พงศธรอายุ 2 ขวบ พงศธรจึงต้องอยู่กับแม่และพี่ๆมาโดยลำพัง ต่อมาแม่ก็ได้สามีใหม่ซึ่งเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง พงศธรและพี่ๆจึงต้องอยู่กับพ่อเลี้ยง โดยพ่อเลี้ยงและแม่จะทำงานรับเหมาก่อสร้างและต้องเดินทางไปเรื่อยๆ มีงานที่ไหนก็จะตระเวนไปตลอด โดยจะเอาพงศธรและพี่ๆติดสอยห้อยตามไปด้วยเสมอ ซึ่งพงศธรและพี่ๆจะต้องอยู่ในบ้านพักของคนงานก่อสร้างมาตลอด และจะอยู่ในความดูแลของพี่สาวที่อายุห่างกัน 5 ปี ทำให้สนิทกับพี่สาวมาก

ชีวิตในช่วงวัยเด็ก พงศธรจะชอบเล่นกับพี่สาวและเด็ก ๆ ที่เป็นลูกคนงานก่อสร้าง โดยจะเล่นกับเด็กผู้หญิงมากกว่า เล่นขายของ กระโดดยาง เป็นต้น ส่วนพี่ชายก็จะเล่นกันแรงๆ เช่น เล่นต่อสู้กัน พงศธรเห็นพี่ชายและเด็กผู้ชายเล่นแรงๆ กันจึงไม่ชอบไปเล่นด้วย แต่ก็ มีบางครั้งที่ต้องเล่นด้วยกัน ตอนอายุประมาณ 5 ขวบ พงศธรเริ่มมีท่าทางกระตือรือร้นคล้ายเด็กผู้หญิง ทำให้ถูกล้อบ่อยๆ “ตอนเด็กๆ จำความได้ว่าก็เริ่มกระตือรือร้นแล้ว เด็กผู้ชายก็จะชอบล้อว่าเป็นตุ๊ด มีอยู่ครั้งหนึ่งถูกเด็กผู้ชายที่โตกว่าให้เราสำเร็จความใคร่ทางปากให้โดยบอกให้ทำตามเค้า เค้าเอาเงินมาล่อเราอยากได้เงิน จึงทำตามที่เค้าบอก ซึ่งตอนนั้นก็ไม่ได้รู้สึกอะไร นึกเพียงอย่างเดียวว่าอยากได้เงิน แต่ก็ทำแค่ครั้งนั้นครั้งเดียว” พงศธรเริ่มแสดงออกมากขึ้นจนเริ่มรู้สึกว่าตัวเองเป็นผู้หญิงเหมือนพี่สาว จึงพยายามเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ ของพี่สาว เช่น การนุ่งกระโปรง การทาหน้าขาวๆ เป็นต้น ซึ่งพ่อเลี้ยงและแม่ก็ทราบเรื่อง แต่ด้วยการที่ต้องทำมาหากินจึงไม่ค่อยมีเวลาเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอน จนถึงวัยที่ต้องเข้าโรงเรียน พ่อเลี้ยงกับแม่จึงไม่พาหนังสือและพี่ๆ ตะเวนไปด้วย โดยให้อยู่ที่บ้านตามลำพังแต่จะฝากให้คนข้างบ้านช่วยดูแล

พงศธรอายุ 6 ขวบก็เข้าเรียนที่โรงเรียนแห่งหนึ่งใกล้ๆ บ้าน เป็นโรงเรียนที่มีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ตอนนั้นพงศธรมีท่าทางกระตือรือร้นมาก ชอบเล่นและเลียนแบบเพื่อนผู้หญิง จนครูต้องเรียกพี่สาวมาพบที่โรงเรียนเพื่อบอกกล่าวถึงพฤติกรรมของพงศธร แต่ไม่ว่าจะทำอย่างไรพงศธรก็ยังไม่เลิกแสดงออกในลักษณะผู้หญิง ครูจึงต้องปล่อยเลยตามเลย แต่ก็ก็จะคอยดูแลเป็นพิเศษ เพื่อนๆ ผู้ชายชอบล้อว่าเป็นตุ๊ด ซึ่งพงศธรจะไม่ยอมจนทำให้ทะเลาะกับเพื่อนๆ เสมอ ครูจึงต้องคอยปรามอยู่เสมอๆ ตอนอยู่ป.6 พงศธรแสดงออกเด่นชัดมากขึ้น โดยเฉพาะเวลามีงานกีฬา ก็จะได้แต่งตัวเหมือนผู้หญิงเป็นเชียร์ลีดเดอร์ ทำให้พงศธรรู้สึกว่าตัวเองไม่ใช่ผู้ชายแล้ว หลังจากจบป.6 พงศธรได้เข้าศึกษาต่อโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งใกล้ๆ บ้าน

หลังเข้ามาเรียนชั้นมัธยม พงศธรเริ่มมีเพื่อนมากขึ้นเพราะมีนักเรียนอยู่ประมาณ 40 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง และเริ่มมีเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันอีก 2 คน ทำให้พงศธรเริ่มสนิทกับเพื่อนๆ มาก โดยเฉพาะเพื่อนกะเทยด้วยกันแล้ว ยิ่งเข้ากันได้ดีมาก พงศธรเริ่มกล้าแสดงออกมากขึ้น เช่น แอบแต่งหน้าทาปาก แต่งตัวผิกระเบียบ ทานยาคุมตั้งแต่อยู่ม.1 เป็นต้น พงศธรใช้ชีวิตอย่างเปิดเผยว่าตัวเองเป็นกะเทย ในช่วงที่เรียนมัธยมนี้พงศธรไม่ค่อยตั้งใจเรียน เวลาสอบมักจะลอกข้อสอบเพื่อน จึงทำให้เอาตัวรอดมาได้ ในช่วงม.3 พงศธรได้คบกับเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งเป็นแฟน แต่ก็ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กันเพราะคบกันได้ไม่นานฝ่ายผู้ชายจึงขอเลิก เพราะเพื่อนๆ ล้อ ก็ไม่ได้เสียใจอะไรถือว่าเป็นประสบการณ์ชีวิตช่วงหนึ่ง หลังจากจบม.3 พงศธรไม่ได้เรียนต่อเพราะพ่อแม่ไม่มีเงินส่งเสีย จึงห่างกับเพื่อนๆ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเรียนต่อกัน

หลังจากที่ไม่ได้เรียนต่อ พงศธรจึงตัดสินใจหางานทำ จนได้มาทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟของโรงงานเซียงกงแห่งหนึ่ง ได้เงินเดือนครั้งแรก 3,500 บาท พงศธรตั้งใจทำงานและเรียนรู้งานได้อย่างรวดเร็วจนเป็นที่ไว้วางใจของเจ้าแก้ว ในส่วนหน้าที่ของพงศธรที่ต้องรับผิดชอบก็คือ การตรวจเช็คสินค้า การติดต่อลูกค้า และงานเอกสารต่างๆ พงศธรเป็นคนที่อ่อนหวานพูดเพราะจึงทำให้ลูกค้าติดใจ และชอบสั่งสินค้าจากพงศธรเสมอ ทำให้เจ้าแก้วเอ็นดูและรักพงศธรมาก ทุกๆปีก็จะเพิ่มเงินเดือนให้ พงศธรเองก็รักและชอบงานที่ทำมาก ในระหว่างที่ทำงานอยู่ที่นี้ ตอนนั้นพงศธรอายุ 18 ปี ก็ได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งทำงานอยู่ที่เดียวกัน พงศธรรู้สึกถูกชะตากับเค้ามาก พยายามหาทางคุยกับเค้าทุกวัน จนในที่สุดก็ตกลงเป็นแฟนกัน โดยที่เค้าก็ไม่ได้รังเกียจที่พงศธรเป็นกะเทย จึงตัดสินใจอยู่ด้วยกัน โดยเช่าอพาร์ทเมนท์ใกล้ๆ โรงงานอยู่

หลังจากที่อยู่กินกับแฟนมาได้พักหนึ่ง พงศธรกับแฟนก็ตกลงว่าจะลาออกจากโรงงานและมาเปิดกิจการเอง โดยพงศธรได้ติดต่อลูกค้าเก่าๆจากโรงงานที่เคยทำให้มาสั่งสินค้ากับตัวเอง ทำให้กิจการดี มีรายได้มาก มีเงินเป็นกอบเป็นกำ พงศธรจึงใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้าอำนวยความสะดวกต่างๆเช่น รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ชีวิตคู่ก็ราบรื่นไม่เคยมีปัญหาทะเลาะกันเลย ซึ่งในระหว่างนั้นพงศธรได้รับเลี้ยงเด็กเป็นลูกบุญธรรมคนหนึ่ง ซึ่งเด็กเป็นลูกของคนที่รู้จักแถวๆบ้าน หลังจากที่ได้คลอดแล้วก็บอกพงศธรว่าอยากเลี้ยงเด็กมัย เพราะตัวเค้าไม่มีปัญหาเลี้ยง พงศธรเห็นเด็กน่ารักน่าสงสารจึงรับเลี้ยงไว้ โดยนำไปฝากให้พ่อ(เลี้ยง)และแม่เลี้ยงแทน ซึ่งตอนนั้นท่านอยู่ที่จังหวัดอ่างทองและไม่ได้ทำงานรับเหมาก่อสร้างแล้ว แต่เป็นเจ้าแก้วโรงงานทำอิฐ ซึ่งพงศธรเป็นคนลงทุนให้ ทุกๆเดือน ก็จะส่งเงินให้แม่เพื่อเลี้ยงลูกบุญธรรมมาโดยตลอด ในระหว่างที่กิจการกำลังเจริญก้าวหน้า พงศธรก็ต้องเลิกทำกิจการเพราะเจ้าแก้วที่เคยทำงานอยู่รู้เรื่องที่พงศธรดึงลูกค้าของเค้ามา จึงโทรศัพท์มาขู่ว่าหากไม่เลิกกิจการจะจ้างมือปืนมายิง หนึ่งรู้จักเจ้าแก้วคนนี่ดีจึงเกิดความกลัว ในที่สุดก็ต้องเลิกกิจการไป หลังจากปิดกิจการไปพงศธรกับแฟนก็ไม่ได้ทำงานอะไร เงินที่เก็บไว้ก็น้อยลงไปทุกที พงศธรเกิดความเครียดมาก เพราะไม่มีเงินใช้จ่ายและไม่มีเงินส่งให้ลูกบุญธรรม จากที่ไม่เคยทะเลาะกับแฟนก็เริ่มมีปากเสียงกัน ในที่สุดจึงต้องทยอยขายรถและทรัพย์สินต่างๆออกไปเพื่อเอาเงินมาประทังชีวิต

หลังจากนั้นไม่นานพงศธรได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนของแฟน พงศธรมารู้ทีหลังว่าเค้าเป็นเอยนต์ค้ายาบ้า มีรายได้เดือนหนึ่งๆหลายแสนบาท พงศธรจึงปรึกษากับแฟนว่าอยากจะลองเข้าไปค้ายาบ้า ในที่สุดก็ตกลงว่าจะลองค้ายาบ้าสักพักเพื่อเก็บเงินก้อนหนึ่งแล้วก็จะเลิก โดยให้ผู้ชายคนนั้นช่วยเหลือ พงศธรจึงเริ่มเข้าสู่วงการค้ายาบ้า โดยเป็นคนส่งยาบ้าให้ลูกค้า เริ่มจากกลุ่มลูกค้าจำนวนน้อยๆจนกระทั่งมีจำนวนมากขึ้น รายได้จากการค้ายาบ้าก็มากขึ้นด้วย พงศธรเริ่มใช้จ่ายฟุ่มเฟือยมากขึ้น ซื้อทุกอย่างที่อยากได้ และก็ไม่ลืมส่งเงินให้ลูกบุญธรรม ชีวิตของพงศธรเริ่มดี

ขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่หลังจากที่พงศธรค้าขายมาได้ประมาณปีกกว่าๆ จึงมาถูกตำรวจจับ “วันนี้ต้องไปส่งของให้ลูกค้า เป็นล็อตใหญ่มากจึงต้องไปเอง แฟนไม่ได้ไปด้วย หลังจากไปถึงที่นัดหมายส่งมอบของให้ลูกค้าแล้ว ตำรวจก็แสดงตัวออกมา ตะครุบเราไว้แล้วใส่กุญแจมือ นำตัวขึ้นรถแล้วพามายังสน. มาอยู่ที่หลังว่าคนที่เราไปส่งของให้เป็นสายของตำรวจ ตอนนั้นแค้นมาก คิดว่ายังงั้นก็ต้องติดคุกแน่” หลังจากแฟนทราบข่าวว่าหนิงถูกจับ ก็พยายามที่จะขอประกันตัว แต่ได้รับการปฏิเสธเพราะจำนวนของกลางคือยาบ้ามีจำนวนมาก ตำรวจจึงไม่อนุญาตให้ประกันตัว หนิงจึงถูกควบคุมตัวและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำของพงศธรนั้น มีประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากพ่อแม่หย่าร้างกัน และต้องอยู่กับพ่อเลี้ยง ชีวิตในช่วงวัยเด็กต้องติดตามพ่อเลี้ยงและแม่ไปตามสถานที่ก่อสร้างต่างๆ พงศธรจึงต้องอยู่ในความดูแลของพี่สาวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งพ่อเลี้ยงและแม่ก็ไม่ค่อยมีเวลาอบรมสั่งสอนกระบวนการเรียนรู้และรับรู้ในวัยเด็กของพงศธรจึงเรียนรู้และรับรู้จากสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบตัว เช่น สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้พงศธรเกิดความสับสนในเรื่องเพศ และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พงศธรกระทำความผิด เพราะพงศธรผ่านประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆ ที่ไม่ดี

พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

หลังจากที่ถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย พงศธรถูกนำตัวมาฝากขังที่เรือนจำนนทบุรี ในช่วงแรกที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ พงศธรมีความเครียดมาก กลัวไปหมดทุกอย่าง ถึงขนาดที่กินไม่ได้นอนไม่หลับ แต่ก็ยังโชคดีที่แฟนมาเยี่ยมเกือบทุกวัน ทำให้พงศธรใจชื้นขึ้นมาบ้าง โดยแฟนบอกพงศธรว่ากำลังวิ่งเต้นคดีให้อยู่ พงศธรจึงมีความหวังว่าจะได้ออกไป พงศธรใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำอย่างโดดเดี่ยวไม่ยอมคบหาใคร แต่ก็อยู่ในสายตาของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ตลอดเวลา เพราะจะมีเพื่อนผู้ต้องขังชายพยายามเข้ามาพูดคุยด้วยเสมอ หรือเข้ามาจับนั้นเอง หลังจากที่พงศธรรู้ว่าคงไม่ได้ประกันตัวออกไป พงศธรจึงเริ่มทำใจและพยายามเรียนรู้ในการปรับตัวมากขึ้น พยายามพูดคุยกับเพื่อนผู้ต้องขังมากขึ้น โดยในช่วงแรกพงศธรได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนที่เป็นกะเทยคอยให้ความช่วยเหลือเกือบทุกอย่าง พงศธรเริ่มปรับตัวได้หลังจากที่อยู่มาประมาณ 2 เดือน แต่ในช่วงระหว่าง 2 เดือนนั้น ก็จะมีเพื่อนผู้ต้องขังเข้ามาเกี้ยวราพาสีตลอดเวลา เพราะพงศธรเป็นกะเทยที่หน้าตาดี รูปร่างดี และยังมีหน้าอกเหมือนผู้หญิงด้วย แต่ก็ไม่ได้สนใจอะไร เพราะแฟนยังมาเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอ “ทุกครั้งแฟนมาเยี่ยมก็จะได้รับกำลังใจจากเค้าเสมอ เราก็จะเล่าให้เค้าฟังว่าเราอยู่ในนี้เป็นอย่างไรบ้าง เค้าก็บอกให้อดทนไว้ ทุกครั้งที่เค้ามาก็จะร้องไห้เสมอ และฝากเค้าให้ช่วยดูแล

ลูกบุญธรรมด้วย หากลูกถามว่าแม่ไปไหน ให้บอกว่าแม่ไปต่างประเทศ ตอนนั้นลูกอายุได้ประมาณ 5 ขวบ”

หลังจากที่ผ่านไป 4 เดือน คดีความของพงศธรก็ยังไม่คืบหน้า จึงต้องใช้ชีวิตในเรือนจำต่อไป แต่พงศธรเริ่มที่จะเรียนรู้และปรับตัวได้มากขึ้น ความกังวลความเครียดน้อยลง พงศธรเริ่มรู้จักเพื่อนผู้ต้องขังมากขึ้น และได้คำแนะนำจากเพื่อนที่เป็นกะเทยให้หาแฟนสักคน เพื่อมาดูแล เราจะได้สบาย แต่ก็ยังปฏิเสธเพราะยังรักแฟนอยู่ แต่มาช่วงหลังๆแฟนไม่ค่อยมาเยี่ยม พงศธรเริ่มมีปัญหาในเรื่องความเป็นอยู่ ไม่มีเงินใช้จ่ายในเรือนจำ จนในที่สุดจึงยอมมีแฟนซึ่งเป็นผู้ต้องขังที่ค่อนข้างมีฐานะ พงศธรจึงตัดสินใจอยู่กับเค้าและเริ่มมีเพศสัมพันธ์กัน เพราะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้น พงศธรก็รู้อยู่แล้วว่าเป็นเรื่องธรรมดาแต่เวลาที่พงศธรจะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนก็จะป้องกันโดยการสวมถุงยางทุกครั้ง เพราะกลัวการติดโรค โดยเฉพาะโรคเอดส์

หลังจากที่พงศธรอยู่กับแฟนชีวิตความเป็นอยู่ก็ดีขึ้น เพราะแฟนจะดูแลเป็นอย่างดี ทั้งของกินของใช้ไม่เคยขาด อยากรู้อะไรก็บอกเค้าได้ แต่พงศธรอยู่กับแฟนคนนี้ได้ประมาณหนึ่งเดือน ก็ต้องเลิกกันเพราะแฟนก็ถูกย้ายให้ไปอยู่เรือนจำอื่น แต่พงศธรก็รู้สึกเสียใจอะไรมาหนัก จึงเริ่มหาแฟนใหม่เพราะกลัวที่จะต้องลำบากอีก ไม่นานก็หาแฟนใหม่ได้เป็นคนที่สอง พงศธรใช้ชีวิตเหมือนกับที่เคยอยู่กับแฟนคนแรก เพราะคนนี้ก็มีความดีเหมือนกัน แต่จะมีเพศสัมพันธ์บ่อยขึ้น บางครั้งก็จะมีถุงยางป้องกัน บางครั้งก็ไม่ได้ใส่ แต่พงศธรก็มั่นใจว่าแฟนเป็นมีสุขอนามัยที่ดี จึงไม่เครียดในการติดโรคมากนัก พงศธรอยู่กับแฟนคนนี้เรื่อยมาจนกระทั่งผ่านไปประมาณ 1 ปี 10 เดือน ก็ต้องย้ายมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม

หลังจากที่ย้ายมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม พงศธรมาอยู่ที่แดน 1 ต้องเรียนรู้และรับรู้ในการปรับตัวมากขึ้น เพราะต้องมาอยู่ร่วมกับเพื่อนๆกะเทยจำนวนมาก และต้องอยู่และนอนด้วยกันตลอด พงศธรจึงต้องเรียนรู้ในการใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อนๆกะเทย ซึ่งจะมีปัญหาจุกจิกมากมายเพราะแต่ละคนก็จะโอ้อวดใส่กัน แต่พงศธรก็จะเฉยๆ เพราะตัวเองอยู่ในเรือนจำมานานแล้ว หลังจากมาอยู่ที่นี้ได้สองอาทิตย์ พงศธรจึงเลือกคบกับเพื่อนผู้ต้องขังคนหนึ่ง “มาอยู่ที่นี่ช่วง 2-3 วันแรก ก็มีคนมาจีบเยอะ เพราะเราหน้าใหม่ แต่ละคนก็จะงัดวิธีเอาใจสารพัด ทั้งส่งข้าวส่งน้ำ ส่งของใช้ เพื่อนๆกะเทยก็จะเชียร์ให้เลือกเอาสักคน เพราะพวกเค้ามีแฟนกันหมดแล้ว แต่เรายังขังใจอยู่เพราะกลัวได้คนไม่ดี จนสุดท้ายจึงเลือกคบคนหนึ่ง เค้าเป็นคนดีมีเงิน หน้าตาดี ก็เลยยอมเป็นแฟนด้วย ยังจากที่เป็นแฟนกันคนอื่นๆที่เข้ามาจีบก็หายไปหมด เพราะเค้าจะให้เกียรติกัน โดยที่ใครที่มีแฟนแล้วก็จะไม่มีใครเข้ามายุ่งด้วย แต่ก็จะมีน้องๆกะเทยบางคนชอบหวานแสนๆไปทั่ว จนบางครั้งทำให้มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกัน แต่เราอายุมากแล้วจึงไม่ทำตัวแบบนั้น” พงศธรใช้ชีวิตกับแฟนอย่าง

เรียบง่าย ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน มีความเป็นห่วงเป็นใยกัน แต่ก็ไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ตลอดเวลา เพราะต้องนอนร่วมกับเพื่อน ๆ นื่อง ๆ ทยอยกัน ไม่สามารถนอนร่วมกับแฟนได้ เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ นั้นก็จะแอบมีอะไรกันบ่อยๆ โดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์จะมีเวลาอยู่ด้วยกันเกือบทั้งวัน ทุกครั้งที่มิ เพศสัมพันธ์กันก็จะป้องกันโดยการสวมถุงยาง โดยถุงยางก็ได้รับแจกมาจาก โรงพยาบาล

ทุกวันนี้ พงศธรต้องเข้าไปทำงานในโรงพิมพ์ แผนกเย็บ โดยจะได้เงินจากการทำงานบ้าง ในรูปแบบของเงินปันผล ประมาณ 6 เดือนครั้งหนึ่ง ได้ประมาณ 1,000 บาทต่อครั้ง ก็จะนำเงินมา ใช้จ่ายประจำวัน เพราะไม่มีใครมาเยี่ยมเลย จึงต้องช่วยเหลือตัวเอง ชีวิตส่วนใหญ่ก็จะอยู่กับเพื่อน ๆ นื่อง ๆ ทยอย พงศธรจึงมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ นื่อง ๆ ทยอยเป็นประจำวัน ทำให้รักและเข้าใจซึ่ง กันและกัน โดยเฉพาะเรื่องแฟนก็จะพูดคุยและสอดส่องดูแลให้กันเสมอ พงศธรอยู่ที่แดน 1 นี้มา 5 ปีกว่าแล้ว จึงสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างไม่มีปัญหา แต่ในช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา มีแฟนมาทั้งหมด 4 คน และก็ยังคบกับคนปัจจุบันอยู่ การใช้ชีวิตก็เรียบง่าย เพื่อหวังว่าจะได้มีโอกาสออกไปอีกครั้ง แต่ ก็ไม่รู้อีกนานเท่าไร เพราะโทษค่อนข้างสูง แต่พงศธรก็ยังมีความตั้งใจดีอยู่เสมอ โดยเฉพาะเวลาที่นึก ถึงลูกบุญธรรม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างที่อยู่ในเรือนจำ พงศธรได้เรียนรู้และรับรู้ ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในเรือนจำจากเพื่อน ๆ ผู้ต้องขัง โดยเฉพาะเพื่อน ๆ ผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย ซึ่งทำให้สามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตในเรือนจำได้เป็นอย่างดี ส่วนพฤติกรรมทางเพศ สาเหตุที่ พงศธรมีพฤติกรรมทางเพศก็เนื่องมาจากการได้เรียนรู้และรับรู้จากประสบการณ์ต่างๆของเพื่อน ๆ ที่เป็นกะเทย โดยมีความหวังว่าตัวเองจะมีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายขึ้น จึงทำให้พงศธรเลือกที่จะมี เพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขัง

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

หลังจากพ้นโทษออกไป พงศธรวางแผนไว้ว่าอยากจะเปิดร้านขายของชำเล็กๆ แล้วก็ใช้ ชีวิตเรียบง่ายกับพ่อแม่ แม่และลูกบุญธรรม ส่วนพฤติกรรมรักร่วมเพศก็คงขอดูก่อน เพราะคิดว่า คงไม่มีใครต้องการเราแล้ว กว่าจะได้ออกไปคงแก่แล้ว คงจะไม่มีใครมาสนใจ

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 13 : ผู้ต้องขังชาย ทรกฏ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันทรกฏอายุ 20 ปี เป็นคนนครศรีธรรมราช ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทย์-คณิต ก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพนักเดิน มีรายได้ประมาณ 20,000 กว่าบาทต่อเดือน เป็นลูกคนเดียว ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 19 ปี ในคดีรับชื่อของโจร ถูกศาลตัดสินให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน จำคุกมาแล้ว 4 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 1 ปี 2 เดือน ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นกลาง

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ทรกฏเกิดมาในครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น เพราะพ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่อายุ 3 ขวบ พ่อทำประมงหาเลี้ยงครอบครัว ส่วนแม่เป็นแม่บ้านไม่ได้ทำงานอะไร หลังจากที่พ่อแม่เลิกกัน พ่อได้พาทรกฏฝากไว้กับย่า และพ่อก็หายเงียบไปโดยไม่ได้ส่งข่าวคราวมาเลย ทรกฏจึงต้องอยู่กับย่ามาตั้งแต่เด็กๆ จนทำให้มีความผูกพันกับย่ามาก ตอนเด็กๆทรกฏเป็นคนเก็บตัวเงียบ ไม่ค่อยเล่นกับใคร จะอยู่กับย่าตลอดเวลา เด็กๆแถวบ้านมักจะมาชวนไปเล่นด้วยเสมอ แต่ทรกฏก็จะไม่ยอมไปเล่นด้วย ทำให้ย่ากังวลมากเพราะไม่รู้ว่าทรกฏเป็นอะไร ย่าจึงพยายามเลี้ยงดูเป็นอย่างดี หลังจากถึงวัยที่ต้องเข้าโรงเรียน ย่าส่งทรกฏเข้าเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนใกล้ๆบ้าน ทรกฏเริ่มมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น พูดคุยและเล่นกับเพื่อนๆมากขึ้น แต่มักจะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย และเริ่มแสดงออกในท่าทางกระตือรือร้นตั้งแต่จะแสดงออกในลักษณะเด็กผู้ชายที่เรียบร้อย บางครั้งก็ยังแอบเก็บตัวเงียบๆคนเดียว หลังจากที่โดนเพื่อนๆล้อว่าเป็นตุ๊ด นิ่งเรียนจบป.6 จึงเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด

หลังจากที่เข้าเรียนใน โรงเรียนมัธยม ทรกฏเริ่มคบเพื่อนที่เป็นกะเทยมากขึ้น เพราะที่โรงเรียนจะมีกลุ่มกะเทยหลายกลุ่ม ทรกฏก็จะเป็นอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ใหญ่นัก และมักจะไม่ค่อยแสดงออกในท่าทางกระตือรือร้นมากนัก ทรกฏเป็นเด็กที่ตั้งใจเรียนและมีผลการเรียนที่ดี แต่ก็ชอบทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนเสมอ เช่น ชอบใส่กางเกงสั้นๆรัดๆมาเรียน หรือบางครั้งก็แอบแต่งหน้ามาเรียน เป็นต้น หลังจากจบม.3 ทรกฏก็เรียนต่อที่โรงเรียนเดิมและเลือกเรียนสายวิทย์-คณิต ชีวิตในช่วงม.ปลาย มีเหตุการณ์หลายอย่างที่เกิดขึ้น พ่อกลับมาอยู่กับทรกฏที่บ้านย่าหลังจากที่หายหน้าหายตาไปหลายปี หลังจากที่พ่อมาอยู่ด้วยทำให้ทรกฏชอบเก็บตัวเงียบไม่พูดคุยกับใครที่บ้าน จนแยกตัวมาอยู่คนเดียวที่หอ ซึ่งตอนแรกย่าก็ไม่อนุญาตแต่สุดท้ายก็ต้องยอมเพราะกลัวทรกฏ

จะหนีเตลิดเปิดโปงไป กรกฎเริ่มมีปัญหاتهละาะกับเพื่อนๆ บ่อยขึ้น โดยเฉพาะเพื่อนผู้หญิง ส่วนใหญ่เรื่องที่ทะเลาะกันก็เป็นเรื่องผู้ชาย เพราะตอนที่อยู่ม.5 กรกฎมีแฟนคนหนึ่ง ซึ่งเป็นเด็กผู้ชายที่หน้าตาดี เป็นลูกคนรวย และหล่อมาก ทำให้เป็นที่หมายปองของหลายคนรวมทั้งกรกฎด้วย แต่เด็กผู้ชายคนนั้นก็เลือกที่จะคบกับกรกฎ เพราะกรกฎเป็นเด็กที่หน้าตาดี ผิวพรรณดี ซึ่งทั้งคู่ก็แอบคบกันโดยไม่ให้ที่บ้านรู้ หลังจากเริ่มคบกับแฟน กรกฎก็เก็บตัวเงียบไม่ค่อยปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน จะอยู่กับแฟนเป็นส่วนใหญ่ แต่คบกันได้ไม่นาน พ่อแม่ของฝ่ายเด็กผู้ชายรู้เรื่องจึงสั่งห้ามให้เลิกคบกัน แต่กรกฎก็ไม่รู้สึกเสียใจอะไรมากนักเพราะได้เตรียมใจไว้บ้างแล้ว

ช่วงปิดเทอมปลาย ตอนม.5 กรกฎเคยหนีที่บ้นขึ้นมากรุงเทพฯ โดยหวังจะมาหางานทำ และจะไม่ยอมกลับบ้าน โดยมีแฟนเก่าเป็นคนช่วยเหลือเรื่องเงินค่าเดินทางและค่ากินอยู่ แต่หลังจากที่พ่อรู้เรื่อง ก็ขึ้นมาตามกรกฎให้กลับบ้านมาเรียนต่อให้จบ และสัญญาว่าหากจบม.6 แล้วจะอนุญาตให้เข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพฯ กรกฎจึงยอมกลับมาและตั้งใจเรียนจนจบม.6 หลังจากนั้นกรกฎก็ขอที่บ้านเข้ามาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ โดยตั้งใจว่าจะมาลงเรียนที่ม.รามคำแหง

หลังจากเข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ หนึ่งมาเช่าอพาร์ทเมนท์อยู่ และพยายามหางานทำ กรกฎได้งานทำเป็นนักเดินที่ผับแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีรายได้ดี เดือนหนึ่งก็ประมาณสองหมื่นกว่าบาท และที่สำคัญได้แต่งตัวเช็กช็อคคล้ายผู้หญิงมาก จนบางคนคิดว่ากรกฎเป็นผู้หญิง เพราะเป็นคนที่มีหน้าตาดี น่ารัก จนมีแมวมองมาชักชวนให้ไปถ่ายแบบลงนิตยสารฉบับหนึ่ง ซึ่งเป็นนิตยสารที่ไม่ดังมาก กรกฎได้ค่าจ้างจำนวนเงินมากพอสมควร หลังจากนั้นก็กลับมาทำงานเป็นนักเดินเหมือนเดิม

ตอนอายุ 19 ปี กรกฎมีความตั้งใจที่อยากจะแปลงเพศ โดยมีความตั้งใจมาก่อนหน้านี้แล้ว แต่ตอนนั้นอายุยังน้อยอยู่ หมอจึงไม่ผ่าตัดแปลงเพศให้ “ตอนอายุ 19 ปี จึงตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ เพราะตั้งใจไว้นานแล้ว ว่าจะต้องแปลงเพศให้ได้ เพราะไม่ชอบเพศชาย และที่สำคัญหากแปลงเพศแล้วก็จะได้หาเงินได้มากขึ้น จึงตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศโดยไม่ได้ปรึกษาใคร ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศอยู่ประมาณ 8 หมื่นกว่าบาท ซึ่งตอนนั้นมีเงินเก็บเยอะ แต่บอกไม่ได้ว่าทำอะไรมา แต่รับรองว่าเป็นเงินสะอาด ไม่ได้ลักขโมยใครมา”

หลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว กรกฎรู้สึกดีใจมาก “หลังจากผ่าตัดเสร็จแล้ว รู้สึกดีใจมาก ไม่คิดไม่ฝันว่าจะเป็นจริง จะก้มดูอวัยวะของตัวเองบ่อยๆ เห็นที่ไรก็จะปลื้มและภูมิใจมาก” กรกฎใช้เวลาในการพักฟื้นร่างกายอยู่ประมาณหนึ่งเดือน หลังจากนั้นจึงกลับมาเป็นนักเดินอีกครั้ง แต่ครั้งนี้กรกฎมีความมั่นใจมากขึ้น เพราะตัวเองเหมือนผู้หญิงทุกอย่างแล้ว กรกฎจึงเป็นดาวดังของผับแห่งนั้น และจะมีหนุ่มๆ ทั้งแก่และหนุ่มมารุมจีบมากมาย แต่กรกฎก็จะเลือกคบกับหนุ่มหล่อๆ

รวๆเท่านั้น บางครั้งก็มีเพศสัมพันธ์บ้าง แต่ก็ยังไม่ได้เลือกคบใครอย่างจริงจังๆ กรกฎทำงานเป็นนักเดินมาเรื่อยๆ จนกระทั่งมาถูกตำรวจจับในข้อหาจับซื้อของโจร “ในเรื่องที่โดนจับก็เพราะไปรับซื้อของโจร แต่รายละเอียดไม่ขอให้สัมภาษณ์ เพราะไม่สะดวกที่จะพูด แต่ตอนที่ถูกจับนั้นอยู่ที่อยุธยา” หลังจากที่โดนจับกรกฎก็ถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

พฤติกรรมกรกฎการเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ กรกฎเติบโตมาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่น เพราะพ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่วัยเด็กๆ ทำให้ต้องอยู่กับย่ามาตลอด และเป็นคนที่ชอบเก็บตัวเงียบๆคนเดียว ทำให้มีปัญหาอะไรก็จะเก็บไว้กับตัวไม่บอกใคร ในส่วนพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศนั้น กรกฎมีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับพ่อ ทำให้เกลียดพ่อ จึงทำให้เกิดความสับสนทางเพศ จนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คิดว่าการแสดงออกในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นสิ่งที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ กรกฎก็ไม่ยอมที่จะปรึกษาใครและเชื่อมั่นในตัวเองมากเกินไป จนบางครั้งทำให้เกิดการตัดสินใจที่ผิดพลาดอย่างกรณีที่กระทำผิดในครั้งนี้

พฤติกรรมกรกฎการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

เนื่องจากตอนที่ถูกจับกรกฎอยู่ที่จังหวัดอยุธยา จึงถูกนำตัวมาฝากขังไว้ที่เรือนจำจังหวัดอยุธยา แต่เนื่องจากกรกฎเป็นกะเทยที่ผ่าตัดแปลงแล้ว และยังเป็นคนที่หน้าตาคล้ายผู้หญิงมาก ทำให้ทางเจ้าหน้าที่ของเรือนจำจังหวัดอยุธยาดูแลความเป็นอยู่เป็นพิเศษ เพราะกลัวจะเกิดปัญหาต่างๆ กรกฎจึงไม่ค่อยมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆผู้ต้องขังคนอื่น ในส่วนตัวของกรกฎเองก็ไม่ได้กลัวความเป็นอยู่ในเรือนจำเลย กรกฎเป็นคนเงียบๆไม่ค่อยพูดจกกับใคร นอกจากเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ กรกฎอยู่ที่เรือนจำจังหวัดอยุธยาได้แค่เดือนเดียว ก็ถูกส่งตัวมายังเรือนจำกลางคลองเปรม เพราะเป็นเรือนจำที่มีการขังผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยให้อยู่รวมกัน และโดยเฉพาะกะเทยที่แปลงเพศแล้ว ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาต่างๆ

กรกฎมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมก็ได้รับการดูแลจากเจ้าหน้าที่เป็นพิเศษ เพราะทางเรือนจำกลัวว่าจะเกิดปัญหา ในทุกๆวัน นี้จะได้รับมอบหมายให้ขึ้นมาทำงานในห้องของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ไม่มีโอกาสได้อยู่กับเพื่อนๆผู้ต้องขังคนอื่นเลย จะได้อยู่กับเพื่อนๆที่เป็นกะเทยเท่านั้น เมื่อถึงเวลานอน ในแต่ละวันกรกฎทำหน้าที่เหมือนเสมียนของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ งานส่วนใหญ่ก็จะเกี่ยวกับงานเอกสารและต้องใช้คอมพิวเตอร์ แต่กรกฎก็ได้อู้จักกับเพื่อนผู้ต้องขังชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนที่มีฐานะพอสมควรและก็ได้รับการดูแลเป็นพิเศษเช่นกัน “ทุกๆวันจะต้องมาเจอกัน ถ้าก็จะห่อกับข้าวมาให้กินตลอด จะนั่งกินด้วยกันเวลาพักเที่ยง อีกอย่างต้องทำงานด้วยกันเลยทำให้สนิทกัน จะถือว่าเป็นแฟนกันก็ได้ แต่ก็ต้องอยู่ในขอบเขตเพราะเราอยู่ในสายตาของนายตลอดเวลา จะ

ทำอะไรรนอกกลุ่มนอกจากไม่ได้” ชีวิตของกรกฎในเรื่องจำถือว่าไม่ลำบากมากนัก เพราะได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ไม่ต้องทำงานอะไรที่หนักๆมาก และด้วยนิสัยที่ชอบสันโดษ กรกฎจึงไม่ค่อยมีเพื่อน ถึงแม้จะต้องนอนกับพี่ๆที่เป็นกะเทยก็ตาม กรกฎก็ไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์กับใคร กรกฎอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมมา 4 เดือนกว่า ไม่เคยมีปัญหาอะไร และอยู่อย่างมีความหวังว่าจะได้ออกในเร็ววันนี้ เพราะโทษไม่สูงนัก จึงไม่ค่อยวิตกกังวลมากเหมือนกับคนอื่นๆ

พฤติกรรมกรกฎเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ เนื่องจากกรกฎอยู่ในเรือนจำได้ไม่นานนักจึงไม่ค่อยได้เรียนรู้และรับรู้อะไรเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในเรือนจำมากนัก เพราะได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ทำให้ไม่มีความวิตกกังวลมากในการปรับตัว และที่สำคัญโทษในการทำผิดไม่สูงนัก กรกฎจึงมีความหวังในการพ้นโทษออกไป และด้วยเป็นคนที่มีนิสัยสันโดษจึงไม่ค่อยมีใครอยากที่จะเข้ามาปฏิสัมพันธ์ด้วย ซึ่งกรกฎก็ดำเนินชีวิตของตัวเองโดยไม่พยายามไปก้าวก่ายคนอื่น

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

กรกฎมีความตั้งใจว่าหากได้ออกมาแล้วคงกลับไปเป็นนักเดินอีก เพราะเป็นงานที่ได้เงินเยอะ เป็นงานที่ไม่มีใครสนใจภูมิหลังของตัวเอง และก็จะพยายามขยับขยายตัวเองไปเรื่อยๆ แต่การติดคุกครั้งนี้ก็เป็นสิ่งเตือนใจตลอด ว่าต่อไปหากจะทำอะไรที่ไม่ดีก็ต้องคิดให้มากขึ้น และสัญญากับตัวเองว่าจะไม่ยอมเข้ามาในนี้เอง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 14 : ผู้ต้องขังชาย อภิชาติ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันอภิชาติอายุ 29 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จบการศึกษาระดับป.ว.ช. ในสาขาบัญชี-คอมพิวเตอร์ ก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพทำงานกลางคืน มีรายได้ประมาณ 10,000-12,000 บาทต่อเดือน มีพี่น้อง 2 คน มีพี่ชาย 1 คน เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน 2 ครั้ง ครั้งแรกในคดีทำร้ายร่างกาย ถูกตัดสินให้จำคุก 9 เดือน ครั้งที่สองในคดีรับซื้อของโจรถูกตัดสินให้จำคุก 1 ปี 4 เดือน ส่วนในครั้งนี่ครั้งที่สามในคดีชิงทรัพย์ ซึ่งตอนนั้นมีอายุ 25 ปี ถูกตัดสินให้จำคุก 9 ปี จำคุกมาแล้ว 5 ปี เหลือโทษจำคุกอีก 4 ปี ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ครอบครัวของอภิชาติไม่ค่อยอบอุ่นนัก เพราะพ่อแม่หย่าร้างกันตั้งแต่ยังเล็กๆ พ่อทำงานบริษัทน้ำมันแห่งหนึ่ง ส่วนแม่ทำงานที่โรงพยาบาล ฐานะของครอบครัวค่อนข้างดี แต่ไม่มีความสุข เพราะพ่อแม่จะทะเลาะกันเป็นประจำจนในที่สุดก็ต้องเลิกกันเพราะพ่อไปมีผู้หญิงใหม่ อภิชาติกับพี่ชายเลยต้องมาอยู่บ้านปู่และย่า โดยที่พ่อแม่จะมาเยี่ยมบ้าง ชีวิตในวัยเด็ก อภิชาติจะถูกพี่ชายแกล้งจนต้องร้องไห้เสมอ ทำให้อภิชาติเกลียดพี่ชายและมักจะชอบออกไปเล่นกับเพื่อนผู้หญิง จึงเริ่มมีท่าทางกระตือรือร้น จนทำให้ถูกปู่ตีเสมอ แต่อภิชาติก็ยังแอบมีท่าทางกระตือรือร้นอยู่ “ตอนเด็ก ๆ ก็เริ่มมีท่าทางเหมือนผู้หญิงแล้ว จะชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงแถวบ้านมาก จนทำให้ปู่กับย่ามาตามเสมอๆ ตอนนั้นก็ไม่ว่ากันว่าทำไมเราจึงมีท่าทางแบบนั้น จะรู้สึกมีความสุขเวลาที่ทำอย่างนั้น แต่ก็ยังไม่แสดงออกมากนักเพราะจะถูกปู่ตีเสมอ จึงต้องแอบทำ”

หลังจากที่ต้องเข้าเรียน โรงเรียนประถม อภิชาติมีความชัดเจนในการแสดงออกโดยที่จะเลือกแสดงออกในลักษณะผู้หญิง และชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ จนถูกเพื่อนๆผู้ชายล้อว่าเป็นกะเทย ทำให้ขวัญสับสนในเรื่องเพศของตัวเอง และไม่รู้ว่าจะทำอะไรจะเหมาะสมอย่างไร แต่ก็ยังรู้สึกมีความสุขเวลาที่แสดงออกในลักษณะผู้หญิง ขวัญเป็นเด็กที่ตั้งใจเรียนและน่ารัก จึงทำให้ครูและเพื่อนผู้หญิงเอ็นดู อภิชาติจึงไม่ค่อยมีปัญหาในโรงเรียน หลังจากจบป.6 อภิชาติตัดสินใจเข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมแถวบ้าน หลังจากเข้ามาเรียนที่โรงเรียนมัธยม อภิชาติเริ่มมีเพื่อนที่เป็นกะเทยเหมือนกันหลายคน โดยชอบแสดงออกในลักษณะกระตือรือร้นแต่อภิชาติจะแสดงออกในลักษณะที่เรียบร้อยๆ แต่ก็ยังมีเพื่อนผู้ชายบางกลุ่มชอบล้อว่าเป็นกะเทย ก็จะไม่โกรธและเฉยๆ จนทำให้เพื่อนๆเลิกล้อไปเอง อภิชาติเป็นเด็กที่ตั้งใจเรียน และอยู่ในกรอบระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ไม่ค่อยออกนอกกลุ่มนอกรทาง หลังจากที่กำลังจะจบม.3 อภิชาติลงเอยว่าจะเรียนต่อในด้านใด จึงไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ในที่สุดจึงตัดสินใจเรียนต่อสายอาชีพ จึงไปสมัครเรียนต่อที่วิทยาลัยอาชีววะแห่งหนึ่ง โดยเลือกที่จะเลือกเรียนในสาขา บัญชี-คอมพิวเตอร์

หลังจากที่เข้าเรียนที่วิทยาลัย อภิชาติแสดงออกในลักษณะผู้หญิงเด่นชัดขึ้น เริ่มไว้ผมยาวขึ้น แต่งหน้าทาปากไปเรียน คบเพื่อนที่เป็นกะเทยมากขึ้น โดยจับเป็นกลุ่มเป็นก้อนกัน “ตอนเรียนที่วิทยาลัย มีเพื่อนกะเทยในกลุ่มเยอะ ส่วนใหญ่ก็เพิ่งรู้จักกัน จะไปไหนมาไหนด้วยกันเป็นกลุ่มๆ เสมอ เช่น หลังเลิกเรียนในช่วงบ่ายก็จะพากันไปเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้า เริ่มมีความสุขผู้ชาย และเริ่มออกเที่ยวกลางคืน เพราะตอนนั้นอยู่กับเพื่อนจึงไปไหนมาไหนสะดวก ที่บ้านจึงไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร” หลังจากขึ้นปี 2 อภิชาติมีแฟนคนหนึ่ง ซึ่งเรียนคนละสาขา โดยได้คบกันอย่างเปิดเผย อภิชาติไปไหนมาไหนกับแฟนบ่อยมากขึ้น หลังเลิกเรียนก็จะไปเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้า

ด้วยกัน และไปเที่ยวผับด้วยกันบ่อยๆ จนในที่สุดก็แอบมีเพศสัมพันธ์กันเป็นครั้งแรกและก็มีเพศสัมพันธ์กันเรื่อยมา แต่ในเรื่องการเรียนอภิปรัชญาที่ไม่ท้อและตั้งใจเรียน ไปเรียนอย่างสม่ำเสมอจนใกล้ที่จะจบใกล้การศึกษาอภิปรัชญาจึงได้เลิกลาพักแฟน เพราะหลังจากที่แฟนเรียนจบไปก็ไม่ได้ติดต่อกลับมาเลย

หลังจากที่เรียนจบระดับป.ว.ช. อภิปรัชญาตัดสินใจไม่เรียนต่อ เพราะไม่อยากจะบวกรบเงินปุ่ย่า จึงเริ่มออกหางานทำในสาขาวิชาชีพที่เรียนจบมา แต่ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ได้รับเข้าทำงาน อภิปรัชญาจึงไปปรึกษาเพื่อนที่เป็นกะเทยตอนที่รู้จักกันที่วิทยาลัย ซึ่งเพื่อนคนนีทำงานที่บาร์ที่เคยไปเที่ยวกัน โดยเพื่อนคนนี้ได้ไปแปลงเพศมาเรียบร้อยแล้ว ซึ่งดูเป็นผู้หญิงมาก โดยเค้าบอกว่างานที่ทำเป็นงานที่ให้บริการลูกค้าที่มาเที่ยวที่บาร์ จึงชักชวนให้อภิปรัชญาทำงานด้วยกัน โดยเค้าจะฝากงานกับเจ้านายให้อภิปรัชญาเห็นเพื่อนได้แต่งตัวสวยๆและมีเงินเยอะ จึงตัดสินใจจะทำงานกับเพื่อน ซึ่งอภิปรัชญาไม่ได้ปรึกษาที่บ้าน เพราะตอนนั้นได้ออกมาเช่าบ้านอยู่คนเดียวแล้ว อภิปรัชญาเป็นเด็กที่หน้าตาน่ารัก ผิวพรรณดี และรูปร่างดีเป็นที่พอใจของเจ้าของบาร์ จึงรับเข้าทำงาน อภิปรัชญาเริ่มทำงานในหน้าที่ของพนักงานนั่งครึ่ง คอยให้บริการลูกค้าที่มาเที่ยวซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกค้าต่างชาติ อภิปรัชญาจึงมีปัญหาเรื่องการสื่อสารบ้างในช่วงที่ทำงานแรกๆ แต่เพื่อนก็จะคอยให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา หลังจากทำงานได้ประมาณ 1 เดือน อภิปรัชญาเริ่มมีความชำนาญในงานมากขึ้น ทำให้มีรายได้ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นทิปจากลูกค้า เดือนๆหนึ่งได้รับเงินประมาณ 10,000-15,000 บาทต่อเดือน เริ่มมีเงินเยอะจึงเริ่มใช้จ่ายฟุ่มเฟือยอยากได้อะไรก็จะซื้อ โดยเฉพาะเสื้อผ้า เครื่องสำอางต่างๆ แต่ก็เก็บเงินส่วนหนึ่งไว้ โดยตั้งใจว่าจะนำไปผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งมีความตั้งใจตั้งแต่ตอนเรียนวิทยาลัยแล้วว่า จะต้องแปลงเพศให้ได้ และหวังว่าหลังจากแปลงเพศแล้วจะทำให้สามารถหาเงินได้มากขึ้น

อภิปรัชญาทำงานที่บาร์นี้ได้ประมาณ 8 เดือน ก็เก็บเงินได้ก้อนหนึ่ง จึงตัดสินใจจะไปแปลงเพศ โดยได้ปรึกษากับเพื่อนกะเทยที่แปลงเพศมาแล้ว โดยเพื่อนแนะนำให้ไปแปลงเพศกับหมอคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในด้านนี้ อภิปรัชญาจึงไปปรึกษาหมอมตามคำแนะนำของเพื่อน หลังจากที่ได้ปรึกษาและพูดคุยกับหมอ จึงตัดสินใจแปลงเพศ ซึ่งตอนนั้นอายุประมาณ 18 ปี โดยเสียค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศประมาณ 80,000 กว่าบาท “ตอนที่ตัดสินใจไปแปลงเพศ ไม่ได้กลัวอะไร เพราะได้คุยกับหมอแล้วว่าจะไม่มีอันตรายอะไร แต่ตื่นเต้นมากกว่าเพราะความฝันกำลังจะเป็นจริง ตอนที่หมอเริ่มผ่าตัดไม่รู้สึกละเลย แต่หลังจากที่ผ่าตัดเสร็จตื่นขึ้นมา รู้สึกเจ็บๆที่แผล และอยากดูผลงานของหมอ แต่ก็ยังดูไม่ได้ จึงเก็บความรู้สึกตื่นเต้นไว้ หลังจากทีนอนรักษาที่โรงพยาบาลประมาณหนึ่งอาทิตย์ หมอจึงมาเปิดแผลให้และก็ได้เห็นผลงานตัวเองในวันนั้น รู้สึกปลื้มมาก น้ำตาไหล หลังจากนั้นก็กลับมาพักฟื้นที่บ้าน เวลาอยู่บ้านก็จะส่องกระจกดูตัวเองบ่อยๆ จนคิดว่าบ้าไปแล้ว (หัวเราะ) พักฟื้นที่บ้านประมาณเดือนกว่าๆจึงหายเป็นปกติ”

หลังจากที่ได้แปลงเพศมา ทำให้ภิกษาคิดมั่นใจตัวเองมากขึ้นว่าตัวเองเป็นผู้หญิงเต็มตัวแล้ว และกล้าใส่เสื้อผ้าที่หวิวหว่า แล้วก็กลับไปทำงานกลางคืนเหมือนเดิมแต่เปลี่ยนบาร์ที่ทำงานใหม่ ภิกษาคิดเริ่มงานใหม่อย่างมั่นใจพยายามตั้งใจทำงานและเก็บเงิน โดยตั้งใจไว้ว่าหากเก็บเงินได้อีกสัก ก้อนก็จะเอาไปลงทุนเปิดร้านเสริมสวยของตัวเอง หลังจากทำงานได้มาประมาณ 2 เดือน ภิกษาคิด ได้มีโอกาสรู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเป็นลูกค้าที่มาเที่ยว จึงพูดคุยกันอย่างถูกคอและได้ติดต่อกันมา เรื่อย หลังจากติดต่อกันมาได้ประมาณ 2 เดือน ผู้ชายคนนี้ก็จึงขอภิกษาคิดเป็นแฟน ซึ่งเค้าก็รู้ว่า ภิกษาคิดเป็นกะเทยที่แปลงเพศมาแล้วและทำงานกลางคืนแต่ก็ไม่ได้รังเกียจอะไร ตอนนั้นภิกษาคิด อายุ 19 ปี หลังจากคบหาดูใจกันมาประมาณ 4 เดือน จึงตัดสินใจที่จะมาอยู่ด้วยกัน ในช่วง 2-3 เดือนแรกที่มาอยู่ด้วยกัน ความสัมพันธ์ของภิกษาคิดกับแฟนก็เป็นไปด้วยดี เข้ากันได้ดี เป็นห่วงเป็น ใยกัน ภิกษาคิดรู้สึกว่าเป็นตอนนั้นตัวเองมีความสุขมาก แต่หลังจากที่อยู่ด้วยกันมาเข้าเดือนที่ 4 จึงเริ่ม มีปัญหาปากมีเสียงกัน เพราะแฟนเริ่มหึงหวงขวยขวามากขึ้น “หลังจากอยู่ด้วยกันมาสักพักจึงเริ่ม ทะเลาะมีปากมีเสียงกัน เพราะเค้าเริ่มง่เง่า หึงหวงไม่เข้าท่า จึงทะเลาะกันบ่อยขึ้น เวลาที่กลับมาจาก ทำงานดึกๆก็จะชอบบ่นหาว่าไปไหนมาถึงกลับดึกนัก ก็จะบอกว่าแขกที่ร้านเยอะก็เลยกลับมาช้า บางครั้งเค้าก็จะบ่นต่อไม่ยอมหยุด จนรำคาญจึงตะโกนด่าเสียงดังๆหรือบางครั้งหยาบอะไรที่ใกล้เคียง ไปได้ก็จะขว้างใส่ เค้าจึงหยุดไป จนมาเกิดเหตุที่ต้องติดคุกครั้งแรก โดยวันนั้นหลังจากที่กลับมาจาก ทำงานประมาณตี 4 พอมาถึงห้องก็อาบน้ำอาบทำ เสร็จแล้วก็ล้มตัวลงนอน หลังจากตื่นนอนได้ไปไม่นาน เค้าก็ลุกขึ้นมาบ่นหาว่าไปกับผู้ชายคนอื่นมาซะใหม่ ก็พยายามบ่นเบี่ยงที่จะตอบแล้วบอกว่า พรุ่งนี้ค่อยถามวันนี้่วงมากแล้ว แต่เค้าก็ไม่ยอมหยุดเข้าซึ่งจะเอาคำตอบให้ได้ ด้วยความที่่วงมาก และรำคาญจึงระเบิดอารมณ์ลุกขึ้นมาขว้างปาข้าวของสารพัดต่างๆใส่เค้า เค้าหลบออกไปที่ระเบียง เรายังไม่หยุด พยายามทำลายข้าวของในห้องไม่ว่าจะเป็นตู้เย็น ทีวี ตู้ปลา และสิ่งของอีกต่างๆ จน ทำให้ห้องเลอะเทอะไปหมด จนสุดท้ายเห็นเค้ายืนอยู่ที่ระเบียง อารมณ์ยังมีความโมโหอยู่จึงคว้าดา รีดขว้างใส่เค้าอีก แต่เค้าหลบได้ทันแต่พลาดตกจากระเบียงชั้น 3 ลงมา ตอนนั้นตกใจมากรีบวิ่ง ออกไปคูข้างล่างและนำไปส่งโรงพยาบาล ซึ่งอาการเค้าสาหัสมากกระดูกหักเกือบทั้งตัว หลังจากนั้น ตำรวจก็มาที่เกิดเหตุ และสอบถามกับผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ซึ่งก็ไม่มีใครรู้เรื่อง จนพ่อแม่ของแฟน มาเยี่ยมที่โรงพยาบาล จึงได้รู้เรื่องและต้องการไปแจ้งความกับตำรวจ แฟนขออภัยพ่อแม่ไม่ให้เอา เรื่อง แต่ท่านไม่ยอมฟังจึงไปแจ้งความ ตำรวจเชิญเราให้ไปให้ปากคำที่โรงพัก จึงต้องยอมรับ สารภาพ ตำรวจแจ้งข้อกล่าวหาคดีทำร้ายร่างกาย จึงถูกจับดำเนินคดี ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 9 เดือน โดยไม่รอลงอาญา จึงติดคุกครั้งนั้นเป็นครั้งแรก”

หลังจากที่พ้นโทษออกมา ภิกษาคิดจึงไปหาแม่ที่โรงพยาบาลและขออยู่กับแม่สักพัก อยู่กับ แม่ได้ประมาณ 2 เดือน ภิกษาคิดก็ออกมาอยู่คนเดียว เพราะอี๊ดอ๊ดที่โดนแม่ดุด่าทุกวัน จึงไปสมัคร ทำงานที่บาร์แห่งหนึ่ง ซึ่งเจ้าของก็รับเข้าทำงานทันที ภิกษาคิดทำงานในลักษณะเดิมคือการเชียร์เหล้า

กับแขกที่มาเที่ยว ในขณะที่ทำงานที่บาร์แห่งนี้ก็รู้จักกับเพื่อนใหม่คนหนึ่งซึ่งเป็นกะเทย เหมือนกันแต่เค้ายังไม่แปลงเพศทำงานเชียร์เหล้าด้วยกัน อภิชาติจึงชวนให้เค้ามาอยู่ด้วยกัน เค้าตอบตกลงมาอยู่กับอภิชาติ ทำให้อภิชาติไม่ว่าเหว่เหมือนอยู่คนเดียว ซึ่งอภิชาติไม่รู้ว่เพื่อนกะเทยคนนีทำงานขายบริการนอกบาร์ไปด้วยและมักจะชอบรูคทรพย์แขก อภิชาติทำงานที่บาร์แห่งนี้มาประมาณปีกว่าๆ จึงมาเกิดเรื่องที่ต้องให้มาติดคุกเป็นครั้งที่สอง ซึ่งเหตุการณ์เกิดจากที่เจ้าทุกข์หลายรายที่เคยถูกเพื่อนกะเทยของอภิชาติรูคทรพย์ไปแจ้งความกับตำรวจ ตำรวจจึงส่งสายสืบมาดูพฤติกรรมของอภิชาติและเพื่อน จนในที่สุดก็นำกำลังเข้าจับกุมที่ห้องพักโดยเข้าตรวจค้นที่ห้อง ซึ่งพบของกลางจำนวนหนึ่งเช่น สร้อย แหวน นาฬิกาข้อมือซ่อนอยู่ในตู้เสื้อผ้า ซึ่งตอนนั้นเพื่อนคนนีไม่ได้อยู่กับอภิชาติแล้ว เพราะเค้าบอกว่าจะกลับบ้านที่ต่างจังหวัด อภิชาติพยายามบอกตำรวจว่าของพวกนั้น ไม่ใช่ของตน แต่ตำรวจก็ไม่เชื่อ อภิชาติจึงถูกจับกุมเป็นครั้งที่2 และถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ในครั้งนี้ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 1 ปี 4 เดือน

หลังจากที่พ้นโทษออกมาครั้งที่สองอภิชาติอายุประมาณ 22 ปี ได้มาเช่าบ้านอยู่คนเดียว อภิชาติได้กลับเข้าไปทำงานกลางคืนที่บาร์อีกครั้ง แต่เป็นคนละที่กับที่เคยทำมา ตั้งใจว่าจะตั้งหน้าตั้งตาทำงานเก็บเงินสักก้อน แต่บาร์ที่อภิชาติมาทำงานไม่ค่อยมีลูกค้า จึงมีรายได้ไม่มากเหมือนก่อน จึงตัดสินใจที่จะขายบริการทางเพศด้วย เพราะเจ้าของร้านบอกว่าจะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น อภิชาติจึงตัดสินใจทำโดยจะรับเฉพาะแขกต่างชาติ เพราะแขกพวกนั้นกล้าที่จะจ่ายแพงๆ อภิชาติเริ่มมีรายได้มากขึ้นอีกครั้ง แต่ก็จะหมดไปกับการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยทำให้มีเหลือเก็บ อภิชาติทำงานที่บาร์มาประมาณ 2 ปีกว่าๆ จึงมาเกิดเหตุให้ต้องมาติดคุกเป็นครั้งที่3 “ตอนนั้นอายุ 25 ปี เบญจเพสพอดี มีเพื่อนๆหลายคนเตือนให้ใช้ชีวิตอย่างระวังเพราะวัยเบญจเพสมักจะเกิดเรื่องที่ไม่ดี ก็รับฟังแต่ก็ไม่ได้คิดอะไรจนมีเรื่องจนได้ วันนั้นจำได้ว่าแขกฝรั่งมาออฟไปข้างนอกและให้เงินมากด้วย จึงตัดสินใจไปกับเค้า เพื่อหวังว่าจะได้ทิปมากๆ หลังจากที่ไปถึงโรงแรม่านรูคแห่งหนึ่ง ก็เข้าไปในห้องขอตัวเข้าไปอาบน้ำแล้วนุ่งกระโจมอกออกมา พอออกมาเค้าก็เข้าไปอาบน้ำ จึงมานั่งรอที่เตียงไปเห็นทรพย์สินมีค่ามากมาย ไม่ว่าจะเป็นสร้อยทอง นาฬิกาข้อมือ โรเล็กซ์ กระเป๋าเงินอีกใบซึ่งในนั้นมีเงินจำนวนมากทั้งเงินไทยและเงินดอลลาร์ ตอนนั้นจึงเกิดความอยากได้ขึ้นมา เลยคิดว่าจะขอขโมยเงินเล็กๆน้อยๆก็พอ หลังจากที่เค้าออกมาจากห้องน้ำก็ตรงเข้ามาหาที่เตียงแล้วก็มื่อะไรกันจนเค้าสำเร็จความใคร่ จึงนอนฟุบอยู่บนเตียงทั้งคู่ แต่เราไม่หลับเพราะตอนนั้นกำลังวางแผนที่จะขโมยทรพย์สินเค้า จึงลุกขึ้นมาแต่งตัวแล้วตรงไปที่หัวเตียงหยิบเงินในกระเป๋าจำนวนหนึ่งมากพอสมควร ตอนนั้นตั้งใจจะเอาแค่นี้ แต่พอเดินไปกำลังจะเปิดประตูเพื่อหนี ก็มีความคิดแวบเข้ามาว่าน่าจะเอามาเยอะๆขนหน้าแข็งคงไม่ร่วงหรอก จึงย่องไปที่หัวเตียงอีกครั้ง คราวนี้หยิบมาเกือบหมดเลยไม่ว่าจะเป็นสร้อย แหวน นาฬิกาและเงินแล้วรีบออกไปจากห้อง หลังจากที่มาถึงห้องตัวเองจึงคิดว่าเอาสร้อย แหวน นาฬิกาไปขายแล้วก็เฟลอกลับไป นอนหลับไปนานมากจน

ประมาณบ่าย 2 โมง ก็ได้ยินเสียงคนมาเคาะประตูดังมากจึงลุกขึ้นไปเปิด ปรากฏว่าเป็นตำรวจ 2-3 นาย เข้าล็อกตัวแล้วเข้ามาค้นในห้องเจอสร้อย แหวน นาฬิกา และเงินไทยเงินดอลลาร์จำนวนหนึ่ง จึงพามาที่โรงพักแจ้งข้อกล่าวหาชิงทรัพย์โดยมีเจ้าทุกข์รออยู่ที่โรงพักอยู่แล้ว จึงต้องยอมรับสารภาพและถูกดำเนินคดีในข้อหาชิงทรัพย์ ศาลตัดสินให้จำคุก 9 ปี เนื่องจากเคยกระทำผิดมาแล้วสองครั้ง จึงเป็นการติดคุกครั้งที่ 3”

พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ อภิชาติมีประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้จากครอบครัวที่ไม่อบอุ่นเพราะพ่อแม่หย่าร้างกัน และต้องอาศัยอยู่กับปู่ย่ามาตั้งแต่เด็กๆ จึงขาดความรัก ความเอาใจใส่จากพ่อแม่จึงขาดการขัดเกลาที่ดีจากครอบครัว แต่ด้วยเป็นเด็กที่ตั้งใจเรียนจึงทำให้ชีวิตในสังคมโรงเรียนสามารถเข้ากับครู อาจารย์และเพื่อนๆ ได้ แต่หลังจากที่ไม่ได้เรียนหนังสือแล้วก็ต้องมาใช้ชีวิตตามลำพังเพียงคนเดียว การตัดสินใจต่างๆจึงเกิดจากรู้จักประสบการณ์ที่ผิดๆซึ่งทำให้มีเกิดการตัดสินใจผิดพลาดผิดทำนองคลองธรรมเพราะไม่ได้ผ่านการเรียนรู้และรับรู้ในกระบวนการขัดเกลาของสังคมที่ดี จนเป็นเหตุให้มีการกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก และเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ตัดสินใจเปล่งเพศเพราะต้องการการยอมรับจากคนในสังคม โดยพยายามหาปมเด่นของตัวเองมาหักล้างปมด้อยที่อยู่ในใจตั้งแต่เด็กๆ

พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในการกระทำผิดครั้งแรก อภิชาติถูกนำตัวมาขังที่เรือนจำกลางคลองเปรม โดยก้าวแรกที่ก้าวเข้าไปในเรือนจำ อภิชาติมีความเครียดวิตกกังวลมากเพราะเกรงว่าตัวเองจะไม่สามารถทนอยู่ได้ โดยเฉพาะการที่ได้ผ่าตัดแปลงมาแล้วต้องมาอยู่กับผู้ต้องขังชายจำนวนมาก ก็กลัวว่าจะถูกผู้ต้องขังชายข่มขืนเหมือนกับหนังที่เคยดูมา ทำให้พยายามเก็บตัวเงียบ ไม่พูดคุยกับใคร ถึงแม้จะมีคนเข้าพูดคุยด้วยจำนวนมาก แต่หลังจากที่ผ่านไปสองอาทิตย์จึงต้องเริ่มการเรียนรู้ในการใช้ชีวิตในเรือนจำให้ได้ โดยได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจากเพื่อนกะเทยคนหนึ่ง ทำให้ได้รู้เรื่องต่างๆในเรือนจำมากขึ้น รวมทั้งเรื่องการเมืองเพศสัมพันธ์ด้วย แต่อภิชาติก็ไม่ได้ใส่ใจในเรื่องนี้มากนัก อภิชาติเริ่มมีความสบายใจมากขึ้น เพราะมีเพื่อนคนนี้คอยดูแลอยู่ตลอด หลังจากที่อยู่มาได้ไม่นานจึงเริ่มที่จะยอมรับในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขัง เพราะได้เห็นพฤติกรรมต่างๆเหล่านี้จนชินตา โดยเฉพาะกะเทยที่มีแฟนจะมีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายมากได้รับการดูแลเป็นพิเศษจากแฟน อภิชาติจึงเริ่มคิดที่อยากจะอยู่สบายๆเหมือนเพื่อนๆกะเทยเหล่านั้น จึงเริ่มที่จะสนใจผู้ชาย แต่ก็เลือกอยู่นานพอสมควร จนที่สุดจึงได้แฟนคนแรกเป็นคนต่างชาติเป็นชาวเยอรมัน เข้าใจอภิชาติมานานแล้วและพยายามให้เพื่อนกะเทยที่สนิทกับอภิชาติติดต่อให้ แเค่ตามจีบได้ไม่นานอภิชาติก็ยอมรับเป็นแฟน หลังจากนั้นจึงได้รับการเอาอกเอาใจเป็นพิเศษ ทั้งเรื่องอาหารการกิน

ของใช้ต่างๆ หรือแม้กระทั่งเครื่องสำอางเค้าก็จะหามาให้หมด และยังให้เงินใช้อีกเดือนละ 5,000-10,000 บาท อภิชาติจึงคิดว่าตัวเองตัดสินใจ ไม่ผิดที่เลือกอยู่กับเค้า ในเรื่องของเรามีเพศสัมพันธ์ก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์กันเรื่อยมา โดยหาโอกาสช่วงดี ๆ เพราะขวัญจะนอนกับแฟนทุกคืน อภิชาติอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมได้ 9 เดือน ก็พ้นโทษออกมาทำให้แฟนเสียใจมากเพราะเค้ารักอภิชาติมาก แต่ด้วยอนาคตที่ดีของอภิชาติ เค้าจึงทำใจและพยายามติดต่อทางจดหมาย จนช่วงหลังๆ ก็หายเงียบไป

ส่วนครั้งที่สองที่ต้องติดคุกนั้น อภิชาติถูกนำตัวมาขังที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ แต่การติดคุกครั้งนี้ อภิชาติไม่กลัวเหมือนครั้งแรก เพราะพอที่จะรู้การใช้ชีวิตในเรือนจำมาบ้างแล้ว แต่ครั้งนี้ได้รับมอบหมายให้ขึ้นมาช่วยงานที่สถานพยาบาลในเรือนจำ โดยมีหน้าที่คล้ายๆ พยาบาล แต่จะต้องดูแลเรื่องความสะอาดทุกอย่างด้วย ทำให้ไม่ต้องทนอยู่กับสภาพแวดล้อมที่แออัดในเรือนจำ และผู้ต้องขังจำนวนมาก อภิชาติใช้ชีวิตในสถานพยาบาลอย่างเรียบง่าย แต่ก็ไม่เหงาเพราะมีเพื่อนกะเทยทำงานร่วมกันอีกหลายคน แต่จะไม่ค่อยได้มีโอกาสเจอกับเพื่อนผู้ต้องขังชาย เพราะไม่ต้องไปนอนรวมกันในแดน แต่ก็จะมีผู้ต้องขังชายขังบางคนแอบเขียนจดหมายมาจีบตลอด โดยอาศัยช่วงเวลาที่มาหาหมอที่สถานพยาบาล แต่อภิชาติก็ไม่ได้สนใจใครเป็นพิเศษ จะเป็นมิตรกับทุกคน และคอยช่วยเหลือทุกคนเวลาที่มาหาหมอ อภิชาติตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีจึงเป็นที่รักใคร่ของหมอและเพื่อนๆ ขวัญใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นจนครบกำหนดปล่อย

ส่วนในครั้งที่สาม ครั้งปัจจุบันนี้อภิชาติถูกนำตัวมาขังที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งครั้งนี้อภิชาติก็ได้รับมอบหมายให้มาช่วยงานในส่วนสถานพยาบาลอีกครั้ง จึงดำเนินชีวิตเหมือนที่เคยทำมาอย่างเรียบง่าย อยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ได้ประมาณ 1 ปี ก็ถูกย้ายให้มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมตามนโยบายของทางกรมราชทัณฑ์ที่ต้องการนำผู้ต้องขังที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศมาขังรวมกัน อภิชาติจึงต้องมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมอีกครั้งเหมือนที่เคยอยู่มาแล้วในการติดคุกครั้งแรก หลังจากที่ย้ายมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมขวัญต้องมาอยู่ที่แดน 1 โดยอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ กะเทยที่ทั้งแปลงเพศแล้วและยังไม่ได้แปลงเพศ รวมกันประมาณ 20 คน แต่แยกห้องนอนเป็น 3 ห้อง อภิชาติอยู่ห้องที่ 2

หลังจากที่มาอยู่ที่นี่ อภิชาติต้องเรียนรู้และรับรู้ในการใช้ชีวิตใหม่ๆ หลายอย่าง เพราะจะต้องอยู่ร่วมกับกะเทยอีกหลายคน ซึ่งมักจะมีปัญหากันบ่อยๆ โดยเฉพาะกะเทยที่แปลงเพศแล้ว ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าที่ยังไม่แปลงเพศ มักจะถูกแกล้งและประชดประชันกันจนทำให้บางครั้งถึงขั้นทะเลาะกัน แต่จะมีกะเทยรุ่นพี่ๆ คอยดูแลไม่ให้มีปัญหากัน อภิชาติจะสนิทกับพี่ๆ ในห้องเดียวกันมากเพราะจะต้องใช้ชีวิตประจำวันร่วมกัน จึงได้รับการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ทำให้อภิชาติ

สามารถปรับตัวเข้ากับกะเทยคนอื่นๆ ได้ดีถึงแม้ภิกษาคิจะอยู่ในฝ่ายของกะเทยที่แปลงเพศมาแล้ว แต่ก็ไม่เคยมีใครมาหาเรื่องเพราะภิกษาคิจะรู้จักการวางตัว ไม่ไปหาเรื่องใครก่อน อยู่มาได้ไม่นาน จึงมีแฟน โดยเป็นคนที่เป็นกะเทยเชียร์ให้ ภิกษาคิเคยผ่านประสบการณ์ในเรื่องนี้มาแล้วจึงกล้าที่จะตัดสินใจมีแฟน โดยหวังว่าจะได้มีคนคอยมาดูแลเอาใจ แต่การมีแฟนในครั้งนี้ไม่สะดวกสบายเหมือนก่อนเพราะต้องนอนแยกห้องกัน แต่เรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก็จะแอบมีเพศสัมพันธ์กัน โดยจะหาสถานที่ลับตาคนมีเพศสัมพันธ์กัน แต่ก็ไม่บ่อยนักจะมีกันได้ก็ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟน ภิกษาคิจะให้แฟนใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เพราะภิกษาคิเคยทำงานในสถานพยาบาลมาก่อนจึงเห็นผู้ต้องขังจำนวนมากที่ติดโรคทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นภาพที่ติดตามมาตลอดจึงเกิดความกลัว ภิกษาคิอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมนี้มาประมาณ 3 ปี มีแฟนทั้งหมด 3 คน ส่วนใหญ่ที่เลิกกันเพราะพันโทฯ ไปข้าง ย้ายแดนไปข้าง ภิกษาคิจึงหาแฟนใหม่อยู่เรื่อยๆ เพราะกลัวตัวเองจะต้องอยู่อย่างลำบาก

ทุกๆ วันภิกษาคิจะต้องไปทำงานในโรงพิมพ์เหมือนเพื่อนกะเทยอีกหลายคน เป็นงานที่ได้รับมอบหมายจากทางเรือนจำ หรือบางครั้งเวลาที่ทางเรือนจำมีงานต่างๆ ก็จะให้กลุ่มกะเทยออกไปแสดงในงาน ทุกครั้งภิกษาคิก็จะได้รับคัดเลือกให้ออกไปเสมอๆ แต่มีสิ่งหนึ่งที่ภิกษาคิอยากจะเสนอให้ทางเรือนจำจัดให้กลุ่มกะเทยเป็นพิเศษ คือ โปรแกรมการฝึกอาชีพทางด้านเสริมสวย, ดีไซน์เนอร์ และการตัดผม เพื่อจะได้เป็นวิชาชีพติดตัวออกไปเมื่อเวลาพันโทฯ

พฤติกรรมการศึกษาและรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ ภิกษาคิมีประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในเรือนจำมากเพราะต้องอยู่ในเรือนจำถึงสามครั้ง แต่ประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้ในครั้งแรกก็ได้รับการถ่ายทอดจากประสบการณ์จากเพื่อนที่เป็นกะเทย โดยเฉพาะประสบการณ์เรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ในเรือนจำ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ภิกษาคิมีเพศสัมพันธ์กับผู้ต้องขังชาย แต่ในการติดคุกครั้งที่สองและสามก็ได้้นำประสบการณ์ที่เคยผ่านมานำมาใช้ ซึ่งทำให้ภิกษาคิสามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำได้

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพันโทฯ

หลังจากที่พันโทฯ ออกไป ภิกษาคิมีความฝันว่ายังอยากที่จะเปิดร้านเสริมสวยเล็กๆ และคงไม่กลับไปทำงานกลางคืนอีกแล้ว เพราะไม่ต้องการที่จะต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำอีก และหากมีผู้ชายที่ไม่รังเกียจเข้ามาสนใจก็จะพิจารณาดูจะไม่ปิดกั้นตัวเองในเรื่องนี้ เพราะฝันอยากจะมีครอบครัวที่อบอุ่นและอยากให้มีคนดูแลยามแก่เฒ่า และขอสาบานกับตัวเองว่าต่อไปนี้จะไม่กระทำผิดอีกแล้ว จะตั้งหน้าตั้งตากลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี เพราะเข็ดที่จะอยู่ในเรือนจำแล้ว

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 15 : ผู้ต้องขังชาย กนกชัย (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันกนกชัยอายุ 32 ปี เป็นคนเชียงใหม่ ฝ่าตัดแปลงเพศแล้ว จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา บริหารธุรกิจ ก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว(ให้บริการรถแท็กซี่เช่า, เพาะพันธุ์สุนัข) มีรายได้ประมาณ 20,000 บาทต่อเดือน มีพี่น้อง 4 คน มีผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 2 คน เป็นพี่คนโต ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 30 ปี ในคดีชิงทรัพย์ ถูกศาลตัดสินให้จำคุก 15 ปี จำคุกมาแล้ว 1 ปี 2 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 7 ปี 4 เดือน เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ 1 ครั้ง ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ครอบครัวของกนกชัยเป็นครอบครัวที่อบอุ่นมาก เพราะฐานะของครอบครัวอยู่ในฐานะที่ร่ำรวย พ่อแม่ทำธุรกิจส่วนตัว ในช่วงวัยเด็กได้รับการเลี้ยงดูอย่างทนุถนอม อยากได้ของเล่นอะไร พ่อแม่ก็จะซื้อให้หมด กนกชัยเป็นลูกคนโต ตอนเกิดมาแรกๆญาติๆจะห่อกันมาก จึงได้รับความรักเป็นพิเศษ “ตอนเด็กจำได้ว่า พ่อแม่จะเอาใจเลี้ยงดูเป็นอย่างดี อยากได้อะไรท่านก็ซื้อให้หมด จะอยู่ในสายตาท่านตลอด โอกาสที่จะไปเล่นนอกบ้านไม่มีเลย ได้แต่เล่นในบ้านกับน้องๆ หรือบางครั้งก็ไปเล่นสวนสนุกในห้างสรรพสินค้า จึงทำให้เป็นคนเอาแต่ใจตัวเองมาตั้งแต่เด็กๆ ใครขัดใจไม่ได้จะร้องไห้พ่อกับแม่จึงต้องมาไต่ตลอด จึงทำให้คิดเป็นนิสัย ยิ่งตอนเข้าเรียนชั้นอนุบาลแรกๆก็ร้องไห้ไม่อยากไปโรงเรียนตามประสาเด็กๆ แต่พอได้ไปเรียนจริงๆก็เริ่มสนุกและชอบที่จะไปโรงเรียน เพราะมีของเล่นเยอะแยะและมีเพื่อนเล่นมาก แต่จะถูกเพื่อนผู้ชายแกล้งบ่อยๆ เพราะเป็นคนตัวเล็กกว่าเพื่อนๆ ทุกครั้งที่โดนแกล้งก็จะไปฟ้องครู เพื่อนคนนั้นก็จะถูกรุติ ตั้งแต่นั้นมาจึงไม่ชอบเล่นกับเพื่อนผู้ชาย แต่จะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า ซึ่งเพื่อนผู้หญิงก็จะยินดีให้เล่นด้วยเสมอ”

หลังจากที่ต้องเข้าเรียนในชั้นประถม พ่อแม่ก็ส่งกนกชัยเข้าเรียนที่โรงเรียนประถมที่มีชื่อเสียงในจังหวัด เมื่อเข้าไปเรียนกนกชัยจึงเลือกคบเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย และเริ่มแสดงออกในลักษณะท่าทางกระตือรือร้น จนครูต้องคอยเรียกเข้าไปพบอยู่เสมอ ซึ่งที่บ้านก็เริ่มเห็นพฤติกรรมแปลกๆของกนกชัยบ่อยๆขึ้น แต่ไม่กล้าที่จะพูดเพราะกลัวกนกชัยจะเสียใจ จึงได้แต่คอยดูอยู่ห่างๆและพยายามคอยสอนพฤติกรรมต่างๆของเด็กผู้ชายให้อย่างอ้อมๆ เช่น ชักชวนให้ไปออกกำลังกาย ให้เล่นให้อยู่กับพ่อมากขึ้น เป็นต้น แต่ก็ไม่เป็นผล กนกชัยยังชอบเล่นกับผู้หญิงและ

แสดงท่าทางคล้ายผู้หญิงมากขึ้น หลังจากที่ถูกป.6 ทางบ้านจึงตกลงกันว่าควรจะส่งกนกชัยเข้าเรียน โรงเรียนมัธยมที่มีแต่ผู้ชายล้วน เพื่อหวังว่าสภาพแวดล้อมใน โรงเรียนจะทำให้กนกชัยเลิก พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่หลังจากที่กนกชัยได้เข้าไปเรียนจริงๆแล้ว ก็ไม่ได้เป็นไปตามที่พ่อแม่คิดไว้ กลับยิ่งทำให้กนกชัยมีพฤติกรรมการแสดงออกในลักษณะผู้หญิงที่เด่นชัดมากขึ้น เพราะในโรงเรียนจะมีกลุ่มกะเทยอยู่หลากหลายกลุ่ม ซึ่งกนกชัยก็เข้าร่วมกลุ่มด้วยและเริ่มกล้าแสดงออกมากขึ้น ทำให้พ่อแม่กังวลใจเป็นอย่างมาก พยายามที่จะย้ายโรงเรียนแต่กนกชัยก็ไม่ยอม จนท่านต้องปล่อยเลยตามเลย ถึงแม้กนกชัยจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่กนกชัยก็ตั้งใจเรียนจนผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี พ่อแม่จึงสบายใจมากขึ้น กนกชัยใช้ชีวิตอย่างสนุกสนานเฮฮาอยู่กับกลุ่ม เพื่อนๆกะเทย มีกิจกรรมสนุกๆทำร่วมกันบ่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันจับผู้ชาย การแอบแต่งหน้าทาปาก เป็นต้น

หลังจากที่จบม.3 กนกชัยจึงชักชวนเพื่อนๆกะเทยในกลุ่มให้เรียนต่อที่ โรงเรียนเดิมและก้ใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมเดิมๆ แต่ก็จะมีพัฒนาการในการแสดงออกในลักษณะผู้หญิงมากขึ้น และคงจะกลับมาเป็นผู้ชายได้ลำบาก กนกชัยคิดเพื่อนมากเริ่มไม่สนใจเรียนทำให้ผลการเรียนตกต่ำ มักจะหนีเรียนกันบ่อยๆจนถูกเชิญผู้ปกครองมาทำทัณฑ์บน พ่อแม่จึงขอร้องให้ตั้งใจเรียนมากขึ้น กนกชัยเริ่มสงสารพ่อแม่จึงหันมาตั้งใจเรียนก่อนที่จะเอนทรานซ์ แต่ก็คิดสายไป จึงทำให้เตรียมตัวในการสอบเอนทรานซ์ไม่ทันเลยทำให้สอบไม่ติด

หลังจากที่เอนทรานซ์ไม่ติดกนกชัยจึงขอพ่อแม่เข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพฯ โดยมาอยู่ที่บ้านลุงและป้า กนกชัยสมัครเข้าเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะบริหารธุรกิจ โดยตั้งใจว่าหากเรียนจบก็จะมาทำธุรกิจส่วนตัว และคิดว่าหากไปเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนคงจะเรียนไม่จบ เพราะรู้สึกว่าคุณเองเริ่มขี้เกียจเรียนแล้ว จึงเลือกเรียนที่รามคำแหงเพราะไม่ต้องไปเรียนก็ได้ ในระหว่างที่เรียนอยู่ที่รามคำแหง กนกชัยได้มีโอกาสรู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่อยู่ในคณะเดียวกัน จึงมีโอกาสติดต่อกันบ่อยๆ ในที่สุดก็เป็นแฟนกัน แต่คบกันได้ไม่นานก็เลิกกันเพราะรุ่นพี่คนนั้น ไปมีแฟนใหม่เป็นผู้หญิง ทำให้กนกชัยเสียใจมากและตั้งใจว่าชาตินี้จะต้องเป็นผู้หญิงให้ได้ ค้อมอยู่กับลุงและป้ามีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย เพราะท่านไม่มีลูกจึงรักกนกชัยเหมือนลูกแท้ๆ ลุงและป้าทำธุรกิจส่วนตัวเป็นเจ้าของอู่แท็กซี่ เจ้าของฟาร์มเลี้ยงสุนัขที่จังหวัดเชียงใหม่ และมีอพาร์ทเมนท์ให้คนเช่า ฐานะจึงค่อนข้างที่จะร่ำรวย ค้อมอยากได้อะไรท่านก็จะซื้อให้หมด กนกชัยจึงขอให้ท่านซื้อรถยนต์ให้ เพราะระยะทางจากบ้านกับมหาวิทยาลัยไกลกันมาก ซึ่งด้วยความ เป็นห่วงจึงตัดสินใจซื้อรถยนต์ให้ กนกชัยจะได้ไม่ต้องไปนอนหอเพื่อนบ่อยๆ เพราะช่วงนั้นกนกชัยจะขอมานอนที่หอเพื่อนบ่อยๆ โดยบอกลุงและป้าว่ามาเรียนไม่ทัน หลังจากที่ตั้งใจเรียนมา 5 ปี กนกชัยก็เรียนจบในสาขาบริหารธุรกิจ ทำให้พ่อแม่และลุงป้าดีใจมาก

หลังจากที่เรียนจบ กนกชัยก็ไม่ได้ออกไปสมัครงานเลย โดยตั้งใจว่าจะลงทุนทำธุรกิจส่วนตัว แต่ลูกกับป้าขอร้องให้ช่วยมาดูแลกิจการอาร์ทเมนท์ ค่อมจึงตอบตกลง โดยได้รายได้จากลูกกับป้าประมาณเดือนละ 20,000 กว่าบาท ซึ่งมีหน้าที่คอยดูแลเรื่องการเก็บเงินค่าเช่าเท่านั้น และลูกกับป้าก็เปิดห้องให้ค่อมอยู่หนึ่งห้อง กนกชัยใช้ชีวิตอย่างสุขสบายมีเงินใช้จำนวนมากแต่ก็จะใช้จ่ายอย่างประหยัด โดยจะเก็บเงินส่วนหนึ่งไว้ หลังจากที่ได้เก็บเงินได้ก้อนหนึ่งกนกชัยจึงตัดสินใจที่จะไปแปลงเพศโดยได้ปรึกษาพ่อแม่และลูกป้า ซึ่งท่านเห็นว่ากนกชัยถลำตัวมาไกลแล้วคงจะไม่กลับไปเป็นผู้ชายอีกจึงอนุญาตให้ไปผ่าตัดแปลงเพศได้ ซึ่งตอนนั้นกนกชัยอายุประมาณ 24-25 ปี เสียค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดประมาณ 60,000 บาท หลังจากที่ได้ผ่าตัดแล้วกนกชัยต้องใช้เวลารักษาพักฟื้นอยู่ประมาณ 2 เดือน ผลจึงหายเป็นปกติ ทำให้ค่อมดีใจ ปลื้มใจมากที่ตัวเองเป็นผู้หญิงเต็มตัวซะที และมีความมั่นใจมากขึ้น

หลังจากนั้นจึงไปทำงานที่อาร์ทเมนท์ให้ลูกกับป้าอีกครั้ง และมีโอกาสได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่แถวๆนั้น ผู้ชายคนนั้นเข้ามาจีบโดยไม่รู้ว่ากนกชัยเป็นกะเทยแปลงเพศ รู้จักกันได้ไม่นานจึงตกลงที่จะเป็นแฟนกัน กนกชัยจึงตัดสินใจบอกความจริงกับเค้าว่าตัวเองเป็นกะเทยแปลงเพศ ตอนแรกเค้าก็ไม่เชื่อ กนกชัยจึงเอาบัตรประชาชนให้ดูจึงเชื่อ แต่เค้าก็ไม่ได้รังเกียจและเต็มใจที่จะคบกันต่อ กนกชัยจึงพามาให้ลูกกับป้ารู้จัก ซึ่งท่านก็ไม่ได้รังเกียจอะไร หลังจากคบกันมานานจึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์กันและก็มีเพศสัมพันธ์กันมาเรื่อยๆ แฟนของกนกชัยจะไปๆมาๆเพราะต้องออกไปทำงานต่างจังหวัดบ่อยๆ แต่ก็ไม่เคยระแวงว่าแฟนจะไปมีผู้หญิงใหม่ เพราะมั่นใจว่าแฟนรักจริง ในระหว่างที่แฟนไม่อยู่ กนกชัยรู้สึกเหงาๆจึงได้ทำความรู้จักกับน้องคนหนึ่งที่มาเช่าอาร์ทเมนท์ที่อยู่ ซึ่งเป็นกะเทยเหมือนกัน จึงทำให้เข้าอกเข้าใจกันและคอยช่วยเหลือกันมาตลอด ไปไหนมาไหนด้วยกันบ่อยๆ กนกชัยเอ็นดูและรักน้องกะเทยคนนี้นี้มาก เวลาน้องเดือนร้อนอะไรก็จะช่วยเหลือตลอด น้องกะเทยคนนีทำงานกลางคืนที่บาร์แห่งหนึ่งซึ่งเป็นงานที่ไม่ค่อยดี กนกชัยพยายามบอกน้องกะเทยคนนีให้หางานใหม่ แต่น้องกะเทยคนนี้ก็ไม่เชื่อเพราะงานที่ทำอยู่มีรายได้มาก

เมื่อเริ่มสนิทกันมากๆจึงทำให้ไว้เนื้อเชื่อใจกันและไปไหนด้วยกันบ่อยๆ จนมีวันหนึ่งน้องกะเทยคนนี้ได้มาชวนกนกชัยให้ไปเดินเที่ยวกันที่ศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง โดยคุยกันว่าจะมาดูหนัง ในระหว่างที่กำลังเดินเล่นเพื่อรอหนังฉายนั้น กนกชัยได้สังเกตเห็นน้องกะเทยคนนีพยายามส่งสายตาให้ฝรั่งคนหนึ่ง ซึ่งกนกชัยเข้าใจว่ารู้จักกัน หลังจากกนกชัยเห็นน้องกะเทยคนนี้ได้ส่งสัญญาณอะไรบางอย่างให้ฝรั่งคนนั้นก็ได้ออกตัวเข้าไปคุยกัน เมื่อคุยกันเสร็จก็พามาให้กนกชัยรู้จัก ทำให้กนกชัยเข้าใจว่าคงจะรู้จักกันมาก่อน น้องกะเทยคนนี้ก็เลยบอกว่าเพื่อนฝรั่งจะดูหนังด้วย กนกชัยจึงเดินไปซื้อตั๋วหนังเพิ่มอีก 1 ใบ ในระหว่างที่อยู่ในโรงหนังกำลังดูหนังกันอยู่นั้น กนกชัยสังเกตเห็น

ว่าฝรั่งคนนั้นชอบลวนลามน้องกะเทยคนนี้มาก แต่ก็ไม่ได้คิดอะไรเพราะเข้าใจว่าคงจะเป็นแฟนกัน แต่หนังยังไม่ทันจบน้องกะเทยคนนี้ก็ขอตัวกลับบ้านก่อน โดยบอกว่ามีธุระด่วนแล้วก็จึงมือกันเดินออกไป เมื่อหนังจบคนกษัยก็กลับอพาร์ทเมนท์ และก็แวะไปหาน้องกะเทยคนนี้ที่ห้องแต่ไม่เจอตัว จึงกลับไปห้องตัวเอง

หลังจากวันนั้นผ่านไปไม่นาน คนกษัยก็ต้องมาพบกับเรื่องร้ายแรง “วันนั้นประมาณ 9 โมงเช้า หลังจากที่ซักผ้าเรียบร้อยแล้ว รู้สึกหิวมากจึงเดินไปที่ห้องน้องกะเทยคนนี้เพื่อจะชวนกันออกไปกินไอ้ย่างส้มตำที่หน้าปากซอย พอไปถึงห้องก็เคาะประตูแต่ก็ไม่มีใครออกมาเปิด พยายามเคาะให้เสียงดังขึ้นก็ยังไม่เปิด เคาะต่อไปอีกสักพักน้องกะเทยคนนี้ก็ไม่มีลูกมาเปิดซะที จึงเข้าใจว่าคงกำลังหลับอยู่เพราะคงจะเลิกงานดึกจึงทำให้เพี้ยนเลยหลับ ไม่รู้เรื่องจึงออกไปปากซอยคนเดียว หลังจากกลับมาที่เข้าไปที่ห้องตัวเองแล้วก็ผลอหลับไป สะดุ้งตื่นอีกทีก็ประมาณเกือบ 6 โมงเย็น ก็รู้สึกแปลกๆว่าทำไมน้องกะเทยคนนี้ไม่มาปลุก เพราะทุกวันๆถ้าน้องกะเทยคนนี้จะไปทำงานประมาณ 5 โมงเย็นก็จะมาปลุก จึงลุกขึ้นไปดูที่ห้องเห็นสภาพห้องเหมือนเมื่อเช้า จึงลองเคาะประตูอีกแต่เคาะไปนานมากน้องกะเทยคนนี้ก็ไม่มีมาเปิดสักที ใจคอเริ่มไม่ดีแล้วกังวลว่าเป็นอะไรหรือเปล่า พยายามร้องเรียกแต่ก็ไม่ขานกลับมา นึกขึ้นได้ว่าตัวเองมีกุญแจสำรองจึงรีบวิ่งไปเอามา พอไขประตูเข้าไปในห้อง ได้กลิ่นคาวเลือดมากแทบจะอ้วกเลย เห็นน้องกะเทยคนนั้นนอนจมกองเลือดอยู่ใต้เตียง จึงร้องกรี๊ดออกมาเสียงดังมาก จนคนข้างๆห้องวิ่งมาดู แล้วก็โทรแจ้งตำรวจ ประมาณ 15 นาทีตำรวจก็มาถึง แล้วก็หวนเรียกรถปอดเด็กตั้งมาเก็บศพ และเชิญไปให้ปากคำที่โรงพัก ตอนนั้นตัวสั้นมากทำอะไรไม่ถูกเลย หลังจากไปถึงโรงพักก็เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดให้ตำรวจฟัง ตำรวจบอกว่าน้องกะเทยคนนี้ถูกฆ่าแล้วก็เชิญคนที่พักอยู่ที่อพาร์ทเมนท์มาให้ปากคำ ทุกวันนี้ก็ยังจับคนฆ่าไม่ได้เลย”

หลังจากที่เหตุการณ์ผ่านมาประมาณ 2 ปี ในระหว่างที่คนกษัยกำลังเลือกซื้อของในห้างสรรพสินค้าชื่อดังแห่งหนึ่งอย่างพลัดพลิน ก็มีเหตุการณ์ครั้งสำคัญเกิดขึ้น มีชายคนหนึ่งมาจุดกระดาษตัวคนกษัย ต่อมตกใจมากหันหน้าไปมองผู้ชายคนนั้น ปรากฏว่าเป็นคนต่างชาติตัวสูงใหญ่ คนกษัยจุดกระดาษลากลับฝรั่งเศสคนนั้นนานพอสมควร รปภ.จึงเข้ามาระงับเหตุการณ์ แต่เรื่องไม่จบเพราะฝรั่งคนนั้นจะพากคนกษัยไปที่โรงพัก ซึ่งคนกษัยก็ไม่เข้าใจว่าตัวเองทำอะไรผิด เมื่อคนกษัยจ้องมองหน้าฝรั่งคนนั้นอย่างชัดเจน จึงนึกคิดได้ว่าเคยเห็นตอนที่ไปคูหนั่งกับน้องกะเทยที่เสียชีวิตไปแล้วเมื่อ 2 ปีก่อน คนกษัยจึงพยายามถามว่ามาจับตัวฉันทำไม ฝรั่งคนนั้นก็ไมยอมบอกพูดเพียงอย่างเดียวว่าจะต้องไปโรงพัก คนกษัยรู้สึกรำคาญมากด้วยความบริสุทธิ์ว่าตัวเองไม่ได้ทำอะไรผิด จึงบอกกับฝรั่งคนนั้นว่าจะยอมไปโรงพักด้วย แต่จะขอขับรถยนต์ไปเอง โดยนัดหมายให้ไปเจอกันที่โรงพัก เพราะก็อยากรู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง หลังจากที่ถูกคนกษัยไปถึงโรงพักที่ใกล้บริเวณ

นั่น ก็พบฝรั่งคนนั้นรออยู่แล้ว ตำรวจจึงเรียกคนกษัยสอบเข้าไปสอบสวน จึงเข้าใจว่าฝรั่งคนนั้นเคยมาแจ้งความว่าถูกชิงทรัพย์เมื่อ 2 ปีก่อน โดยฝรั่งคนนั้นได้ให้การกับตำรวจว่าวันที่เกิดเหตุเค้าได้ซื้อบริการทางเพศกับกะเทยคนหนึ่งซึ่งก็คือน้องกะเทยที่เสียชีวิตไปแล้ว แต่หลังจากที่มีเพศสัมพันธ์กันปรากฏว่าเค้าถูกน้องกะเทยที่เสียชีวิตไปแล้วชิงทรัพย์ จึงได้ทำการแจ้งความไว้ที่โรงพักเมื่อ 2 ปีก่อน แล้วบังเอิญวันนี้มาเจอคนกษัยซึ่งเค้าจำได้ว่าเคยเห็นคนกษัยในวันที่เกิดเหตุและเข้าใจว่าร่วมมือกันชิงทรัพย์ จึงพยายามจับตัวมาส่งตำรวจเพราะเค้าจำหน้าได้แม่น คนกษัยพยายามปฏิเสธกับตำรวจแล้วบอกว่าไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและก็บอกว่าน้องกะเทยคนนั้นได้เสียชีวิตไปแล้ว แต่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จับกุมคนกษัยแล้วก็ส่งดำเนินคดีตามกฎหมาย คนกษัยพยายามต่อสู้คดีแต่ไม่เป็นผล สุดท้ายศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 15 ปี จึงถูกนำตัวมาขังที่เรือนจำตั้งแต่นั้นมา

พฤติกรรมกรเรียนรู้อะไรก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำนั้น คนกษัยอยู่ในสังคมรอบข้างที่สมบูรณ์แบบ ทั้งสังคมในครอบครัวที่มีความอบอุ่นมาก มีการขัดเกลาที่ดีจากครอบครัว สังคมในโรงเรียนก็อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ส่วนพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นเกิดจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ดีในบางช่วงของชีวิต จึงทำให้เกิดความสับสนในเรื่องเพศจนเป็นสาเหตุให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและนำไปสู่การตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ

พฤติกรรมกรเรียนรู้อะไรระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล คนกษัยถูกนำตัวมาฝากขังที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ แต่อยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ได้แค่ 2 วัน ก็ถูกย้ายมาที่เรือนจำกลางคลองเปรมเนื่องจากคนกษัยเป็นผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จึงถูกย้ายมาขังที่เรือนจำกลางคลองเปรมตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ หลังจากที่ย้ายมาที่เรือนจำกลางคลองเปรม ก็มาอยู่ที่แดน 1 ร่วมกับผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยทั้งแปลงเพศแล้วและยังไม่แปลงเพศอีก 20 คนและมีผู้ต้องขังชายอีกจำนวนหนึ่ง ในช่วงแรกๆคนกษัยรับสภาพในเรือนจำไม่ได้เลยเพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองต้องมาอยู่ในนี้ ทำให้กินไม่ได้ นอนไม่หลับ ถึงแม้จะมีเพื่อนๆน้องๆกะเทยพยายามเข้ามาพูดคุยด้วย แต่คนกษัยก็ไม่ยอมพูดกับใคร และแอบร้องไห้บ่อยๆ หลังจากที่เริ่มเข้าเดือนที่ 2 คนกษัยเริ่มยอมรับสภาพของตัวเองในเรือนจำได้ จึงเริ่มพูดคุยกับคนอื่นๆมากขึ้น โดยเฉพาะเพื่อนๆน้องๆกะเทยในห้องนอนเดียวกัน คนกษัยเริ่มยอมรับประสบการณ์ กติกาต่างๆในการใช้ชีวิตในเรือนจำจากเพื่อนๆน้องๆกะเทยที่พยายามถ่ายทอดให้ แต่มีเพื่อนกะเทยบางคน โดยเฉพาะที่ยังไม่แปลงเพศหาเรื่องอยู่เสมอ คนกษัยใช้เวลาในการทำใจและยอมรับที่จะปรับตัวในการใช้ชีวิตในเรือนจำอยู่เกือบ 3 เดือน จึงเริ่มปรับตัวได้และก็ไม่คิดมากเหมือนช่วงแรกๆ เริ่มมีความสนิทกับเพื่อนๆกะเทยด้วยกันมากขึ้น

โดยเฉพาะเพื่อน ๆ ทยอยที่แปลงเพศแล้ว จะช่วยเหลือกันตลอด “อยู่ที่นี้แรกๆก็มีปัญหาเยอะเพราะยังเข้ากับเพื่อน ๆ ทยอยไม่ได้ พยายามชิงดีชิงเด่นกัน โดยเฉพาะเรื่องผู้ชาย ก็พยายามจะเฉยๆเวลามีคนมาหาเรื่อง แต่ถ้าเป็นตอนนี้ไม่มีใครกล้ามาหาเรื่องแล้วเพราะเริ่มให้เกียรติกันมากขึ้น”

เมื่อเข้าเดือนที่ 3 กนกชัยได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆจากเพื่อน ๆ ทยอย จึงทำให้รู้วิธีการปรับตัวต่อการดำเนินชีวิตในแต่ละวันได้เป็นอย่างดี จึงเกิดความสบายใจมากขึ้น และเริ่มเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆในเรือนจำให้มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศของผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยกับเพื่อนผู้ต้องขัง ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่กะเทยส่วนใหญ่จะต้องเผชิญ “แรกๆที่รู้ว่ามีเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กัน ทำให้ตกใจมากจึงทำให้กลัวมากเพราะเคยเห็นแต่ในหนังไม่รู้ว่ามันจริงๆ และยิ่งเราแปลงเพศมาแล้วถ้ามีคนรู้ก็กลัวจะถูกข่มขืน เพราะหน้าตาแต่ละคนมีแต่เห็นๆกันทั้งนั้น แต่โชคดีที่เพื่อนกะเทยที่นอนด้วยกันจะบอกให้รู้อย่างหมดเปลือกเลย เพราะเค้าก็แปลงเพศมาแล้วเหมือนกัน จึงทำให้คลายความกังวลลงไปได้บ้าง หลังจากนั้นไม่นานจึงมีแฟนคนแรก ซึ่งเพื่อนคนนี้แหละเป็นคนแนะนำให้รู้จัก เค้าเป็นคนดี มีเงิน หน้าตาดี ผิวพรรณสะอาด สะอาดก็เลยตกลงคบเป็นแฟน”

หลังจากที่กนกชัยตัดสินใจที่จะมีแฟน เริ่มมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีของกินของใช้เหลือเพื่ออยากได้อะไรก็ได้ และไม่มีผู้ต้องขังคนอื่นมายุ่งด้วย เพราะถ้าใครมีแฟนแล้วคนอื่นก็จะไม่เข้ามายุ่งด้วย แต่กนกชัยก็ต้องแลกกับการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ซึ่ง โอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายเพราะไม่ได้นอนด้วยต้องอาศัยโอกาสวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ “เมื่อตกลงเป็นแฟนกับเค้า เค้าก็เอาใจทุกอย่าง แต่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับเค้า ตอนแรกก็ไม่กล้ามีเพศสัมพันธ์กับเค้า เพราะนึกภาพไม่ออกว่าจะมีกันได้อย่างไรเพราะไม่ได้นอนด้วยกัน แต่มารู้ภายหลังว่าจะมีเพศสัมพันธ์กันได้ก็ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์เพราะได้อยู่กันมากขึ้น ส่วนใหญ่ก็จะแอบๆมีอะไรกันตามมุมเหลี่ยมใครเหลี่ยมมัน หลายๆคู่ก็จะเป็นอย่างนี้แหละ ทุกครั้งที่จะมีอะไรกันจะบอกให้แฟนใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ถุงยางส่วนใหญ่ก็จะไปขอมมาจากโรงพยาบาล และจะพยายามไปตรวจเลือดทุกเดือนเพราะกลัวติดโรค”

ทุกๆวันกนกชัยต้องมีหน้าที่ทำงานในส่วน โรงงานเย็บจักร ต้องเข้าโรงงานตั้งแต่ 8 โมงเช้า ออกจากโรงงานมากินข้าวเที่ยงกับแฟนทุกวัน หลังจากนั้นก็กลับเข้าไปทำงานต่อในโรงงานจนถึงบ่าย 3 โมงจึงเลิกงาน จะมีช่วงเวลาประมาณครึ่งชั่วโมงที่เตรียมตัวก่อนขึ้น เรือนนอนอยู่กับแฟน ส่วนใหญ่แฟนก็จะหาซื้ออาหาร ของใช้ต่างๆให้ก่อนขึ้นเรือนนอนทุกวัน ต้องอยู่ที่นี้มาประมาณ 1 ปี 2 เดือนแต่ยังเหลือโทษอีกหลายปี ทุกวันนี้ก็เลยพยายามหาหนังสือธรรมะมาอ่านและนั่งวิปัสสนา เพื่อให้จิตใจสงบ ไม่ให้คิดฟุ้งซ่าน และเตรียมตัวที่จะออกไปสู่สังคมอีกครั้ง

พฤติกรรมกรเรียนรู้อะไรระหว่างอยู่ในเรือนจำ กนกชัยเรียนรู้อะไรประสบการณ์ต่างๆจากการถ่ายทอดของเพื่อนๆพี่ๆที่เป็นกะเทยเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเรื่องพฤติกรรมทางเพศได้เรียนรู้อะไรว่าเป็นพฤติกรรมปกติธรรมดาในสังคมเรือนจำที่มีผู้ต้องขังรักร่วมเพศอยู่ โดยที่ผู้ต้องขังรักร่วมเพศแทบทุกคนจะต้องมีแฟน ทำให้กนกชัยมีพฤติกรรมทางเพศเลียนแบบจากผู้ต้องขังรักร่วมเพศคนอื่นๆ เพื่อแลกกับความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตในเรือนจำ

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

หลังจากที่พ้นโทษออกไป กนกชัยคงจะกลับไปช่วยที่บ้านทำธุรกิจส่วนตัวไม่ว่าจะเป็นทำรถแท็กซี่หรือเพาะพันธุ์สุนัข โดยให้ประสบการณ์ครั้งนี้เป็นบทเรียนในการใช้ชีวิตใหม่ต่อไป และหวังว่าสังคมภายนอกจะยอมรับและให้โอกาสการกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีอีกครั้ง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 16 : ผู้ต้องขังชาย สุทัศน์ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันสุทัศน์อายุ 29 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพทำงานในบาร์ มีรายได้ประมาณ 30,000 บาทต่อเดือน มีพี่น้อง 3 คน มีพี่ชาย 1 คน น้องสาว 1 คน เป็นคนกลาง ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 28 ปี ในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติด (เพื่อจำหน่าย) ถูกศาลตัดสินให้จำคุก 2 ปี 6 เดือน จำคุกมาแล้ว 6 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 2 ปี ยังไม่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นกลาง

พฤติกรรมกรเรียนรู้อะไรก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

สุทัศน์เกิดมาในครอบครัวที่ไม่อบอุ่นเพราะพ่อแม่หย่าร้างกันถึงแม้ฐานะทางบ้านจะอยู่ในฐานะที่ค่อนข้างดี เพราะพ่อทำงานจิ๋วเลอรี่ ส่วนแม่ก็เปิดร้านขายของชำ จึงไม่ค่อยมีปัญหาด้านการเงินนัก ในช่วงวัยเด็กสุทัศน์จะได้รับการเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อและแม่ แต่พอโตขึ้นมาได้ประมาณสัก 4 ขวบ สุทัศน์ก็เริ่มเห็นปัญหาของครอบครัวเพราะพ่อแม่ทะเลาะกันบ่อยมาก ทุกครั้งที่พ่อแม่ทะเลาะกันสุทัศน์จะร้องไห้เสียงดัง พ่อกับแม่ก็จะดูด้วยเสียงดังๆให้หยุดร้องจนพี่ชายต้องเข้ามาปลอบ ในที่สุดพ่อแม่ก็เลิกกันเพราะพ่อไปมีภรรยาใหม่ สุทัศน์จึงต้องอยู่กับแม่และน้องสาวมาเพียงลำพัง ส่วนพี่ชายพ่อเอาไปอยู่ด้วย ทำให้คิดถึงแม่มาก

ตอนเด็กๆ สู้ทศน์จะต้องดูแลและเลี้ยงน้องสาวทำให้สู้ทศน์ต้องเล่นกับเด็กผู้หญิงมาตั้งแต่เล็กๆ เพราะต้องดูแลน้องไปด้วย สู้ทศน์จะเล่นอะไรที่คล้ายกับเด็กผู้หญิงทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นกระโดดยาง เล่นขายของ เล่นตุ๊กตากระดาษ เป็นต้น หลังจากที่โตพอที่จะเข้าโรงเรียนแม่จึงส่งสู้ทศน์ให้เข้าเรียนที่โรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่ง สู้ทศน์เริ่มรู้สึกของตัวเองมีความต้องการเป็นผู้หญิงเพราะชอบเล่นและเข้ากลุ่มกับเด็กผู้หญิงมากกว่าเด็กผู้ชาย จนเพื่อนๆ ล้อว่าเป็นตุ๊กต และเมื่อเข้าเรียนในชั้นประถม สู้ทศน์เริ่มแสดงออกในลักษณะท่าทางกระตือรือร้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะตอนอยู่ป.4 จะเริ่มแสดงออกชัดเจนขึ้นจนแม่สังเกตเห็น และพยายามอบรมสั่งสอนให้เป็นผู้ชาย บางครั้งถึงกับต้องลงไม้ลงมือกัน จนทำให้สู้ทศน์กลัวและไม่กล้าแสดงออกให้แม่เห็น แต่ก็ยังแอบแสดงออกที่โรงเรียนเพราะที่โรงเรียนสู้ทศน์จะมีเพื่อนที่มีลักษณะเดียวกันอีก 2 คน หลังจากที่จบป.6 ก็เข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมใกล้ๆ บ้าน

เมื่อเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยม พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศก็แสดงออกอย่างชัดเจนขึ้น เพราะจะมีเพื่อนที่มีลักษณะเดียวกันรวมตัวเป็นกลุ่มเป็นก้อนมากขึ้น แต่สู้ทศน์ก็จะกล้าแสดงออกเฉพาะอยู่ที่โรงเรียนเท่านั้นเพราะถ้าแสดงออกที่บ้านก็กลัวแม่จะตี สู้ทศน์เริ่มไม่ตั้งใจเรียนและหนีเรียนบ่อยๆ “ตอนอยู่ม.2 เริ่มหนีเรียนกับเพื่อนๆ ก็จะไปอยู่ที่ห้างสรรพสินค้าจะเป็นส่วนใหญ่ ไปเล่นเกมสักนั้บ้าง ร้องคาราโอเกะบ้าง สนุกสนานกันมากเพราะไปกลุ่มใหญ่เป็นกะเทยเกือบทั้งหมด” สู้ทศน์หนีเรียนจนอาจารย์ต้องเชิญให้ผู้ปกครองมาพบ แต่สู้ทศน์ก็ไม่ยอมบอกแม่โดยได้ว่าจ้างคนขับรถสองแถวมาเป็นผู้ปกครองให้จึงไม่ถูกแม่ทำโทษ ถึงแม้สู้ทศน์จะไม่ค่อยตั้งใจเรียนและผลการเรียนก็ไม่ดี แต่ก็เอาตัวรอดจนจบม.3 ได้ หลังจากที่จบม.3 สู้ทศน์ก็ตัดสินใจไม่เรียนต่อ เพราะสงสารแม่ ซึ่งตอนนั้นที่บ้านมีปัญหาเรื่องเงินมาก จึงบอกแม่ว่าจะออกมาหางานทำแล้วก็จะเรียนก.ศ.น. ไปด้วย

หลังจากที่ไม่ได้เรียนต่อ สู้ทศน์เริ่มหางานทำแต่ก็ไม่มีบริษัทใดรับเข้าทำงาน จนไปเจอเพื่อนกะเทยสมัยเรียนมัธยมด้วยกัน ซึ่งเพื่อนคนนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปเยอะมากคล้ายผู้หญิงมากขึ้น จนจำไม่ได้ หลังจากที่ได้พูดคุยกันจึงรู้ว่าเพื่อนคนนี้ทำงานอยู่ที่บาร์แห่งหนึ่งในย่านพัฒนาพงศ์ ซึ่งเพื่อนบอกว่ามีรายได้ดีมากจึงชวนสู้ทศน์ให้ไปทำด้วยกัน โดยจะพาลองไปดูก่อน สู้ทศน์ตอบตกลงคืนนั้นจึงไปกับเพื่อนคนนี้ เมื่อไปถึงที่บาร์สู้ทศน์ตื่นเต้นมาก เพราะได้เห็นกะเทยแต่งตัวสวยๆ ทำงานในบาร์เยอะมาก เพื่อนจึงเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับงานให้ฟัง หลังจากคืนนั้นสู้ทศน์กลับมานอนคิดที่บ้านอยู่ 3-4 วันจึงตกลงว่าจะไปทำงานกับเพื่อนคนนี้ โดยโกหกแม่ว่าได้ทำงานในโรงหนังและต้องเลิกคิดจึงขอแม่มาอยู่กับเพื่อนคนนี้ แม่เห็นว่าไม่มีอะไรทำจึงอนุญาต

สุทัศน์เริ่มงานทันที โดยมีหน้าที่เชียร์เหล่ากับแขกที่มาเที่ยว เริ่มเรียนรู้งานในหลายๆด้าน จนเกิดความชำนาญก็เลยทำให้มีรายได้มากขึ้นเรื่อยๆ เพราะการนั่งครึ่งกับแขกจะต้องรู้จักเทคนิคจึง จะทำให้มีรายได้เยอะๆ สุทัศน์ทำงานที่บาร์แห่งนี้มาประมาณ 4 เดือนจึงทำให้รู้อะไรหลายๆอย่างจึง พยายามเก็บเงินเพื่อตั้งใจว่าจะเอาไปเสริมหน้าอกก็จะทำให้มีลู่วางในการทำงานมากขึ้น สุทัศน์ใช้เวลาเก็บเงินอยู่ประมาณ 6 เดือนก็สามารถผ่าตัดเสริมหน้าอกได้ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 20,000 บาท หลังจากที่ผ่าตัดเสริมหน้าอกจึงกลับไปหาแม่ เมื่อแม่เห็นสุทัศน์ในสภาพแบบนั้นทำให้ตกใจ และทำใจยอมรับลำบาก แต่ก็พูดอย่างเปิดอกให้แม่ฟังจนแม่ต้องยอมรับไปโดยปริยาย

หลังจากที่ไปผ่าตัดเสริมหน้าอก สุทัศน์มีความมั่นใจมากขึ้น จึงเริ่มกล้าที่จะขายบริการทาง เพศให้กับแขกแทนการเชียร์เหล่า ซึ่งจะทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น แต่ในระหว่างนั้นสุทัศน์ได้ออกมาเช่าบ้านอยู่คนเดียวเพราะเริ่มเงินมากขึ้น “หลังจากที่ผ่าตัดคนมาก็ทำให้หาเงินได้คล่องขึ้น เฉลี่ยเดือนๆหนึ่งก็ประมาณ 2 หมื่นกว่าบาท เงินที่ได้มาก็จะหมดไปกับการซื้อเครื่องสำอาง เสื้อผ้า หูๆมาใส่มาใช้ทุกเดือน และกินส่วนหนึ่งเก็บไว้เอาไว้เพื่อฉุกเฉินและตั้งใจว่าหากเก็บเงินได้มากพอ ก็จะไปแปลงเพศ” ในระหว่างที่สุทัศน์ทำงานอยู่ที่บาร์นั้นก็มีโอกาสได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนของแฟน สุทัศน์ถูกใจผู้ชายคนนี้มากจึงให้เพื่อนติดต่อให้ หลังจากนั้นไม่นานจึงคบกันเป็นแฟน “ตอนนั้นมีแฟนคนหนึ่งเป็นเพื่อนของเพื่อน ถูกใจก็เลยให้เพื่อนติดต่อให้และก็เป็นแฟนกัน ซึ่งตอนนั้นเค้าไม่ได้ทำงานอะไร มารู้อีกทีหลังว่าเค้าขายยาบ้า แต่หลังจากที่รู้จักไม่ได้สนใจอะไร เพราะต่างคนต่างก็ทำงานไปจะไม่ก้าวกายกัน โดยเค้าจะมาๆไปๆแต่ก็จะมีเพศสัมพันธ์กันทุกครั้ง หลังจากทำงานที่บาร์มาได้ประมาณ 1 ปีก็มีเงินเก็บก้อนหนึ่ง จึงตัดสินใจจะไปผ่าตัดแปลงเพศซึ่งตอนนั้นอายุแค่ 21 ปีเอง ที่ตัดสินใจไปผ่าตัดแปลงเพศก็เพราะไม่ยอมให้แฟนทิ้ง และหากแปลงเพศมาแล้วจะมีช่องทางทำมาหากินได้สะดวกกว่านี้ จึงตัดสินใจไปผ่าตัด โดยที่ไม่ยอมบอกให้ใครรู้แม้กระทั่งแม่”สุทัศน์เสียค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศไป 60,000 บาท ซึ่งเป็นเงินที่สุทัศน์ตั้งใจเก็บไว้เพื่อผ่าตัดแปลงเพศอยู่แล้ว หลังจากผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วปรากฏว่าผลการผ่าตัดเป็นไปด้วยดีตามความตั้งใจ

สุทัศน์ต้องพักฟื้นให้เข้าที่เข้าทางอยู่ประมาณ 1 เดือน จึงกลับไปทำงานที่บาร์อีกครั้ง โดยครั้งนี้มีความมั่นใจเป็นพิเศษคิดว่าตัวเองเป็นผู้หญิงเต็มตัวแล้ว จึงทำให้ทำงานได้อย่างรื่นไหล มีรายได้เป็นกอบเป็นกำเดือนๆหนึ่งก็ประมาณ 30,000 กว่าบาท ในระหว่างที่สุทัศน์ทำงานอยู่ที่บาร์แฟนก็ยังไปๆมาๆอยู่ จึงทำให้รับรู้ในเรื่องที่แฟนขายยาบ้ามากขึ้น จนทำให้ในที่สุดสุทัศน์จึงเริ่มหันเข้าสู่วงการค้ายาบ้าโดยแฟนเป็นคนชักจูง โดยให้เหตุผลว่าจะได้มีเงินเยอะๆและไม่ต้องเหนื่อยด้วย ซึ่งตอนนั้นสุทัศน์อยากมีเงินเยอะๆ เพราะไม่มีเงินเหลือเก็บแล้ว จึงอยากจะทำตามสิ่งที่แฟนบอก โดยตั้งใจว่าจะขอทำไม่กี่ครั้ง สุทัศน์จึงตัดสินใจเริ่มขายยาบ้าโดยเริ่มที่จำนวนไม่มากนักซึ่งจะส่งให้

ลูกค้าที่เป็นนักเที่ยวกลางคืน ในช่วงแรกสุทัศน์ไปได้ดีกับงานใหม่เพราะได้ค่าตอบแทนค่อนข้างสูง จึงเริ่มติดใจและลืมความตั้งใจที่จะขอทดลองทำเพียงไม่กี่ครั้ง และเริ่มทำอย่างจริงจังๆ แต่ก็ยังไม่กล้าที่จะรับยาบ้าจำนวนมากๆมาปล่อยให้ลูกค้าเพราะสุทัศน์ก็กลัวตำรวจจับเหมือนกัน สุทัศน์ขายยาบ้าได้ยังไม่ถึงเดือนก็มาถูกตำรวจจับ โดยตำรวจได้ส่งสายมาต่อซื้อแล้วก็แสดงตัวจับกุมไป ซึ่งตอนนั้นสุทัศน์ตกใจมากทำอะไรไม่ถูก จะโทรไปหาแม่ก็กลัวแม่จะเสียใจจึงตัดสินใจไม่บอก ส่วนแฟนก็หนีไปต่างจังหวัด ในที่สุดสุทัศน์ก็ถูกตำรวจดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 2 ปี 6 เดือน ในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติด (เพื่อจำหน่าย) แต่เนื่องจากของกลางมีจำนวนไม่มากโทษจึงไม่สูงนัก

พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำนั้น สุทัศน์อยู่ในครอบครัวที่ไม่อบอุ่นนักเพราะพ่อแม่หย่าร้างกัน ทำให้ผ่านกระบวนการขัดเกลาในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ต้องเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆจากประสบการณ์ตัวเองที่เข้าไปสัมผัส ทำให้บางครั้งเกิดการเรียนรู้และรับรู้ทั้งในสิ่งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง จนเป็นสาเหตุในการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยเฉพาะการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศและการกระทำความผิดกฎหมาย ล้วนแล้วเกิดจากการเรียนรู้และรับรู้จากประสบการณ์ที่ไม่ดี

พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในช่วงแรกสุทัศน์ถูกนำตัวมาฝากขังที่เรือนจำพิเศษธนบุรี ซึ่งการเข้ามาอยู่ในเรือนจำทำให้เกิดความเครียดมาก กังวลในทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องคดี เรื่องความเป็นอยู่ในเรือนจำและเรื่องเพื่อนผู้ต้องขังชาย โดยมีความกังวลว่าจะต้องได้รับโทษสูง กังวลว่าจะปรับตัวในการอยู่ในเรือนจำไม่ได้และกังวลว่าจะมีเพื่อนผู้ต้องขังชายมาทำร้ายข่มขืน เพราะในช่วง 2-3 วันแรก จะมีเพื่อนๆผู้ต้องขังเข้ามาพูดคุยและพยายามจะช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะผู้ต้องขังชาย แต่โชคดีที่สุทัศน์แปลงเพศแล้วจึงอยู่ในสายตาเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ตลอด จึงคลายความกังวลลงไปได้บ้าง

หลังจากที่ผ่านมาประมาณอาทิตย์ที่สอง สุทัศน์เริ่มเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับเรือนจำ โดยได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนกะเทยคนหนึ่งซึ่งยังไม่แปลงเพศ เข้ามาช่วยเหลือและพูดคุยอย่างเป็นมิตร “ตอนนั้นมีเพื่อนที่เป็นกะเทยคนหนึ่งเข้ามาตีสนิทด้วย พยายามช่วยเหลือในทุกเรื่อง ทำให้รู้สึกอุ่นใจมากขึ้น ไม่กลัวเหมือนวันแรกๆ ซึ่งเพื่อนกะเทยคนนี้จะบอกอยู่เสมอว่าหากไม่ยอมยกถ้าหากก็ให้หาแฟนสักคนโดยยกตัวอย่างตัวตัวเอง ตอนแรกก็ไม่ยอมรับเพราะคูหน้าตาแต่ละคนดูไม่ได้เลยและก็ยังกลัวอยู่ๆ โดยเฉพาะกลัวการถูกลงแขก แต่เพื่อนกะเทยคนนี้จะบอกเสมอว่าไม่ต้องกลัวหรอกเพราะหากเรามีแฟนแล้วก็จะไม่มีใครมายุ่งกับเราอีกแถมยังสบายขึ้นอีกเพราะมีของ

กินของใช้ให้กินให้ใช้ตลอด และยิ่งถ้าสวยๆแปลงเพศมาแล้วแบบนี้ยังมีคนเอาอกเอาใจเยอะ แต่จะต้องเลือกให้คินะ” หลังจากที่สุทัศน์เริ่มสนิทกับเพื่อนกะเทยคนนี้ จึงทำให้รู้เรื่องในเรือนจำมากขึ้นจนทำให้สามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตในแต่ละวันได้ แต่สุทัศน์ก็ยังที่จะไม่เลือกคบใครเป็นแฟนถึงแม้จะมีคนเข้ามาจีบเยอะมากเพราะยังกังวลในเรื่องการต่อสู้คดี หลังจากที่อยู่ที่เรือนจำพิเศษธนบุรีได้แค่ 3 เดือน ก็ถูกย้ายให้มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม

เมื่อมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม สุทัศน์มาอยู่ที่แดน 1 ซึ่งเป็นแดนที่ขังผู้ต้องขังกะเทยให้อยู่รวมกันประมาณ 20 คนและจะมีผู้ต้องขังชายอื่นๆอีกจำนวนหนึ่ง แต่จะมีการแยกห้องนอนกันอย่างชัดเจน ผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยก็จะได้นอนรวมกันแบ่งออกเป็น 3 ห้องนอน สุทัศน์มาอยู่ที่นี้ทำให้มีชีวิตชีวามากขึ้นเพราะอยู่กับเพื่อนๆที่เป็นกะเทยทั้งที่แปลงเพศแล้วและยังไม่ได้แปลงเพศจำนวนหนึ่ง ทำให้รู้สึกอุ่นใจและมีความเข้าใจกันมากขึ้น สุทัศน์ได้อยู่กับเพื่อนๆกะเทยอีก 7 คนที่ห้องนอนรวมกัน จึงทำให้ค่อนข้างจะสนิทกับเพื่อนๆกะเทยในห้องมาก แต่ก็ต้องคอยปรับตัวบ้างเพราะจะมีเพื่อนกะเทยบางคนที่ยังไม่แปลงเพศมักจะไม่ค่อยอยากที่จะเป็นมิตรด้วย แต่ถ้าเป็นเพื่อนกะเทยที่อยู่มานานแล้วก็จะคอยดูแลความเรียบร้อยให้ พร้อมจะคอยช่วยเหลือเพื่อนๆกะเทยที่มาอยู่ใหม่

ในช่วงอาทิตย์แรกที่สุทัศน์มาอยู่ ได้รับความสนใจจากผู้ต้องขังชายจำนวนมากเข้ามาจีบด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป แต่ส่วนใหญ่จะมาจีบในลักษณะส่งข้าวส่งน้ำให้ สุทัศน์เริ่มสังเกตเห็นและรับรู้ว่าเป็นเพื่อนๆกะเทยส่วนใหญ่จะมีแฟนเลี้ยงกันทั้งนั้น จึงทำให้เริ่มใจอ่อนและตัดสินใจที่จะเลือกใครมาเป็นแฟนสักคน เพราะอยากจะอยู่อย่างสบายเหมือนกับเพื่อนๆกะเทยคนอื่นๆ จึงไปปรึกษากับเพื่อนกะเทยคนหนึ่งที่สนิทกันในเรื่องนี้ หลังจากที่ผ่านไปได้ประมาณเดือนครึ่งจึงมีแฟนคนแรกซึ่งเป็นคนที่ค่อนข้างมีฐานะในเรือนจำ สุทัศน์จึงเลือกคบกับแฟนคนนี้ โดยเค้าจะดูแลอย่างทะนุถนอมจะดูแลในทุกเรื่องทั้งเรื่องอาหารการกิน ของใช้ต่างๆรวมถึงเครื่องสำอางเล็กๆน้อยๆ สุทัศน์จึงเริ่มรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่ามากขึ้น “หลังจากที่ตัดสินใจว่าจะมีแฟน ก็เริ่มเตรียมตัวว่าจะทำตัวอย่างไรดีโดยได้เพื่อนกะเทยคนหนึ่งเป็นกุนซื่อให้ เมื่อเลือกคบกับแฟนคนนี้ชีวิตจึงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีเพราะเค้าจะดูแลอย่างดีไม่ยอมให้อวดเพราะถือว่าเป็นหน้าตาของเค้าเหมือนกัน ทำให้มีเวลาส่วนใหญ่อยู่กับแฟน แต่จะไม่ได้อยู่ด้วยกันก็เฉพาะตอนทำงานและนอน นอกนั้นก็อยู่ด้วยกันตลอด แฟนเป็นคนขี้อายมากจึงไม่ยอมให้เราคุยกับใครเลย ทำให้รู้สึกอึดอัดมากแต่ก็ต้องยอมเพราะไม่อยากจะทะเลาะกัน เคียวคนอื่นๆจะหัวเราะเยาะ เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก็จะแอบมีอะไรกันในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ส่วนวันธรรมดาหมดสิทธิ์ ทุกครั้งที่มีการมีเพศสัมพันธ์กันก็จะมกกันแน่นที่เข้ามากางนอนด้วยกัน จะเป็นอย่างนี้เกือบทุกเสาร์อาทิตย์เลย”

สุทัศน์อยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมมา 3 เดือนแล้ว ทุกวันนี้สุทัศน์จะต้องเข้าทำงานในส่วน
ของโรงงานเย็บจักร ซึ่งจะได้ค่าตอบแทนในการทำงานบ้างในรูปแบบของเงินปันผลเล็กน้อย
แต่ก็ไม่กังวลในเรื่องเงินมากนักเพราะมีแฟนคอยดูแลเรื่องนี้ให้เสมอ แต่ทุกวันนี้สุทัศน์ยังต้อง
เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆอีกมากมาย โดยเฉพาะประสบการณ์การเรียนรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ เพราะ
ในสังคมเรือนจำถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งของเหล่าผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย ในส่วนการฝึก
อาชีพอยากจะให้ทางเรือนจำจัดโปรแกรมการฝึกอาชีพด้านเสริมสวยและดีไซน์เนอร์ให้กับผู้ต้องขัง
กะเทยเหล่านี้จะได้เรียนและฝึกฝนให้เป็นอาชีพหลังจากที่พ้นโทษออกไปแล้ว

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ สุทัศน์เรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์
ต่างๆจากการถ่ายทอดของเพื่อนๆที่เป็นกะเทยและจากการสังเกตความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังใน
เรือนจำ แล้วนำมาปรับใช้กับตัวเองให้สามารถใช้ชีวิตในเรือนจำได้ ในส่วนเรื่องพฤติกรรมทางเพศ
นั้นได้เรียนรู้และรับรู้จากเพื่อนๆที่เป็นกะเทยโดยถือว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมปกติ
ธรรมดาในสังคมเรือนจำเพราะพฤติกรรมดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เหล่าผู้ต้องขังกะเทยมีความ
เป็นอยู่ที่สะดวกสบาย ทำให้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขัง โดยเรียนรู้และรับรู้มาจากเพื่อนๆ
ผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

สุทัศน์วางแผนในอนาคตไว้ว่าหากพ้นโทษออกไป คงต้องกลับไปทำงานที่บาร์เหมือนเดิม
เพราะคิดว่าคงจะหางานอย่างอื่นทำไม่ได้ และสัญญากับตัวเองว่าจะไม่ขอเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
อีก จะตั้งใจกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีของสังคมอีกครั้ง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 17 : ผู้ต้องขังชาย เจริญ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันเจริญอายุ 24 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่
3 ก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพทำงานกลางคืน มีรายได้ประมาณ 20,000 กว่าบาทต่อเดือน มีพี่น้อง
2 คน มีพี่ชาย 1 คน เจริญเป็นคนสุดท้อง ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 23
ปี ในคดีลักทรัพย์ ศาลตัดสินให้จำคุก 2 ปี 6 เดือน จำคุกมาแล้ว 8 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 1 ปี 10
เดือน ยังไม่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นกลาง

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

เจษฎาเกิดมาในครอบครัวที่นับถือศาสนาอิสลามที่ค่อนข้างเคร่งครัดในคำสั่งสอนของศาสนา เจษฎาจึงต้องทำตามระเบียบวิธีปฏิบัติตามศาสนามาตั้งแต่เด็กๆ เช่น การละหมาด การถือศีลอด การห้ามทานเนื้อหมู เป็นต้น ในช่วงวัยเด็กเจษฎาใช้ชีวิตอยู่ในระเบียบคำสั่งสอนของศาสนาอิสลามเพราะคนในชุมชนจะนับถือศาสนาอิสลามจึงมีกิจกรรมทางศาสนาให้ร่วมกันปฏิบัติมากมาย เจษฎาไม่ค่อยชอบที่จะอยากจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นั้น แต่ก็ต้องจำใจในการเข้าร่วมเพราะพ่อแม่จะสั่งสอนให้ทำตามกฎระเบียบของทางชุมชน ในช่วงวัยเด็กของเจษฎาก็ไม่ได้แตกต่างกับเด็กคนอื่นๆ ในชุมชนที่จะต้องเคร่งครัดในหลักคำสอนของศาสนา ในช่วงวัยเรียน เจษฎาจึงเข้าเรียนที่โรงเรียนสอนศาสนาในชุมชนเหมือนเด็กทุกๆ ไป “ช่วงที่เข้าโรงเรียนรู้สึกตัวเองเริ่มมีความผิดปกติเพราะว่าจะชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงมากกว่าเด็กผู้ชาย และมีกิริยาท่าทางเรียบร้อยเหมือนเด็กผู้หญิงอย่างเห็นได้ชัด จะถูกเพื่อนผู้ชายแกล้งเป็นประจำแต่ไม่ยอมจะต่อสู้ตลอดจนเค้ายกแกล้งและยังมาเห็นพี่แถวบ้านมีลักษณะคล้ายผู้หญิงเหมือนเราซึ่งทำให้รู้สึกว่าไม่ใช่เรื่องผิดปกติอะไร แต่เมื่อทางบ้านรู้ว่าพฤติกรรมแบบนี้ก็ถูกทำโทษและถูกดูต้ออยู่เป็นประจำ จึงไม่ค่อยแสดงออกให้ที่บ้านเห็น จะชอบแสดงออกเวลาที่อยู่กับพี่ที่มีลักษณะเดียวกัน แต่ก็จะมีคนไปฟ้องพ่อแม่เสมอว่าเรามีพฤติกรรมอย่างนั้น ช่วงนั้นมีความรู้สึกที่ว่าทำไมชีวิตตัวเองต้องลำบากอย่างนี้ โดยเฉพาะคนที่มีความลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ คนอิสลามจะไม่ยอมรับเลย จึงต้องหลบๆ ซ่อนๆ มาตลอด เพราะคนในชุมชนจะรังเกียจไม่ยอมคบค้าสมาคมด้วย บางครั้งถึงกับไล่ออกจากชุมชนเลย”

หลังจากที่บ้านรู้ว่าเจษฎาเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจึงพยายามหาทางแก้ไข โดยมีญาติคนหนึ่งได้พาไปเป็นจ็อกกี้ขี่ม้าเพราะแถวบ้านจะมีคนเลี้ยงม้าไว้แข่งจำนวนมาก “เมื่อพ่อแม่เริ่มรู้ว่ามีความผิดปกติเบี่ยงเบนทางเพศจึงพยายามหาวิธีแก้ไขโดยพาไปฝากให้เป็นจ็อกกี้ขี่ม้าแข่งกับอาซึ่งเป็นญาติกัน จึงต้องเริ่มฝึกขี่ม้าอย่างจริงจังๆ ทุกเช้าก่อนไปโรงเรียนและหลังจากเลิกเรียนแล้วก็จะต้องไปซ้อมขี่ม้าทุกวันตอนนั้นอยู่ประมาณ 5 ปี อายุก็ประมาณ 10-11 ขวบ ซ้อมจนเก่งจึงได้เข้าแข่งขันจริงๆ แต่ก็ไม่ค่อยสำเร็จเพราะอายุน้อยถึงแม้จะตัวเล็กได้เปรียบคนอื่น เมื่อไม่ค่อยสำเร็จจึงเลิกขี่ม้า ในช่วงที่ซ้อมขี่ม้ารู้สึกว่าตัวเองบึกบึนขึ้นจะว่ากลับไปเป็นผู้ชายอีกครั้งก็ได้”

หลังจากที่เรียนจบป.6 พ่อกับแม่ก็ภูมิใจมากที่เห็นเจษฎามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และพยายามทำทุกวิธีที่จะให้เลิกมีพฤติกรรมดังกล่าว เจษฎาเห็นพ่อแม่ไม่ค่อยสบายใจก็นึกโกรธตัวเองว่าทำไมตัวเองถึงเป็นอย่างนี้ และพยายามจะกลับไปเป็นเด็กผู้ชายให้ได้อีกครั้ง โดยบอกกับพ่อแม่ว่าจะเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมที่มีแต่เด็กผู้ชายล้วน เพื่อหวังว่าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนจะช่วยให้ย้อนกลับมาเป็นผู้ชายได้ เจษฎาจึงตัดสินใจที่จะเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนแห่งนั้น ซึ่งพ่อแม่ก็เห็นดี

ด้วยโดยหวังว่าจะเห็นเงษฐากลับมาปกติอีกครั้ง เงษฐาเข้าเรียนที่โรงเรียนชายล้วนอย่างตั้งใจว่าตัวเองจะกลับมาเป็นผู้ชายได้ พยายามทำทุกอย่างที่เด็กผู้ชายคนอื่นทำเช่น คัดผมสั้นเกรียน เงษฐาตั้งใจมากที่จะเป็นผู้ชายแต่เมื่อต้องเข้าไปเรียนเงษฐาก็ต้องเลิกคิดว่าจะกลับไปเป็นผู้ชายอีกเพราะว่าในโรงเรียนจะมีกลุ่มเพื่อนกะเทยจำนวนมากหลายกลุ่ม เงษฐาจึงเข้าร่วมกลุ่มเพื่อนกะเทยอย่างไม่ได้ตั้งใจ และก็เริ่มแสดงออกในพฤติกรรมคล้ายผู้หญิงอย่างเด่นชัดมากขึ้น เช่น เริ่มทานยาคุมตั้งแต่ ม.1 แอบแต่งหน้าทาปาก ใส่เสื้อผ้าที่ผิดกฎระเบียบของทางโรงเรียน เป็นต้น เมื่อขึ้นชั้นม.2 ครอบครัวของเงษฐาเริ่มมีปัญหาเพราะพ่อแม่หย่าร้างกัน เงษฐาจึงต้องมาอยู่กับป้า โดยที่ไม่ได้เห็นหน้าพ่อแม่เลย เงษฐาเริ่มกล้าแสดงออกเหมือนผู้หญิงมากขึ้นโดยไม่แคร์สายตาคนในชุมชน เริ่มกล้าที่จะแต่งตัวเหมือนผู้หญิงในชุมชนมากขึ้น จนคนในชุมชนซุบซิบนินทาแทบทุกวัน แต่เงษฐาก็ไม่สนใจคำนิทาของคนในชุมชน และยังแสดงออกในลักษณะผู้หญิงต่อไป หลังจากที่จบม.3 เงษฐาตัดสินใจที่จะไม่เรียนต่อเพราะต้องการออกมาหางานทำเลี้ยงตัวเอง และอยากจะทำออกจากชุมชนไปเพราะสงสารป้าที่คนในชุมชนนินทา เงษฐาจึงเริ่มออกหางานทำโดยมีเพื่อนที่เป็นกะเทยแนะนำให้ไปหางานทำในย่านพัฒนาพงศ์ เพราะย่านนั้นถือว่าเป็นสวรรค์ของกะเทยเลย เงษฐาจึงไปหางานทำในย่านนั้น และในที่สุดก็ได้งานทำในบาร์แห่งหนึ่ง โดยต้องทำงานเดินอาโกโก้ เงษฐาจึงย้ายออกจากชุมชนมาเช่าบ้านอยู่ใกล้ๆบาร์ เริ่มต้นการทำงานที่บาร์อย่างราบรื่น โดยมีรายได้ค่อนข้างดีซึ่งจะอยู่ที่ประมาณ 10,000-15,000 บาทต่อเดือน เงษฐาเป็นคนใช้จ่ายอย่างรอบคอบไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายจึงมีเงินเหลือเก็บ

เงษฐาทำงานที่บาร์ประมาณ 3 ปี โดยเริ่มจากที่เดินอาโกโก้ประมาณ 6 เดือน ก็หันมาขายบริการทางเพศแทนซึ่งทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เดือนๆหนึ่งก็ประมาณ 18,000-20,000 บาท แต่ก็ใช้จ่ายอย่างประหยัดและพยายามเก็บเงินให้มากที่สุด โดยมีความตั้งใจว่าหากเก็บเงินได้มากแล้วก็จะไปผ่าตัดแปลงเพศเพราะในช่วงที่ทำงานอยู่จะมีพี่ๆกะเทยที่ไปผ่าตัดแปลงเพศมาแล้ว บอกอยู่เสมอว่าหากเราแปลงเพศแล้วจะทำให้มีคู่ทางทำมาหากินได้มากกว่านี้ ยิ่งหากได้ไปทำงานเมื่องนอกได้จะยิ่งทำให้ได้เงินเยอะกว่าที่ทำที่บาร์เสียอีก เงษฐาจึงตั้งใจที่จะเก็บเงินให้ได้โดยเร็ว ในที่สุดหลังจากเก็บเงินมาได้สักพักก็เก็บเงินได้ก้อนหนึ่ง จึงตัดสินใจที่จะไปผ่าตัดแปลงเพศเสียที่ “ตอนนั้นอายุเพิ่ง 18 ปี หลังจากมีเงินเก็บจำนวนหนึ่ง จึงคิดว่าน่าจะจะไปแปลงเพศได้แล้ว จึงไปปรึกษากับรุ่นพี่ที่แปลงเพศมาแล้ว เขาก็แนะนำให้ไปหาหมอที่เค้าเคยไปผ่าตัดมาแล้ว จึงไปตามคำแนะนำของเค้า หลังจากที่ได้พบหมอก็นัดวันให้มาผ่าตัดอีกครั้ง ในช่วงที่ยังไม่ได้ผ่าตัดรู้สึกตื่นเต้นมาก ไม่รู้ว่าถ้ามีเหมือนผู้หญิงแล้วจะเป็นอย่างไร พอถึงวันนัดจึงไปพบหมอและเอาเงินค่าผ่าตัดไปให้ตอนนั้นประมาณ 70,000 บาท แล้วก็ขึ้นไปนอนบนเตียง หลังจากผ่านไปประมาณ 3-4 ชั่วโมงการผ่าตัดก็เสร็จลง เมื่อลืมตาขึ้นมารู้สึกปวดที่แผลมากอยากให้เห็นของตัวเอง แต่ก็ยังดูไม่ได้

เพราะต้องปิดไว้ก่อน จึงต้องนอนรักษาตัวต่อไปอีก 4-5 วัน หมอจึงมาเปิดแผลให้ดู ตอนได้เห็นเป็นครั้งแรกดีใจมากที่ได้เป็นผู้หญิงซะที”

หลังจากที่กลับมาพักฟื้นที่บ้านประมาณ 1 เดือนแผลจึงหายสนิท เจษฎาจึงกลับไปทำงานที่บาร์อีกครั้ง แต่กลับมาทำงานในครั้งนี้นี้มีความมั่นใจมากขึ้น และมีช่องทางทำมาหากินได้ดีกว่าเก่า มีรายได้มากขึ้นประมาณ 20,000-30,000 บาทต่อเดือน ในช่วงที่เจษฎามีเงินเยอะก็ได้ส่งให้พ่อแม่และป้าใช้ทุกเดือน ซึ่งทุกคนก็รู้ว่าเจษฎาได้ไปผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วแต่ก็ไม่มีใครว่าอะไร หลังจากนั้นก็กลับมาทำงานที่บาร์ได้ไม่นาน จึงมีโอกาที่จะไปทำงานที่ต่างประเทศ โดยมีญาติที่เป็นกะเทยไปทำอยู่ก่อนแล้วกลับมาเมืองไทยและชักชวนให้ยื่นไปทำงานด้วย เจษฎาไม่ลังเลใจตัดสินใจตอบรับทันที แต่ในช่วงระหว่างที่รอวีซ่าออก ซึ่งญาติที่เป็นกะเทยคนนั้นได้กลับไปก่อนแล้ว เจษฎาจึงใช้เวลาว่างช่วงนั้นเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจนวีซ่าออก จึงได้ออกเดินทางไปยังประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยมีญาติที่เป็นกะเทยมารอรับที่สนามบิน

หลังจากที่ไปอยู่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เจษฎาไปอยู่กับฝรั่งคนหนึ่งซึ่งญาติที่เป็นกะเทยแนะนำให้รู้จัก โดยที่ฝรั่งคนนั้นไม่รู้ว่าเจษฎาเป็นกะเทยที่แปลงเพศแล้ว และเจษฎาจะออกมาทำงานกลางคืนทุกวัน โดยฝรั่งคนนั้นไม่รู้ เจษฎามาทำงานขายบริการทางเพศในเมืองๆหนึ่งซึ่งเป็นแหล่งที่รู้จักกันดีว่าเป็นแหล่งที่มีผู้หญิงและกะเทยขายบริการทางเพศ เจษฎาต้องทำงานอย่างหลบๆ ซ่อนๆเพราะว่าเป็นงานที่ผิดกฎหมาย แต่ก็ได้รับค่าตอบแทนในแต่ละคืนค่อนข้างสูง ในเดือนๆหนึ่งถ้าคิดเป็นเงินไทยก็ประมาณ 200,000-300,000 บาทต่อเดือน แต่ก็ต้องเสียค่านายหน้าให้กับเจ้าของสถานที่ด้วย เจษฎาอยู่กับฝรั่งคนนั้นอย่างเรียบง่ายมาตลอด จนความลับมาแตกเมื่อวันหนึ่งฝรั่งคนนั้นได้อ่านหนังสือพิมพ์โดยมีข่าวหนึ่งพูดถึงกะเทยที่แปลงเพศแล้วจากเมืองไทยจำนวนมากมาทำมาหากินที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ถูกจับกุมและส่งกลับประเทศจำนวนมาก จนฝรั่งคนนั้นเริ่มสังเกตพฤติกรรมของเจษฎาจนแอบไปดูพาสปอร์ตจึงรู้ว่าเจษฎาเป็นผู้ชาย จึงตกใจมากและมีท่าทางเปลี่ยนไปจนเจษฎาทนอยู่ด้วยไม่ได้ จึงไปอาศัยญาติที่เป็นกะเทยอยู่สักพัก แล้วก็ออกไปทำงานอีกเมืองหนึ่ง

หลังจากที่อยู่สวิตเซอร์แลนด์ได้ 1 ปี เจษฎาก็กลับเมืองไทยเพื่อกลับมาพักผ่อน มีเงินจำนวนมากซื้อของที่ต้องการทุกอย่างและให้พ่อแม่และป้าจำนวนหนึ่ง อยู่เมืองไทยได้ 2 เดือนจึงบินกลับไปสวิตเซอร์แลนด์อีกครั้ง แต่การกลับมาในครั้งนี้นี้ยื่นต้องหลบๆซ่อนๆมากกว่าครั้งก่อน เพราะทางเจ้าหน้าที่ตำรวจของสวิตเซอร์แลนด์ได้ออกปราบปรามผู้หญิงขายบริการอย่างจริงจัง เจษฎาจึงต้องประสบกับการทำงานอย่างมาก จึงไม่ค่อยได้เงินมากเหมือนก่อนจากที่เคยได้ประมาณ

200,000-300,000 บาท เหลือประมาณ 100,000 บาทต่อเดือน เจษฎาอยู่ที่สวีเดนอีกราว 6 เดือนจึงตัดสินใจเดินทางกลับเมืองไทยเพราะไม่อยากจะทำอย่างหละหลวมๆอีกต่อไป

หลังจากกลับมาเมืองไทย เจษฎาก็ไม่ได้ทำงานอะไรอยู่ประมาณ 2 เดือน เงินเก็บที่มีอยู่ก็น้อยลงไปทุกที จึงตัดสินใจกลับไปขายบริการที่บาร์อีกครั้ง เจษฎาทำงานขายบริการทางเพศโดยจะเลือกรับเฉพาะแขกต่างชาติ “ส่วนใหญ่เวลาทำงานจะเลือกเฉพาะแขกฝรั่ง เพราะพวกนี้กระเป๋ามันหนา คินๆหนึ่งก็จะรับแขกประมาณ 1-2 คน ได้เงินประมาณ 2,000-4,000 บาท แต่บางคินไม่ได้แขกก็มีเหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้บอกนะว่าเป็นกะเทย บางคนก็รู้แต่ก็ไม่ได้ว่าอะไรเพราะเค้าอยากลองของแปลกมั้ง” หลังจากทีกลับมาทำงานที่บาร์ได้ประมาณ 6 เดือน รายได้ของเจษฎาก็ไม่ค่อยดีเหมือนก่อน เจษฎากังวลใจมากเพราะต้องมีภาระส่งเสียให้พ่อแม่และป้าทุกเดือนจึงเกิดความเครียด ในระหว่างนั้นเจษฎาก็ได้รู้จักกับเพื่อนกะเทยที่เคยทำงานที่บาร์เดียวกันคนหนึ่งแต่เค้าไม่ได้ทำงานที่บาร์แห่งนั้นแล้ว ซึ่งเค้าเข้ามาติดสนิทกับเจษฎาและพยายามแนะนำให้รู้จักยาตัวหนึ่งที่ใช้มอมแขก ซึ่งเค้าเคยทำอยู่บ่อยๆและได้ทรัพย์สินเงินทองจำนวนมาก เจษฎาก็ขอซื้อยาต่อจากเพื่อนคนนั้น หลังจากนั้นเจษฎาก็จะนำยาคิดกระเป๋ามาไปด้วยทุกครั้ง จนวันหนึ่งได้รับแขกคนหนึ่งซึ่งเป็นคนที่รวยมากมีสร้อยทองใส่เต็มตัว เงินเต็มกระเป๋ามา เจษฎาก็ตัดสินใจที่จะลงมือมอมยาแขกคนนี้ โดยวางแผนเป็นอย่างดี หลังจากที่ยาออกฤทธิ์แล้วเจษฎาก็ได้ไปจำนวนมา จึงกลับไปห้องพักอย่างกระวนกระวายใจ แต่พอรุ่งเช้าก็เอาสร้อยทองไปขายได้เงินมาจำนวนหนึ่ง แต่ประมาณ 6 โมงเย็น ตำรวจก็มาจับเจษฎาที่ห้องเพราะแขกคนนั้นได้ไปแจ้งความที่โรงพัก ตำรวจจึงสืบสวนจากบาร์ที่เจษฎาทำงานอยู่จนสามารถมาจับกุมได้ ช่วงแรกที่ถูกจับเจษฎาปฏิเสธข้อกล่าวหาทุกอย่าง แต่หลังจากที่แขกคนนั้นมาชี้ตัว เจษฎาก็ต้องรับสารภาพและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งในที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้ขังจำคุก 2 ปี 6 เดือน ในคดีลักทรัพย์ ซึ่งตอนนั้นเจษฎาอายุ 23 ปี

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำนั้น เจษฎามีการเรียนรู้และรับรู้ผ่านประสบการณ์ในชุมชนที่ค่อนข้างจะมีระเบียบเข้มงวดเพราะอยู่ในชุมชนที่นับถือศาสนาอิสลาม แต่ด้วยความผิดปกติทางเพศที่มีมาตั้งแต่เด็กๆและไม่สามารถแสดงออกได้อย่างอิสระ ต้องหละหลวมๆและเก็บกดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เพราะคนอิสลามส่วนใหญ่จะรังเกียจพวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เมื่อมีความกดดันจากสังคมพยายามที่จะกลับไปมีพฤติกรรมปกติแต่ก็ไม่สามารถจะเปลี่ยนกลับไปได้ถึงแม้จะไปอยู่ในสังคมโรงเรียนที่มีแต่นักเรียนชายล้วน แต่ก็ยังมีกลุ่มนักเรียนที่พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอยู่หลายๆกลุ่มเจษฎาก็เข้าร่วมกลุ่มและเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เด่นชัดขึ้น เมื่อจบม.3แล้วไม่ได้ศึกษาต่อทำให้การเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งที่คืออย่างต่อเนื่องหยุดชะงักลง และต้องเข้าไปอยู่ในสังคมคนที่ทำงานกลางคืน เจษฎาก็ได้รับการเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จนเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศและกระทำผิดกฎหมาย

พฤติกรรมกรเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

เจษฎาถูกนำตัวมาฝากขังที่เรือนจำพิเศษธนบุรี ในวันแรกที่เข้ามาอยู่ที่เรือนจำเจษฎามีความเครียดและกังวลมาก โดยเฉพาะกลัวที่จะถูกผู้ต้องขังข่มขืนเพราะเจษฎาแตกต่างจากผู้ต้องขังคนอื่น ๆ เป็นผู้ต้องขังกะเทยที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จึงเป็นที่สนใจของผู้ต้องขังชายอื่น ๆ ในช่วง 1-2 อาทิตย์แรกจึงมีความเครียดมากถึงกับกินไม่ได้นอนไม่หลับจะต้องคอยระวังตัวอยู่ตลอดเวลา โดยที่มีผู้ต้องขังอื่น ๆ พยายามเข้ามาพูดคุยด้วย แต่เจษฎาก็ยังกลัวๆกลัวๆที่จะพูดคุยด้วย จนมีเพื่อนผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยเหมือนกันเข้ามาพูดคุยด้วยจึงทำให้สบายใจขึ้นและเครียดน้อยลง แต่ก็ยังคงต้องระวังตัวอยู่ตลอดเวลา เจษฎาอยู่ในเรือนจำอย่างเป็นทางการเป็นทุกข์มากเพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองจะต้องเข้ามาอยู่ในนี้ จึงยังทำใจไม่ได้ “มาอยู่แรกๆเครียดมากทำใจไม่ได้ กินข้าวก็ไม่ได้เพราะไม่คุ้นกับอาหารอย่างนี้ เวลานอนก็ต้องคอยระวังตัวเองตลอด บางครั้งนอนร้องไห้ทั้งคืนเลย ไม่รู้ว่าจะต้องติดคุกกี่ปี ซึ่งตอนนั้นคิดก็ยังไม่ถึงที่สุด จึงต้องกังวลในเรื่องการต่อสู้คดีด้วย” หลังจากที่อยู่ที่เรือนจำพิเศษธนบุรีได้ 1 เดือน จึงถูกย้ายมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ที่ต้องการแยกห้องขังผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยทั้งที่แปลงเพศแล้วและยังไม่ได้แปลงเพศให้มาอยู่รวมกัน เจษฎาจึงถูกนำตัวมาขังที่เรือนจำกลางคลองเปรม

หลังจากที่มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม เจษฎาเริ่มรู้สึกสบายใจมากขึ้นเพราะมาอยู่ร่วมกับเพื่อนๆที่เป็นกะเทยอีกจำนวนมากและไม่ต้องนอนกับผู้ต้องขังชายอื่น ๆ จึงคลายความวิตกกังวล และเริ่มพูดคุยกับคนอื่น ๆ มากขึ้น เพราะคิดว่าเพื่อนๆกะเทยจะมีความเข้าใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน “หลังจากมาอยู่ที่คลองเปรม รู้สึกสบายใจมากขึ้น ได้มาอยู่กับเพื่อนๆที่เป็นกะเทยเหมือนกัน จึงรู้สึกไม่กลัวที่จะมีคนมาข่มขืนเพราะได้นอนร่วมกับเพื่อนๆกะเทยซึ่งจะแยกห้องนอนกับผู้ต้องขังชายอื่น ๆ จึงได้พูดคุยกับเพื่อนๆกะเทยมากขึ้น เขาก็จะช่วยเหลือดี แต่ก็จะมีบางคนที่ไม่ค่อยเป็นมิตรเพราะอาจเห็นว่าเราแปลงเพศแล้วคงอิจฉามั้ง แต่คนดีๆก็มีเยอะที่คอยให้คำแนะนำต่างๆ อยู่ที่นี่ค่อนข้างสบายกว่าตอนที่อยู่ที่พิเศษธนบุรี เพราะไม่ต้องอยู่กันอย่างแออัด ทำให้สุขภาพจิตดีขึ้นแต่ก็ยังไม่สบายเหมือนอยู่ข้างนอกหรอก” ในช่วง 2-3 อาทิตย์แรกที่มาอยู่มีผู้ต้องขังชายเข้ามาจับจำนวนมาก โดยมีวิธีการเข้ามาจับคล้ายๆกัน คือการส่งข้าวส่งน้ำส่งของใช้มาให้จำนวนมาก ซึ่งเจษฎาก็จะรับมาทั้งหมดแล้วก็เอามาแบ่งปันให้เพื่อนๆกะเทยเสมอ แต่ก็มีเพื่อนกะเทยคนหนึ่งสอนว่าหากไม่สนใจใครก็อย่ารับของเค้ามาเพราะพวกเค้าให้อะไรก็หวังที่จะได้อะไรตอบแทนทั้งนั้น ช่วงหลังๆเจษฎาก็ไม่ค่อยรับของใครง่ายๆและก็ยังไม่ได้ตัดสินใจที่จะคบกับใครเป็นแฟน แต่ก็คิดว่าคงจะเลือกคบกับใครสักคนเพราะจะได้มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายมากขึ้น

ในที่สุดเจษฎาจึงเลือกคบกับผู้ต้องขังชายซึ่งเป็นคนต่างชาติดคนหนึ่ง เป็นคนที่ดูดี สะอาด เรียบร้อยและมีเงินด้วย จึงตัดสินใจคบกับผู้ต้องขังคนนั้นเพราะตรงสเปคของยีนที่ชอบคนต่างชาติ อยู่แล้ว และเพื่อนๆ ก็ยกยู่ให้คบกันด้วย หลังจากนั้นที่เจษฎาตัดสินใจมีแฟนแล้วก็ไม่มีความจำเป็นอีกเพราะคนอื่นๆ จะเกรงใจไม่เข้ามายุ่งอีก หลังจากที่ตัดสินใจคบกันเป็นแฟนแล้วเจษฎาก็มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเพราะแฟนจะจัดการทุกอย่างให้เช่น เรื่องอาหารการกิน ก็ไม่ต้องกินข้าวแดงอีกต่อไป แต่จะมีแฟนคอยส่งข้าวส่งน้ำให้ตลอด ซึ่งซื้อมาจากร้านสวัสดิการในแดน “ทุกๆ เช้าเค้าก็จะหิ้ว ข้าวมาให้ ก็มานั่งกินกับเพื่อนๆ ในห้อง แต่กลางวันจะกินกับเค้า ส่วนตอนเย็นเค้าก็จะหิ้ว มาให้อีก ก็เอาไปกินกับเพื่อนๆ ในห้อง ส่วนพวกของใช้ต่างๆ ยากได้ อะไรก็บอกเค้า เค้าก็จะซื้อมาให้ตลอด” แต่หลังจากที่คบกันมาไม่นานจึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์กัน โดยจะหาโอกาสมีเพศสัมพันธ์กันในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งจะมีเด็ทนอนด้วยกันและก็มีเพศสัมพันธ์กันเกือบทุกครั้ง ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติของผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยเวลาที่มีแฟนก็จะมีเพศสัมพันธ์กันทุกคน แต่โอกาสอาจจะมีไม่มากเหมือนคนอื่นๆ เพราะที่แดนนี้ ต้องแยกห้องนอนกันระหว่างผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยกับผู้ต้องขังอื่น จึงต้องหาโอกาสเหมาะๆ กันเอง แต่ทุกครั้งที่จะมีเพศสัมพันธ์กันเจษฎาจะให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง เพื่อป้องกันโรคติดต่อ เพราะเพื่อนๆ จะเตือนอยู่เสมอว่า อยู่ที่นี่ต้องระวังเรื่องโรคติดต่อด้วยเพราะเคยเกิดกับหลายรายมาแล้ว ซึ่งถุงยางอนามัยก็จะได้จากโรงพยาบาลของเรือนจำหรือบางครั้งแฟนก็หาซื้อมา

เจษฎาคบกับแฟนคนนี้อยู่มาจนถึงปัจจุบันรวมเวลาที่ประมาณ 6 เดือน ซึ่งอยู่กันอย่างมีความสุข มีความซื่ออกซื่อใจและให้กำลังใจกันตลอดมา ถึงแม้เจษฎาจะมีแฟนที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา แต่ก็ไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทย บางครั้งก็ได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆ ของทางเรือนจำร่วมกับเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทย เช่น การเดินโชว์ในงานวันปีใหม่ หรือรำไทยต้อนรับผู้ใหญ่ที่มาเยี่ยมที่เรือนจำ เป็นต้น ทุกวันนี้เจษฎาใช้ชีวิตอย่างมีความหวังที่จะได้ออกมาสู่สังคมภายนอกอีกครั้ง เพราะยื่นเหลือโทษจำคุกอีกแค่ปีกว่าๆ จึงพยายามที่จะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ไม่พยายามมีปัญหากับใคร โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เพื่อหวังที่จะได้ออกไปเร็วกว่ากำหนดโทษ และจะไม่ขอกลับเข้ามาอีกแน่นอน

พฤติกรรมกรเรียนรู้อะไรระหว่างอยู่ในเรือนจำ เจษฎาได้เรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์ในสิ่งต่างๆ จากเพื่อนๆ ผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย ซึ่งมีส่วนสำคัญในการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ต่อการใช้ชีวิตในเรือนจำของเจษฎา จนทำให้สามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตในเรือนจำได้เป็นอย่างดี ในส่วนของเรื่องกรมีเพศสัมพันธ์นั้น เจษฎาได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์ดังกล่าวจากเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทย และความต้องการความสะดวกสบาย ต้องการให้มีคนมาดูแล และความเบี่ยงเบนทางเพศของตนเองตั้งแต่อยู่ในสังคมข้างนอก จึงส่งผลให้เจษฎามีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังในเรือนจำ

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

เจษฎามีความคาดหวังว่าหลังจากพ้นโทษออกไปแล้ว ก็คงกลับไปทำงานกลางคืนที่บาร์อีกครั้ง คงไม่มีโอกาสได้ไปทำงานอื่นๆ เพราะสังคมคงไม่ให้โอกาส แต่ก็จะต้องอดทนอดกลั้นที่ตัวเองต้องเข้ามาอยู่ในเรือนจำมาเริ่มต้นชีวิตใหม่อย่างไม่ประมาท ส่วนเรื่องของพฤติกรรมทางเพศก็ตั้งใจว่าจะหาแฟนจริงๆ จังๆ สักคนมาคอยดูแล แต่ก็ไม่รู้ว่าจะมีใครจริงใจด้วยหรือเปล่า และขอฝากถึงน้องๆที่กำลังที่จะเป็นกะเทยหรือที่เป็นอยู่แล้ว ขอให้เป็นคนดีถึงแม้จะเป็นอะไรก็ตาม เพราะถ้าเป็นคนดีแล้วเราก็จะมีคุณค่าต่อสังคมไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 18 : ผู้ต้องขังชาย กัญญา (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันกัญญาอายุ 37 ปี เป็นคนนครสวรรค์ ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จบการศึกษาระดับป.ว.ช. สาขาการตลาด ก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพค้าขายเครื่องประดับ มีรายได้ประมาณ 6,000 กว่าบาทต่อเดือน มีพี่น้อง 7 คน มีพี่ชาย 1 คน พี่สาว 5 คน กัญญาเป็นคนสุดท้อง ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 30 ปี ในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดเพื่อจำหน่าย(ยาอี) ศาลตัดสินให้จำคุก 25 ปี จำคุกมาแล้ว 7 ปี เหลือโทษจำคุกอีก 14 ปี เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ 1 ครั้ง ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

กัญญาเกิดมาในครอบครัวขนาดใหญ่เพราะพ่อแม่มีลูกมากถึง 7 คน พ่อแม่ทำอาชีพค้าขายขนมหวานเลี้ยงลูกทั้ง 7 คน ฐานะก็ไม่ได้ร่ำรวยอะไรเพราะมีลูกเยอะ เล็กจึงถูกเลี้ยงอย่างตามมีตามเกิด ชีวิตในวัยเด็กก็ไม่ค่อยได้อยู่กับพ่อแม่สักเท่าไหร่เพราะท่านจะต้องออกไปขายขนมตั้งแต่เช้ามีดกลับมา ก็ตอนหัวค่ำ กัญญาจึงต้องอยู่กับพี่ๆ ทั้ง 6 คน โดยเฉพาะพี่สาวจะผลัดกันเลี้ยงเล็กอยู่ตลอดเวลา เพราะกัญญาเป็นน้องคนสุดท้อง พี่ๆ จึงต้องเอาใจใส่ในการเลี้ยงดู เวลาออกไปเล่นกับเพื่อนๆ นอกบ้านก็จะเอาไปด้วยทุกครั้ง ทำให้กัญญาเติบโตมาในกลุ่มเด็กผู้หญิงแถวๆ บ้าน เมื่อโตขึ้นเล็กจึงชอบเล่นในกลุ่มเด็กผู้ชายและมีท่าทางเรียบร้อยผิดจากเด็กผู้ชายทั่วไป เมื่อต้องเข้าโรงเรียน กัญญาเข้าเรียนที่โรงเรียนประถมแห่งหนึ่งในละแวกบ้าน กัญญาเริ่มสับสนว่าตัวเองผิดปกติเพราะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย จึงถูกล้อว่าเป็นตุ๋นบอยๆ ซึ่งตอนนั้นก็ไม่ว่าหมายถึงอะไร กัญญาเป็นเด็กที่ตั้งใจเรียนและเป็นที่รักของครูและเพื่อนๆ จึงได้รับคัดเลือกให้ไปแข่งขันทางด้านวิชาการ

ระหว่างโรงเรียนเป็นประจำ และได้รับรางวัลกลับมาเกือบทุกครั้ง ในช่วงระหว่างที่อยู่ป.6 พ่อของ กัญญาจะมาเสียดวงด้วยโรคมะเร็ง กัญญาจึงต้องอยู่กับแม่และพี่ๆมาโดยลำพัง หลังจากที่ย้ายป.6 จึงเลือกที่จะเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด

ชีวิตในโรงเรียนมัธยม กัญญาเริ่มมีพัฒนาการต่อการแสดงออกในพฤติกรรมของผู้หญิงเด่นชัดขึ้น เพราะในโรงเรียนจะมีนักเรียนที่เป็นกะเทยรวมตัวกันเป็นกลุ่มใหญ่ๆ และกล้าที่จะแสดงออกมากขึ้นเมื่ออยู่รวมกลุ่มกัน เช่น แฉผู้ชาย นิินทาอาจารย์ ดูหนังสือโป๊ผู้ชาย คุยกันในเรื่องเพศมากขึ้น แต่งหน้าทาปากมาอวดกัน เป็นต้น ซึ่งกัญญาเข้าร่วมกลุ่มอย่างเปิดเผยโดยไม่สนใจใคร กัญญาเริ่มทานยาคุมตั้งแต่ตอนอยู่ม.1 โดยไปแอบซื้อมากินกับเพื่อนๆ เพราะรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยแนะนำให้ไปซื้อมากินจะได้มีหน้าอก กัญญาจึงแอบกินยาคุมมาตั้งแต่นั้นมาโดยปิดบังไม่ให้ที่บ้านรู้ จากเด็กที่ตั้งใจเรียนและเรียนเก่ง กัญญาเริ่มไม่ตั้งใจเรียนและหนีเรียนอยู่เป็นประจำจึงถูกอาจารย์ลงโทษอยู่เสมอ แต่กัญญากับเพื่อนๆ กะเทยก็ไม่ยอมสำนึกผิดและก็หนีเรียนอีกเรื่อยๆ หลังจากที่ย้ายม.2 กัญญาเริ่มมีความสนใจผู้ชายและอยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยเพราะรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยหลายคนชอบมาเล่าให้ฟังว่าเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายจะรู้สึกมีความสุขมาก กัญญาจึงอยากลองบ้างจึงพยายามจีบเพื่อนผู้ชายในโรงเรียนแต่ก็ไม่มีใครสนใจ เพราะกัญญาเป็นกะเทยที่หน้าตาไม่ค่อยสวย จึงตั้งไว้ว่าสักวันจะต้องสวยเหมือนผู้หญิงให้ได้ พอขึ้นม.3 กัญญาหันมาตั้งใจเรียนมากขึ้นเพราะการเรียนตกต่ำลงและกลัวว่าจะเรียนไม่จบ จึงตั้งใจเรียนจนจบม.3 ได้ถึงแม้จะได้เกรดไม่ค่อยดี แต่ก็ทำให้กัญญาโล่งอกไปได้ หลังจากที่ย้ายม.3 กัญญาวางแผนไว้ว่าจะเรียนต่อในสายอาชีพ และขอแม่เข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพฯกับเพื่อนๆ แม่จึงอนุญาตให้เข้ามาเรียนที่กรุงเทพฯ ได้เพราะเห็นว่ามามีเพื่อนๆ เข้ามาเรียนด้วยกันหลายคน

หลังจากเข้ามาในกรุงเทพฯ กัญญาเข้าเรียนในวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์แห่งหนึ่ง โดยเลือกเรียนสาขาการตลาดเพราะคิดว่าคงจะทำให้หางานทำง่าย กัญญาเริ่มแสดงออกในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เด่นชัดขึ้น กล้าไว้ผมยาวและแต่งหน้าทาปากไปเรียน ซึ่งจะมีเพื่อนๆ ที่มีลักษณะเดียวกันอีก 7-8 คน อยู่ในกลุ่มก็วนเวียนกัน และมีกิจกรรมต่างๆ ทำร่วมกันบ่อยขึ้น เช่นการไปเที่ยวกลางคืนด้วยกันบ่อยๆ เป็นต้น ซึ่งในช่วงนั้นกัญญาอาศัยอยู่กับญาติคนหนึ่ง โดยได้ช่วยญาติขายเครื่องประดับเล็กๆ น้อยๆ เป็นรายได้เสริมหลังเลิกเรียน แต่เมื่อเห็นว่าเป็นงานที่มีรายได้ค่อนข้างดีก็เลยตัดสินใจที่จะลงทุนทำเอง จึงเริ่มลงมือทำเองอย่างจริงจังๆ โดยจะไปรับของจากตลาดจตุจักรมาขายเอง ซึ่งก็ได้กำไรเดือนๆหนึ่งประมาณ 6,000 บาท โดยอาศัยเวลาช่วงเย็นหลังเลิกเรียนและวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ แต่เมื่อเวลากัญญาได้เงินมาก็จะพาเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทยไปเที่ยวกลางคืนเสมอๆ จึงไม่ค่อยมีเงินเก็บ ในช่วงที่กัญญาเที่ยวกลางคืนบ่อยๆ ก็ได้มีโอกาสได้รู้จักกับผู้ชายหลายคน และเริ่มจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่เที่ยวด้วยกัน แต่เล็กก็ไม่ได้เลือกคบใครอย่างจริงจังๆ เพราะคิดว่าคงไม่มี

ใครจริงจังด้วย จึงขอแค่สนุกไปวันๆ หลังจากที่เรียนจบป.ว.ช.เล็กจึงออกหางานทำแต่ก็หาไม่ได้สักที จึงหันไปขายเครื่องประดับอย่างจริงจังๆ โดยร่วมลงทุนกับเพื่อนที่เป็นกะเทยอีกคนหนึ่ง กิจการก็ไปได้ด้วยดีมีกำไรพอสมควร เล็กจึงขยับขยายกิจการให้ใหญ่โตขึ้น จนมีรายได้เข้ามาจำนวนมาก และก็เริ่มเก็บเงินอย่างจริงจังๆ โดยหวังว่าหากเก็บได้มากพอสมควรก็จะเอาไปเป็นทุนในการผ่าตัดแปลงเพศ

กัญญาทำกิจการของตัวเองมาเรื่อยๆจนมีเงินเก็บก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งจึงตัดสินใจที่จะไปผ่าตัดแปลงเพศเพราะได้ตั้งใจไว้นานแล้ว แต่ในสมัยนั้นการผ่าตัดแปลงเพศยังไม่เป็นที่เปิดเผยมากนักและก็มีหมอที่เก่งๆไม่กี่คน กัญญาจึงขอคำแนะนำจากรุ่นพี่คนหนึ่งที่เป็นเพื่อนที่ไปผ่าตัดแปลงเพศมาแล้ว “ตอนนั้นมีเงินเก็บเยอะมาก จึงตั้งใจว่าจะไปผ่าตัดแปลงเพศเสียที จะได้เป็นผู้หญิงเต็มตัวซะที สมัยนั้นหมอที่เก่งๆมีน้อยมากจึงต้องเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ครั้งนั้นอยู่ประมาณ 120,000 บาท แต่ก็คุ้มนะกับการที่ได้เป็นผู้หญิงจริงๆถึงแม้จะไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ตาม แต่ก็ยังภูมิใจที่ไม่ได้เสียชาติเกิด” หลังจากที่พักฟื้นจนหายเป็นปกติก็กลับมาทำกิจการของตัวเองต่อ แต่ในระหว่างที่กลับมาขายของอีกครั้ง กัญญาได้มีโอกาสรู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเป็นคนขายของใกล้เคียงกัน โดยที่ผู้ชายคนนั้นเข้ามาจับ ในที่สุดจึงตัดสินใจคบกันเป็นแฟน เริ่มมีเพศสัมพันธ์กันเรื่อยมาและจะไปเที่ยวกลางคืนด้วยกันบ่อยๆ ซึ่งกัญญารู้ทีหลังว่าเค้าเป็นเอยนต์ชายยอให้เด็กๆที่มาเที่ยวในผับ แต่กัญญาที่ไม่ได้ใส่ใจอะไร โดยที่เค้าพยายามชักชวนให้กัญญามาส่งยาด้วยกัน ซึ่งตอนแรกกัญญาที่ไม่สนใจเพราะกลัวถูกโดนจับ แต่หลังจากที่เห็นเค้าทำก็รู้สึกที่ไม่ได้ยากเย็นอะไรมากนัก และก็ได้อัดออบแทนที่ค่อนข้างสูง จึงตัดสินใจที่จะลองทำ

กัญญาจึงเข้าสู่วงการค้ายาอียอย่างเต็มตัวโดยเริ่มจากเป็นเอยนต์ที่ส่งของจำนวนน้อยๆจนก้าวไปสู่เอยนต์รายใหญ่ที่มีจำนวนยาอียมากมายมหาศาล โดยจะจัดส่งยาอียให้รายย่อยอีกทอดหนึ่ง กัญญามีรายได้จากการค้ายาอียมากมายมหาศาล จึงซื้อทุกอย่างที่ตัวเองอยากได้ไม่ว่าจะเป็นเครื่องประดับ ของใช้แพงๆ หรือแม้กระทั่งรถยนต์ เพราะเงินที่ได้มาเป็นเงินร้อนจึงต้องใช้จ่ายทันที โดยที่ไม่คิดจะเก็บไว้เลย ในช่วงนั้นกัญญาใช้ชีวิตอย่างหรูหราใช้จ่ายเงินอย่างสุรุ่ยสุร่าย แต่หลังจากนั้นไม่นานก็ถูกตำรวจจับ เพราะตำรวจได้ติดตามความเคลื่อนไหวแก๊งค์ของกัญญามานานแล้ว จึงส่งสายมาล่อซื้อยาอียกับแก๊งค์ของกัญญา ในที่สุดเล็กกับพรรคพวกก็ถูกจับที่ผับแห่งหนึ่ง โดยตำรวจยึดของกลางที่เป็นยาอียได้จำนวนมากซึ่งถือว่าเป็นการจับกุมแก๊งค์ค้ายาอียครั้งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งของวงการตำรวจ หลังจากที่ถูกรวบกัญญาต้องขอมงานด้วยหลักฐานที่แน่นหนา จึงยอมรับสารภาพแล้วพยายามจะติดสินบนให้กับตำรวจแต่เนื่องจากเป็นคดีใหญ่ระดับประเทศจึงไม่มีใครกล้ารับ กัญญา กับพรรคพวกจึงถูกดำเนินคดีทางกฎหมาย ซึ่งในขณะนั้นกัญญาอายุ 30 ปี ที่ยศสูงสุดศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 25 ปี

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำนั้น กัญญาเกิดมาในครอบครัวที่มีพี่น้องจำนวนมาก ฐานะทางบ้านไม่ค่อยดี พ่อแม่จึงต้องออกมาทำมาหากินจนไม่มีเวลาที่จะเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนลูกๆ ชีวิตในวัยเด็กต้องอยู่กับพี่สาวและเด็กผู้หญิงมาตลอด จนเป็นสาเหตุที่เกิดการเรียนรู้และรับรู้ในเรื่องเพศที่ผิดไปจึงทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และยังเมื่อพ่อมาเสียชีวิตลงและต้องอยู่กับแม่มาตลอดตั้งแต่เด็กๆ จึงทำให้กัญญาซึมซับพฤติกรรมต่างๆ ของแม่จนเกิดการเลียนแบบอยากเป็นเหมือนแม่ และเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นก็เข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ เพียงลำพัง การเรียนรู้และรับรู้ของชีวิตในช่วงนี้ก็ได้จากประสบการณ์ของตัวเองในการกำหนดว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด จนเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจที่จะผ่าตัดแปลงเพศโดยเกิดจากความเกียจคร้านที่เก็บไว้มานานแล้ว ซึ่งมีความตั้งใจว่าจะต้องเป็นผู้หญิงให้ได้ จึงตัดสินใจแปลงเพศ ส่วนการกระทำผิดก็เนื่องจากการได้รับการเรียนรู้และรับรู้จากคนอื่นว่าสิ่งที่ทำอยู่คือการค้าขายไม่ใช่เป็นเรื่องผิดอะไรแต่เป็นสิ่งที่ทำให้เรามีอะไรทุกอย่างที่ต้องการได้ เล็กจึงมีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และรับรู้ที่ผิดทำนองคลองธรรมจนเป็นสาเหตุที่ทำให้กระทำความผิดในครั้งนี้

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในช่วงแรกกัญญาถูกนำตัวมาขังไว้ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางเพื่อบำบัดการติดยา โดยที่กัญญาเกิดความเครียดและกังวลมาก พยายามที่จะไม่คิดอะไรแต่ก็ทำใจไม่ได้เพราะสภาพแวดล้อมในทัณฑสถานเต็มไปด้วยผู้ต้องขังมากมายหน้าหลายตาจนทำให้เกิดความกังวลใจเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากกัญญาเป็นผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยแปลงเพศมาแล้ว จึงได้รับการดูแลเป็นพิเศษจากทางเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอะไรขึ้น จะมีผู้ต้องขังหลายคนพยายามเข้ามาพูดคุยด้วยแต่ก็ยังไม่กล้าที่จะพูดคุยกับใครจะคุยเฉพาะกับเพื่อนคนหนึ่งที่เป็นกะเทยเหมือนกัน ในระหว่างที่อยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง กัญญาพยายามบำบัดตัวเองเพื่อให้เลิกยาให้ได้จนสามารถหักดิบเลิกยาได้ จึงมีความสบายใจมากขึ้น กัญญาอยู่ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางไม่ค่อยจะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ต้องขังอื่นๆ พยายามเก็บตัวเงียบอยู่คนเดียว อยู่ที่นี่ได้ประมาณ 2 เดือนก็ถูกย้ายให้มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม

หลังจากที่มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม กัญญาไปอยู่ที่แดน 6 ซึ่งเป็นแดนแรกรับ อยู่ที่แดน 6 กัญญาต้องเรียนรู้ในประสบการณ์ใหม่ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการเพศสัมพันธ์กันในเรือนจำ ซึ่งกัญญาสังเกตและรับรู้มาจากเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทยด้วยกันว่ากะเทยที่อยู่ที่นี่จะมีแฟนเป็นคู่นอนแทบทุกคน เพราะผู้ต้องขังชายจะเห็นพวกกะเทยเหล่านั้นเป็นผู้หญิง พยายามจะแย่งกันจับเมื่อมีกะเทยมาอยู่ใหม่ๆ ตอนแรกๆ ที่รู้ว่าจะยังทำใจยอมรับไม่ได้แต่ถ้าอยู่ไปเรื่อยๆ ก็จะยอมรับได้อีก ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำ เล็กพยายามเรียนรู้ในเรื่องพฤติกรรมทาง

เพศอยู่นานจึงตัดสินใจที่จะมีแฟนสักคน ในช่วงนั้นจึงมีผู้ต้องขังเข้ามาจับจำนวนมากเพราะกัญญาเป็นกะเทยที่แปลงเพศแล้วยังจะได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ในที่สุดกัญญาจึงมีแฟนคนแรก ซึ่งกัญญาเป็นคนเลือกเองเหตุผลที่เลือกคนนี้ก็เพราะว่ารู้สึกถูกชะตาคู่ด้วยจึงตัดสินใจเป็นแฟนกันและอยู่กินด้วยกัน เขาก็จะดูแลเรื่องอาหารการกินให้ ส่วนกัญญาก็ยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นการแลกเปลี่ยนโดยอาศัยช่วงเวลาดีๆ ที่นอนด้วยกันเอาผ้าห่มคลุมไว้ จะมีเพศสัมพันธ์กันบ่อยๆ ในช่วงแรกๆ กัญญา还不知道ว่าจะป้องกันโรคได้อย่างไร เพราะไม่คิดว่าจะหาถุงยางอนามัยได้จากที่ไหน แต่หลังๆ มาได้จากเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทยว่าสามารถไปขอได้จากโรงพยาบาล ช่วงหลังๆ เวลา มีเพศสัมพันธ์กัน กัญญาจะให้แฟนใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพื่อป้องกันติดโรค กัญญาใช้ชีวิตคู่กับแฟนอย่างระหองระแหงเพราะแฟนเป็นคนขี้หึงมาก จะเห็นกัญญาคุยกับคนอื่นไม่ได้เลย ถ้าเค้าเห็นก็จะต้องทะเลาะกันทุกครั้ง กัญญาจึงพยายามหลีกเลี่ยงที่จะพูดคุยกับคนอื่น กัญญาอยู่ที่แดน 6 ได้ประมาณปีกกว่าก็ถูกย้ายให้มาอยู่ที่แดน 1 ซึ่งเป็นแดนที่แยกห้องขังระหว่างผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยกับผู้ต้องขังอื่นๆ จึงต้องเลิกกับแฟน

หลังจากย้ายมาอยู่ที่แดน 1 กัญญาจึงต้องเริ่มเรียนรู้และรับรู้การใช้ชีวิตใหม่ๆ เพราะต้องมาอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทยจำนวนหนึ่ง แต่กัญญาก็ไม่มีปัญหาในการอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ กะเทย เพราะสามารถเข้ากับทุกคนได้ จะมีเพื่อนกะเทยบางคนที่ไม่ชอบขี้หน้าแต่กัญญาก็ไม่สนใจพยายามทำตัวให้ดีที่สุดและพยายามไม่สร้างปัญหา หลังจากย้ายมาอยู่ที่แดน 1 กัญญาได้รับความสนใจจากผู้ต้องขังชายจำนวนมากเข้ามาจับ เพราะกัญญาเป็นกะเทยที่แปลงเพศแล้วก็จะได้รับความสนใจเป็นพิเศษ กัญญาจึงมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเพราะมีคนคอยเอาใจอยู่ตลอดเวลา ทั้งในเรื่องอาหารการกิน สิ่งของเครื่องใช้ก็จะมีคนเอามาให้เยอะเยอะ กัญญาใช้เวลาเลือกที่จะคบใครอยู่นานเพราะเคยมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว จนในที่สุดจึงตัดสินใจเลือกได้ หลังจากตัดสินใจเลือกแล้วคนอื่นๆ จึงค่อยๆ หายหน้าหายตาไป สาเหตุที่กัญญาเลือกคบกับแฟนคนนี้ก็เพราะเป็นคนมีเงินและเลี้ยงดูเป็นอย่างดี กัญญาอยากอยู่อย่างสะดวกสบายเหมือนกับเพื่อนๆ กะเทยคนอื่นจึงตัดสินใจเลือกคนนี้ “หลังจากย้ายมาอยู่ที่แดน 1 ได้ไม่นานก็มีแฟนใหม่คนหนึ่งเป็นคนที่มั่งมีเงิน ทำให้อยู่เราอยู่อย่างสะดวกสบายมากขึ้นเพราะเค้าจะจัดแจงเรื่องทุกอย่างให้ทั้งหมด ส่วนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์จะไม่สะดวกเหมือนก่อนเพราะไม่ได้อยู่กินนอนด้วยกัน ที่แดน 1 นี้จะแยกห้องนอนกัน ทำให้เป็นอุปสรรคมากเวลาที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน จึงต้องหลบๆ ซ่อนๆ ตามที่ต่างๆ ซึ่งพวกกะเทยจะเรียกว่า **เหลี่ยมใครเหลี่ยมมัน** แต่จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กันได้เฉพาะช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ในวันธรรมดาไม่ต้องพูดถึงเลยไม่ค่อยมีโอกาสเพราะจะอยู่ในสายตาของเจ้าหน้าที่ตลอด แต่ถ้าวันหยุดจึงจะได้อยู่ด้วยกันมากขึ้น” ในการมีเพศสัมพันธ์กันทุกครั้ง เล็กจะพยายามบอกให้แฟนสวมถุงอนามัย เพราะกัญญาไม่ประสพการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มาพอสมควร

กัญญาคบกับแฟนคนนีมานานจนถึงปัจจุบันนี้ เพราะยังเหลือโทษอีกหลายปี จึงอยู่ด้วยกันมาอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย จะไม่ค่อยมีปากเสียงกันเพราะจะคุยกันด้วยเหตุผล “ตั้งแต่อยู่กับแฟนคนนีมาจะมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันน้อยมาก เพราะเป็นผู้ใหญ่ด้วยกันทั้งคู่และก็อยู่มานานแล้ว เห็นอะไรๆ มากแล้วจึงใช้เหตุผลในการคุยกันซะมากกว่า จะไม่ค่อยเหมือนพวกน้องๆ เกเทยที่ทะเลาะกันอยู่เป็นประจำเดี๋ยวก็ดีกันเดี๋ยวก็เลิกกัน เห็นจนเป็นเรื่องปกติแล้ว เราจึงไม่พยายามที่จะทะเลาะกันเพราะอายุพวกน้องๆ มัน กลัวมันจะห้าวเราเขาได้ จึงไม่ใช่อารมณ์เวลาที่มีปัญหากัน” ทุกวันนี้กัญญาต้องมีหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่กองงานพัสดุ ซึ่งเป็นงานเกี่ยวกับเอกสารและบางครั้งก็ต้องดูแลอำนวยความสะดวกให้เจ้าหน้าที่ ปัจจุบันกัญญาใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยยังมีความหวังว่าจะได้ออกไปสู่สังคมภายนอกอีกสักครั้ง

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ กัญญาได้ประสบการณ์การเรียนรู้และรับรู้โดยผ่านการถ่ายทอดจากเพื่อนๆ ที่เป็นกะเทย และจากการสังเกตการณ์ของตัวเอง กัญญาอยู่ในเรือนจำด้วยความเครียดและกังวลใจอยู่เสมอเพราะตัวเองแปลงเพศมาแล้วจึงเกิดความระแวงในทุกอย่างและพยายามระมัดระวังตัวในการใช้ชีวิตในแต่ละวัน กัญญาต้องเรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะถือว่าเป็นพฤติกรรมปกติของผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขัง และความต้องการความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายในเรือนจำจึงตัดสินใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขัง

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

กัญญายังไม่คาดหวังว่าจะได้ออกไปสู่สังคมภายนอกอีกครั้ง เพราะเหลือโทษจำคุกอีกหลายปีจึงไม่ได้วางแผนอนาคตของตัวเองไว้ ทุกวันนี้ก็ได้แต่เพียงภาวนาขอให้วันนั้นมาถึงเร็วๆ แต่ขอให้ได้ออกไปก็ตั้งใจที่สุดในชีวิตแล้ว และตั้งใจว่าจะไม่ขอกลับมาติดคุกอีกอย่างเด็ดขาด

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 19 : ผู้ต้องขังชาย คมสันต์ (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันคมสันต์อายุ 21 ปี เกิดที่จังหวัดนครราชสีมา ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนถูกจับกุมทำงานกลางคืนในบาร์ มีรายได้ประมาณ 8,000 กว่าบาทต่อเดือน มีพี่น้อง 3 คน มีพี่ชาย 1 คน พี่สาว 1 คน คมสันต์เป็นคนสุดท้อง ยังไม่เคยมีประวัติถูกจำคุกมาก่อน อายุขณะถูกจับกุม 21 ปี ในคดีลักทรัพย์ ศาลตัดสินให้จำคุก 20 ปี จำคุกมาแล้ว 2 ปี 2 เดือน

เหลือโทษจำคุกอีก 13 ปี 6 เดือน เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ 1 ครั้งจำนวน 5 ปี ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ครอบครัวของคมสันต์มีความอบอุ่นมาก พ่อแม่ทำงานรับจ้างทั่วไป จึงไม่ค่อยอยู่บ้านจะออกไปทำงานตั้งแต่เช้ามีคิลกลับจากทำงานก็หัวค่ำแต่ก็มีความอบอุ่นในครอบครัว ชีวิตในวัยเด็กคมสันต์ต้องอยู่กับพี่ๆมาโดยตลอดเพราะคมสันต์เป็นน้องคนสุดท้อง พี่ๆจะมีอายุห่างกับคมสันต์พอสมควร ตอนเด็กๆคมสันต์ก็มีพฤติกรรมเหมือนเด็กทั่วไป มีการจับกลุ่มเล่นเกมต่างๆ ซึ่งตอนนั้นจะยังไม่มีความแตกต่างระหว่างการเล่นของผู้ชาย ผู้หญิง เพียงแต่คมสันต์เลือกที่จะเล่นกับกลุ่มเด็กผู้หญิงมากกว่าเพราะจะติดสอยห้อยตามพี่สาวเวลาที่พี่สาวไปเล่นกับเพื่อนๆผู้หญิง ส่วนพี่ชายก็จะเล่นกับเพื่อนผู้ชายและมักจะชวนให้คมสันต์ไปเล่นด้วยกันเสมอๆ แต่คมสันต์จะติดพี่สาวมากกว่า พอเข้าโรงเรียนประถมคมสันต์เริ่มมีพฤติกรรมที่เรียบร้อยคล้ายผู้หญิงและจะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงอย่างเช่นเล่นกระโดดยาง เพื่อนๆผู้ชายเห็นพฤติกรรมที่คมสันต์แสดงออกจึงมักจะล้อว่าเป็นกะเทยบ่อยๆ แต่ตอนนั้นคมสันต์ก็ไม่สนใจและชอบทำอย่างของตัวเองชอบ “เมื่อเข้าโรงเรียนประถม จะเริ่มแสดงออกในท่าทางกระตือรือร้นอย่างเห็นได้ชัด จะชอบเล่นกับเพื่อนๆผู้หญิง แต่จะมีเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายกันจึงกล้าที่จะแสดงออก เคยมีครูบอกว่ากิริยาท่าทางที่เราแสดงออกนั้นเป็นกิริยาของผู้หญิง เราเป็นผู้ชายจะต้องไม่แสดงออกอย่างนั้น แต่ใจมันชอบของสวยๆงามๆเหมือนผู้หญิงจึงยังแสดงออกต่อไป จนครูต้องปล่อยเลยตามเลย พอโตขึ้นอยู่ประมาณ ป.6 เริ่มมีความรู้สึกว่าจะอยากจะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายจึงเริ่มเลียนแบบกิริยาท่าทางต่างๆของผู้หญิงและก็เริ่มกินยาคุมตั้งแต่นั้นมาเพราะพี่ๆที่เป็นกะเทยที่รู้จักกันบอกว่าถ้าอยากมีหน้าอกให้กินยาคุมแต่จะแอบที่บ้านกินเพราะกลัวพ่อแม่จะตี” หลังจากจบป.6 จึงเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนมัธยมละแวกบ้าน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง

หลังจากที่เข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมคมสันต์ได้มาพบกับกลุ่มเพื่อนๆกะเทย ทำให้ได้มีการติดต่อสัมพันธ์สร้างความสนิทสนมกันในกลุ่มที่มีลักษณะนิสัย ท่าทางกระตือรือร้นคล้ายกัน คมสันต์มีความมั่นใจและเข้าใจมากขึ้นในสิ่งที่เคยสับสนเมื่อตอนที่อยู่ชั้นประถม จุดสำคัญที่ทำให้คมสันต์รู้สึกตัวแตกต่างจากเพื่อนผู้ชายคนอื่น คือคมสันต์เริ่มมีหน้าอกขึ้นมานิดๆและมีความรู้สึกชอบผู้ชาย ดังนั้นเมื่อคมสันต์เห็นเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายตนเอง ก็จะเข้าไปทำความสนิทสนมและเริ่มจับกลุ่มใหญ่ขึ้น โดยที่จะมีรุ่นพี่คนหนึ่งเป็นผู้นำของกลุ่มกะเทยในโรงเรียน ที่ทำให้กะเทยมารวมตัวกันได้หมดทุกคนทั้งชั้นปี เพราะหากจับกลุ่มกันจะช่วยให้มีคามมั่นใจ สบายใจไม่ต้องเกรงสายตาและคำพูดของคนอื่น ส่วนการมีอคติจากเพื่อนผู้ชายหรือถูกดูจากอาจารย์จะมีไม่

มาก ส่วนใหญ่อาจารย์จะเอ็นดูนักเรียนที่เป็นกะเทย เพราะจะเป็นเด็กเรียนดี เรียบร้อย ยิ่งช่วงที่มีกิจกรรมแข่งขันกีฬา คมสันต์และกลุ่มเพื่อนๆกะเทยก็จะได้รับมอบหมายให้เป็นเชียร์ลีดเดอร์ “ตอนที่แข่งกีฬาก็ได้รับคัดเลือกให้เป็นเชียร์ลีดเดอร์ สนุกมากเพราะได้แต่งตัวสวย แต่งหน้าทาปาก อลังการมาก เต็มระเบิดเถิดเทิงเลย จะขอจองทุกปีเลยถ้ามีการแข่งกีฬา” หลังจากที่คมสันต์ขึ้นม.2 เริ่มมีความสนใจเพื่อนผู้ชายมากขึ้น จนมีแฟนคนหนึ่งและก็มีเพศสัมพันธ์กันด้วยเป็นครั้งแรก แต่มีเพศสัมพันธ์กันไม่กี่ครั้งก็เลิกกันไป เพราะแฟนของคมสันต์อายุเพื่อนๆที่มีแฟนเป็นกะเทย หลังจากนั้นคมสันต์ก็ไม่ได้คบกับใครเลย หลังจากที่เรียนจบม.3 คมสันต์ตั้งใจอยากจะเรียนต่อที่โรงเรียนเดิม แต่ด้วยผลการเรียนไม่ดี พ่อแม่จึงอยากจะให้เรียนต่อในสายอาชีพและส่งให้มาอยู่กับญาติในกรุงเทพฯ โดยหวังว่าจะให้คมสันต์ห่างๆจากเพื่อนๆกะเทย ซึ่งอาจจะทำให้คมสันต์กลับไปเป็นผู้ชายอีกครั้งได้

หลังจากที่เข้ามาในกรุงเทพฯคมสันต์จึงเข้าไปสมัครเรียนที่วิทยาลัยพาณิชยการแห่งหนึ่ง โดยเลือกเรียนสาขาบัญชี ในระหว่างที่เรียนคมสันต์เริ่มมีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างชัดเจนมากขึ้น โดยกล้าใส่กระโปรงไปเรียน แต่งหน้าทาปากและไว้ผมยาวเหมือนผู้หญิง ในวันหนึ่งๆคมสันต์มีเวลาว่างหลังจากเลิกเรียนมากเพราะเรียนถึงแค่บ่ายสองโมง คมสันต์จึงตั้งใจที่จะหางานพิเศษทำเพราะอยากเก็บเงิน ไว้ผ่าตัดหน้าอกและผ่าตัดแปลงเพศเพราะเป็นความฝันตั้งแต่ช่วงเรียนมัธยมแล้ว โดยได้เคยเห็นรุ่นพี่ไปทำมาแล้วเหมือนผู้หญิงมาก คมสันต์จึงไปหาสมัครงานในช่วงเย็นซึ่งมีเพื่อนกะเทยที่เรียนด้วยกันแนะนำให้ โดยแนะนำให้ไปลองสมัครคณะคาบาเร่ต์ คมสันต์จึงลองไปสมัครดูกับเพื่อนกะเทยคนนั้น ปรากฏว่าทางคณะคาบาเร่ต์รับคมสันต์ให้เข้าโชว์ที่คณะด้วย ส่วนเพื่อนกะเทยที่ไปด้วยไม่ได้ คมสันต์จึงได้ทำในคณะคาบาเร่ต์โดยได้เริ่มงานในคืนวันรุ่งขึ้น ซึ่งในช่วงแรกๆจะมีรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยคอยสอนและซ้อมให้จนคมสันต์มั่นใจมากขึ้นจึงได้ออกโชว์จริงๆ ซึ่งคมสันต์รู้สึกตื่นเต้นและดีใจมากที่ได้ใส่ชุดสวยๆอลังการมาก ในช่วง 1-2 เดือนแรก คมสันต์จะได้ค่าจ้างคืนละประมาณ 500 บาทและจะได้รายได้จากการที่ถูกค้ำมาขอถ่ายรูปด้วยอีกส่วนหนึ่ง โดยที่จะต้องแบ่งให้ทางบาร์ด้วย คมสันต์จะโชว์เฉพาะช่วงวันศุกร์ เสาร์-อาทิตย์ เพราะวันธรรมดาจะต้องไปเรียน

หลังจากนั้นคมสันต์เริ่มรู้สึกว่าตัวเองมีความสุขและสนุกกับการโชว์คาบาเร่ต์ จึงตัดสินใจไม่เรียนต่อหลังจากจะขึ้นปี 2 คมสันต์มีความคิดว่าจะออกมาหาเงินดีกว่าเพราะงานโชว์มีรายได้ค่าตอบแทนที่ค่อนข้างดี จึงบอกพ่อแม่ว่าจะขอครอบครัวเรียนไว้ก่อน โดยให้เหตุผลว่าเรียนไม่ไหว คมสันต์จึงเริ่มเข้าไปทำงานโชว์คาบาเร่ต์อย่างเต็มตัวและมีรายได้มากขึ้น จนสามารถเก็บเงินได้ก้อนใหญ่ก้อนหนึ่ง จึงตัดสินใจที่จะไปผ่าตัดเสริมหน้าอกและผ่าตัดแปลงเพศ โดยเลือกที่จะทำการผ่าตัดเสริมหน้าอกก่อนซึ่งได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ในคณะคาบาเร่ต์เกี่ยวกับหมอมที่มีฝีมือให้

สันต์จึงตัดสินใจไปผ่าตัดเสริมหน้าอกกับหมอนคนนั้น โดยไม่ปรึกษาทางบ้านเลย ซึ่งคมสันต์เสียค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเสริมหน้าอกไป 55,000 บาท โดยคมสันต์ไม่ได้นึกเสียดาเงินก้อนนั้นเลย เพราะเป็นความใฝ่ฝันมาตั้งนานแล้ว ในช่วงระหว่างผ่าตัดเสริมหน้าอกและช่วงพักฟื้นคมสันต์ไม่ได้ไปทำงาน โชว์คาบาเรต์เลยเพราะต้องหยุดในการรักษาเนื้อรักษาตัว หลังจากผ่านไปประมาณสามอาทิตย์ คมสันต์จึงกลับมาโชว์คาบาเรต์โดยกลับมาด้วยความมั่นใจขึ้น คมสันต์ทำงานโชว์คาบาเรต์ได้อีกไม่นานก็เก็บเงินได้ก้อนหนึ่งซึ่งเป็นก้อนที่เก้ตังใจไว้ก่อนแล้วว่าจะนำมาผ่าตัดแปลงเพศเสียที จึงกลับไปปรึกษาหมอนเก่าและตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศกับหมอนคนนั้น ซึ่งครั้งนี้เสียค่าใช้จ่ายมากถึง 80,000 บาท แต่คมสันต์ก็พอใจที่จะยอมเสียเงินเพื่อแลกกับความเป็นผู้หญิง การผ่าตัดลุล่วงไปได้ด้วยดี คมสันต์จึงได้เป็นผู้หญิงอย่างที่ใฝ่ฝันหวังไว้ แต่ต้องรักษาพักฟื้นอยู่ประมาณเกือบสองเดือนจึงหายเป็นปกติและกลับไปทำงานโชว์คาบาเรต์อีกครั้ง คราวนี้กลับมายิ่งมีความมั่นใจมากขึ้นหลายเท่า เพราะตัวเองมีเหมือนผู้หญิงทุกอย่าง จึงใช้ชีวิตอย่างไม่เกรงสาตาคนอื่น และในระหว่างนั้นก็ยังมีแฟนคนหนึ่งซึ่งเข้ามาจีบ คมสันต์เห็นว่าเป็นคนที่หน้าตาดีและดูสุขภาพจึงตกลงปลงใจเป็นแฟนกัน และก็มีเพศสัมพันธ์กันบ่อยๆซึ่งแฟนก็รู้ว่าคมสันต์เป็นกะเทยที่แปลงเพศมาแล้ว แต่ก็ไม่แสดงท่าทางรังเกียจอะไร คบกันได้ไม่ถึง 2 เดือนก็เลิกกันเพราะแฟนไปมีผู้หญิงคนใหม่

หลังจากนั้นไม่นาน คมสันต์ต้องออกจากคณะคาบาเรต์เพราะไปมีปัญหาเกี่ยวกับผู้จัดการคณะ จึงขอลาออกจากคณะ คมสันต์ว่างงานไม่มีงานทำอยู่ประมาณเกือบเดือน เพื่อนกะเทยคนหนึ่งจึงแนะนำให้ลองไปสมัครทำงานกลางคืนที่บาร์ย่านพัฒนาพงศ์ คมสันต์จึงลองไปสมัครและก็ได้ทำงานเลย เพราะผู้จัดการบาร์ชอบจึงรับเข้าทำงานทันที ซึ่งคมสันต์ไปทำในส่วนของพนักงานเชียร์เหล้า แต่เนื่องจากรายได้ไม่ค่อยดี คมสันต์จึงเลิกทำและไปสมัครอีกบาร์หนึ่งโดยคราวนี้คมสันต์ทำงานขายบริการทางเพศให้กับลูกค้าชาวต่างชาติซึ่งมีรายได้ดีกว่าเดิมมาก เก้ตังตัดสินใจทำโดยคมสันต์จะรับเฉพาะแขกต่างชาติคืนละ 2-3 คนเท่านั้น ในระหว่างที่ทำงานขายบริการทางเพศอยู่นั้น มีเพื่อนกะเทยแนะนำให้คมสันต์ออกมาหาแขกเองซึ่งไม่ต้องเสียค่าหัวคิวให้กับเจ้าของบาร์ คมสันต์จึงออกจากบาร์แล้วก็มาทำกับเพื่อนกะเทย ซึ่งงานก็เป็นที่ไปด้วยดีได้เงินเต็มเม็ดเต็มหน่วยขึ้น แต่คมสันต์ไม่รู้ว่าเพื่อนกะเทยคนนี้นี้มักจะชอบมอมยาและรุคทรัพย์แขกอยู่เป็นประจำ ซึ่งจะได้ทรัพย์สินเงินทองจำนวนมาก คมสันต์มารู้ทีหลังเพราะเห็นเพื่อนกะเทยคนนี้มีเงินมีทองมากจึงอยากจะมีบ้าง หลังจากนั้นคมสันต์จึงไปเข้าร่วมกับเพื่อนกะเทยคนนี้ โดยจะมีหน้าที่รับแขกซึ่งเพื่อนกะเทยคนนี้จะเป็นคนหามาให้ หลังจากนั้นก็จะให้คมสันต์มอมยาและรุคทรัพย์แล้วเอามาแบ่งกัน โดยทำมาหลายต่อหลายครั้งแล้ว แต่ในที่สุดคมสันต์ก็มาถูกตำรวจจับพร้อมของกลางจำนวนมาก โดยมีเจ้าทุกข์มาชี้ตัวหลายราย คมสันต์จึงยอมรับสารภาพแล้วถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งท้ายที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 20 ปี ในคดีลักทรัพย์ คมสันต์จึงถูกนำตัวไปขังที่เรือนจำ

พฤติกรรมกรเรียนรู้และรับรู้ก่อนที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำของคมสันต์นั้น จะผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ถูกทำนองคลองธรรม เพราะพ่อแม่ต้องออกไปทำงานรับจ้างต่างๆ ไปจึงทำให้ไม่มีเวลาในการเลี้ยงดูอบรม สั่งสอนคมสันต์เลยตั้งแต่เด็กๆ ทำให้คมสันต์ขาดความอบอุ่น และต้องอยู่กับพี่สาวมาตั้งแต่เล็กๆ จึงทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงจากพี่สาวซึ่งเป็นคนที่คมสันต์สนิทมากที่สุด ทำให้คมสันต์เริ่มมีความสับสนทางเพศจนทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และเมื่อต้องเข้าสู่โรงเรียนสภาพแวดล้อมต่างๆ โดยเฉพาะการจับกลุ่มกันของเพื่อนๆ กระทบ ทำให้คมสันต์มีความรู้สึกว่สิ่งที่ตัวเองแสดงออกนั้น ไม่ใช่เรื่องผิดปกติ จนมีความฝังใจว่าตัวเองจะต้องเป็นผู้หญิงให้ได้ ซึ่งสาเหตุต่อการตัดสินใจผ่าตัดเสริมหน้าอกและผ่าตัดแปลงเพศ

พฤติกรรมกรเรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในระหว่างที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดี คมสันต์ถูกนำตัวมาขังไว้ที่เรือนจำพิเศษธนบุรี “ตอนนั้นกลัวมากเพราะไม่คิดว่าตัวเองต้องมาอยู่ในคุก ที่สำคัญอายุเราน้อยมากแถมยังเป็นกะเทยที่ผ่าแล้วยิ่งทำให้กลัวมากขึ้น โดยเฉพาะสายตาของผู้ชายที่มองเราแล้วเหมือนว่ามันจะจ้องทำอะไรเราอยู่ ทำให้กินไม่ได้นอนไม่หลับเลยต้องคอยระวังตัวอยู่ตลอด ใครเข้ามาพูดด้วยก็จะพยายามถามคำตอบคำ จะไม่พยายามสนิทกับใคร แต่โชคดีที่มีพี่กะเทยคนหนึ่งที่อยู่มาก่อนเข้ามาตีสนิท แล้วพยายามให้กำลังใจตลอดพร้อมทั้งดูแลเราเป็นอย่างดี จึงทำให้ค่อยยังชั่วหน่อย แต่ก็ยังไม่ไว้ใจใครนัก” หลังจากนั้นประมาณ 2-3 อาทิตย์ คมสันต์จึงมีความรู้สึกกลัวน้อยลงเพราะมีพี่กะเทยคนนี้คอยช่วยเหลืออยู่เสมอ แต่ก็ยังมีผู้ต้องขังชายเข้ามาทำท่าทีจيبอยู่หลายคน ยิ่งทำให้คมสันต์ต้องระวังตัวมากขึ้นและพยายามอยู่ในสายตาของทางเจ้าหน้าที่ตลอดเวลา จึงไม่มีใครที่กล้าจะทำอะไร คมสันต์อยู่ที่เรือนจำพิเศษธนบุรีประมาณเดือนกว่าๆ ก็ถูกย้ายให้มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม

คมสันต์มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม โดยมาอยู่ที่แดน 1 ซึ่งเป็นแดนที่จะขังผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยให้อยู่รวมกัน 3 ห้องนอน โดยแยกห้องนอนจากผู้ต้องขังชายอย่างเด็ดขาด ทำให้คมสันต์เริ่มมีความรู้สึกสบายใจมากยิ่งขึ้น เพราะหลังจากที่ย้ายมาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม คมสันต์ก็จะได้รับการช่วยเหลือดูแลจากพี่ๆ กะเทยที่อยู่ร่วมห้องนอนเดียวกัน โดยคมสันต์เริ่มที่จะเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆ ในเรือนจำ โดยการถ่ายทอดจากพี่ๆ กะเทย ทั้งในเรื่องความเป็นอยู่ กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งทำให้คมสันต์เรียนรู้และรับรู้ถึงพฤติกรรมทางเพศว่าเป็นสิ่งที่ป็นปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำ เพราะพี่ๆ กะเทยก็จะมีแฟนกันเกือบทั้งหมด แต่จะมีประสบการณ์อีกหลายๆ อย่างที่คมสันต์จะต้องค่อยๆ เรียนรู้ไป ซึ่งคมสันต์ก็จะเชื่อพี่ๆ คมสันต์ต้องอาศัยระยะเวลาเรียนรู้และรับรู้อยู่ประมาณ 1 เดือนจึงสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆของทางเรือนจำได้ และมีระเบียบแบบแผนในการใช้ชีวิตในแต่ละวัน แต่ในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศคมสันต์ยังกังวลที่จะยอมรับในเรื่องนี้ถึงแม้จะได้รับความสนอกสนใจจากบรรดาผู้ต้องขังชายจำนวนมาก แต่คมสันต์ก็ยังไม่ได้ตัดสินใจที่เลือกใคร

พอเข้าเดือนที่สอง คมสันต์เริ่มสังเกตเห็นพฤติกรรมต่างๆของพี่ๆกะเทย โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งส่วนใหญ่พี่ๆกะเทยจะมีแฟนที่คอยปรนนิบัติรับใช้อยู่ตลอดเวลา ทำให้มีความสะดวกสบายขึ้น มีคนเอาข้าว เอาน้ำมาให้ไม่ต้องกินข้าวแดงแล้ว อยากรีไต่ได้โดยที่แฟนจะเป็นคนจัดการให้ คมสันต์จึงเริ่มมีความรู้สึกว่าจะอยากจะมีใครมาดูแลเหมือนพี่ๆกะเทยบ้าง จึงไปปรึกษาพี่ๆกะเทยคนหนึ่งสนิทกัน ซึ่งพี่คนนี้ก็แนะนำให้หาแฟนให้คมสันต์จนได้ โดยเป็นที่พอใจของทั้งคู่ จึงมีคนมาคอยดูแลเอาใจตั้งแต่บัดนั้นมา “หลังจากพี่ๆกะเทยคนหนึ่งหาแฟนให้ เค้าจึงเริ่มมาดูแลเอาใจใส่ หาข้าวปลามาให้ทุกวัน เราอยากได้ของใช้ เครื่องสำอางอะไรก็บอกเค้าได้ เพราะเค้าเป็นคนมีเงินและเค้าก็อยากให้เราสะดวกกว่ากะเทยคนอื่นๆเพราะมีการ ให้อวดกันบ้าง เราจึงพลอยสบายไปด้วย ในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ก็มีเหมือนคนอื่นๆนั่นแหละ แต่ก็ไม่บ่อยนักเพราะไม่ค่อยมีโอกาสจะมีบ้างก็ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จะหลบมีอะไรกันในเดือนที่ เพราะในช่วงวันหยุดจะมีเวลาอยู่กับแฟนมากกว่าวันธรรมดา”

ทุกวันนี้คมสันต์ยังคงคบกับแฟนคนนี้อยู่ และก็มีเพศสัมพันธ์กับแฟนเรื่อยมาแต่คมสันต์ก็มีวิธีป้องกันโรคติดต่อโดยการบังคับให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ซึ่งแฟนก็ยอมแต่โดยดีเพราะหากไม่ยอมคมสันต์ก็จะไม่ยอมให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย ชีวิตคู่ของคมสันต์จะมีปัญหาอยู่บ่อยๆเพราะเกี่ยงอายุน้อยและเป็นคนหน้าตาดี จึงมีคนแอบมาจีบอยู่บ่อยๆทำให้แฟนไม่พอใจจึงทะเลาะกันบ่อยๆ แต่ก็ยังอยู่ด้วยกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ ซึ่งคมสันต์อยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมมาประมาณเกือบ 2 ปีแล้ว ในส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบอื่นนั้น คมสันต์ต้องทำงานในกองงานสกรีนเสื้อ ซึ่งจะได้เงินปันผลบ้างเล็กน้อย แต่มีสิ่งหนึ่งที่อยากจะเสนอให้ทางเรือนจำจัดให้เป็นพิเศษคือโปรแกรมการฝึกอาชีพช่างเสริมสวยอย่างครบวงจรทั้งสอนทำผม แต่งหน้า ทำเล็บ ซึ่งจะได้เป็นวิชาชีพติดตัวไปเมื่อพ้นโทษออกไป

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ระหว่างที่อยู่ในเรือนจำ คมสันต์ได้เรียนรู้และรับรู้ประสบการณ์การใช้ชีวิตในเรือนจำโดยการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆจากพี่ๆกะเทย และจากสังเกตด้วยตัวเองต่อสิ่งต่างๆในเรือนจำ โดยเฉพาะการเรียนรู้และรับรู้ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศนั้น ถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำที่มีผู้ต้องขังที่เป็นกะเทย เพราะผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยอยากจะได้รับความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตในเรือนจำ จึงตัดสินใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขังเพื่อแลกกับความสะดวกสบายนั้น

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

คมสันต์มีความตั้งใจว่าหากพ้นโทษออกไปแล้ว อยากจะไปเปิดร้านเสริมสวยเล็กๆ เพราะตัวเองชอบและมีฝีมือในทางนี้อยู่บ้าง และคิดว่าจะตั้งใจกลับตัวเป็นคนดีจะไม่ทำอะไรที่ผิดกฎหมายอีกแล้วเพราะไม่อยากจะมาติดคุกอีก ในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศก็ตั้งใจว่าจะอยากจะทำใครสักคนที่รักเราจริงๆแล้วทำมาหากินอยู่ด้วยกันตลอดไปโดยที่ไม่รังเกียจเรา แต่หากไม่มีใครจริงๆก็จะขออยู่คนเดียวกับครอบครัว และอยากขอฝากประสบการณ์ชีวิตของตัวเองให้เป็นอุทธาหรณ์แก่น้องๆรุ่นหลังที่อยากเป็นกะเทย ขอให้เรื่องนี้เป็นบทเรียนแก่น้องๆในการดำเนินชีวิตให้มีความระมัดระวัง เป็นคนดีของสังคม และเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ เพราะถึงแม้เราจะทำอะไรพ่อแม่ก็ยังรักเราอยู่เสมอ ไม่มีใครรักและเป็นห่วงเราได้มากกว่าพ่อแม่อีกแล้ว

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 20 : ผู้ต้องขังชาย ตะวัน (นามสมมติ)

ข้อมูลส่วนตัว

ปัจจุบันตะวันอายุ 38 ปี เกิดที่กรุงเทพฯ ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนถูกจับกุมทำงานร้องเพลงกลางคืน มีรายได้ประมาณ 8,000 กว่าบาทต่อเดือน มีพี่น้อง 5 คน มีพี่สาว 2 คน น้องสาว 2 คน ตะวันเป็นคนที่สาม เคยมีประวัติกระทำความผิดมาแล้ว 1 ครั้ง ในคดีครอบครองยาบ้า ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 2 ปี แต่ให้รอลงอาญา อายุขณะนั้น 31 ปี ส่วนในครั้งนี้กระทำความผิดในคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดเพื่อจำหน่าย ในขณะที่อายุ 33 ปี ศาลตัดสินให้จำคุก 9 ปี จำคุกมาแล้ว 4 ปี 4 เดือน เหลือโทษจำคุกอีก 4 ปี 8 เดือน ยังไม่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษ ปัจจุบันเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม

พฤติกรรมการเรียนรู้และรับรู้ก่อนเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

ตะวันเกิดมาในครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวจำนวนมาก เพราะมีพี่น้องถึง 5 คน รายได้ของครอบครัวจึงไม่ค่อยพอกับค่าใช้จ่ายเพราะพ่อทำงานเป็นลูกจ้างประจำกองทัพอากาศซึ่งจะได้เงินเดือนไม่มากนักเมื่อเทียบกับการเลี้ยงลูกทั้ง 5 คน ส่วนแม่เป็นแม่บ้านไม่มีรายได้อะไร พ่อแม่จึงเลี้ยงลูกมาอย่างขัดสน “ตอนเล็กๆที่บ้านยากจนมากเพราะมีพี่น้อง 5 คน เงินเดือนพ่อก็นิดเดียว ส่วนแม่ก็ไม่มีความรู้ชีวิตส่วนใหญ่ก็จะอยู่กับแม่ พี่สาวและน้องสาว มีเราที่เป็นผู้ชายคนเดียว จึงทำให้เราสนิทกับผู้หญิงมากที่สุดเพราะจะอยู่กับผู้หญิงมาตลอด เท่าที่จำได้ความเป็นผู้หญิงก็ซึมซับตั้งแต่เด็กแล้ว แม่ก็ไม่ได้ว่าอะไรนะ เพราะไม่ค่อยมีเวลาดูแลเท่าไร ตอนเด็กๆก็จะ

ตามพี่สาวและน้องสาวไปเล่นกับเด็กแถวๆบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นเด็กผู้หญิง เราจึงเล่นกับเด็กผู้หญิงมาตั้งแต่นั้น จนเข้าเรียนชั้นประถมก็ยังชอบที่จะเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า จนครูเริ่มคิดสังเกตและพยายามหากิจกรรมที่เป็นของเด็กผู้ชายให้ทำเช่นเล่นกีฬา แต่เราไม่ชอบและจะหนีกลับมาเล่นกับเพื่อนผู้หญิงเสมอ ในระหว่างที่อยู่ป.5-ป.6 เริ่มแสดงออกมากขึ้น เริ่มจิบนิ้ว เวลาพูดคุยก็จะจิบปากจิบคอ ตอนนั้นตัดสินใจแล้วว่าจะเป็นผู้หญิงแต่ก็ไม่รู้จะทำไม่คิดอย่างนั้น” หลังจากที่ตะวันเริ่มที่จะแสดงออกอย่างชัดเจนจนเป็นที่พิศสังเกต พ่อจึงเริ่มรู้และไม่พอใจเป็นอย่างมากเพราะพ่อเป็นทหารแล้วถ้ามีลูกเป็นกะเทยจะทำให้หายคนอื่น จึงพยายามคิดว่าทุกวันแต่ก็ไม่สามารถทำให้ตะวันกลับมาเป็นผู้ชายได้อีก พ่อจึงเริ่มทำใจแต่ก็ไม่ค่อยอยากจะทำด้วยกับตะวัน มีแต่แม่ที่จะคอยปลอบใจอยู่ตลอด หลังจากที่เรียนจบป.6 ตะวันก็เข้าเรียนที่โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในค่ายของกองทัพอากาศ

หลังจากเข้าเรียนที่โรงเรียนมัธยม ตะวันเลือกที่จะสนิทสนมกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย เป็นเพราะคุ้นเคยกับการที่ได้เล่นกับผู้หญิงมาตั้งแต่เด็กๆจนเข้าเรียนชั้นประถม แต่ในโรงเรียนมัธยมก็จะมีกลุ่มกะเทยที่จับกลุ่มคบกันบ้าง ซึ่งในช่วงแรกๆตะวันก็ยังไม่ได้เข้าร่วมกับกลุ่มกะเทยนั้นเพราะเพิ่งเข้ามาเรียนใหม่ แต่หลังจากที่มีคนชักชวนให้เข้าร่วมกลุ่ม ตะวันจึงเป็นสมาชิกคนสำคัญในกลุ่มเพราะตะวันเป็นคนที่ยิ้มแฉ่งและเป็นผู้นำทุกเรื่องจึงเป็นที่รักของเพื่อนๆกะเทยในกลุ่ม ซึ่งตะวันมีความคิดในช่วงนั้นว่าการที่โรงเรียนมีหลายคนที่มีพฤติกรรมแสดงออกว่าเป็นกะเทยอย่างชัดเจนนั้น ทำให้เห็นชัดถึงความแตกต่างระหว่างกะเทยกับกลุ่มเด็กผู้ชาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกิริยาท่าทาง คำพูดหรือการแต่งกาย กลุ่มกะเทยมักจะใช้คำพูดแทนตัวเองว่า “ฉัน” และแทนการเรียกคนอื่นว่า “เธอ” หรือ “หล่อน” พร้อมทั้งมีท่าทางกระตือรือร้น โดยเฉพาะเวลางานพิเศษต่างๆตะวันกับเพื่อนๆกะเทยในกลุ่มก็จะอาสาในการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยทุกครั้ง พอขึ้นม.2 ตะวันจึงเริ่มมีความสนใจผู้ชาย ชอบแซวผู้ชายและจะรู้สึกเงินหากเพื่อนๆแซวว่าเป็นแฟนกับคนโน้นคนนี้ หลังจากจบม.3 ตะวันไม่ได้เรียนต่อเพราะพ่อไม่มีเงินส่ง ตะวันจึงหยุดการเรียนไว้แค่นี้และห่างๆจากเพื่อนๆกะเทย

หลังจากที่ไม่ได้เรียนต่อ ตะวันจึงออกหางานทำ ไม่อยากอยู่บ้านเพราะแม่จะบ่นว่าทุกวัน ตะวันได้งานทำเป็นเด็กเสิร์ฟในร้านอาหารแห่งหนึ่งได้เงินเดือน 4,000 บาทต่อเดือน ตะวันรู้สึกดีใจที่สามารถหาเงินเองได้ เป็นพนักงานเสิร์ฟอยู่ประมาณปีกว่าๆ แต่ด้วยเพราะเป็นคนชอบร้องเพลง จนเจ้าของร้านแอบมาได้ยินจึงเรียกตะวันมาพูดคุยแล้วให้ร้องเพลงให้ฟัง เจ้าของร้านฟังแล้วรู้สึกชอบมากจึงชวนให้มาเป็นนักร้องแทนการเป็นเด็กเสิร์ฟ ตะวันจึงก้าวขึ้นมาเป็นนักร้องประจำของห้องอาหารและก็มีรายได้เพิ่มมากขึ้นเพราะจะมีลูกค้าค้ำค้ำจองมาลัยให้ทุกคืน ซึ่งช่วงนั้นตะวันก็ได้ออกมาเช่าบ้านอยู่คนเดียวแล้วและมีแฟนคนหนึ่งที่อยู่ด้วยกันแต่แฟนจะมาๆไปๆ ตะวันใช้เงิน

ที่ได้มาอย่างประหัตประหารตั้งใจจะเก็บเงินไว้ผ่าตัดเสริมหน้าอกและแปลงเพศเพื่อจะได้ทำมาหากิน ได้ดีกว่านี้ หลังจากร้องเพลงและเปลี่ยนร้านเรื่อยๆมา ตะวันจึงเก็บเงินได้ก้อนหนึ่ง จึงนำไปผ่าตัดเสริมหน้าอกโดยไปทำที่คลินิกที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เสียค่าใช้จ่ายไปประมาณ 35,000 บาท แต่ตะวันก็ปลื้มกับผลงานของตัวเอง หลังจากรักษาตัวจนหายดีก็กลับมาร้องเพลงอีกครั้ง

หลังจากนั้นอีก 2 ปี ความฝันครั้งยิ่งใหญ่ของตะวันก็มาถึงเพราะสามารถเก็บเงินได้ก้อนหนึ่งที่สามารทำฝันเป็นจริงคือ การผ่าตัดแปลงเพศซึ่งตะวันก็กลับไปผ่าตัดกับคลินิกเดิม แต่ครั้งนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงถึง 100,000 บาท เงินที่เก็บมาจึงหายไปไหนพริบตา แต่ตะวันก็ตั้งใจที่ตัวเองได้เป็นผู้หญิงเต็มตัวซะที ตะวันใช้เวลาพักฟื้นประมาณ 2 เดือน จึงกลับมาทำงานร้องเพลงอีก แต่ครั้งนี้มีลูกค้ามาติดพันเยอะมากเพราะทุกคนเข้าใจว่าตะวันเป็นผู้หญิง ตะวันจึงได้มาลัยเยอะมาก แต่ในระหว่างนั้นตะวันมีแฟนใหม่อีกคนหนึ่งซึ่งอยู่กินด้วยกัน แต่ผู้ชายคนนี้ไม่เอาถ่านเลยแถมยังเสพยาบ้าด้วย ซึ่งตะวันก็ยังอยู่กับเค้าเรื่อยมา ทุกวันๆหลังจากที่ตะวันกลับมาจากร้องเพลง แฟนก็พยายามคะยั้นคะยอให้ลองเสพยาบ้า ช่วงแรกๆตะวันก็ปฏิเสธแต่แฟนจะพูดทุกวันจนตะวันก็อยากลองขึ้นมา แต่หลังจากที่ได้ลองจริงๆ จึงติดมัน ได้เงินมาเท่าไรก็จะซื้อยาบ้ามาเสพจนหมด และไม่มีเงินเหลือเก็บ จนสุดท้ายก็มาถูกตำรวจจับ แต่ตอนนั้นตะวันเป็นเพียงคนเสพจึงไม่ได้โดนโทษมากนักแค่โดนตัดสินให้จำคุก 2 ปี แต่เป็นความผิดครั้งแรกและมีเหตุให้สามารถบรรเทาโทษได้ ศาลจึงมีคำพิพากษาให้รอลงอาญา 2 ปี และห้ามยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก ในระหว่างที่รอลงอาญา 2 ปี ตะวันเลิกกับแฟนคนนี้ แล้วก็กลับมาอยู่บ้านกับพ่อแม่ ทำงานเล็กๆน้อยๆไปวันๆ ซึ่งก็จะถูกพ่อแม่ดุว่าทุกวัน แต่ก็อดทนอยู่ และหันกลับไปร้องเพลงอีกครั้ง แต่เสียงก็ไม่ค่อยดังเหมือนเดิมจึงไม่ค่อยมีใครอยากจ้าง ตะวันก็มุ่งมั่นมากจึงกลับไปคบกับแฟนเก่า หลังจากกลับไปอยู่กับแฟนเก่าก็กลับมาเสพยาบ้าอีกครั้ง ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงหมดระยะเวลาของการรอลงอาญาแล้ว

หลังจากที่กลับมาอยู่กับแฟนเก่าอีกครั้ง ก็เกิดเครียดมากที่ไม่มีเงินใช้จ่าย จึงตัดสินใจเข้าสู่วงการค้ายาบ้า โคนเป็นคนจำหน่ายให้ลูกค้าละแวกนั้น ทำให้ตะวันเริ่มกลับมามีรายได้อีกครั้ง แต่ก็หมดไปกับการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยไม่มีเหลือเก็บ ตะวันค้ายาบ้าอยู่ประมาณ 3 เดือน จึงถูกตำรวจจับ เพราะถูกล่อซื้อ จึงถูกจับพร้อมของกลางคือยาบ้าจำนวนหนึ่ง แล้วถูกดำเนินคดีเป็นครั้งที่ 2 โดยครั้งนี้ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 9 ปี โดยไม่รอลงอาญา

พฤติกรรมการศึกษาและรับรู้ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในเรือนจำ ตะวันผ่านประสบการณ์ต่างๆ โดยตัวเอง การเรียนรู้และรับรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น ได้เรียนรู้และรับรู้ในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมาตั้งแต่เด็กๆเพราะการที่ครอบครัวมีลูก 5 คน มีผู้หญิง 4 คน มีตะวันเป็นผู้ชายคนเดียว ทำให้ตะวันเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงจากแม่ พี่สาว และน้องสาว และเมื่อไม่ได้เรียนต่อ

จึงต้องหางานทำก็เลยมีการเรียนรู้และรับรู้ในประสบการณ์ใหม่ๆด้วยตัวเอง ทำให้กระบวนการเรียนรู้และรับรู้ในบางเรื่องผิดครรถงคลองธรรมจนทำให้ตัดสินใจกระทำความผิด

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้และรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำ

ในช่วงแรกตะวันถูกนำตัวมาขังไว้ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางเพื่อบำบัดการติดยา ซึ่งตะวันพยายามที่จะไม่คิดอะไรแต่ก็ทำใจไม่ได้เพราะสภาพแวดล้อมในทัณฑสถานเต็มไปด้วยผู้ต้องขังชายจำนวนมาก ซึ่งทุกคนหน้าตาจะไม่ค่อยเป็นมิตร คู่มือเล่มที่เหลี่ยมมาก ตะวันจึงพยายามเก็บตัวเงียบไม่ยอมสูงส่งกับใคร แต่เนื่องจากตะวันเป็นผู้ต้องขังที่เป็นกะเทยแปลงเพศมาแล้ว จึงได้รับความสนใจจากเพื่อนผู้ต้องขังจำนวนมาก แต่โชคดีที่ตะวันได้รับการดูแลเป็นพิเศษจากทางเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาการทำร้ายร่างกายและข่มขืน ตุ่มจึงมีความสบายใจบ้าง ในระหว่างที่อยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ตะวันบำบัดตัวเองจนสามารถเลิกยาได้ จึงมีความสบายใจมากขึ้นและไม่ทรมานทรมานอยากยาอีกต่อไป หลังจากที่อยู่มาประมาณ 2 เดือน ตุ่มเริ่มสังเกตและเรียนรู้และรับรู้ในสิ่งต่างๆของทางเรือนจำ โดยเฉพาะเรื่องพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งตะวันสังเกตและได้รับคำบอกเล่ามาจากพี่ที่เป็นกะเทยคนหนึ่ง ทำให้ความกลัวที่ว่าจะมีคนมาทำร้ายข่มขืนลดน้อยลง และใจอ่อนที่จะพูดคุยกับคนอื่นมากขึ้น หลังจากที่เข้าเดือนที่ 3 ตะวันจึงได้แฟนคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนที่เลือกเอง โดยให้เห็นเหตุผลว่า แฟนคนนี้เป็นคนที่ถูกชะตาที่สุดและเป็นคนที่มั่งมีเงินด้วยคงจะเลี้ยงดูได้เป็นอย่างดีได้ ตะวันจึงตกลงที่จะเป็นแฟนกับเค้า หลังจากที่ตัดสินใจคบกัน เค้าก็จะดูแลเรื่องอาหารการกิน ของใช้ต่างๆให้ตุ่ม ส่วนตะวันก็ยอมมีเพศสัมพันธ์กับเค้าเป็นการแลกเปลี่ยนแต่จะอยู่กันอย่างเปิดเผยเหมือนคู่อื่นๆ โดยการมีเพศสัมพันธ์กันทุกครั้งตะวันจะกำชับให้แฟนใส่ถุงยางอนามัย ตะวันอยู่กับแฟนอย่างมีความสุข จนมีคำสั่งให้ย้ายมาที่เรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งตะวันอยู่ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางแค่ 11 เดือน ทำให้แยกจากแฟน

หลังจากที่มาอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรม ตะวันไปอยู่ที่แดน 6 ก่อนซึ่งก็ไม่ต้องเรียนรู้และรับรู้อะไรมากขึ้นเพราะตะวันได้รับประสบการณ์จากทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางบ้างแล้ว จึงสามารถปรับตัวให้อยู่ในเรือนจำได้ แต่ก็มีเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นปัจจัยสำคัญเพราะหลังจากที่ตะวันมาอยู่ได้ไม่นานก็มีผู้ต้องขังชายเข้ามาจีบจำนวนมาก ตะวันเคยผ่านประสบการณ์เรื่องนี้มาบ้างแล้ว จึงไม่ได้รู้สึกกลัวอะไร และพยายามตัดสินใจเลิกใครสักคน จนตัดสินใจได้ที่จะคบใคร หลังจากเลือกได้ตะวันก็คบกันอย่างเปิดเผย แฟนก็จะดูแลเรื่องอาหารการกินให้ อยากได้อะไรก็บอกเค้า ในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กันก็จะมีโอกาสที่นอนด้วยกัน ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันบ่อยๆ ซึ่งก็ให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ตะวันอยู่กับแฟนอย่างรู้สึกผูกพันกันมาก ถึงขั้นว่าจะออกไปใช้ชีวิต

ด้วยกันหลังจากที่พ้นโทษออกไป หลังจากนั้นไม่นานตะวันจึงถูกย้ายให้มาอยู่ที่แดน 1 ซึ่งเป็นแดนของพวกกะเทยที่มาอยู่รวมกัน ทำให้เลิกกับแฟน

หลังจากมาอยู่ที่แดน 1 ตะวันรู้สึกอึดอัดพอสมควรเพราะไม่เคยชินกับการอยู่กินนอนกับกะเทยจำนวนมาก จึงต้องใช้เวลาในการปรับตัว เพราะจะมีปัญหาทะเลาะกันบ่อย ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องการอิจฉาริษยากัน แต่ตะวันก็ไม่เคยทะเลาะกับใครเพราะไม่ยอมมีเรื่องกล่าวการทำโทษด้วยการตัดผมให้สั้น ซึ่งในแดน 1 จะอนุญาตให้กะเทยไว้ผมยาวได้ ทุกคนจึงรักผมตัวเองมาก จึงจะไม่ค่อยทะเลาะกันจนเป็นเรื่องใหญ่โต ตะวันมาอยู่ที่นี้ได้ประมาณสองอาทิตย์ ก็มีคนเข้ามาจีบเยอะมาก แต่สุดท้ายตะวันก็เลือกผู้ต้องขังคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน (เป็นหน้าที่ๆถือว่ามีการดีพอสมควรของผู้ต้องขัง) ตะวันเห็นว่าแฟนเป็นคนดีและร่างกายบึกบึนจึงตัดสินใจคบเป็นแฟน แต่ในแดน 1 นี้จะมีอุปสรรคในการอยู่ด้วยกันมากเพราะต้องแยกห้องนอนกัน ทำให้ไม่ค่อยได้อยู่ด้วยกัน จะได้อยู่ด้วยกันก็เฉพาะในวันเสาร์-อาทิตย์ จึงทำให้มีเพศสัมพันธ์กันไม่บ่อย แต่เวลาที่มีเพศสัมพันธ์กันก็จะเลือกหาสถานที่ลับตาคนซึ่งจะเป็นที่รู้จักกันของกะเทยทั้งหลาย ตะวันอยู่ที่แดน 1 มาประมาณเกือบ 3 ปี แต่ก็ยังคบกับแฟนคนนี้เรื่อยมา ปัญหาในการคบกันก็ไม่ค่อยมี จะมีบ้างเล็กน้อยๆตามปะสาผิวเมีย แต่ก็ลงเอยกันได้ด้วยดี ทุกวันนี้ตะวันต้องทำงานในโรงพิมพ์ ซึ่งก็ได้เงินปันผลเล็กน้อยๆบ้าง แต่มีสิ่งหนึ่งที่อยากจะทำเสนอให้ทางเรือนจำจัดให้พิเศษคือโครงการฝึกอาชีพเกี่ยวกับการซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า เพราะจะได้เป็นวิชาชีพติดตัวออกไปเมื่อพ้นโทษ ถึงแม้ตัวเองจะเป็นกะเทยแต่ก็สนใจในเรื่องนี้มาก

พฤติกรรมการศึกษาและรับรู้ระหว่างอยู่ในเรือนจำของตมุนั้น ตะวันได้เรียนรู้และรับรู้จากการสังเกตพฤติกรรมต่างๆของเพื่อนผู้ต้องขัง และจากการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆของพี่กะเทยคนหนึ่งที่อยู่มาก่อน โดยเฉพาะเรื่องพฤติกรรมทางเพศซึ่งตะวันเรียนรู้และรับรู้ในพฤติกรรมทางเพศเพราะจากการที่ได้สังเกตเห็นและจากคำบอกเล่าของพี่กะเทยคนหนึ่ง จึงทำให้ตัดสินใจที่จะเลือกมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ต้องขัง โดยการเปลี่ยนคู่ไปเรื่อยๆตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ซึ่งจะทำให้ตัวเองมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความสะดวกสบายมากขึ้นเพราะมีคนมาดูแล ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในเรือนจำ

ความคาดหวังต่อการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

ตะวันมีความคาดหวังว่าหากพ้นโทษออกไปแล้ว ก็อยากจะเปิดกิจการค้าขายเล็กน้อยๆ เพราะรู้สึกว่าตัวเองชอบค้าขาย และจะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีกเด็ดขาด ในส่วนของพฤติกรรมทางเพศก็คงจะปล่อยให้ไปไปตามเวรตามกรรมเพราะกว่าจะได้ออกไปก็คงจะแก่แล้ว

คงไม่มีใครมาสนใจหรอก ส่วนเรื่องของการยอมรับของคนในสังคม ตะวันไม่กังวลในเรื่องนี้มากนัก เพราะคิดว่าหากเราตั้งใจจะเป็นคนดีแล้วคนในสังคมคงจะให้โอกาส ถึงแม้จะมีคนที่รังเกียจก็จะพยายามไม่สนใจเอาใจเขามาคิด ขอเพียงให้ชีวิตอนาคตข้างล่างมีคุณค่ากับครอบครัวและสังคมก็รู้สึกพอใจแล้ว